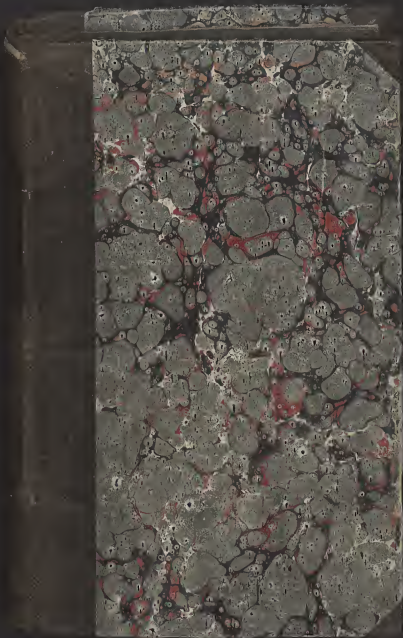
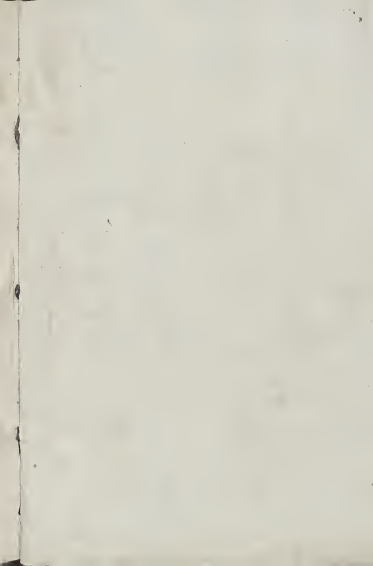
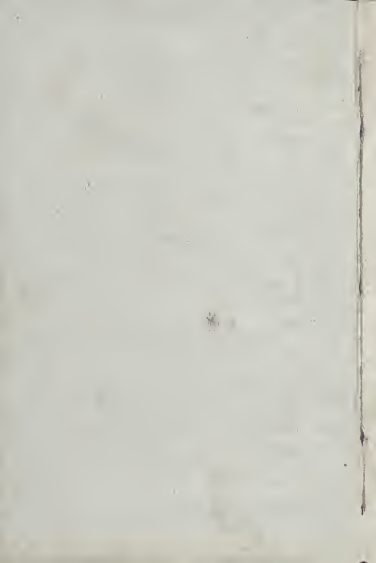

九.

x **Sauleiki**
Budbrædflun
A R.

I Einfalldri og stutttri, en þó
aænægjanligri

UTGANGNEMER /

Þess þann

Litla Barna Lærdoom /

Eður

CATECHISMUM.

Hins Sæla.

Doct. MART. LUTHERI

Jñiballidandi allt það sem sat þarf að
vita og gjöra er vill verða Sæluhólpinn.

Samanþrífadur

Estir Konungligri Allrannadugustu Skipan,
til Almenniligrar Þröfnunar.

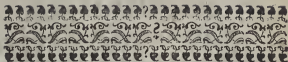
~~~~~  
Sest inbundið 16. Flísa

~~~~~  
Þrífur að Hólum í Hattadal,

Að Forlagi þess Hæðsliga Missions Colleg:

Af Halldori Eriksyni, 1759.

Handwritten signature

Syr. IV. v. 15.

Hvor Guds Ord heldrar , saa giorir
rletta Guds Pioomustu, og hvor hañ elsk-
ar það, æ þeim hefur Drottin og so Elsku.

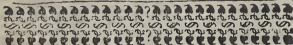
Cap. XIV. v. 21.

Sæll er saa Madur , sem jafnañ med
Guds Ordi uningeingst , saa er það stund-
ar af Hlarta , og lærir það af Grund-
velli ad skilla.

II. Pet. III. v. 18.

Varid i Naadinn og Bidurklingingu
vors Drottins og Lausnara Jesu Christ.

Vel-Þrúverðugir og Níg:

Bellærdir,

Þrúverðugir og Bellærdir

Guds Ords Þienarar.

Þrofastar og Þrestar i Hoola Stífti!

Nærd, Mysskun, Fridur, af Gudi Fodur,
og af Drottni Jesu Christo, Syni Fodurs
ins, i Sanleika og Ríerleika, þe
med þduv allum!

Had ma af Nazareth Gott koma? Sagdi þið froomi Nathanael forðum,
(a) En eð ma spyrja: Hvernig ma aþað en
Gott eitt koma frá þeim eilífa goða Gudi?
Þvi so sem hað er alleið fullkomliga og veruliga goð-
ur (b), so er og allt hað giordt þesur, i
saxliu þer þfrid gott koss-verðugt og Þíedligt. Gud
leit alla þa þluti er hað giordt þasdi, og sax, þeir voru
þardla goðdir (c). Hað giordi i Þndverðu, þið aððar-
anliga Þorþerki þimins og Þardar, þerit þit eigið Orð
(d). og þyrir Aða þins Muns (e). Hú utþreiddi þim-
inið sem aþað Þesuarar Þialb, (f) æ þvers Þvelþing
af Þatni giorda, (g) Hað setti þan Þvo veþligu þoor-
Þivos Þoolu og Þungl, og aþað vtelianligan þeistrandi
) 2 (Þim.

- (a) loh. i. 46. (b) Matth. 19 17. (c) Gen.
1. 31. (d) loh. i. 3. (e) Þf. 33, 6. (f) Þf. 104, 2.
(g) lbid, v. 3.

Himinns Herkara, en utvöldkadi Jordina æn Tilstyr-
ts (h), hveria hann vildið með blóðmígum Eikum,
fríðsgunarskulum Aldin Tríam, heilnamum Grósum,
Jurtum og allskínum Kvísfenadi, og allt þetta sinn mikla
Rafni til Dýrðar, en Málinum til Rótfendur, Gledi og
Eftirlætis (i): Hier um talar síalskur Drottinn, seigiandi:
Eg, Eg hefi Jordina gírdt, og Málin þar uppá Skap-
ad, Eg em hann, hvers Heður hefa Himininn utbreidt, og
hefi öllum hans Herkara bódit (k). Í öllu þessu fram-
skyn og líoomar Drottins eilífa og oransákanliga Al-
víska, Almætti og Góðgæmi, jafnvel þó mæstie mar-
gir hugleidi ei þetta allt, so Gudrætiliga, so næfæm-
liga, sem vera bæri; Samt trúi jeg valldæftrir, nema
mæstie vitthola Meñ og Gudlausir, hafi þóðru Síni þeir
gíefsi, er ecki með Almísktar fullri Lotningu, fyrir Skap-
arans Tígnarvellði, hafi dæðsi ad þessum hans Handa-
Verkum, jafnvel og þeir, sem alleina af Líofi Rætt-
urnar upplífsir og mentadir, hafa þvílíkt fyrir sér
væðt, og estir þeiginni Gæfu með Almígli yfirvegad.
Fyrir þessu gíörir og Paulus Postuli Ræð, er hann seig-
ir: Guds ósyniligr Hlutir síast, þad er hans eilífskur
Kraftur og Gúðdómmur, þegar Meñ gíæta þar ad æ
Vertunum, sem ad er Verallðariðar Sköpun (l). Þess-
um Postulans Orðum sijnist þad einig samhlóoda, er ein
hætt upplífsin Ríeni-Gæðir í Guds Kyrkju, þesur hier
um skrifad æ þeña hætt.

Gud þesur (Seigir hann) líjka so sem sett sitt Jn-
" sígt æ allar Skiepnur sínar, og allir þeir Hlutir er
" vier Augum lístum, hvert heilður æ Himni edur Jör-
" ðu, eru sem Þookstafir, Rit og Myndir, er leida of
" fyrir Síoonir, Drottins ósijnligu Vern, hans Al-
" mætti, Vísðdómm og Ríærleífa. " Þó þer Madurinn,
þið mikla Guds Mesiara Stícki, míog so af öllum þess-
um

(h) Ef. 44. 24. (i) Pf. 19. 1. Gen. 9. 2. 3.

(k) Ef. 45. 12. (l) Rom. 1. 20.

um háls upptöldu dijrðligu Handa-Verkum, sem sá,
 hvern Drottín setja vildi ofir Verkin sína Handa, og
 þennum alla Slutu undir Fætur leggja (m), þennum
 feigi eg, sem var Guds Mynd og Soomi (n), það er,
 estir því sem Moses að Orði kvædur, estir Guds Mynd
 og Líkingu gjörður (o), hverja vegliga Guds Mynd,
 vorir Forstu Foreldrar, Adam og Eva, báru i Standi
 Heilagleikans, bæði á þeirra Sælu og Líkama; En
 þó Eiginligleikar þessarar dijrðligu Guds Myndar, ofir-
 guæfdu meir i sínum Verkunum á Sælnu en Líkam-
 onum, hver þó var á allan hátt, so ypparlíga af
 Gudi i Ondverdu myndadur, og með þeim Fim árgættu
 Skilningar Vitum þrjúddur, að i Mánsins Líkama
 mátti sáa Heimnu með sínum Eiginligleikum, hvar fyrir
 og þeir Gæmdu hafa áan Efa kallað Mánu þá Mína
 Heim; Og íafnvel unþplíffum heidnum Mónum þesur
 þóft so mífid koma til þessa Guds Edla Smíðis, að
 þeir hafa mífilíga dæddi að því sama, meðal þværra
 reikna má hiu lærða Máu Galenum, er lífdi á
 Dögum þess Romverska Keisara Trajani, sem og hiu
 ypparlíga Spéting Athenu Borgar Mána Plato-
 nem, hverier dæddir hafa i sínum Skrifum merkilíga
 hrofsað Skapnadi mánlígs Líkama; Og, svo hiu síðari
 af þessum feingi sína Meining hier um i færum, en þó
 merkilígunum Ordum inibundid, þá kalladi þá Mánu
 Horizon Universi. Að jeg ecki tali nu hvað merk-
 líga hiu gudhræddi Lærisfadir og Biskup Augustinus
 skrifar (p) Um Mánsins Undrunarverðan Skapad;
 Edur hitt, með hvílífri Andmíft og Hiartanlígu þak-
 læti við hiu Almáttuga, sá Mádur estir háus Hiarta
 David, kánnst við síns Líkama dæfsamlíga Skapad

) 3 (

(q)

(m) Pf. 8. 7. (n) I. Cor. 11. 7. (o) G. n.
 I. 27. (p) Lib. de Civit Dei Cap. 10.

(q); En so vegligur sem nu var Lífami Mánsins i Dúð-
verdu, so veglig, ja, miklu vegligri var hans djúrnæta
Soul, med því hun var af eingu Esui gior, heldur haldi
sín eiginligan Uppruna af fíalsum Gudi (r), Ei það hun
væri ein Partur af hans eigin Gúddoomligri Veru, sem
er ofundurdeilanlig; Heldur ad þeir sögru Geislar Guds
Dyrðlign Myndar, og heñar Eiginlgleikar, augljófsi
framar i Sölu Mánsins og heñar Verfunum, en Lífam-
annum og hans Útriettingum, so sem: I Sköninginum,
ein fullkomið Speki, og algierlig Pecking um Guds eigin
Veru, og allra skapadra Skiepna Art og Edli; Sem og
i Bilianum, fullkomid Riettlæti og Heilagleiki, so ad
Mánsins Tilhneigingar vorn þa, alleina giesnar fyrir
þvi, sem i fíalsu sief var Gott, Heilagt, Riettviist, og med
öllu Guds Bilia samkvæmt. Það hefi jeg fundid, seigir
Salomon, ad Gud skapadi Mánni riettan (s), Það er,
fullkomið i öllu Goodu, og fræbitið Ján. So Dúðult
sem nu er ad þeinfia um þetta, fyrir eitt Guds Barn,
so graatligt er ad hura um hitt, hverfu ad þessi uppar-
ligi Andi, Söliú Mánsins, er fyrir Syndariñar Skuld
ur öllum Mæta fíalsfri sief olíkt vordiú, og á herfelig-
asia Hætt affkræmd, þar heñar Speki er vordiú ad
Blindni og Dærustap, Heñar Riettlæti ad Synd og
Rænglæti, Heilagleikiú ad Saurugleika, Bilien Gudi
fræhverfur, og til hins Jla hneigdur; Hun sem ædur
var Einglaña Gledi, er fyrir Syndina, þeirra Dvina
vordiú; Hun sem ædur var Kongs Drottir, ein Am-
bætt; Ja, hun sem var Musieri Drottins er vordiú D-
hreña Anda Jni. I einu Ordi ad seigia: Það þan-
væna Syndariñar Eitur, þesur so ínsneigt sief i Sölu
og Lífama Mánsins, ad hverntveggi, þafa gíersaulliga ta-
það þeirri Dyrðlign Guds Mynd, sem H. Ritning ana-
lioes.

(q) Pf. 139. 13 14. conf. Job. 10. 10. 11.

(r) Gen. 2. 7. (s) Eccl. 7. 30.

lívslíga tilföðir (t). Hver er nu sá sem allt þetta gieti yfirvegað, æn þess hátt undir eins með harmþrungunni Þiarta, og í Tærum flóttandi Augum, seigi til sínar syndugna Sælar, þad sem Esajas sagði, er hann í Andas fyrir sá Fall og Hæsun þess mektuga Konungs af Babylon: Hvernig ertu af Himni ofan fallin? Þu hin fagra Morgun Stiarna! (u).

Þegar nu Madurinn hafði þannig með öllu fyrirgjörðt sínum Þegurðar Blooma, þa hafði hann, sem gietur tortínt Líf og Sælu í Helvísti (x), ein ómótmalantligan Riett, og fulla Dröf af til, að læta Mánni í sína skíflíga Dnað fallin Syndariðar vegna, eilífsliga fyrirfarast (y); En hanns elskufullt Myrkunar Þiarta brast í hönum af Medanmfan (z) Þfir sínn Þjrmæta Handa-Verki Mánninum, so hann ályftaði til Þidriettíngar síni tepudu Mynd, í Þjrmans Uppföllu (a), að senda þa riettu Þmynd sínar Veru, og Þlooma sínar Þyrðar (b), síu ringietu Son Þesum Þhrisum, ekki einasta til þess, að hann Gud og Madur í einni Þersoonu, væri vor Konungur (c) og vor æðsti Kínnmaður (d) þessur og einig vor Spæmadur (e), Hver meðan hann umgíetst símlíga hiet níðri að Þorðuú kiendi og þredíadi í eigin Þersoonu syndugum Mönum þad H. og Sæluháxlplíga Guds Drd, leíðandi skílmertlíga og ríksamlíga fyrir Síoönir öllu Þoolki, bæði þad Goða Gud þesdi við Mánni gjörðt í Þerki Sköpunariðar, og hverfu Madurinn þesdi þvi fyrir Syndina tepað, sem og, hverfu hin eilífa Gíæðskan, villði fyrir þessa síu Þiartíæra Son, viðrietta sína tepudu Mynd að Róinnum; En að endudum Þögum sínar símlíga Þiervíðar

)4(

foel

- (t) Gen. 6. 5. 12. Job. 14. 4. Rom. 7. 18.
 (u) Ef. 14. 10. (x) Matth. 10. 28. (y) Gen. 2. 17. (z) Ier. 31. 20. (a) Gal. 4. 4. (b) Ebr. 1. 3. (c) Ps. 2. 6. (d) Ps. 110. 4 (e) Ef. 6. v. 1.

fool hañ þad Starf æ hendar þinu elstuligu Þosulunt
 ad þeir skuldu fara ut um allan Heim, og predika Evan-
 gelium Guds Ríkis meðal allra Skiepnar (f), so ad þeir
 flestir kynu fyrir þad oforgeingiliga Sæði þess lifanda
 Guds Orðs (g) ad endursæðast, og þu tapada Guds
 Mýnd æ þeim æ meir og meir vidriettast; Og er ein-
 ginn Efi æ þvi, ad þessir Drottins Sendibodar (h),
 hafa so sem trúlindir Þienarar, hlýðugir fundist þessari
 síns Herra Skipan, og þeñi þið kostgæðiligasta fram-
 silgdt, ekki einasta með opinberum Predikunum, bæði
 meðal Gyðinga og Heiðingja estir Christi Himna Þor,
 heildur og einig i sínum Sendi-Þriefum og Skrifum,
 viðs Þegar til þeirra Safnada, þia hverinn þeir þort
 og síðar höfdu, fyrir Múðligar Uppfræðingar og upp-
 byggiligar Catechisationes, lagdt goðan Grundvoll (i)
 uppæ þið estirkomanda. Þessum Guds Vinum hafa
 með viðlíkri Uppfræðingariñar Atferð, framan estir
 Öldnum, einu mest Múðliga (so sem Þrentverk ekki
 upplom fyrir en öndverðliga æ Sec: 15.) Estirfilgdt,
 allmargir Hættapþliðstir Christniñar Læri-Þedur, ekki
 einasta estir Þosulanna Daga, heildur og hafa þið
 þeim samverkad Ræðir, er æ þeirra Þegum komnir
 voru til Söuleikfins Vidurkænningar, annadheft fyrir
 síðls Christi. Uppfræðingu, edur og hans Þosula. Þæ,
 Chrysostomus Læri-Þadir gietur þess, ad Thomæ
 Þosula hafi i Utbreiðslu Guds Orðs nú Persiam,
 orðid mikid Þið ad Ansirvegs Þitringanna Samþingun-
 og Undirþissan. Það er jafnframt omvotmætluga vissi,
 ad Catechetiskar Þðkanir hafa fyrir Christi Þingaburd,
 millum Þorþedraña hafi þið Framgæng, þvad, æsamt
 ædursögðu bevisad, og með Rökum staðfest er, af þeim
 Hælærða D. Rambach i hans Monit. Catech:

(þem

(f) Marc. 16. 15. (g) 1. Pet. 1. 23. (h) 2.
 Cor. 5. 20. (i) 1. Tim 6. 19.

(sem nu þegar eru, eptir Hvarri Befaling a Prent utgeing
 íu hier aa. Hoolum i Betur) sem og D. Ioh. Franc.
 Buddeo, bæði i hañs Theol. Morali edit. Hav-
 nia 1740. og hañs Institut: Theol. Dogmat:
 Lipsia 1724. sem og Hist. Ejusdem Critica The-
 ol: Thet: Hvar þessi Hælarði Madur hefi utþrickiliga
 skrifad, núu Upptot, Framgæng og Forlög, Barna-Lær-
 doomsins og Catechetiska Yðlana framnan estir Tjimmun-
 um, hværiar miog so aa fallandi Foot komnar, þad Hætt-
 upphjña Guds Verkfæri Doct: Martinus Lutherus
 hefur ei einastia vid stndt og forsvarad, heilur og, med
 þeirri hreinu Miokk Guds Ords (k) Sýrir hañs Adsted
 og Samverkan, þær undrunarliga appriett, hvørs aug-
 hooft Kieñiteika, eñtig oss, sem byggium sýrir Gudliga
 Forsioon Hoolma þeña, er sýrir Augum i þessa mitla
 Guds Mañs (Litla, en þo Sakir hañs Jñhalls aa
 næganliga stooru) Catech: Minore, hvær hier i Landi
 hefur sýrir laungu siðan, sierhværin gudhræddra Foreld-
 ra Barni, so ad seigia verid med Mælinu ík prentadur,
 og þad med goodum Averti, Þackir sien Gudi! Hiaa all-
 mærgum, sýrir Christniñar Lofsverdra Foostur-Þedra,
 (l) Þeirra Hæ-Ælu Danmerkur og Norvegs Konun-
 ga, siðan estir Reformationen, hærsþrijsanliga Ar-
 vekni og Uñbyggim, i þvi ad esla og utbreida þañ saña
 Christindoom og Sæluhialþlign Guds Þecking i þessu
 sætaða Landi, hvad Hans Hæ-Edla Hæ-Þeruerdug-
 heit, Biskupiñ vñr Skællholts Stifti, Hr. Finnur
 Jonsson, i sinnum Lærdooms rijska Formæla framnañ
 vid aadur uñgiætiñ D. Ramb: Mon: Catech: hefur
 merkiliga utfært, og nudir eins hitt, hvørsu ad Christin-
 doomsins Tilfoonar-Meñ, Biskuparnir, hafi med oðrum
) 5 (good.

göðum Mönnum sem vel hafa viljað Guds Kyrtu hier
 í Landi, að undanfögnu lagdt alla Afundun á, að iðræta,
 með uppbyggilígunum Catechetískum Þdunum, þá sönu
 Guds Þekkingu, í Hjörtu þess uppvarandi Unadóms í
 Landinu, hvar til þeir hafa brólad einar og adrar Ut-
 leggingar vfir Barna Lærdómsins, hvor þeirra estir þeim
 Hætti og Mæta, er þeim, hvorium um sig, þesur gied-
 felldastur verid, og andveiddastur síjast fyrir Unadómsin.
 Medal þessara Catech: Utlegginga, vil eg hier, þeim
 til Froðleiks er lesa villia, gietu nokkurra þeirra, sem í
 Hættnefnds Hr. Biskupsins Formála, eru utilaastnar,
 so sem eru þessir estirfolgiandi Bællingar.

1.) Leikmaña Biblia edur sá Gyllini Cate-
 chismus, Auct: Biskup Ioh: Avmanno, sem
 sa ypparligi Biskup Hoola Stifts, Scal. Hr.
 Gudbrandur Þorlaks Son, þesur utlagdt ut
 Saxverfku Máli og latid þryckia hlet á Hool-
 um. 1599.

2.) Biblia Parva edur Almekiligur Cate-
 chism: Sem er utlagdur með Ritningatíðar
 Ordum, Interpr: Officiali Sr. Aengrijni
 Jonsyni á Mel, omni tempore docto, Impr:
 Holis. 1622.

3.) Catechismus, Doct: Da Biskups Petri
 Palladii, skrifadur í fyrstu fyrir Norssa Sool-
 nar Þresta Anno 1541. Utlagdur af Hr.
 Gudbrandi og þrycktur 1576.

4) Stutt Fáihold Catechismini fyrir Born
 og uppvarandi Sool, samsett og skrifad af Luca
 Lossio, 1550. Utlagdt á Íslendfku af Carl.
 Biskup Mag: Þordi Þorlaksyni, Impr: Sk.

a. h. 1693.

5.) Eijsboeaur, edur ein son og Christillig Und-
irviljan, hvad sœ Madur skuli vita, trœa og
giora. sem vill odlast elijfa Sœluhiatp, Auct:
D: Nicol: Hemmingio, Interprete. Hr. Gud-
br P. S. Fœrst þrœktur æ Heolum. 1575.
Sijdar. 1599. Er Sermones sem ganga i
giegnum Catechismum.

6.) Informatio de Sacra Coena, Auct: D.
Ioh. Gallo, utlœgd af Hr. Gudbrandi, og þrœkt
æ Heolum 1598

7.) Enchiridion um Hofud Parta Christi-
ligar Trœar, utdreigid af Boolum Dav. Chy-
trœi, og Mart. Chemnitii Impr: Holis 1600.

8.) Drottnilic Bœn Fadir ver, Jntak sier-
hvœrrar Bœnar, og um Christilligt Bœna Akall,
Auct. D. Paulo Matthiæ Episc. Sæl. Interpr.
Hr. Gudbrandi Biskupi, Impr. Holis 1606.

9.) Catechismus Lutheri Major Witten-
berg: Utlœgdur af St. Arna Þorvarðssyni,
þrœktur i Skalh. 1688.

10.) Sæl. Biskups Hr. Gísla Þorlákss-
sonar Examen Catecheticum, Impr. Holis
1674. & iterum 1677. Og sijdar i Eijð Sæl.
Biskups Mag Steins, 1727.

11.) Bœnabœk Ioh. Olearii, með fylgiandi
Epturningum ut af Frœðunum, Skalh. 1692.

Er hier af andsied bæði, ad Christiåndvœmsins Eilsoo-
nar Meñ hier i Landi, hœfa verid ærvakur i því, ad
lausa

lana fæna og undirvísja, einsoðdum Almotta og upp-
varandi Koolki þau rietta og hreina Stilmng Efrifullig
Lærdooms; Sem og hitt, að þeir hafa miög so villt farid,
er að Duld þessari hafa fiendt Catechetiskar Yðkanir i
Kyrkjunni og heima-Hvsum vid Nijlundir nockrar, þar
ædur ungiætmar Bækar hafa hier i Landi bröfadar ver-
id, fyrir Bora og Ungfoolk imifliga, nu til Hviff-Lest-
ra, nu til Catechetiskra Yðkana, nu til hvortveggja;
Hver gandrakilig Sidvema jeg villdi ofta, að i hverin
Hviff eñ nu bröfud væri, hvad ef fliedi, væri jeg viß
um, að þær opinberlign Catechisationes i Kyrkjunum,
færðu meiri Rottfemd med fjer, eñ þær, því midur!
Mæstie oftliga giora: Mærs er þo Endi fyrir það
þackandi, að fjidda fæ Gudhræddi og Hæloflici Kon-
ungur Ch. 6tus. Fæn Allranædugasti fyrir gott, að
iufenda hijngad i Landid, eñ General Kyrkna Vifi-
tatozem, nu verandi Biskup yfir Sællands Stifti,
Hæædla og Hæærnerverdugan Hr. Ludvig Harboe
er fliedi Anno. 1741. (Hver merfiliga frañfildgt
hefur i þessu Stifti Ungdoomfins Uppfrædingu, og yfir
allt Eflingu Efrifulldoomfins, hvad meda! añars aud-
roaddid er af þans Hæærnverdugheita treimur yppar-
ligu Pastoral Brefsna, hværra þid fyrra um Cate-
chisationen, er Dat. Hool. 18. Maj 1743. Eñ þid
fjidda um Hviffvitianir, 25. Maj Ejusdem Anni,) hafa
þessar Catechetisku Yðkanir hier i Landi, komist i mik-
id betra Stand, eñ þær ædur vorn; Hier til hafa og
imifid hælpad þær Evær Konungl. Allranædugustu For-
ordningar, er fjiddar iufomu i Landid, um Hviffvitianina
af 1746. og Catechisationen af 1744. I hværru fjid-
ari þaús Majestæt hefur Allranædugasti bodid, að
bröfafi ftyllbi yfir heila Landid, i Catechisationibus,
En Utkjiring yfir Luth. Catech. sem þans Hææ-
Edla

Edla Hæðruverðugheit Procancellor og D. Hr. Erich Pontopp. hefur eftir Konungligri Tilskipan, samað skrifad, og þrückt er æð Donstu i Kaupenhafn 1737. Þar nærst utlogd æð Jslendsku af Sæl. Biskupinum Hr. Halldori B. S. og þrückt i Kaupenh. 1741. Hvar hier sama Ar ið kom til almenniligrar Þröfnunar i Kyrkum og Skoolum; Eñ so sem þetta æð vort Mæl snórada Upplag, æð samt hinu af 1746. kuni ei þroðva til Utbijingar, meðal so margra Barna og lærandi Skoolfs, sem heila Landid iðiheldur, er nu mægiectið D. og Prof. Pont. Catech. Utskjring, i Þridia Sið æð Jslendsku, eñ Kyrsta Siðni hier æð Skoolum, ad Þorlagi þeirra Hælöf: General-Kirke, Inspect: og Missions-Collegiorum i Kaupenhafn, æð Þrent utgeing-ið, eftir þeirri siðdari Jslendsku Edition, ad mæg Vitlu i Järiettingu Þookariðnar, samt Þook-Stofun og Þrentvillum mubreittu.

Sæð Litli Lutheri Catech. Eður Fræðid siðals, eru, eftir Samkomulagi milli haðs Hæðruverðugheita Hr. Biskups Siðs og min, þrückt með siðrri Stijl framan vid Kverid; øll i einu Lagi, ad mestu leiti með somu Ordum og Samsetningu, sem þau ad nudañfor-um hier i Landi, haða yfir Høfud lærd verid, samañborid vid þa Latinsku og Þijfsku Catechismos Impr. Er Meñ haða haft fyrir Hendi, uppæð þad so verdi i Þeg komid fyrir osæmiliga Afbökun Fræðana, vid hveria vart hefur ordid hia allmorgu Skooli; Hvar til Orsøk mæð vera, añaðhvert Barnaða raung Eðstirtekt, er þau Fræðid lært haða; Eður og Þankuæætta Rieñendaña, Þoreldra og Hwæbænda, sem þa hefur fyrir somu Orsøk vidloda vordid æð þeirra Ungdoms Arum; Eiga því Þornid, þa þau haða nokurnveigid lærdt ad lesa æð Þook, (hvad þeim øllum er yfir Høfud tilfagdt) Ad læra

Formáli.

læra Kræðin fíalsk eftir því sem þau hier í Bóklini þren-
tud fínast. Aftan við Bókina eru þrýktar nokkrar al-
túnar Bætur, sem Foreldrarne eiga að læta Børnin
læra utan að, þeim til Gubræfiliðrar Nýtsendar. Að
síðursia er þess að gæta, að Bólk utar ei læta sig und-
ra þó þetta Spurninga Rver hafi meir hlanþið upp, og
sie stærre en hin fyrri, hvar fyrir það hlýtur og þjæ-
ara að seliast en þau. Orðol til þessa er su: Að hier í
Þrent-Emidiunni, er ei so smætt Letur til sem í hinum
fyrri Edit. þessa Bæflings þesar brýlad verid Utanlan-
ðs, að fræteknu því eina, er Men þasa nu brýlad til að
þrýkja með fíalsk Spursmálið og Greinir Ritningar-
innar, fyrir utan þau Aridis Orð sem í tiedum Greinum
með stærre Letri þrýkt fínast, Børnum og Fæfrodum til
Upplýsingar. Bona eg Lands-Bólkid virði þetta vel,
einkum þeir sem arður þasa kvartad yfir því, að hinar fyrri
Editiones af þessu Rveri, væri, Sakir Smærdar Letur-
fins líttlæfiliðgar.

En í Tilliti til, að þessi min Formáli, hvern eg vil
þasa þú, minnir þær Brædur í Evangelio Christi!
innar Tatmarla þessa Stiftis, þerðeilis tilþrýfad, giori
ei Bæflingi þessum stóran Vidurauka, mar eg hverfa
frá þessu, og vífka til hins; er jeg í sundverðu hóf
un að ræða, sem er, hversu það hifi eilífi goodi Gud
hafi í hifi fyrstu Sköpun alla Hluti Manninnu í Hag
bvið, og hann síðan þrýdt með síni eigið Wegliu
Rind, sem og, að hann, þeni tapaðri til Vidrietting-
ar, hafi af Gudsdomligri Elsku síni, til sonðugra
Manna eilífrar Belferdar, giesid og sendt Heim-
um Son sín elskaligan Jesum Christum, hvor af Fodur-
fins Skauti kominn, þesar opiðberad oss Orð þess him-
neska Sannleika (m), og síðan til Himins uppfarið yfir
allan Hóðingstap (n) þetta Starf að Þundur salid fí-

num

(m) Matth. 11. 27. (n) Eph, 1, 21,

num elskaligum Þóskulum, og þeirra Estirkonungum i þvi, ad predika og sundurklingja Ord Sáuleikþins (o) so hvert eitt af þeim tiltröndum Guds Hirnum; so vel Eldri sem Ungri, saxi þad þeim ber, og þeirra Saxlar Maudsyn heildsi utkrefur i riettañ Tijma. En þar vier sem fyrir Poliumæði Drottins en þa lifum, og lassadur erum i hina Stad til ad veita Forshodu hans Kyrkin i þessu sactaka Landi, hver ein iñau Takmarka þonum tiltröads Safnadar, meigum vita, ad Þyrði þessari er velt aa oss, og ad vier eigum síðar Þross-Þodurnum Reikning ad standa, fyrir þad Þund han þesur hverium af oss i Hondur seingid, so ad vorar Saxlar eru i Bedi fyrir hveria eina er vier forsömmum ad uppbyggja og leida til Guds Ríkis; Þa vil eg hier med þasa yður alla altrödliga umbedid, og alvarliga æmmunt, þier villdur fyrir Saxir Guds Þjerdar, samt yðar eigiñ og Safnadaña Belferdar, leggja allañ Hug aa, med gudrækiligum Reikningum utan og iñau Kyrkin, einkum i Catechisationibus og Þrossvitiunum, ad yðrietta Guds Rýnd i og aa Guds Lombum og Saudum, yður til andligrar Uñsöonar tiltröndum. Jesus Christur, sa mikli Þofud-Þyrdir Sælnaña (p), þesur ei einasta sagdi Petri Þofula sinum, heildur og einig oss þetta: Þad þu Lom þijn, Þad þu Saudu þijna (q); En til þessa þienar ei einasta þad ad fræñslitia uppbyggiligar og med Snilld samfettar Predikanir, so sem margir af Prestum hier giora, einkum þeir yngri, heildur og allra heildsi þitt, ad Form þeirra heilssamliga Guds Orda (r) se þeirra Þjortum i Tijma iñrætt sem Ungir eru, og þurfa, til andligrs Þrossa Sælna þeirra, heildur Nicollur en megnrar Þædn (s) Hvers þeir hluttalandi

(o) 2. Tim. 2. 15. (p) 1. Pet. 5. 4. (q) Ioh. 21. 15. 16. 17. (r) 2. Tim. 1. 13. (s) Ebr. 5. 15.

Andi verda heilðst og fierdeilisligast við Catechetiskar Vd-
 lanir, hvar Ríchenðunnum gíessí Læðisæri til að nðmaala
 fyrir þeim yngri þáñ rietta Veg Sælnhælpærið, og
 það með hinum allra einföldustu Orðum. Jeg mæ læ-
 ta, að nð þáñ stutta Tíma sem Gud hefur mig íháñ
 Læðmarða þessa Stíðis líðid, hefi eg með Estírlæti
 heyrð allmarga af Stíðisins Prestum fræñslytia good-
 ar Predíkanir, eñ þar æ moost sumra þeirra Cate-
 chisationes míður vandadar, og eðki so uppbyggis-
 ligar sem stýlði, hvar fyrir jeg hefi þa somu, sem
 þeir síalsfr vita, ævístað, og æmínt slíkt að lagsæra,
 samt í Catechisationibus víðleitast að leida þeim so-
 mu eíñ aháñ betri Veg fyrir Síoönir, til þessa Verks
 Fræñsþæmdar, hvað eg vona gooda Stað snúðid hafi,
 eíntum hía þeim Yngri Prestunum, og munu hær eðtur
 síña, fierdeilis þar þeim nu í Hændur berast mæ, eíñ
 ríett good Undirvíðsun til eíñar uppbyggiligrar Cate-
 chisations Afþerðar, í Sæl. D. Ramb. Mon.
 Catech. Hver þo mæstíe einfaldlig síñist þeim, er
 með nokurskónar Superciliofítate kónu ælístá þetta
 Verð, munu samt reínast good, og Rýtsamlíg, eíntum
 fyrir þa, í síñi Tíð, sem nu hær í Skoolanum veníast
 víð velgrúndud Exercítia Theologica, so vel Exe-
 getica sem Catechetica. Jeg hefi að víðsu mæst
 merfía í míjnum Visítationibus að undañoformu, að
 nokrir af Prestunum hafa eínasta tilháðid Ungðoom-
 inum að læra lístíð útskríð Agríp af þeirri Allraað-
 ngast uppæðodnu Pontopp. Útskríngu yfir Cate-
 chism: og það jafnvel síne Díctis probantibus,
 hvað eg hefi lætíð þa merfía, sem og hína, er aðrar Spur-
 ningar kíendí hafa Børnunum, að eðki væri añað, eñ so
 sem nokurskónar lístíls verð Leígnlíða Bóot, með öllu D-

Samboæm Kongl. Tilskipnum; Eñ, við hier um giorðar Amningar maatt hebra, ad Brestur æ Exemplaribus af Hættuesnds Hr. Pontopp. Utskjringu, yfir Fræðin, hafi slutu ossad, i Beg fyrir hvort nu er komid, sem þegar er sagdt. Þvi skulu þeir sem i slíku Sæt eiga, edur ætt hafa, vita, æsamt med Hwssbændum og Foreldrum i þeirra Soolum, ad slíkar Vidbætur gyllða ei framreigis, heldur i Krafti af Konungliku Logmaali hier um Altranandugast utgiesnu, tilskyldast Hwssbændur og Foreldrar i þessu Stífti, ad tilleggia þeirra Bornum ædur umgietna Catechismi Utskjrung, hvort, so med því betri Averti verði um Hænd hæs, vil eg hafa fyrir mælt, ad hvort ein Beneficiatus, æsamt med Kyrna Proprietariis, kaupi til þeirra Kyrna I. Exemplar, af þessum Spurningum, og eitt amsad, af nu þegar afþroktum D. Ramb: Mon: Catech: so þau alltið liggð við Skrifurnar, Þessinnam til Estirsvonar og Leidarviðsirs i þessum Catechetisku Yðkunum, við hvorra gudrækiliga og skinsamliga Bræfun, eg meina vissuliga Guds Mind kúni i öllum oss Eldri og Ungri, einum og hverdeilis ad vidriektast, allt þar til þu i eilífu Líf algior verður; Þvi það blífur þu við það sem hið viss Madur seigir (t): Þig vor Gud ad þekia er það fullkomna Riectlæti, og þinna Mætt ad vita, er Root þess eilífa Lífins; Sem og hitt er Jesus seigir (u): Það er eilíft Líf ad þeir þekki þig alleina ein sannan Gud og þau þu sendir Jesum Christum. Eñ so sem Þessinna Arvekni og Umhyggia i slíku Mætt æ liggandi Guds og vorrar Saaluhælspar Verki, sonist ei ætti naad því Takmætti, til hvors þessi þeirra Þiafæna ær, nema Virvöldin, Hættætra Forstandarar, Rædhælsparar, Foreldrar og Hwssbændur, riecti þeirre sinnar Hædur, hvort estir Embættis Skyldu og Alesi;

) 1 (

Pe

(t) Sap. 15. 2. (u) loh. 17. 2.

Þá vit eg hjer með i Guds Umhodi, og eftir Laga Fyrirmælum, hafa þá en nu kærlega og iðliga umbedid, samt æmmit, þeir villdu gjæta Skyldu þeirra, i því, að ala Þú fyrir andligri Velferd eðfi einasta þeirra Barna, sem i meigandi Foreldra og Formyndara Hwsum uppalast, heldur og hinga, sem aþaðhvort hafa, því myndur! Þlotid að hiefiast Maña æ medal, edur og fyrir Fættættar Sakir midursætt eru, að þessir Guds Vælingar, ei uppalist i öllu Reidileysi, þeim til ens stærsta Sælar Hæsta, og Laudinu til Stada og Skámar. Vel veit eg að undanförunum Harðindum, er, og mæstie eðfi að öllu leiti Orðfátalaust, fiendit um þau Brest, er æ slíktum Þdunum þesur vart vid vordid; Og heort þessi eg, en og opinberliga, að nokkrir Hwssbandur og Foreldrar hafa laetit æ sjer þeyra, að þeirra Hwss Umsoif, og Brands Utveigir, ei lidi það þeir setti Børn þeirra til slíkra Catechetískra Þdæna sem nu er nú talad, edur fiendit þeim að læra að lesa æ Book, hveria eg þessi samstundis laetit merkia að Heimsta væri slíkt en. Hyggindi eingjá, allra sýðst i því nokkur riettsfiend Elsta til Barna Velferdar iðifalið, hveria Foreldrar og Hwssbandur meiga so best eðla og heði framfalgia, að þeir fiendi Børnum sínum þá soðu og Sælnhærliglu Guds Þekkingu af haðs H. Orði; Þessi er sa Begur æ hvernum Børnið eiga að gænga, Ung og Gómt, sa Begur æ hvern Foreldrarnir eiga að vijsa þeim: Vijsa hinum Ungu þau Beg æ hverinum þau æ að gænga, og so mun þau ei til Ára komnu frá þonum ríktia, seigir Salomon (x). Það er að vijsu sattu, að Foreldrar og Hwssbandur, eiga að fiendia Børnum sínum ærlig Viðubroð, af hoerum þau knúu Uppheldi að hafa þegar þeim ver Þidur nú Þrigg; En það er ei hjer með sagdt, að þeir meigi undir Þesud leggja, að uppala Børnið i Ága og Umvöndun til Drottins (y). Christi-
liga

liga Forðælnu, og Jdnu í Utvegum sínum dagligu Nær-
tingar, er ei að lasa; En eitt er þó nauðsynlegt (z).
Hvað þá? Að leita fyrst Guds Ríkis (a), og ala guds-
ræfiliga. Þú fyrir Sælu síni, að hverri ef ein Töpun
líður, gaunar hönnu allur Heimurinn, með öllu því Elfi
í hönnu er, alls ekki (b). Ensi og Achimaas voru
eit síð sendir frá Joab til Davíðs Konungs, en Ach-
imaas varð fyrri hinna (c), Hvar fyrir? Án Efa því
hann hefur farið beinni Vei en hin; Svo gengur þá hin
beinasta Vei til síns Erfdis, og Utvega dagligrar Ut-
viðu, sem ekki gífur hún Meira við því Miða, það er:
Forsoomar að vaka yfir eilífri Velferð Sælar sínar;
En lætur Verallbligar Systanir jafnan fyrir ganga,
girtandi ekki þess, að þó sem hin sáni Guds Ötti er Upp-
haf Bittuunar (d), en hin rietta Bittu og lifandi Þek-
ing að Gudi, hefur Þyrirheit eilífs-Lífs, þó er hann ein-
ig Uppsprettu-Brunnur þeirrar sönu tíðmanlugu og ei-
lífu Farsældar (e). Og þó jeg viti, að þér, Kærir
Brædur! ammalgíð þetta og þvílíkt við yðar Sookna-
ðoolk, má jeg ei að síður einu gíora í þessu hvað mitt
er, nesnliga: Að amma yður, og áfissa til þess, er
sælfum yður, Guds, yðar eigin, og Sagnabarna eilífs-
rar Velferðar vegna, skýldi mest Hugarhallid vera, og
jeg veit morgun yðar er víst Hugarhallid, sem er, að
kappkosta af öllum Kröftum, að sæða Guds Þiardi yður
tiltröðar, að þeirri ósvikun Nivoll hans H. Orðs, hvað
hellst og best skied gíetur með velgrunddum Catechetisk-
um Jðfunum, að ekki eigi þeirna hía nökrum yðar þetta
sem Drottinn seigir (f): Þei Israelis Þyrdurum, sem ala
sælfu sí! Eiga ekki Hverðararnir að ala Þiordina? En
þér gíatid ekki að því Vansæra, og læknid ekki það si-
fa, það sem saart er græðid þér ekki, það sem Þegvillt er

] 2 [

sæfid

(z) Luc. 10. 42. (a) Matth. 6. 33. (b)
Matth. 16. 26. (c) 2. Sam. 18. (d) Prov. 1. 7.
(e) Prov. 14. 26. 27. (f) Ez. 34. 2. et. seq.

sælid þier ecki, og þier leitid ecki estir því sem glatað er. etc.
 Edur hitt er hafi seigir i öðrum Stad: Þaði Pro-
 phetarnir og Prestarnir eru Júlmen, og jeg sít einlig
 þeirra Júlsta i minna Hwsi, etc. (g).

En med því allra Maða Werk og Jdia eru ónytt og eins-
 kis verð, æn þess, að hafi sem blessar Hwsið Israels og
 Hwsið Arons (h), giesi sína Ræd og Blessan til þeirra
 Framkvæmdar, þa vil eg og so hafa yður alla Hiartanliga
 umbedid og ómiñt, þier villduð læta yður Hugfasta vera,
 þa sönu Arvekni i Bæna Skallinu til Drottins, frá hvor-
 ium að kemur öll good Gies og öll fullkomin Gies (i),
 hafi vörðist að iflæða yður með Kræfti af Gædum, til allra
 yðar Embættis Utrettunga, og giesi síns Anda Ræd i
 Hiortu yðar, og allra þeirra, hvorinum þier eigid að und-
 irviissa til Guds Ríktis, að sem flestir af yður og þeim mei-
 gi lofsins samansafnast til hægri Handar Guds Sonar,
 hvor um Tijma síðar mæðufullu Hiervistar i Heiminum,
 halid þesur undir þíni andvörðilignu Pioons Mind, þa sog-
 ru Geisla síðar Guds Mindar (f) til þess su tapada
 Guds Mind, skýldi i öllum öfs, sem æ hafs Ræsa er um,
 fyrst þier i Ræðni vidriettast, og síðan i Dyrð eilífsri æ
 Himnum fullkominast, hvor vier minnum, að umbreittum
 vörar Hrigdar-Hag i eilífsu Rognnd, siakls hafs
 Dyrðar Mind lístir verða, og síð hafi, so sem hafi er (l):
 Hverrar Sælu og eilífs Sooma, jeg af Hiarta Osta öll-
 um Guds Børnum, og yður ósamt med mics, Sem hafi,

Hoolum Yðar allra sameiginliga Ein-
 Pañ 26 Martii, lagur Elfsari og
 1759. Broodir i Drottini.

Gisle Magnuss son.

Episc: Dioec: Hol.

[g] Ier. 23. 11. sq. [h] Pl. 115. 12. [i] Iac.
 1. 17. [k] Phil. 2. 7. 8. [l] 1. Ioh. 3. 2.

Formali AUCTORIS.

Immanuel!

SA GUD sem viss, ad aller Meñ
verdi Sælu hoolpur, vil og eirniñ, ad þeir
komist allir til Sæuleifins Vidurkíningar; sá,
Bæti, og læti sér ætíð fara fræn, meir og
meir, i þeirri sömu, epter þeim Gentugleikum og Hialp-
ar-Medolum, sem þeim verða framhóðen aa einum,
hellður en odrum Þeinsins Aldri. Nu lifum vier aa
þeim Tijma, sem Veralldar Vijsdomur og allar þær
Konfir, sem aa honum verða grundadar, er aa harri
Troppu stígiñ, en vorir Forsedur hafi lañsti gietad sér
i Huga leidd. Eingiñ vill leingur læta sñast, ad hañ
ad Hælfu leiti hafi numid sijn Vijsendi. I því vill
hver ein vera velmentadur, sem hañ segir ad sér sijn
Manns Iþroott. O! þvad miklu framar hæfði oss þa
ad vera so Stándum i því, er æhrærir Þekking Guds,
og vorrar eigiñ Sæluhialpar, er vier þo allir (ad min-
sta Kosti, eptir Utvortis Afund) bædi sautum oss ad
vita, og lista þosum um Houd! Regluleg, vel grundnd,
og ænægjanlig Ransokun um Sæuleika Ervarbragd-
ana, ætti ad vera hellsta Talmætt þeirra Erfdis, er ekki
vilja reiknast um Tijma og Tilisd i Tolu þeirra Heimst-
ingia, sem mæda sig i morgu, en giesu þo ekki Giatur
ad því Eina sem hellst er Maudsýnligt. Vel er það
satt, ad Þekking Guds sjarir ekki alltið, og hia allum

Formæle til Lesarans.

med síer háns riettañ Otta, Elsku og Hljidne: Þar
 mað sína Bittu fyrer utañ Samvitku; Lærdoom for-
 er utañ Krapt; Eñ vekur upp Kiis i Staden þess háu
 skyldu uppbyggja. Hier uppá kañ Næynslau aa vor-
 um Tíðum ad sýna þau stærstu Epterdæme. Lísti eg
 til vorra Forsedra, þa sýnest mier þeir hafa giort betur
 en þeir vissu, en vier giorum verr en vier vitum. Þeir
 voru lifer eíne friooffamre Lea med doprum Augum, en
 vier eíne Ofriooffamre Rachel, sem bar fryða Afíoonu.
 Eingi ad síður heildur Þecking Sannleikans sínum D-
 metanlegum Þriis, því þótt vor Drotten Íesus,
 Joh. 13, 17. þriise ecke nokurn Sælan, vegna þess,
 háu veit, nema Næn giore það þeir vita; Þa lætur háu
 þó Þeckinguna ganga aa undan, so sem það, er forst
 wtheimtis til Ervarnar, aa hveitar það er Dmogn-
 ligt, ad þoknast Gudi i nokrum sínum Verkum. En
 Ervmennta sem margir nærsta Einfalldir sýna i því,
 ad ganga eptir því litla Lioosi er þeir hafa, klemur oss
 til ad aalyfta, ad þeirra Framferdi være en þa langt-
 um betra, ef Þecking Sannleikans væri hia þeim Full-
 komnari. Saa sem giorer eitthvert Verk i Hæls-Lioo-
 su, er við þarf fullrar Dags-Birtu, fær kañste komuð því
 af Stad, en þó med stærre Mæðu, Hættu, og Laang-
 seme. Mirfrid stodar háu öldunges ecki þar til, heild-
 ur það litla Lioos sem því er Samfara, og því meir
 það sama eyfki, med Morgninum, því betur fær háu, ef
 háu vill, sínu Verki framkomuð. So satt sem þetta
 er, so eru og Rior vorra Tíma andhaxaulega betri, en
 vorra Forsedra, hvers vegna eg hese og eíni med þess-
 ari Utfljringu yfer þau litla Catechismum hins Sæla
 D. Lutheri, kosiad klappi uñ ad auka þau sömu Rior
 med Lioosari Þeckingu þess Sæluhialplega Sannleika,
 aa medal þess unga og Einfalda Almuga hier i Lande.
 Orðskín sem hefur gefuð Esai til þessa Verks er sér-
 deiles þessi: ad hart nær hvert Stiffte hefur allt hiin-
 gad til hafi sín elgiñ sérdeilis Catechismum, og þegar

nóckrir

Formæle til Lesarans.

noðrir Prestar hafa fundid þau sem þar í Þlatfi þes-
ur bræfadr vered, i ein edur anna Maata, ecki so a-
uægianlegan sem þeir villdu hafa fyrirællt, hafa þeir
af Einlægri Umhiggiu siælsir samantekid og meðdeildet
þeirra Söfnudi vissar skrifadar Spurningar. Nu þott
ad Grundvöllur Lærdoomsins kuni ad vera hin sami,
þa þesur þo Imislig Adferd Uppfræðingariðnar ecki su-
ðsi so hentug, sem Ein Almænilig Catechismi Utstjring,
su ed væri eptir Þorsunn aænægianlig, og med Skrift-
ariðnar Greinum Allstadar stadfest; Hver nu er eptir
Kongl. Majest. Allra-Næddugustu Skrifligri Besalingu
til minn, Samsett, og af þeimi sem þad hafa ætt ad
giora, Manskud, og samantborin vid Form þeirra Heil-
susamligu Orða.

Hvert nu þessi Catechismi Utstjring er so aænægian-
lig, Skilianlig, Reglulig, og Riect, sem þeir villdu
æstia er fara med Uppfræðing Ungdoomsins, mun ad
noðrum Timum lidnam Lioost verda. En a medan
eckir er so længt komid, skylldu þeir, sem læta sier Gaatt
nægia, yfirvega, hvad mikid Bandhæsi a þvi er, ad
laga so Eina Catechismi Utstjring, ad hun sie Fullkom-
in, Gaardud, Skjir, Riectiliga nidur Rodud, og Dre-
in i öllu þvi sem Sænleiki Ehrstiligs Lærdooms wihemt-
ir. Þegar þessir Eiginligleikar eru ad öllu leiti Sam-
hliovoda, og filgiast ad, kan Madur ætjid ad Imiada
sier ad komast hærra, Sem eg vil ecki heildur neita ad
kuni ad takast. En saa sem siælsur leggur Høndina a
Þerkid, mun siia, hvad mikill Baudi þad sie, ad hitta
a allt eptir hvers eins Ost i þess haattar Skrifum,
hvar eingin Þfirhoon maa vera Ungdoomsins Næmi til
Þaga med Margyrðum; Eckert a mooti haans Skil-
ningi med Myrkyrdum, Eckert a mooti Sænleikan-
um med Samblandi aunarligra Hluta; Eckert a moo-
ti Samhlioodan Guds Sæninda, med Raangri Nidur-
Radan; Eckert a mooti Orðaliga Riectri Maatturu

Formaali til Lesarans.

med Förduldarligri og Dlidligri Samsetningu. Hafi eg ecki í öllu fölliliga nærd þessu Takmarki, þa hefi eg þó alvarliga þar við leitast. Læt eg so af Hendi þessi Ord Dröttiús, eptir Konungl. Majest. Allra-Naðs-ugustu Skipan, til Alneñiligrar Brvfunar í vorum Rortium og Skoolum. Dröttiú þræki Siælsur sínu Júsigli hier æ, fyrir Uthellingu síuar Naadar, Í allra þeirra Hiortu sem þetta Lesa, Eierdeilis þeirra Ungu. Það, undan hveriu eg maatti mig ecki mæla, Eñ kans þó allbrei siælsur að giora, hefi eg giorit, So vel sem eg kuni. Það sem þar er í Ofulltomid, heyrir mæe til, og það hefst vegna þess, það er þvilikt. Þvad añad æhrærir, þa er þetta það Ord, sem æ þeim Siðdarsta Deige mun bæma Iðrunarlausu og Vantrw-ada Foraktara, edur Mootmælendur, Eñ giora þæe Sællir hovlpnar, sem med Hoogværd í Trwui medtaka þess Jæplantan

Kaupmañahofn,
Pañ 9. Octobris 1737.

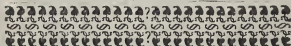
E. P.

P. S.

**Þeir sem kenna öðrum þessi Christillig
Frædi, Athugi.**

1. Ad Spurningar sem Strik er við æ Spæsi-
uñi, Eiga ecki að lærast utan að af þeim sem eru Fore-
næmir, edur hafa litla Tíð til slítra Iðfana; Helldu-
eiga þær að lesast vel og yfirvegast af þeim; Eñ þaug
Ungmæñi sem hafa betra Mænni og Tid, eiga að Læra
þær, og eckert í þessum Fræðum undan að fella.

2. Það sem í Greinum Ritningariñuar fiäst med
stærri Boofstofum, Er At-ridis Ord í þeim, til hefstin
Bevijsingar því sem svarað hefur verid til nærstin Spur-
ningar. Sæ

Sax Litli Lutheri
CATECHISMUS.

Þetta eru Tíu Laga Bodord
Guds.

Fyrsta Bodord.

Eg er Drottinn Gud þinn, Sem
vitleiddi þig af Egyptalandi, Þu skalst
ecki hafa Annarliga Gudi fyrir mier.

Hvad er það?

Það er:

Vier eigum yfir alla Hluti fránn, Gud
ad Ottast, hañ ad Elska, og æ hañ Einn
ad Trúa.

Annad Bodord.

Þu skalst ecke leggja Nafn Drottins
Guds þíns við Hiegooma, því Drott-
inn mun ei hallda þann Saklausan, sem
brækar hans Nafn Hiegoomliga.

Hvad er það?

Það er:

Vier eigum ad Ottast og Elska Gud.

Alungvinn eigum vier Ills ad bidda i

hans Nafni, Eigi sveria vld þad nle Fiol-
 tjugi fremta, Eigi Litvga nie Svijktia,
 heildur eigum vler Guds Nafn ad æ-
 talls i øllum vorum Naudsynium, þad
 ad tilbidia, Lofa þad, og því Þackir ad
 giora.

Þridia Bodord.

Mínstu ad Helga Hvítldar-Daginn
 DRÖTTINS Guds þijns.

Hvad er þad?

Þad er.

Vler eigum ad Ottast og Elska Gud.

Ad vler eigi fyrtréltum Þredskun, nie
 hans Ord, heildur eigum vler þad Hel-
 lagt ad hallda, giarnan heyrar þad og læ-
 ra, og ødrum fleña.

Fjodorda Bodord.

Heldra skalt þu Fodur þinn og Mood-
 ur, So þier vel vegni, og þu verdir Læng-
 Lijfur æ Jordini.

Hvad er þad?

Þad er.

Vler eigum ad Ottast og Elska Gud.

Ad vler eigi fyrtréltum vora Foreld-
 ra, nie þa sem vfir oss eru bodnir, Eigi
 þa til Neidi rettum, heildur þa i Heldri
 hofum, þloomum þeim og Hljódnir sie-
 um,

um, Elskum þa og Virðing veitum.

Fimta Bæddord.

Du Skaltt Ecki Mánn Deyda.

Hvad er það?

Það er:

Bier eigum að Ottast og Elska Gud.

Að vier eigi meidum Hóld vors Má-unga, edur glerum hönum Meiri í nekk-ru, heldur eigum vier hönum að biarga og við hiálpa í öllum hans Lífs-Mað-syntum.

Siöttá Bæddord.

Du Skaltt Ecki Hoordoom Driigla.

Hvad er það?

Það er:

Bier eigum að Ottast og Elska Gud.

Að vier lifum Hreinferðingliga bæði í Ordum og Verkum, og að hvor ein, elski og í Heidri hafi sína Egta-Persöonu.

Síöunda Bæddord.

Du Skaltt Ecki Stela.

Hvad er það?

Það er:

Bier eigum að Ottast og Elska Gud.

Að vier eigi grippum Gof edur Ben-inga vors Máunga, edur með fólkiðum Raup-Eyri, edur Hudirhiggin, undir oss
 24 dreg.

drögum, hellsdur eigum vier, honum ad
hialpa, So hañs Gotz og Upp-Elldi ar-
vartist og vardveitist.

Attunda Bodord.

Du skalt ecki bera Falskañ Vitnis-
bard æ mooti þínum Naxunga.

Hvad er það?

Það er:

Vier eigum ad Ottast og Elfa Gud.

Ad vier eigti Nængliga lívgum nock-
ru æ vorn Naxunga, Eigti Svíktum,
Baktolum, edur Ofreegium hañ i nockru,
hellsdur eigum vier hañ ad afjaka, Allt
gott mñ hañ ad tala, og færa alla Gluti
til betra Begar.

Tíjunda Bodord.

Du Skalt ecki Gyrnast Hws Nax-
unga þíns.

Hvad er það?

Það er:

Vier eigum ad Ottast og Elfa Gud.

Ad vier eigti med Flærd, Stundum
eptir Arfi edur Fast-Eign vors Naxun-
ga, edur undir oss drögum med Yfirvar-
pi Laga og Ríettinda, hellsdur eigum vier
þar til hialpa og styrkia, ad hañ hafi
sitt allt Ofskaddad.

Tíjunda

Þíunda Þodord

Du skalt ecki Þyrnast Kvínu Ná-unga þíns , Eigi Þíoon, nie Þíoonustu-
Kvínu, Eigi Uxa nie Úsna, og eckert það
háns er.

Hvad er það ?

Það er.

Þier eigum ad Ottast og Elska Gud.

Ad þier eigi burt-tælum edur lockum
fræ vorum Náunga, háns! Eigi Kví-
nu, Þíoonustu-Foolk eda Kví. Þie, heild-
ur eigum þier ad æminna og Náadlegg-
ta, ad hver og Eín þie samt og æstundi,
ad þíoonað það honum skýldugt er.

Hvad seigir Gud af öllum þessum
Þodordum ?

Han seigir so i Erud. Boof 20. Cap.
v. 5. 6. Eg er Þíottíu Gud þín, Sterk-
ur Þandlætari, Þitiandi Náanglætis
Þedraña at Sonunum, I Þridiu og
Þíoordu Þettþvíss, þeirra sem mig hata,
Eín gíorandi Þýsskumsemi i Þusund Þi-
du, þeim sem mig elska og minn Þodord
vardveita.

Hvad er það ?

Það er:

Gud hootar þeim hier öllum Þíinu, sem
A 5 af.

afviðkila þessum haðs Bodordum ; Því
 eigum vier ad Ottast haðs Reidi , og eef-
 ert ad giera moosti haðs Bodordum : Eñ
 þeim øllum sem þessi haðs Bodord hall-
 da , Lofar hañ síni Naad , Myrkun, og
 øllum goodum Slutum , Þar fyrir eig-
 um vier Gud ad Elska, Trwa hefum og
 Trensta, Og eptir haðs Bodordum gjar-
 nañ ad giera.

Trwar-Tæningiñ.

Fyrsta Grein.

UM SKOÐUNJNA.

Jeg Trwi a Eñ Gud Fodur Almætt-
 ugañ, Skapara Himins og Jardar.

Hvad er það ?

Það er:

Jeg Trwi ad Gud hafi skapad mig, æ-
 samt øllum ødrum Skiepnium, og ad hañ
 hafi giesfid mter Þnd og Lijkama , Augu,
 Eyru og alla Liuti , Þar med Skin og
 Skilutningar. Vit , og ad hañ øllu þessu
 eñ nu við Magt heildur. Hier til veit-
 ir hañ mter og fyrir sier noogliga , og
 Dagliga giefur hañ mter , Klædi og Skia-
 di,

di, Mat og Dryck, Hws og Heimilt,
 Fodur og Moodur, Afur og Kvif. Fle,
 og allt það sem Gott er, með öllu því eg
 með þarf til þessa Lífs Upphellsdis. Hann
 verndar mig og vörðveitir frá öllum
 Skada og Hæfka, og öllum illum Hlu-
 tum. Allt þetta Gott veitir hann mér,
 af síni Ginstærri, Födurligri, Gudligri,
 Goðgyrind og Myssun, án allrar min-
 ar Forþrenustu og Verðskulldunar. Þyr-
 ir það allt eg að honum Lof og Þakke-
 ad giera, honum ad þioona og hljdu ad
 vera: Þetta eru vissulig Sanindi.

Auður Greini.

UM ENDURFARUNA.

Jeg Ervi að Jesum. Christum Son
 hans Eingietið Drottin vorn, hver ed
 Gietið var af Hellogum Anda, Fæddur
 af Mariu Menu, Þjindur undir Pontio
 Pilato, Krossfestur Deyddur og Grafin,
 Ridurstie hann til Helvíttis, Og að Þrid-
 ta Deigt Reis hann upp frá Daudum,
 Uppstie hann til Himna, Situr nú til
 Guds Fodur Almættugs Hægri Hand-
 ar,

ar , Þaðan mun hann koma að Dæma
Lifendur og Danda.

Hvad er það ?

Það er:

Jeg Ervi , að JESUS Christus sie
Sannur Gud af Fodurnum Gietin fyrir
allar Aldir : Þiðka Sannur Madur ,
Fæddur af Mariu Meyu , að hann sie min
Drottin , sem mig glatadañ , og fyrir-
dæmdañ Man , hefur afrekað , Endurleyft
og Frelsað , frá öllum Syndum , Dand-
anum og Dofulsins Valdi , Elgi með
Gulli me Silfri , helldur með sinu Hei-
laga dýrmæta Bloodi , og með sinu Sak-
lausu Þinni og Danda , So að jeg sie
hans Eigtinlig Eign , Lifi undir hans
Valdi , I hans Ríki , honum þómi i
Eilifu Ríttlæti , Meinleysi og Sælu-
hlæði , Þiðka sem hann er Starksur af
Dandanum Upprisin , Lífir og Ríkir að
Eilifu : Þetta eru vissulig Sannindi.

Þridia Grein/

UM HEBUNDNA.

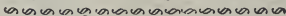
Jeg Ervi að Heilagan Dnda , og að
sie Ein , Heilag , Almennlig , Christilig
Kyrt

Kyrkja, Samnennti Heilagra, Fyrirgief-
ning Syndanna, Holldisins Upprisa, og
eptir þetta Liif, Ellijst Liif, Amen.

Swad er það?

Það er.

Jeg Trwi, ad jeg giæti ætli af siæls
mijns (siælsfrar minnar) eigiñ Kræpti ed-
ur Skilningi, trwad æ Jesum Christ-
um min Drottin, edur til hans komist,
helldur hefur Heilagur Andi mig fyrir
Gudsþjallanna Kæning, kallad og upplijst
med sinnum Utgjosum, Helgad mig og
vid halldid i riettri Trw, lijka sem han
alla adra Christna Men æ Jorden kall-
ar, saman safnar, Upplijst og Helgar,
og i eini riettri Trw til Jesum Christum
vardveitir. I hverri Christiligræ Kyrkin,
han Nardarsamliga fyrirgiefur mæ og
ollum Trwudum, Dagliga allar Synd-
ir: Og æ Efsta Deigi min han upp-
vektia mig og alla Men af Danda, og gie-
fa mæ, med ollum Riætt-Trwudum i
Christo Jesu Ellijst Liif og Salubia-
lp: Þetta eru Dissulig Samindi.

Drottinlig Bæn/

Fadir þu sem ert æ Himnum.

Helgifi

Helgisti þitt Nafn. Tilkomti þitt Ríkt.
 Verði þín Vili, sem á Himni so og á
 Jorðu. Gief oss í Dag vort Dagligt
 Braud. Og fyrirgef oss vorar Skuld-
 ir, So sem vier og fyrirgefum vorum
 Skulduðum. Júlaid oss ecki í Freist-
 ni. Helldur frelsa oss frá Illu. Þviad
 þitt er Ríktid, Mátturinn og Dírdinn, að
 Eilífu, Amen.

Krsta Bæn/

Helgisti Þitt Nafn.

Hvad er það ?

Það er:

Guds Nafn er Sannarliga í siðsfu
 sier Heilag, Þó vier bidum ecki, En vier
 bidum í þessari Bæn, að það einn Hel-
 gisti hier með oss.

Hvernig flidur það ?

Nær Guds Ord flennist Ríttisliga, og
 vier eptir því lífum Heilagliga, So sem
 Guds Børnum hæfir, Þar til hlálpi
 oss vor Elskuligi Fadir á Himnum.
 En hver sem odrulsi flennir edur lífir en
 Guds Ord bíður, Sá vanhelgar Guds
 Nafn á meðal vor, Þar frá vardveiti
 oss

öf þor Elskuligi Hinnestí Fadir.

Munur Bæn/

Hvad er það ?

Það er :

Tilskóðni þitt Nífi.

Guds Nífi klemur að Sonu ann
vorrar Bænar af siðsfu síer til, En vier
bidium í þessari Bæn, að það einu komi
til vor.

Hvernín stídur það ?

Nær Gud gíefur öf sín Helliga An-
da, sá öf veittir þa Næd , að vier trív-
um hañs Heilaga Ordi , Lifum Heilag-
liga, hler Stundliga , En Mñars Heims
Eilífliga.

Kridia Bæn/

Verdi þín Vilie , Sem á Himni so
og á Jorðu.

Hvad er það ?

Það er :

Guds Goður og Nædugur Vilie
verður, Þó vier bidium eñi, En vier bid-
ium í þessari Bæn, Að hañs Vilie verði
hler á meðal vor.

Hvernín stídur það ?

Nær Gud Onstir og hindrar öf Ill
Næd

Raud og vondan Vilja , sem því vallda ,
 að Guðs Ráfa Vanhelgast og hans Ríj-
 fi naxir eigi til vor aðfoma , sem eru Dief-
 ulliá , Helmuriá og vor Hóldligur Vil-
 te , heildur styrktu hann oss og stöðuga gjer-
 ir í sínum Ordum og í Trúni , allt til
 vorra Vefloka , Þetta er hans Myrkun-
 samur og goodur Vilie.

Siorda Bæn/

Gief oss í Dag vort Dagligt Brand.

Hvad er það ?

Það er:

Guð giefur að Sönu Dagligt Bra-
 ud, Jafuvel Bondum Meðum, Þó vier
 bidnum ekki , En vier bidnum í þessart
 Bæn , Ald hann laet oss vort Dagligt
 Brand vidurkieða , og með Þacklæti til
 vor meðfaka.

Hvad kallast Dagligt Brand ?

Það kallast allt það sem Naudsynligt
 er til þessa Lífs Biargar , Sem er, Mat-
 ur og Dryckur , Klædi og Sklædi , Hús
 og Heimili , Tödur og Eingiar , Kvif-
 sienadur, Gof og Þeningar, Good Eg-
 ta-Persöona , Hljódið Bern , Dnggt
 Plöon.

Dioonusku-Foolk , Trútr og Froemir
 Yfir-Menn , Góð Almúgans Stjórn ,
 Hagstæð Bedrættta , Fridur , Heil-
 brýgð , Sidsemt , Heidur , goóðir Vin-
 ir , trúfastir Nágrannar , Og allt annað
 þessu líkt.

Símta Bæn/

Fyrirgief oss vorar Skuldir , So sem
 Vler og fyrirgiefum vorum Skuldu-
 Máttum.

Hvad er það ?

Það er:

Vier biðtum í þessari Bæn , að Fadir
 vor Himneskur villie elgi axlsta vorar
 Syndir , So hann fyrir þeirra Skuld ,
 villie elgi veita oss vera Bæn , Því vier
 erum allra þeirra Glata Ómáfligir , sem
 vler hann málbidium , og þofum elgi það
 verðskuldad , heldur að hann villie oss
 það allt fyrirgíefa fyrir sína eiginlaga
 Náð ; Því dagliga Syndgum vier ,
 og forþíemum eóft annað en Straff , so
 vilium vier og einig þar í móot fyrir-
 gíefa af Glarta , þeim sem oss at móoti
 bríoota , Og gíora þeim Gott , sem víð
 oss misgíora.

B

Slotta

Siötta Bæn/

Og eigi inleid þu oss i Freistni.

Hvad er það?

Það er.

Gud Freistar að Sonu Einkis Máns, En vier bidium i þessari Bæn, að þau vilje vernda oss og varðveita, frá Andskotans, Helmsins, og Holldisins Vælu, so vier þröpum ekki fyrir þeirra Tiltetging i Dan-Ertu, Drænting, edur adrar Stoor-Syndir og Löstu, og þo vier freistunni af öllu þessu, þa lauti þau oss um síðir þfirvina og Sigvinnum þallda.

Siöunda Bæn/

Helldur frelsa oss frá Illu.

Hvad er það?

Það er.

Hier bidium vier alls i Einn i þessari Bæn, að Fadir vor Hinneskur frelsi oss frá öllu Illu til Lijfs og Sælar, Far-sældar og Heidurs, Og að síðustu, þa vor Danda-Stund er komin, giesi þau oss goodan Afgang, og taki oss myssamsamliga til sín, vor þessum Eyndar-Dal, in i Himna-Ríki. AMEN!

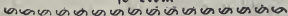
Það

Hvad er það ?

Það er að eg skal vera fullviss , að þessar vorar Bænir sicut vorum himneska Födur þaknæmiligar , og af þönnu hennar , Því hann hefur siðalfur skipað , að vier skýldum med söddan Hætti bidta , og hefur lofað , að hann villdi oss bænheyra.

A M E N ! A M E N !

Það er: Já , Samarlíga , það skal so vera.

Sacramentum Heilagrar

SKYNDUR.

Fyrsta Spurning

Hvad er Skjfn ?

Skjfn er ecki einsamallt Vatn , heldur er þun það Vatn , sem saman er reirdt og bundid med Guds Boderdi , og med Guds Ordi samteingdt.

Hvert er það Guds Ord ?

Það vor Herra JEsus Christus sagdi þlac Matthæum i 28. Capitula: Farid wt nu allañ Heimta , kienid ellum Plöodum , og skjrid þær I nafni Födur , og Sonar , og Anda Hellags.

Auður Spurning/

‘Hvadjáðar oss og veitir Skynið?

Hun tvövegjar oss og veitir Fyrirgefning Syndaða , frelsar oss frá Dæmum og Döflinum , og gefur þeim öllum Elisifa Sæluhlæði sem trúa því , sem Orðið Guds og Fyrirheitið lofa.

Hvor eru þau Guds Ord og Fyrirheit?

Þau voru Herra Jesús Christur selgtrúið Marcum, í 16. Capítula : Hver hann trúi og verður skírdur , sá skal hólpinn verða, en hver hann ekki trúi , sá skal verða fordæmdur.

Þridia Spurning/

Hvernig máu Vatnid Orka So Vegligra
Gluta?

Vatnid máu aldrei slíks orka, heldur veitir það Guds Ord, hvert að er í, edur með Vatninu , og Trúin , Hver að slíku Guds Orðum í Vatninu trúi ; Því ntað Guds Ord , er Vatnid einsamallt Vatn, en eingið Skjrn ; En þegar Guds Ord samlagast Vatninu , þá er það Skjrn. Það er Náðarfullt Líffins Vatn,

ti, og Endurgietningar-Paug i Heilög-
um Anda, so sem Páll Postuli seigir til
Tit. i 3. Cap. Eftir síni Myrkunsemi hef-
ur Gud oss boólpna gíordt, fyrir þá End-
urgietningar Vatns-Sæ, og Endurnij-
an Heilags Anda, hvertum þá hefur
noogliga wthellst yfir oss, fyrir Jesum
Christum vorn Lausnara, so vier Ríett
lættir fyrir þáns Ríad, yrdum Erfing-
tar Eltíjs Elíjs, Eftir Bonni: Þessi
Ord eru Sönn og Trúanlig.

Þioorda Spurning/

Hvæð merkir þvilið Vatns-Elíjn?

Hun merkir það, að sæ þíu Samst
Adam i oss, að dagliga að drectíast
og deyðast, fyrir Ydran og Yfirboot,
med öllum Syndum og böndum Syrud-
um, Og síðan dagliga frá þíu koma, og
upp aftur. Elíja, Elíu nír Madur, sæ ed
lífa skal i Ríettlæti og Heilagleika, fyrir
Gudi æfínlíga.

Hvar stendur það Skrifad?

Sancti Páll seigir til Rom. i 6. Cap.
Þíer eru þíu jardadir med Christo, fyrir
Elíjnina i Þaðan, Þíu líka so sem
Christi.

Christur er uppvakið frá Daudum ,
fyrir Dýrd Fæðursins , so eigum vier
ad gænga i Endurnijungu Lífisdagaña.

Sacramentum heilags

ALTARIS.

Fyrsta Spurning.

Hvad er Sacramentum Altaris?

Sacramentum Altarisins er sañar-
ligt Holld og Blood Drottins Bors
Jesu Christi , undir Braudi og Bini,
af honum siðlfum Jesu Christo in-
sett , Oss Christnum Moshum ad eta og
drecka.

Hvar fiendur þad Skrifad?

So skrifa þeir Heilögu Gudspialla-
Meñ , Matthæus , Marcus , Lucas og
Sancti Paul:

Þor Herra Jesus Christus, a þeir-
ri Nætt sem han foræddi var , toók
han Brauid , giordi Packir , og braut
þad , Og gaf sijnum Lærifvetnum , og sag-
di : Takid og Etid , Þad er nuñ Lífka-
mi , sem fyrir yður verður giefið , gior-
id þad i míjna Miñing.

Comu.

Semuleidis eftir Kvøldmæltíðina, took hann Kaleikn, gjörði Þaccir, gaf þeim hann og sagði : Drekkid allir hjer af, Þad er Kaleikur hins Ntja Testamentis i mínnu Bloodi, sem fyrir yður wthellist til Fyrirgiefningar Syndana; So oft sem hjer gjörid þetta, drekkid þad i míjna Míning,

Auður Spurning/

Hvad siðad ofs með soddan Hætti ad Eta og Drecca hjer af ?

Þad wtvíssa mter þessi Orðin sem hjer standa: Fyrir yður giesit og wthellist til Fyrirgiefningar Syndana. Þvi ad sonu veitist ofs og giesit fyrir þessi Orðin i Sacramentinn, Syndana Fyrirgiefning, Eilíft Líf og Sæluhiælp; Þviad hvar Syndana Fyrirgiefningin er, Þar er einn Lífsid og Sæluhiælpin.

Þritia Spurning/

Hvernin kan lífamlig Berging ad verka so mikla Pluti ?

Berging Brauds og Blins verkar þad
B 4 i eing.

í eíngan Mætti, Hellsdur þau Ordiñ sem
 hier standa: Þyrir Þdur gíeffi og Uthellið til Þyr-
 irgíefningar Synðaña. Hver Ord ad eru híað
 lífkaímlígrí Bergíngu, so sem Hofud-
 Stíckí í þessu Sacramenti: Hver sem
 þessum Ordum trwír, óðlast allt þau
 Jñthallda og uppá hliooda, sem er Syn-
 ðaña Þyrirgíefning.

Þioorda Spurning!

Hver Meytir þessa Sacramentis matliga?

Ad fasta, og síg lífkaímlíga þar til ad
 hwa, er ad seínn good ytri Síðsemi;
 Eñ sat er sañarlíga Matlígur og Þel-
 skíckadur, sem Trwína hefur á þessum
 Ordum: Þyrir Þdur gíeffi og Uthellið til Þyrir-
 gíefningar Synðaña. Eñ hver sem eckí trwír
 þessum Ordum og efar þau, Sá er O-
 matlígnr, Þvíad þetta Ordið, Þyrir Þdur,
 Krefur fullkómílgírar Trwír
 í Híartanu.

Utskríring

BEKYNING CATECHISMI.

Mitt Kæra Barn, Viltu eigi Giarnan vera
da Farsæll hier i Heimi, Og nioo,
ta Sjðan Eilijfrar Sælu
æ Himnum?

Vissuliga, Ef eg ad eins giæti ordid það.

2. Viltu þa ganga þan Veg sem leidir til
þessa Takmarks?

Jai, Ef eg giæti fundid han.

3. Erwir þu eigi ad þar sie Einn Gud til?

Ju, því Heimurinn hefur eigi gietad skapad sig
staalsur, heildur hlijtur til hans ad hafa verid
noekur Orsok, sem er Eldri og Edri ein allir
Hlutir, og það er su Eilijfa Vera, sem kallast Gud.

4. Erwir þu eigi ad Gud raadi fyrir ei-
lijfri Sæluhjalp?

Vissuliga, því han er yfir øllum Hlutum.

5. Erwir þu eigi ad þessi Gud unni þier
Eilijfrar Sæluhjalpar?

Ad Vijsu, því han er Einn goodur Gud.

6. Mun Gud vilja vijsa þier Veg til Ey-
lijfrar Sæluhjalpar?

Ad Soðu, það kan eigi ad bregdast.

7. **Med** hveriu víssar Gud þier og mier þeñan Veg?

Med sínni Heilaga Orði.

8. Hefum þier þa þetta Guds Orð vor að meðal?

Jæa, i þeirri Heilogu Ritningu, sem kallast Biblia.

9. Hefur Heimurinn ætíð haft Guds Orð?

Jæa, því aður en Moyses var að Dögum hófðu Men Guds Orð, aðn aðarra Medala, fyrir Gudligar Opínberanir, og Munnliga Undirvísan þeirra gömlu Forsedra, frá Ryni til Ryns, en i Letur var það elgi sært, fyrir en Moyses byriadi það að gjöra.

10. Hver hefur skrifað Bibliinna?

Þele Heilögu Spæmen, Gudspíallamenn og Postular.

11. En voru þessir eigi Men?

Þíft voru þeir Men.

12. Hvorninn eru þa þeirra Orð Guds Orð?

Þvi Andi Guds hefur blásið þeim i Brjóost, allt, hvað, og með hverium Ordum þeir sköldu það skrifa.

2. Timothy. 3. 15. 16. 17. **Med** því þier er kunnug Heilog Ritning, allt i frá Barndómi, þa skán þun að undirvísa þier til Ealshíalpar fyrir Evna að Jesum Christum. Þvi að all Ritning af Guði iugies-
in,

in, er Rotsamlig til Værdooms, til Uánvandanar, til Betrunar, til Veidriettingar í Riettlætiun, so að Guðs Madur sic algjör, og til alls goods Berks hæfiligur.

2. Pet. 1. 21. Þar hefur eigi en nu nokkur Spæddoomur, eftir Mánsins Vilja frámstúttur verid, heildur af Heilogum Anda tilskynvdir þafa þeir Heilögu Guðs Meñ talad. Sica en frammar Matth. 10, 19.

1. Cor. 2. 13.

13. Hvar af þau Madur að vita, að þessi hin sama Ritning sem vier þesum, sic það faña Guðs Ord?

Af imislugum Slutum, so sem af Gyðinga, Tyrkia og añara Eldstu Píooda Samsiñingu, Þvi þeir vitna til þess sama Ords; Einig af Samhlöodan Skrifaraña, Uppfylling Spæddoomaña, Stadfesting marghattadra Kraptar Berka, og að síðustu þeim æfluga Framgæangi, sem þetta Ord hefur haft, fyrir utan Krögan og Mánlíga Mægt, og það midt í þeim blöðugustu Ofsooknum, í hverjum so margar Þufundir Þíjlar. Þotta þafa iníglad þenñan Sannleika með þeirra Blöodi.

14. Hvað skal sá gjöra sem en nu eigi trötr þvi, að Ritningin sic Guðs Ord?

Þau skal alleina leitast við að hlíðnast Ordinu, og gíefa þess Berkan Krömm í sínu Híarta, þa mun þau verda þess síðott var, að það hefur eina Yfirnátturlíga og Riett Guddoomslíga Dæd, Krapt, Þíj og Anda í síer, til að Upplífa, Sannfæra, Hugga, Uppörfa, og arvíjta Samvitkuna.

Joh. 7.

Joh. 7. 17. Ef sá er nokkur sem gíra vill háns Vilja,
 Hafi reyni hvert þessi Lærdoomur er af Gudi,
 Eða hvert eg tala af sjálfum míer. Sía Psal.
 50. 23.

16. Eignum vier þa Basalaust að meðtaka þ.
 Ritning fyrir Sína, Ketta, Vissa og Full-
 komna Reglu og Mæli-Præd. vottar.
 Ervar og Framferðis?

Sá, Vissuliga.

Luc. 16. 29. Þeir hafa Mósen og Spæmeina,
 þeyri þeir þeim. Joh. 10. 31.

16. Meiga Meñ þa eigi Grundvalla sína Erw á,
 og hafa sínu Framferði eftir þeim Opínbernum, sem
 gírafi fyrir utan þau Medel, (sem Gud hefur tilsett,)
 Eða á Drannum, Eigin Skynsendar Pootta, Múarra
 Maña Míndugleika og Eftirdænum, Gómlum
 Meiningum, Mæltækjum, Samkomulagi og
 Sidvana, Edur nokku þviljku?

Mei. Eignin Són Erw nie Hljóðni verður
 á slíku Grundvöllud, heldur Híar-Erw, Gud-
 leyfi og uppfundið Dýrðkun af eigin Pootta,
 sem Gudi er hvert á mooti.

Gal. 1. 8. En þó að einnig Vier eða Eingest af Him-
 ni predikad yður Evangelium ódrúvlið en vier hóf-
 um predikad yður, sá síe Bólvaður

Matth. 15. 9. Að Oniðtu þioona þeir míer,
 á meðan þeir kenna þær Ríkingar sem ekki eru ánað en
 Bodord Maña.

17. Hefur Guds Ord en þa fleiri Stærðeilis
 Eiginligleika frá þess Maña Ord?

Sá, næst þess Guddoomliga Öbrigðanlig-
 leika, Krasti og Fullkomnigleika, sem þegar er
 brúð

bríð að sjína , hefur það eina sérdeilis Virtu
í sér, til að upplýsa oss , sem erum af Náttur-
um blindar Máneftiur.

Ps. 119. 105. Þitt Ord er Lámpi Fóta mína,
og Líos á mínum Vegum.

18. Er þó ekki Biblíu myrk og Vandskilið
fyrir Einfalda og Farsóða?

Þú þu þvi sem Mönnum er Náðsynligt að
vita sér til Ealuhíalpar , er hun noog skjó,
fyrir alla þa , sem hafa hana um Hónd rétti-
liga, hvert sem það eru Leik. Men, Ólærdir, ed-
ur Lærdir.

2. Lúth. 3. 15. (16) 17.

19. Hvernig hefur Maður þa Guds Ord
Rétttiliga um Hónd?

Þegar Maður Andvarpar fyrst til Guds,
um hans H. Anda Upplýsing ; Þar næst les
Guds Ord með goodri Samgáfni, og þeirfer
estir þvi alvarliga, með frósum Afsetningi að lífa
estir Ordinu, og hlýðnast þvi, í sínum Verkum
og Framferdi ; Þegar Maður leitar estir að
fedia Hwngur Salar sínar, en eigi sína Hóld-
liga Forvitni þar með ; og að Sjúðursu, þa
Maður raunfærir eigi Orðana Meining estir
sínum eigin Virðum, heldur leitar þar í Eins-
lægliga estir þeim Samleika, sem þienar til Guds
hræðslu, og Ransakar þar estir sitt eigid Hiarta.

Joh. 5. 39, 40. Cap. 7. 17.

20. Siet.

20. Sietur Maður eigi af síni einsoomri Skyn-
semi stílid og velagdt Ritninguna síer til
Swaluhjálpligrar Þekkingar?

Nei, Því vor Skynsemi er af Syndinni for-
dörfud.

1. Cor. 2. 14. Naturligur Maður skynar ekkert
af Guds Anda, af því að það er honumheimska, og hann
sér það eigi þekkt, Því það hlýtur Andliga að dæm-
ast. Eph. 1. 17.

21. Af hverinum æ Ritningin að lesast?

Af öllum Mönnum, og þar fyrir eigi alleina
af þeim sem kenna, heldur og so af Tilheyrandi-
unum: Efti einasta háfa allir Lesfi og Niett til
þess að lesa Ritninguna, heldur og einng er það
öllum böddið, so sem ein Skulda. Þar það er
í siatsfu síer ein Guds Velgjörningur, sem hver
ein Christlú Maður æ að færa síer með Þak-
læti og Fegnudi kostgæfsliga í Mót, síer til tilm-
anligrar og epljssrar Velserdar.

Þos. G. B. 17, 11. og 2. Tim. 3. 15. Joh. 5.
39. 40.

22. Hvernín fundur-skriptist Heilog Ritning?

Í Gamla Testamentid, sem Spæmenntir
háfa fyrir Christi sjnilligrar Hiervistar-Daga
æ Hebreifu ritad, og það Nya Testamentid,
sem af Gudspiallamönunum og Postulunum er
í Grísku Máli skrifad eptir Christi sjnilligrar
Hiervistar-Daga, og hvertveggja síjdan vel-
lagdt æ vorra Landa Tungumál, öllum Mön-
um til Jökunar og goodra Mota.

23. Laus

23. Laet mig heyra hvert þu kant að telja greiniliga upp þær Bækur sem heyra til Gamla Testamentinum.

Mofn og Tala þeirra, sem Men eru vanir í Predikun og Vestri að vitna til, eru í ríetti Ród sem eftirfylgir : Fim Mosis Bækur, Josue Book, Doomoraña Book, Raths Book, Tvær Samuelis Bækur, Tvær Kongaña Bækur, og Tvær Chronicu Bækur, Ein Estra, Ein Nehemie, Ein Esthers, og Ein Job's Book, Hundrad og Fíntíjn Psalmar, flestir orðir af David Konungi. Þriat Bækur Salomonis, kalladar Orðskvidir. Predikari, Ps. Kvæði. Spæmen þeir Ertæri Fíoorir, Nefnliga : Esajas, Jeremias, Ezechiel og Daniel. Spæmen þeir Smætti Toolf, sem eru : Hoseas, Joel, Amos, Obadías, Jonas, Micheas, Nahum, Habacuk, Zepharias, Haggæus, Zacharias, Malachias.

24. Mier sýnið sem hie vanta nokkrar af þeim, sem eg fin þó í míni Biblu, so sem eru Tobie og Judith's Book, Eptíllar Book, Sirach's Book, Baruch's Book, Þær fíntu Historiur um Susaũ og Dretan : Babylon, Maccabeorum Bækur og Manass's Bækur.

Þessar Eijdurstu eru elgi sem hinar aðrar Canonisku, edur Regluligu, Bækur af Guds Anda láblausnar, heildur nefndar þær til Adgreiningar frá hinum, Apocrophiskar, edur hulldar Bækur, því þær eru elgi sama Opplids og

og Mindugleika , Jafnvel þótt þær hafi iðni að hallda nokkrar goodar Værdóms-Greinit.

25. Hverjar eru Bækur þess Nya Testaments?

Þeir Fjórir Gudspíallamen , Matthæus , Marcus , Lucas og Jóhannes , Þóttulana Gíorninga Bók , og þeirra Þíttar edur Sendis-Brief, Nesnítiga: St. Póls , Eín til Rómveria, Eívar til þeirra í Coríntho Borg , Eín til Galatas , Eín til Ephesíus , Eín til Philippen-ses , Eín til Colossenses , Eívar til þeirra í Thessalonica , Eívar til Timotheum , Eín til Titum , Eín til Philemonem , og Eín til Ebræes , So og líjka Sío Almennílgít Þíttlar híra Þóttulana , Nesnítiga , Eín St. Jacobs , Eívar St. Peturs , Þíjir St. Jóhannis , Eín St. Júde , og Fólksins er hí Síydasta Bók Bíblíunar , Opínberanir Jóhannis. Allar þessar eru fyrir utan nokkurskonar Medel ínbíalsnar af H. Anda.

26. Hver er þa Mergur og Stýttsta Jái-hallid allra Bíblíunar Bóoka?

Það er sat vígtugi Sannleiki , að JEsus er Christur , Þegucín , Lífsid og Sannleiturín , til Sálubíalpar öllum Trúvudum Ealrum.

Joh. 20. 31. Eín þessi (Teikn) eru því skrifud , að þíer Trúvíd, Það JEsus síe Christur Sonur Guds, og að þíer skulud hafa Lífsid sem Trúvíd í háns Máni.

27. Hver

27. Hver Misunnar er að Lærdóminum í því Gamla og Nýja Testamenti?

Í Gamla Testamentinu vitnuðu Sparmenirnir með Spæddómum og Gyrimindum um um Christum sem koma skyldi; En í því Nýja Testamentinu vitna Gudsþjallamenirnir og Þostularnir með lífosum og skilmerkilugum Orðum um hann, þa þegar í Helmið komið.

28. En með því Biblíu er stórr Boð, hver níggieta þa þeir Ungu og Einföldu fundu id þessa Ritningarnar Kiarna?

Þeir kúna í Gyfustu að hialpa sier við Sarsluga Doct. Lutheri Catechismum.

29. Hvað er Catechismus?

Hann er ein listil Biblíu, edur stutt Ugreip af Guds Orði, um það, hvað vier eigum að trúa og gjöra, í Spurningum og Andsvorum framsett.

30. Hvað hefur Lutherus sett fyrir framan sérhvernu Part Catechismi til Uppbiggisligrar Amningar?

Þessi Orð: Hvernig sierhver Hrossþæðir að einfalldlaga að uppfræða sut Heima Þósk.

31. Er það þa Skylda allra Hrossþæðra?

Jaa Þissuliga: Í Smítn Boðkar Mosis Cap. 6, 6. 7. seigir Gd.

Þessi Orð þem eg bið þier í Dag, skaltu leggja uppá Hiartad. Og þu skalt brinna þau allt jafnt fyrir Børnum þínum, og ræða um þau, nær ed þu

þu situr i þissu Hósi , og nær ed þu geingur um far-
m Beg, nær ed þu leggur þig niður , edur stendur upp.

32. Er margir Hófuð-Partar Catechismi ?

Sjá, af hverjum sá Þorsti hljóðar um Guds
Tíu Laga Boddord : Áðar um Ervarniar Hó-
fuð-Greinir : Þreidie um Drottinsliga Bæn :
Fioordi um Sacramentum Skjennariar : Sjá-
ti um Sacramentum Altarisins : Þar eptir
fölgir Hósi Tablañ, sem inihellur hvers Máns
Skýldu eptir hans Standi, og finnst hun hier in-
færd i Fioorda og Siotta Boddordi.

33. Verdur þetta ekki i særri Orðum
inibundid ?

Ad vlistu , því allt það sem Fræðin inihallda,
hljaddir aðaðhvert til Lögmaalinu , edur Evange-
lio.

34. Hvað er Lögmaalid ?

Lögmaalid er sá Lærðoomur , i hverjum Gud
sinnir oss sitt Niettlæti , kienir oss , hvíljum
oss biriar ad vera , hvað vier eigum ad giora ,
og ognar oss, ef vier lætum það ogjört , edur
giorum þar þvert æ móoti.

35. Hvað er Evangelium ?

Evangelium er sá Lærðoomur , i hverjum
Gud sinnir oss sína Náð og Mýskunsemi i Chr-
isto , og tilbíður oss hana , kienir oss hvað vier
eigum ad trúa , og heitir þeim Náð er hlíðn-
ast honum i Trúni.

36. Stad

36. Hvað merkir eigiúluga þetta framan
 þi Ord Evangelium?

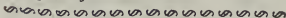
(Það merkir) Glediligan Bodskað.

37. Hvar er handlad í Krædunum um
 Evangelium?

Þ Fioorum þeim síðari Hofud, Þortunum.

38. Hvar er handlad í Krædunum um
 Logmaðlid?

Þ Fírsta Þartunum.

Fírsti Þarturinn

(Hvornig ein Hwss: Þadir og Hwss: Moðir
 skal undirvísa einfalldlaga sínu
 Heimilis: Fooki.)

Um Logmaðlid.

39. Hvað margfalldt Logmað hefur Gud
 utgíesid í Samla Þestamentinu?

Þrenslags, sem var Þorst Ceremoniur Þur
 Kyrtiu Logmað, Áliad það Þerastlega Þoo-
 ma og Þalldstioornar Logmað, Þridja Þida
 Logmaðlid, edur það almeniliga Logmað, um
 Þiætleikann og Þraimferdi Þisnadarins.

40. Helldst Ceremoniu edur Kyrtiu-Þida
 Logmaðlid eú nu vid?

Þei; Þess Ceremoniur og Þoornfæringar
 voru eigi nema Evangeliskar Þorirmindanir
 uppá Þristum, sem hefur asmaid þær med síni
 Þyngadkomu. Col. 2, 16. 17. Ebr. 10, 1.

41. Helliðst Vallðstioornar Lögmaal Gyðinga
en nu við?

Nei ; Það var eins og Ceremoniu Lögmaals-
id, giefid Gyðingum alleina um vissan Tijma,
en nu er siðhverium Christnum Mani vífsad
til þeirra Laga sem brúfast i Landinu, og hans
eigid Yfirvalld wtgiefur. Rom. 13, 1.

42. Blijfur þaa Síða Lögmaalid edur það almen-
liga Kiærleikans Lögmaal eigi heldur
leingur við Magt?

Jw, víssuliga, því það Lögmaal er byggt á
Mætturu Guds, sem Riettlart er og Heilog,
og þar fyrir er i því innsalið Guds oraskánlaug
og stadfastur Blie um alla Men á öllum Tj-
mum, sem er Elskan til Guds, siakls síns og
Mælungans.

43. Hvornig hefur Gud opinberad þetta sitt Lög-
maal og oraskánligan Vilja?

Han hefur i Skopunið innskrifad það i allra
Mána Hiortu, og því kallast það Mætturu
Lögmaal. Rom. 2. 15.

44. Hefur Gud þaa ecki með neinu öðru
mooti, opinberad sitt Lögmaal?

Jw, han hefur og so utgiefid það síniliga,
og skrifad utan á tvær Stein-Töblur.

45. Hvar gaf Gud ut Lögmaalid?

A Fiallinu Sinai með Reidarþrumum og
Eldingum, til Merkis um hans breñandi
Vandlæti við þaa sem það yfirtröda.

46. Ruð

46. Núnum vier ad verða Sæluhoop
nir fyrir þetta Lögmaal ?

Nei ; því sjáðan Syndafallid gietur það eing-
lín fullkomliga hallid.

Rom. 8, 3. Hvað Lögmaalinu var Omöguligt ,
(með því það veiktist fyrir Holldid) það giordi End og
sendi sín Son.

47. Glerir þa Lögmaalid ofs eðert Gagn ?

Ad vissu glerir það ofs stoormikid Gagn.

2. Tim. 1. 8. Vier vitum það Lögmaalid er gott,
ef nokkur tíðkar það riecttiliga , (það er, so sem því hæf-
ir ad brvfast.)

48. Hvort er þa það riecta Gagn og Nýtsemd
ad Lögmaalinu ?

1.) Sönsfætic það þa Þdrunarlausu um
Sondir þeirra , og Guds Reidi i þiegn Syndni.

Rom. 3, 20. Fyrir Lögmaalid kiennur Þidurfieining
Syndariñar.

2.) Þreingir það og refur estic þeim sem Þd-
rast ad slíja til Christum , og leita Trausts hvar
honum.

Galat. 3, 24. Lögmaalid er vor Tiptunar. Mad-
ur til Christum.

3.) Undirvissar það þeim Þeroudu , hvað þeir
skulu giora og laata Ogiordi.

Orðsko. Boof 6. 23. Þobordid er Skridliocð
og Lögmaalid er eitt Þioos, og Þirting Tiptunariñar er
Þjissins Þegur.

49. Er þa þeir Ervundu Logmaalinu undirvornir ?

Nei, ekki Logmaalsins Krogan og Bolvan, því þar fræa hefur Christur þa endurleyst.

Rom. 6. 14. Þíer erud eigi undir Logmaalinu, heldur undir Mardinni.

1. Tim. 1. 9. Vitandi það, að hinum Ríettlösta er ekkert Logmaál sett.

50. Er þa einu tevaduð Christið Madur ekki skuldugur að lífa eftir Logmaalinu ?

Jw, vissuliga.

Rom. 3. 31. Giorum vier þa Logmaálid að einu, fyrir Ervna? Þíærri síe því, heldur uppreisum vice Logmaálid.

51. Hvernig æt' eg þa að 'lilia þetta er mæi þókir undarligt ?

Gief Gíætur að þessu Tveinu: Hver einu riect tevaduð Christið Madur, er fríj fræa Logmaalsins Bolvan og Krogan, en ei fræa þess Glijdni, það er: Hañ giorir það að soñu sem Logmaálid utheimtir, en þó eigi vegna Þrijngunar Logmaalsins og Otta fyrir þess Bolvan, heldur sokum þess, að Ríærleiki Christi kúijr hañ þar til; Og þa hañ af Breiskleika misgavir síja oviliandi, hæfir Logmaalsins Bolvan hañ öldungis ekki, því hañ er í Christo, Rom. 8, 1.

52. Er Logmaálid þa ænægdt með þau ytri Vertu ?

Nei,

Nei, Lögmaðlid er andligt, og utheimtítr því allan Maðnið, með Viskama, Sælu, Siðni, Tilhneigingu, og öllum Kröftum.

Róm. 7. 14. Því vier vitum það, að Lögmaðlid er andligt, en eg em höfðligur, nðir Syndina fellur.

53. Hvernig sundurstíptist Guðs Lögmaðl?

Því er Toblur, af hverjum hin fyrri inis heildur Þrið; en hin Seini, Síð Þodord edur Skýpanir.

54. Hvert er Lögmaðlsins stíttla Jðihallid?

Efart aðað en Krærleikurinn til Guðs, vor Siðlsfra, og Næungans; því eg giori ogjarna æ meoti þeim sem eg elska.

Róm. 13. 10. Því er nu Elskan Lögmaðlsins Uppfylling.

1. Tim. 1. 5. Guðna Þodordsins er Krærleikurinn, af breinu Siarta, og af goðdri Samvitstu, og af omeingadri Trw. 1. Cor. 13. 1. 2. 3.

~~~~~
 Um fyrri Þodorda Tobluna.

55. Hvað er Jðihallid fyrri Þodorda Tobluar?

Krærleikurinn til Guðs, sem kienir mior alla minna Skýldu við hann.

Luc. 10. 27. Elska þalltu Þrottinn Guð þinn af öllu Siarta, og af allri Þnd, og af öllum Mætti, og af öllu Hugskoti.

Ut af fyrsta Þodordinu.

56. Ad hverju æ eg að gíefa Gíætur í þessu og öðrum Guds Bódordum?

Ad tveinu, sem er; að því Bonda sem er baðað, og því Goöda sem þar í moot er skipað.

57. Hvað er það Bonda sem í þessu Bódordi verður baðað?

Ad fremia Afguda Dyrðkan.

58. Hvað er Afgud?

Allt það sem Madur Dyrðkar, ottast, elskar, og treystir æ, í stadið fyrir þá einasta saña Gud.

59. Hvernig verður þá þessi Afguda-Dyrðkan framið?

Aðhvert, so mikid beri æ því, edur so líttid beri æ.

60. Hvernig er sú Afguda Dyrðkan sem mikid ber æ?

Þegar Madur tilbidur Gool, Tungl, Stior, nur, Eingla, edur heilaga Meñ framtidna, þvert í mooti Guds Orði.

Es. 42. 8 Eg er Drottinn, það er mitt Rafu, og minja Djeð vil eg eingum öðrum gíefa, nie mitt Lof Afgudunum.

61. Eñ mæ Madur ekki tilbidia þá saña Gud í einu Bislæti, og meina til fíalfs háús?

Nei, Gud er ein Andi, og hverier hann tilbidia, þeir skulu tilbidia hann í Anda og Sañleika. Joh. 4. v. 24.

62. Mæ Madur ekki bidia Einglana edur helga dauda Meñ að bidia fyrir sér til Guds?

Enga

Eingán veigén, því Gud vill alleið tilbedið verða.

Drottin Gud þín stalt þu tilbidia, og honum einum bioona. Matth. 4. 10.

Þar að auk er það og so til forgiesins, þvíad Abraham veit ekki af oss, og Ísrael hafi þekkt oss eigi. Es. 64. 10.

63. Hvernig er framið Afguda Dyrðan so listid beri á?

Þegar Elfa, Otti, edur Traust Hiartans snirfjer frá heim lifanda Gudi, og adhyllist frammar adra hluti en Gud, edur eins mikid sem Gud.

64. Hvað margslags leyuiligir Afgudir eru þar þá, sem kúna ad siela vorum Hiartum frá Gudi?

Íd foddan Afgudum kúnum vier ad giera aðadhyvert oss siaklsa, edur adra Men, edur adrar skapadar Skiepnur, elligar utvortis Guds Dyrðun, edur og Diefulinn.

65. Hvernig giorir Maður siaklsan sig ad Afgudj?

Þegar hafi hefur ofmikla Elfu á siaksum fier, leitar einkis utan þess sem hafi er, (þikist i öllu Siaklsbyrgur), og stundar mest eftir sin eigin Begsend, eigin Vilja, eigin Gagni og eigin Estirlæti, hvers vegna hafi hirðir hverfi um Gud nie Naungan, og skiedur þetta fier deilis.

1.) Med eigin Droofun.

Hvad hefur þu, þad þu hafir eigi medtekid? en fyrst þu hefur þad medtekid, hvad hroosar þu þier þa, sem saa þad eigi hefdi medtekid. 1. Cor. 4, 7.

2.) Med Sierfni edur Sialfræði.

Ohljidni er Galldra-Slæpur, og ad vera þver, brotn er Afguda Djeðfan. 1. Sam. 15. 23.

3.) Med eigin Holldsløst og Gyrdum.

Margir ganga sem Dvinir Krossins Eðristi, hverra Eðilok er Gyrdæmingið, hverra Gud Magið er, Phil. 3, 18. 19.

66. Er þa ell sialfs Elsta Afguda Djeðfan?

Nei, eigi utan þu sem er ofskanlig og mara-laus, hver ed metur sig meir en Gud, og vill eigi giorast honum af Hiarta undirgiefni, og kaðast vid ad Maðessian sialf er eðkert, en sialfur Gud sai æðsti Goodi.

67. Hvernig kan Madur ad giora adra Með ad þjnum Afgudum?

Þegar Madur af ohæfignri Hæðslu fyrir þeim, edur Elsku og Trausti til þeirra, (edur at þeim), aðad hvert vanrækt þad Gæða, edur giorir þad Bæða.

Jer. 17. 5. Salvadur er sa Madur sem hefur sitt Traust at Maninum, og setur Holldid fyrir sin Arm, og i burt vifur fraa Drottini med sinu Hiarta.

68. Hvernig kan Madur ad giora adrar Eliepur ad sinum Afgudum?

Þegar Madur hefur so mikid Yndi af þeim, ad

ad til þeirra dregst þu Hiartans ædsta Gledi,
Huggun og Traust, sem Madur skollði að Gud
setja, hvad sierdeilis er að sía að þeim argiornu,
sem undir eins vísia þioona Gudi og Máttum,
og kallast því Skurð: Góða Dýrðkarar.

Col. 3. 5. Eph. 5. 5. Því það skulud þier vita, það
eingin Krillulíffis Madur edur Öhreia, edur augiarn,
hver að er Skurðgóða Dýrðkari, þesur Kristofu í Ríki
Christi og Guds.

1. Tim. 6, 17. Rískum þessrar Beralldar biood þu, það
þeir sía eigi Ríki-laxti, og leggi einga Bon uppá
þena fallvallta Ríksdoom, þesdur uppa lifanda Gud.

69. Hvernig kán Madur að fremja Afguda Dýrð-
kan með utvortis Guds Þioonustugiord?

Þegar Madur midt í sínu Þrunarleysi, set-
ur fariðliggt Traust uppá Kyrkju-Ferðir, Al-
tars Gaungur, Skrifstamál, Ólmusur, Bæna
giordir, Gaungva, Vestra, og þessháttar Verk,
sem good eru hía þeim einum sem eru Þdrandi,
en hía Hæsnurum eru þau einkis verd.

Jer. 7, 4. 5. Trepstíð eeki uppá Evgina, þa þeir
seigia, hía er Músteri Drottins, hía er Músteri Drott-
ins, hía er Músteri Drottins, þesdur þa bætíð ydvarn
Lífnad og Alháfi.

Es. 1. 15. Þó að þier webreiddid yðar Hendur,
þa býrgi eg þó mín Angu fyrir yður, þvíad yðar
Hendur eru fullar af Bloodi.

70. Er þar nokkud sem þesur Snert af Afguda Dýrðkan
í vorri opmáberri Guds Þioonustugiord?

Eckert,

Erfert , sem i siaklfu sner mar so kallast , en
med Misbræfaniði kúna allar Skiepnur ; ad
giorast ad Afgndum , sem ædur er sagt.

71. Hvat kemur þa Mönnum til söddan
ogudligrar Misbræfunar ?

Þad giorir einfanliga Andvaraleysi sem æ-
tíð vill hafa eitthvad , sner til Afstudnings , því
þegar siaklf Samvitskan fordæmir þan Ogud-
liga , og (han) vill þo eigi sarna sner til Guds
siaklfs , snir han sner þess flóotar , med sitt Trw-
nadar Traust til Skrifastoolsins , Altarisins , og
urvoris Athafna , og leitar þar inn Huggunar
og Trausts fyrir sjna saurngu Saku , so ad þad
sem i siaklfu sner er skadlaust og gott , verður hon-
um ad einum Afgudi , þad er , þad hindrar og
hellur honum frá þeirre riettu Guds Dírd-
kun , sem vera æ i Unda og Samleika , þar sem
þessir Slutir ættu þo ad styfka han til heilar.

Enc. 13, 26. 27. Þa munu þier þess upp ad seigia,
Þær þofum etíð hjar þier og druckid , og æ Stræ-
tum vocum kiendir þn. En han mun seigia ; Eg seigi
þdur , þad eigi þekki eg þdur , hvadan þier erud , farid frá
mier allir þier Illgiörða-Men.

72. Kan Madur og so ad giora siaklfan
Diosfulu ad sjnum Afgudi ?

Jæ , allir þrautlætir Synda-Prælar eru
eins líka Diosfulsins Prælar , og han þeirra
Gud og Herra.

2 Cor. 4, 4. Gud þessrar Veralldar þessur forblind-
ad

ad Hugskot Vantrúadra. Rom. 6, 16.

73. Vier þesum heyr þad Bonda sem oss er
báðad ; Seia mier listá þad Góða, sem oss er
bóðid i Fyrsta Bóðordinu?

Vier eiguin yfir alla Hluti fránn , Gud að
ottast, hañ að elsta, og að hañ ein að treysta.
la.

74. Aljstur þaa Gud einfanliga vort Hiartalag
til sin ?

Jaa, því hañ seigir.

Orðskv. B. 23, 26. Gief mier Son min Hiarta þitt.

75. Gietur nokkur ottast, elstað og treysti uppaa
Gud riettuliga, meðan hañ eigi riett
þeckir hañ ?

Nei, þad er Omöguligt, ein ef vier þeckium
hañs Riettlaeti, þaa ottunst vier hañ, (ef vier
þeckium) hañs Siæðska, þaa elskum vier hañ,
og (ef vier þeckium) hañs Almætti, þaa treyst-
um vier honum og trwum að hañ.

76. Þetta vita Naunnar flestallir Menñ min
Gud, munu þeir þaa og so ottast elsta,
og treysta uppaa hañ ?

Nei, því flestra Þecking er daud og Krafta-
laus.

1. Joh. 2, 4. Hver ed seigir, að þeckir hañ og heil-
ur ekki hañs Bóðord, sa er Liugari, og i þviljktum
er eingin Sannleikur.

77. Hvilið er þaa svo rietta lifandi Guds
Þecking ?

Svo sem kienur vorum Hiortum til að elsta
Gud, og blsgdast við að giora nokkud þad sem
Illt

Þist er í haðs Heilögu Narslögð.

1. Jóh. 2, 3. Þar af vitum vier , þad vier þeck-
ium hañ , ef ad vier varduaitum hañs Þodord.

78. Er ecki, þesi ad vera i sinum Einsallðleik ?

Þissuliga , en ecki i Þankuñættu og Þlind-
ni.

Rom. 16, 19. Jeg vil ad þier siend vitrir uppa
hid Gooda, og einfalldir uppa hid Bonda.

79. Hvað er su saña Einsellðni ?

Ad Madur med Trwñi medtasi eins allt
syrir trwanligt , þad sem Madur er viss um ad
Gud hafi opinberad , og þad ann þess ad hnijs-
ast þar i med (siñi) hollðligri Skinssemi.

80. Hverin orkar nu su saña Guds Þecking ?

(Hun orkar) þvi , ad Madur vlist ottast ,
elskar , og treystir uppa Gud , þañ sem hañ
riett þeckir.

81. Hvað er ad ottast Gud ?

Þad er ad blygdast i Hiartanu syrir Guds
allraheilögustu Hartign , so Madur sie kvijð-
andi og hræddur syrir ad uppvekia hañs riett-
ferdugu Reidi med nokfri Eynd.

Matth. 10, 28. Hrædist eigi þar sem Liskamañ
astijsa , og Saalina gleta ei lifslætid, heldur Hrædist
þañ frammar , sem Saalu og Lifi gietur tortijnt i Helviiti.

Phil. 2, 12. Verkid yðar eigiñ Saalnhialp med
Ugga og Otta.

82. Er margslags Guds Otta til ?

Eveñ.

Evenslags , Prældooms Otti , og Sonar-
ligur Otti.

83. Hvað er Prældooms Otti ?

Þegar Maður ottast Gud veana Straffs
sins alleina , en hefur hverki Elsku nie Traust til
háns.

1. Job. 4 , 18. Hæðsla er eigi i Ríærleifan-
um , heldur udríffur fullkomligur Ríærleifi Hæðsl-
una , þvíad Hæðslan hefur Kvæl , en hver hafi
hræðist , sá er ekki fullkomligur i Ríærleifanum
Sáa Job. 15 , 20. og Spel. B. 17 , 11. 12. 13.

84' Hvað er Sonarlignur Otti ?

Þegar Maður af Elsku til Guds , er fviðs-
andi fyrir að giora honum nokkud að mooti ,
jafnvel þótt hafi ætti sjer eigi nokkurs Straffs
að vanta.

1. Mos. B. 39 , 9. Hvernig má eg giora
so mikil Dhafu Vert , og sondgasti að mooti Gudi.

85 Hver af þessum tvöfalda Otta finst
híar þeim Ríettchrístinu ?

Sá Sonarlígi Otta tilheyrir þeim eíglí-
lga so sem Guds Børnum , þó blandast hafi
oft með nokku af Prældooms Otta , sjerdeilis
að Freyflingar Eímanum.

Róm. 8 , 15. Þíer hafid eigi meðtefid Prældooms
Anda , so þíer þurfid astur að ugga nú yður , heldur
hafid þíer meðtefid eín Offobarna Anda , fyrir
hvern vier kóllum , Abba Elskulígnr Fadir.

Matth. 8 , 26. Hvað hræðist þíer so , þíer Lístílttrvadir.

86. Hvað

86. Hvar af þekkir Maður þar eina Guð-
hrædda Maðestín ?

Þar af , að hun hatar og fordæst Svindina
sem sín stærsta Dvin , og öldungis fær ekki af
sér, að giora það sem Íllt er , af Afsetningi.

Dröf. B. 8 , 13. Ötti Drottíns hatar það Ílla.

87. Eru þeir ekki allir og so Guðhræddir
sem lesa , bidia og singia mikid ?

Ecki alltið , því þeir eru til.

Hverier ed hafa yfirlit Guðligs Athafis , en þess
Krafti afneita þeir. 2. Tim. 3 , 5.

88. Af hveriu hefur su saða Guðhræðsla
sín Uppruna ?

Af Tröwi og Ríðerleifanum , sem verkar
soddañ Uánþagiu fyrir því , að þöfnast þeim
æstrodsliga Fodur.

89. Hvað er það að elska Guð ?

Það er , að oss þyke mikid til hañs foma ,
og oss iñiliga laungi estir honum , leitum i hon-
um vorrar riettu Gledi og Unadsemdar , og
giesum oss alldeillis ex valld hañs þægiligum
Bíllia.

Psal. 18 , 2. 3. Hiartlíkarañ hefi eg þig Drott-
iñ, miñ Stírkleifi.

Psal. 73 , 25. 26. Nær jeg hefi að eins þig , þar
heyrði jeg eckert um Himin og Jörd, þó að eínig
mitt Líff og Sæl vanmegnisi , þar ertu þó Guð
alla Tíma mitt Hiartans Traust og mitt Glut-
skipti.

Ps. 42 , 2. 3. Lífsa sem það Hiörturíñ kallar estir
fersku

fersta Vatni, so talar minn Sæla, Gud til þinn.
Minna Sælu þana þyrstir eftir Gudi, eftir þeim
Lifanda Gudi, hvæðer mun eg þaungad komast,
það ad eg sici Guds Andlit.

90. Hversu mig eigum vier ad elska Gud?

Þfir alla Slutu fram, med þvi hann er það
æðsta Goða.

Matth. 10, 37. Hver hann elskar Fodur og Moður
meir en mig, sá er minn eigi verdugur. Sica Luc.
10, 27.

91. Sietur Maður þa ekki bæði elskad Gud
og Heimfars synduga Hættalag?

Nei.

1. Joh. 2, 15. Eigi skulud þier Heiminn elska, nie
neitt það i Heiminum er, efnekar elskar Heiminn,
i honum er ekki Kiærleiki Fodursins.

92. Hvers vegna eigum vier ad elska Gud?

Þyrst, vegna þess hann er fullkomliga good-
ur i sialsum siet, þar nærst, af þvi hann er
goodur og Siæðsku riiskur vð oss, sem dagliga
nootum hans Velgiörninga.

Matth. 19, 17. Einginn er goodur utan alleina
Gud.

1. Joh. 4, 19. Eortum oss hann elska, þvi hann þefur
elskad oss fyrri.

93. Hvar af þess það, ad Maður elskar Gud?

1.) Af gudrækiligum Lifnadi.

Joh. 14, 21. Hver hann þefur minn Þodord, og
þelldur þau, hann er sa sem mig elskar.

D

2.) Af

2.) Af Kiærleikanum til Naungans.

1. Joh. 4, 20. Ef einhver seigir, eg elska Gud, og hatar sín Broodur, sa er Liugari. Þvi hver hañ elskar ecki sín Broodur, hvern hañ sier, hvernig gietur sa Gud elskad, hañ er hañ sier eigi?

3.) Af Estrílaungan til Orða Drottins, og iðuglegri Bæn til hañs.

Psal. 73, 28. Þad er minn Gledi að eg held mig til Guds.

94. Gietur þu elskad Gud af þínum eigiñ
Kroftum

Nei, Guds Andi verkar sialfur Kiærleikañ
í mier,

Rom. 5. 5. Guds Kiærleiki er uthelltur í vor
Hiertu fyrir Heilagañ Anda.

95. Er nokkurt Gagn að því að elska Gud?

Jaa, allra stærsta Gagn.

Rom. 8, 28. Vler vitum, að þeim sem Gud elskar
þiena ogfir blutir til hins besta.

96. Meiga þeir þa sem elska Gud, reida sig
öruggliga uppá hañ?

Jaa,

Ps. 84, 12. 13. Gud Drottin er Soof og Skjoldur.
Drottin giesur Nað og Heidur, hañ mun ecki
laata þa Fromu þasa Skort á nokkru Góðu. Drottin
Zebaoth, Sáll er sá Maður, sem treystir uppá
þig.

97. Hvað er að treysta uppá Gud alleina?

Það er að giesfa sig á Valld Guds Forsko-
nar, með fullu Tronadar Trausti; Bænta alls
Góðs

Goods af honum , og sela öll sín Efni honum
 æ Hændur.

Dröf. B. 3. 5. Forsætt þig uppæ Drottín af öllu
 Hiarta, og treyst efi uppæ þitt Huggiu. Vit.

98. Má Madur þa efi reida sig æ Meina?

Nei; Þvi oft bet vid; að aðnadhvert villia þeir
 eigi, edur gieta elgi hialpad.

Ps. 146, 3. 4. Treystid eigi uppæ Hofdingiana,
 þeir eru Meñ, þeir kúna efi að hialpa.

99. Þvi æ Madur þa að reida sig uppæ Gud?

Þvi hañ er vor almattugi og trefasti Vinur.

Psal. 146, 5. 6. Sall er sá, hvers Hialp það
 Gud Jacobs er, Hvers Ben að stendur uppæ Drott-
 ín hañs Gud. Hver ed Himinú, Jordina, Siovin,
 og allt það þar er iní, þesur giordi, hañ sá ed Tref-
 heldur Eyllifligana.

100. A Madur alleina að reida sig uppæ Gud
 æ meðañ vel geingur?

Nei, efi alleina þa, heldur sierdeilis í Merdínf.

Ps. 57, 2. A þig treystir Sæla mín, og undir
 Skugga þína Bængia, þa þefi eg mitt Athvarf,
 þar til ed þu Ogjæfañ er unilidiñ.

101. Má Madur og reida sig uppæ Gud, jafnvel
 þa hañ stofnar sier siaklm í Hæsta vjssvitandi?

Nei, þvi það er Ofdröf.

Matth. 4, 7. Eigi skaltu Freista Drottíns Guds þíns.

102. Hvada Dögdir tilhljda framveigis
 Fyrsta Döðordinu?

Þegar Madur ottast og elskar Gud yfir alla

Gluti fram , treystandi honum alleina, þa kiemsur þar af fierdeilis, Audmjíft, Poliñmædi og Afneitan síxalfs síns.

103. Hvað er Audmjíftiñ ?

Pegar Madur verður í sínu Þiarta með Rósum safhfærdur um síñ Overdugleíka fyrir Gudi, og síñur til þess sama Overdugleíka, hvers vegna hañ sie eeki hæfur til að nióta miñstu Næðar, Veru, Hroosunar edur Upphesðar, (eftir síñi Verðskuldan.)

1. Pet. 5, 5. 6. Halldib yður fast við Þjrtílat'ð, því að Gud mootstendur Dramblaatum; Eñ Þjrtílatum giesur hañ Næð.

104. Hvað er Poliñmæðiñ ?

Ad Maduriñ vegna Guds taki villugliga að mooti Mootlætingunum, þeim er að Hondum Tóma, þó Holldi og Bloodi þungbærar síñíft, so hañ æn Moglunar, jar með Þackar-gjörð, liggí undir þeim poliñmoodliga, þar til Gudi þecknast, að gjöra Umbreiting (og Boót að þeim)

Jac. 1, 2. 3. 4. Bræður míñir ! reifnið það fyrir allañ Fögnud, nær þier í margvijsligar Freystingar fallid; Og vitid, það Reinsla yðar Ervar verkar Poliñmædi; Eñ Poliñmæðiñ mun stadfest blijsa, allt til Enda, so að þier siend fullkonnir og algjörðir, og í einu Brest hañid.

105. Hvað er Afneitan síxalfs síns ?

Það er, að Madur hirti eckert um síxalfañ sig,

sig , edur afneiti sínum eigið Willa og öllu því sem honum þykir vænt um í Heiminum , so að Guds Willa alleina meigi í honum Framgængjar.

Luc. 14, 26. 27. Ef nokkur klemur til mja og hatar eigi (það er afneitar , edur miða elskar) Godur sín og Móður , Konn og Börn , Brædur og Systur , og þar til sitt eigið Líff , hann fær eigi min Lærisveit verid. Og hver hann eigi ber sín Kross og fylgir mier eftir , sa gietur eigi min Lærisveit verid.

Ut af Öðru Boddordinu.

106. Hvar fyrir standa upphaflega í Utleggingu þessa og hina annarra Boddordana þessi Ord ,
 Vilt eignum að ortast og elska Gud ?

So að þar með verði sýndt , að allar sámar Christiðoomsins Dyadir meiga ecki vera einber utvortis hæverska og síðsamlig Riectvijsi , heldur ut eiga þær að framkoma af elskurliku og gudsbræddu Hiartalagi þess inna Mánsins. Þær eiga að vera riectir Ervarniar , sem og Riectleiksans og Gudhræðsluðar Avertir , ef þær skulu Gudi þökkast , og vera betri en Phariseana Riectlæri.

107. Hvað illt er baðað í Öðru Boddordinu ?

Að leggja Guds Máfn við Hveoma.

108. Hvað er Guds Máfn ?

1.) Þau eiginlugu og siðdeilislugu Máfn.med hverjum hann verður nefndur í Ritningum , so

sem: Jehovab, Gud, Drottinn, Fadur, Sonur, og Helligur Andi, Jesus Christur, og þess konar (fleiri).

2.) Allt það sem Gudi tilheyrir, hvor af hann þekktist lifa sem einn Madur af sínu Nafni; Hier til heyrir siakls hans Vera, Eiafingligleifar, Hartign, hans Verk, hans Ord, hans Sacramenti, og allt það sem tilheyrir hans Dyrðkun. Psal. 48. 11.

109. Hvernig verður Guds Nafn lagt við Hiegooma?

1.) Þa Madur hefur í dagligu Tali Guds Nafn, edur Grein ur H. Ritningu, edur Vers ur einum gudræfeligum Psalmi, edur nokkud (soddañ) andligt, með hiegoomligum Hætti gælausliga, til Efiemtunar edur Markæfis ain Birðingar og Gudræfni. Einnig þa Madur lastar Guds Verk.

2.) Þa Madur blandar þessu blessaða Nafni við bólvud Ord og Athafnir, og bræfar það til Formælinga Eida, Galdra, Figa og Svifa.

110. Hvað er að formæla í Guds Nafni?

Þegar Madur í þessu gooda Nafni, oskar Jls, sier edur sínum Naunga, jaa, þegar maður Guds Dvinur dyrfist að hærða þann allra hærsta Gud siaklfan.

Jac. 3. 9. Með Tunguñi dyrðkun vier Gud Fedur, og með heñi formælum vier Meñunum, estir Guds Mind giordum, af hinum sama Muñi frængeingur

ur Blessan og Bolvan. Það skal eigi so vera Brædur minir.

111. Hvað er að sveria?

Þá Madur berfkar Guds Nafn til að staðfesta einn Slut með, að sánnur sie, og þannig krefsur Gud Vitnis og Doomara síns Mál. Efnis.

112. Má þá aldreigi sveria?

Ju, í stærstu Mandson, sem er: Nær Yfirvalldid Guds veana krefst þess, og Sálleiturið kafi eigi edruvís i Lioos að leidaft, þá er það eitt af Ríðrleikans Berkm.

Ebr. 6, 17. Meðirir sveria við einn aðra en þeir eru, og sá Eitur giorir Erda allrar Prætu.

113. Ern þá allir aðrir Eidar i daglign Tali Synd?

Jaa, stoor Synd, þó lírtid sie agtad fyrir hana.

Matth. 5, 34. 37. Eg seigi yður, að þier skuldu olldungis eeki sveria, en yðar Mada sie Jaa, Jaa, Nei, Nei, en hvað framysir það er, það er af þinu vonða.

114. En ef Madur vill eigi trua mier þott eg seigi Jaa, og Nei?

Þá er eg að hugga mig þar við, að mitt Vitni er i Himninum.

115. Er þá Syndið eins stoor þá eg sver eigi af Afetningi, heildur þef það Orða Tiltaki af Bana, sierdeilis, þá eg hef en sönu að standa?

Jaa vissuliga, því sá syndsamli Bani sünste þad,

það , að Synduð drotinu yfir mier.

Sir. 23 , 11. 12. Ven þið Musi ekki til að sveria og Guds Nafn að vanbræða , því að lifa sem þa þæli sem oft verður stríktur , er ekki után Benjar , þó þá ekki heildur þa breið af Syndum að vera , sem oft skais sver , og Guds Nafn vanbræðar , hver sem sver ofeliga , þa syndgar ofeliga , og Margan mun ekki af þans Hvíla ganga. Ef þau sver og skilar ekki , Syndgar þau þó ekki að sjúdur. En ef þau skilar , og fleitir eigi þar um , þa syndgar þau tvöfalldiga.

116. Hvað er að fremja Gíslkjingi í Guds Nafni ?

Þegar Madur vill með Guds Nafni , Grein Ritningar , edur nokkru öðru sem tilhlýðir Guds Þionustngjörð , læfna Með edur Fienad , signa edur sára , sýna hver stolid þafi , edur fremja nokkra Híatru.

5. B. Mos. 18 , 10. 12. Þar skais ekki þið þær þa nokkur , sem fer með Spardooma , edur er Dagveljari , edur þa sem þoggur að Fugla-Kvaki , edur Galldra Madur , edur Særinga-Madur , edur nokkur Githons Anda Forsagnari , edur Teikna Utleggjari , eda þa nokkur sem leitar Frietta af Dandum. Því hver þau gjörir soddan , þau er ein Svijvirding fyrir Drottinu.

117. Leitist Maðni eigi að leita Næða til Gíslknunga edur Biskupa Maða er þó kallast ?

Nei , eingannveigið.

3. B. Mos. 19 , 31. Envið yður ekki til Sparfagnar-Maða , og þær skulud einkis spyria af þeim sem

sem fara með Zeifna: Þjǫðingar, so að þeir saugist
eðfi af þeim; því eg er Drottinn yðar Gud.

Ezech. 14, 10.

118. Þarf Maður eðfi að hræðast Galldra Men?

Nei, því þeir gieta þeim trvudu alls eðfert gis-
rdi, æn Guds Tillaatsfemi.

119. Hvernig vanbrækast Guds Ráfn til að
lituga, edur pretta, edur. skjóta?

1.) Með falskri Ríening. Þegar Maður
brækast Guds Ord, til að segja nokkurn Villu-
æ Doom.

2. Tim. 3, 13. Þinnir vondu Men og Svifarar
frátleidast til hins verra, þvíad þeir villa, og verda
vilstir. 2. Pet. 3, 16.

2.) Með Hræfni, þa Maður midt í síni Bond-
sku vill sýnast gudhræddur, vegna þess hann yð-
far Lestra og Saungva, edur talar um Guds
Ord.

Psal. 50, 16. 17. Til hins Dgudhrædda seigir Gud:
Hvar fyrir kunnigðir þu minnar Ríettlætingar,
og tekur minn Svattmála þeir í Mun, þar ed þu
hatar Eptunina, og fleigir minnum Ordum æð Vaf
þeir afstir.

120. Hvers hefur sœ að vænta, sem með nokkurt
foddan Slag leggur Guds Ráfn við Hiegooma?

Stoors Straffs, bæði tímanliga og eynlís-
liga; með því Drottinn vill eigi hallda þann sak-
lausan, (edur ohegndan vera lauta,) sem leggur
hans Ráfn við Hiegooma.

121. Hvað er það Góða sem oss verður skipað
í Öðru Bodbordinu ?

Ad vier í öllum vorum Naudsoninum og Moot-
gaangi, æföllum Guds heilaga Nafn, það tilbíð-
ium, lofum , og því Þakfir gíorum.

122. Hvað er það 'ad tilbíðia og æfalla ?

Bænin er Christins Máns yduglig Öff til
Guds.

1. Theff. 5, 17. Bíðied vaßættanliga.

En Ákallan, er ein alværligri Bæn, sem preßast
ut af Hiartanu vegna Nendrar og Angistar.

Ps. 50, 15. Ákalla mig í Nendrinu , þá mun eg
frelsa þig, og þu skalt þá heidra mig.

123. Hvað er það ad losa Gud og honum
Þakfir ad gíora ?

Það fíera er : Ad kánast við Guds Fullkom-
ligleika og Gíæðsku í sialfum síer , og vegsama
hañ í sínu Hiarta. Það síðara er : Ad kánast
við hañs Gíæðsku við oss, og þríffa hañ þar fyrir.

Ps. 103, 1. 2. Losa þu Sæla mín Drottin ,
og allt hvað í mier er hañs heilaga Nafn. Losa þu
Drottin Sæla mín , og íforgleym eigi því Góðu,
sem hañ hefur gíort þier.

124. Er þá en fleira það Góða sem það
Múad Bodbord skýldar oss til ?

Jaa, sem er : ad hafa Guds Örd :ññ Hond með
allri Bírðingu , tala gíarna ññ það við adra ,
lesa koftgíæfíiga þá heilögu Ritning, og ad vídur-
kíena Guds Sannleika öfkiessdur, jafnvel í stærstu
Hauka.

Hættasemdum.

Ut af Þridia Þodordinu.

125. Hvað er oss þodid í Þridia Þodordinu ?

Ad vier skulum helga Hvíldardaginn.

126. Hvar af hefur Hvíldardagurinn sitt Rásu ?

Al Guds eigin Hvíld, það er, að hann hætti Skopunar Verkinu á þeim síounda Deigi, eftir það, hann hafði á undanförnum sex Dögum skapað Himin og Jörd. 1. Mos. B. 2, 3

127. Hver er þá Hvíldardagurinn ?

Híar Gidingum var það sex síoundi Dagur í Bifunni, á hverjum Gud hvíldist ; En híar oss er það sex fírsti, á hverjum Christur uppreis frá dauðum.

128. Hvernig eigum vier að helga Hvíldardaginn ?

So að vier brækum allan þann Dag, alleina til heilagra Hugfana, Orða og Verka, og til Eflingar vorri eigin Helgun.

129. Hvað eflir þá vora Helgun ?

Restgjæfiliga að herra Guds Orð, lesa það, og yfirvega bæði í Kyrkjunni og vorum eigin Húsum.

Joh. 17, 11. Heilagi Faðir, helga þu þá í þínum Söuleif, þín Orð eru Söuleifur.

130. Hvernig eigum vier að hlýða á Guds Orðs Þredifanir ?

Med hiartanligri Gudrækni, og sanarligu Aformi, að laga vort Lífsemi þar eflir.

Jac. 1.

Jac. 1, 22. Verið og einig Siorendur Orðsins, en eigi alleinasta Tilheyrendur, þvar med þier siðalsá yður aa Tælar dragid.

131. Þorun vier þa til Kyrkinnar alleina til ad þeyra Predikunina?

Nei, heildur og so til ad vegsama Gud, og uppörva hver annan, til elskufullrar Umgeingni med honum.

Coloss. 3, 16. Laetit Christi Ord risflugliga byggja medal yðar i allri Vitstu. Lærid og aminið yður siðalsá med Psalmum og Lofsaungum og Andligum Kvæðum, og syngid Drottni i yðrum Hiarta, um med þackfargjörð.

132. Er þa allt bvið þegar söðnað Píoon, usflugjörð er endud?

Nei, vier eignum síðnað, med Bænum, Yfirvegan, og Ransoökn, ad inþræktia Sæðleiknum en þa kröftugligar i vor Hiortu; Og i þessu inbortis Musterinu, sem er einn hoogvær Andi, eignum vier ad píoonu Gudi, þacka honum, og tilbíðia hann, og læta hans Ord ganga oss riect iniliga til Hiarta.

Luc. 11, 28. Sælir eru þeir sem heyrta Guds Ord, og vardveita það.

133. Hvað er það Illa sem i Þrídja Bodsordinu er baðað?

Ad vier foregtum, edur vanræfium Guds Ord, edur latum vrasldliga Gluti hindra oss, i vorum Gudræknis Efnum.

134. Hver vanrækir Guds Ord?

Sæi sem ein saðra Naudsynia, situr heima og fer eigi til Kyrkju ær tilsettnum Tíðnum.

Ebr. 10, 25. Latum oss eigi yfriegjefa vorn Sofnud, so sem sumra er Eitur.

135. Hver foragtar Guds Ord?

Sæi sem undir þess Heytn edur Vestri, þrasar, sefur, edur fyllir upp sitt Hugskot med aunarligum Paunum.

Pred. 4, 17. (5, 1.) Þakka þíni Foot, nær þu geingur til Guds Hwss, og kom so þu kunnir ad þeyra. Það er betra en saabiss Wans Offur.

136. Hvar med vanhelgar Madur Hvijsdardagi?

Med lifkamligu naudsynialausu Erfidi, semuð keldis syndsamligum Ekiemum, so sem Dansi, Epilum, Gledileikum, ad gaanga i Drepkiu Hws, og odru soddan, sem alltið er Synd i fialfu sier, en ær Helgi Dögum tvosöld Synd.

137. Eru þa eingið wtvortis Werk leyfelig ær Guðndögum?

Ju, soð Naudsynia. Werk, sem eigi meiga unda andragast, og Kierleiks Werk, sem ærjð ær ad giora. Sici Luc. 14, 5. Matth. 12, 7.

038. Er það þa efi noog til Sabbaths Dagsins Helgnar, ad Madur gangi Idiolans?

Nei, Madur ær i þess Stad, þvi frammar ad ær stunda, ad hasa Hiartans Ungeingni med Gudi, so Hvijsd Lifkamans ad stodi Salarinar Erfidi.

139. Þursma vier þa við þessa Hvíldar,
Dags í hverri Viku?

Þor eigiñ Sælar Þreynging ævijsar oss þa
stóoru Maudsyn, sem vier hofum til þeirrar and-
ligu Hvíldar, og sameigiñligrar Uppbiggingar.

Su Auður Tablañ.

140. Hvað er í sluttu Máli Jñihallð
Márar Þodorda Tobluñar?

Kærleifurin til siðsra vor og vors Máunga.
Matth. 22. 39. Elsta skaltu Máunga þín sem
siðlsan þig.

141. Er það þa ríett að elsta siðlsan sig?

Jaa, en ekki í ofskíðanlígani og syndsamligani
matta, því þa er Siðls Elstañ Orðsok til
alls Jls.

142. Í hverju er iñifaliñ su sonðsamliga og
ofskíðanliga Siðls, Elsta?

Þegar Maður leitar þess sem honum þykir
horfa til síns eigiñ Gagns, sínar Þírdingar
eður Skíemtunar, með foddan Hætti sem stríðir
æ móti Guds Vilja, og hírdir ekki neitt um
Máungans Kærleika.

143. Hvar í er iñifaliñ su skíðanliga og
syndlausu Siðls, Elsta?

Í þeirri eftirlaungun sem af Gudi er iñplont-
ud til að elsta sína eigiñ Belferd, og hina sönu
Sæluhiðsp.

144. Hvað er það þa sem þú ættir mest að hjerða
 um og hafa Umhyggju fyrir að esla og
 styrkja til Belferðar ?

Scalið er það , sem er þa ypparligri og óðauð-
 leigi Partur Mañsins.

Matth. 16. 26. Hvað stóðar það Mañið þó hann
 vinni allað Heimnið , en feingi Tíðon að síni Scalu.

145. Mæ eg þa lifa þera Umhyggju fyrir
 Líflamanum ?

Já , í stíðanlagað Maata , og þó sem hann þarf
 með naudsýnliga.

Eph. 5, 29. Aldreigi hefur nokkur fitt eigið Hóld
 hatad , heldur nærir hann það og foostar.

146. A þa Hóldið eigi að krossfesið ?

Já , vissuliga , því annars stríðir það í móti
 Scaluðni , með því Sýndið býr líka í Hóldinu ,
 og nefnist Hóld.

1. Cor. 9, 27. Eg tem mið Líflama og þíði hann.

Eol. 3, 5. So deyðid nú yðar Línu sem að Jorðu eru.

Rom. 13, 14. Hafid ei Umhyggju fyrir Hóldinu ,
 til (að uppfesja) Sýndirnar.

147. Hvað fíðir mæ þú öðru Tablað um
 það sem aðhræir mið Maunga ?

Það , að eg að vera við hann þó síðadur ,
 og haga mæ þó við hann , sem mæ er fremst
 mögust , eins og eg vissdi mæ af honum fíðso.

Matth. 7, 12. Allt hvað þér vilid Mætræir
 gíðri yður , það skulid þér og þeim gíðra ,
 það er kognalid og Spæmætræir.

148. Hvernig giet þú þá fundid eftir þessari
Reglu, hvad Ríett er edur Rængt i Unn
geingni við minn Ræunga?

Nær þú set þig síðan i Stad minns Ræunga, og yfirvega hvort eg villdi hafa slæi þig, þóvadi þig, sófi þig, stæli frá þig, edur þakaladi þig, og með því minn Elska, sem eg hefi á síðan þig, vill þetta ekki líða, þá er þú þig ein Regla min Elskuna til minns Ræunga, og þig ein hvad Gott eg á þig ad glóra i Staðin þess Bonda.

149. Hver er þá minn Ræungi?

Allir menn, hvort sem þeir eru meiri-Heartar edur minni, Christnir edur heidnir, vöndir edur goodir, Binnir edur Dönnir, fírdællir þeir sem vier vitum ad i Raud eru staddir, og fírdællir ad hialpa.

Post. G. B. 17, 26. Allar Mannana Vettviðir, þá á Jordun af einu Bliði. Luc. 10, 29.

150' Er þá einninn Ríðunur, edur herra edur lægra i Elsku þeirri sem Ráður á ad hafa til Ræunga þins?

Ad við, því þess meir og framur sem minn Ræungi er þig vandabundinn, aðnadhvert i lík-
famligan Ræta, ad Skýldugleika, Rægdum,
Binnu, Rærenni, og Rægiordum; Edur
uppá andliga Ríðu, vegna sameiginliga Ræ-
a þagda, Bonar, Ríðleika og Rævugleika, i
því, ad leita Guds Ríðis, þess nafnþagligar er eg
Skýld

Þyðdugur ad andspna þviljkuð Mætleika fram
mar eñ ödrum.

Gal. 6, 10. Fírst vier höfum eñ Tíðina, þa gíer-
um Gott hverjum Máni, eíða mest þeim sem eru
Ervarniar Heimfýðis.

151 Er eg þa stóldugur ad elska líka Dvín
mín sem síalsfán mig?

Jax.

Matth. 5, 44. Elstíð þíer Dvíní yðar, blestíð þa
er yður hólda, gíeríð þeim gott er yður hata, og bíð-
íð fyrir þeim er yður skada og Ofsoofn veita, so ad
þíer síeud Børn Góður yðar, þess aa Hímmum er.

152. Máa eg þa ecki hata þán ogndlíga?

Nei, eg aa ad láata míler útfíhugad vera um
háns Sagn, líka sem nockurs aðars. Eñ gíe-
ta þo ad síalsfum míer, ad eg eigi samhyllé Synd
háns, og elska mest háns Saur, og ala Dñ fyrir
te henni.

153. Er það noog, ad vier með Orðum og At-
vífum andspnum oss vngíaralíga við
vorn Máanuga?

Nei, það aa víssulíga eíníg ad vera í Berki
og Sannleika.

1. Joh. 3, 18. Elstnum eigi með Orði og Tungu
alleina, heldur með Berki og Sannleika.

154. Hvers vegna eigum vier ad elska vorn
Máanuga?

Guds vegna; því það líenir hann oss með sí-
nu Orði og Epíledami.

E

1. Joh.

1. Joh. 4, 11. Því aðstamligir: Því þad Vad
þefur oss so elskad, þa skulum vier einig elska oss
ínbýrdis.

155. Hvar verður mior fránveigis vfmálabur
Kjárleikinn til Mannans?

Þ þeim Sio seint Bodordunum sem hlijda til
Mári Toblunni.

156. Hvert er þad Þyrsta Bodord að Mári
Toblunni?

Þad Þioorda Bodord.

Ut af Þioorda Bodordinu.

157. Hvað er oss skipað i Þioorda Bodordinu?

Að hafa vora Foreldra i Heidri, þioona þeim,
hlijda þeim, og virða þa.

158. Hvað er baðað i Þioorda Bodordinu?

Að fyrirlija, og til Reidi að reita vora For-
eldra.

159. Hverier skiliast undir Nasni Þodur og
Moodur?

Þvíst vorie nátturligir Foreldrar, þar nærst
þeir sem i nokkurn Mæta eru yfir oss bodnir ed-
ur stioornandi, so sem: Þfirvalds, Þersoonur,
Þíarhallds, Meñ, Þviss, Þændur, Þrestar,
Þskoolameistarar, og þesshattar, sem allir eru
Foreldrar, hvor eftir sínu Standi.

160. Hvað margar eru Þsufstíettirnar?

Þríar stíettir, sem er:

1.) Þeralldlig Þalld, Stíett. Þ hverre Þon-
gar,

gar, Susterar og adrar Yfirvallds. Persoonur eru Foreldrar, en þeirra Börn Undirföxtarnir.

2.) Kieðidooms: Stiettiñ. Í hverri Prestar og Skoolameistarar eru Foreldrar, en þeirra Lærisveinar og Tilheyrændur Börn.

3.) Hrossstioornar: Stiettiñ. Í hverri Fadir og Móðir, Hrossbændur, og Hrossmædur, Flarhaldsmen, Belgjordamen, og so fróðmt gamallt Fólki, eiga að virðast sem Foreldrar af Børnum, Barna: Børnum, Stimp Børnum, Þjóðustu: Fólki, Almóðs: Børnum, og öðrum Ynglingum.

161. Hversvegna ætitt Barn, ein þienari, edur Lærisvein að heidra þessa Foreldra?

Vegna þess, það er Guds Skipan, og þienar til þeirra eigin Velse:dar.

162. Hver þesur tilsett Yfirvalldid yfir oss?

Sjálfur Gud.

Róm. 13, 1. Þar er eigi nokkur Valldstioorn utan af Gudi.

163. Erum vier þa Guds vegna skilðugir að hlýða, lifa og so einu ogudlegu Yfirvalldi?

Jæ, það var heidid Yfirvalld sem St. Pétur villdi, að þeir sem lifdu í þeirri fyrstu Christni, skoldu hlýðnir vera, þa hann sagði:

Verid undirgiefnir allri máfeligri Skíkan, fyrir Herrans Salir. 1. Pet. 2, 13.

164. Hvernig eiga Undirföxtarnir að hegða sig við sinn Yfirvalld?

1) Eiga þeir villingliga að hlýða þeim.

Rom. 13, 5. Verid nu af Raudsþa undirgiefnir, eigi alleinastá Hirtingariñar vegna, heldur og listá eiñiñ fyrir Samvitskunnar Sakir.

2) Heidra þau.

Rom. 13, 7. Giesid þeim Heidur sem Heidur heyrir.

3.) Vidia fyrir þeim.

1. Tim. 2, 1. So æmiñi eg nu, að Meñ mñsrañi alla Hluti, giori Boonir, Bætur, Fyrirbeidslar og Þakfargiordir fyrir öllum Mönnum, fyrir Kongum og öllu Yfirvaldi, uppa það vier mættum hása spakt og roosamilligt Ljiferni i allri Gudrákni og Sidsemd.

4.) Skulu þeir greidugliga giaslda þeim Skatt, Tolla, og Tjundir.

Matth. 22, 21. Giesid þa Keisaranum hvað Keisarans er, og það Gudi sem Guds er.

165. Eru þa Toll, Svif og þessháttar Afdrættur floor Svif?

Jaa, vjst.

Rom. 13, 6. 7. Þar fyrir skulud þier og Skatt giaslda, þvíad þeir eru Guds Þienarar, sem slijkar Verndanir skulu styrkia, því giesid það hverinum sem þier skuldugir erud, þeim Skatt sem Skattur heyrir, þeim Toll er Tollur heyrir, þeim Otta er Otta heyrir, þeim Heidur sem Heidur heyrir.

166. Máa Maður aldreigi vera Yfirvaldinu ohljidiñ, edur forsooma þess Skipan?

Alldreigi, nema befalad sie það sem er opinber Synð, að mooti Guds Þodordum.

Þvi þa hæfir að Maður frammar hljidi Gudi en Mönnum. Post. G. B. 5, 29.

167. Hvað er Þfirvaldsins Skýlda við Undirsaotana?

Ad elska þa, leita þeirra tíjmañligrar og evljí-
rar Belferdar, hallda við Friði, og goodu Skie-
ti, með því að straffa það Bonda, en launa
það Gooda.

Rom. 13, 4. Valldslíoomniñ er Guds Pienari þier
til Gædda, en ef þu gíorir hvað Bontd er, þa maattu
ottast, þvíad þun ber eigi Sverdid forgíefins.

168. Af hverium eru Værisedur og Predik-
arar tilfettir?

Af Gudi.

2. Cor. 5, 20. So erum vior nu Sendibodar i
Christi Stad, þvíad Gud æmiñir sprir oss.

169. Eiga Tilhevrendurnir að hlíjda Amí-
ingum þeirra Salsfargara?

Jaa vissuliga.

Ebr. 13, 17. Hlíjdið yðrum Rieñisfedrum og filgid
þeim, þvíad þeir vaka yfir yðrum Sæluun, lísta sem þeir
ed Rieñingskap þar forir gíora stulu, so að þeir gíori
það með Gledi, en ekki með Andvarpan, þvíad það er
yður ekki gott.

170. Eiga Men og að hlíjda einum ogudligum
Rieñisfedur og breita eftir þonnum?

Ecki má breita eftir hañs Verkun, heildur
hañs Rieñingu hlíjda, so framt sem hañ vískur
eigi fra Ritningariñar Samleika, og má ransaka
það, eins oa gíordu þeir sem bluggu i Berrohen.

Post. G. B. 17, 11. 1. Joh. 4, 1.

Og þar að heima það sem Christur seigir:

Matth. 23, 2. 3. A Mosis Stooli sitia Skrifst-

lærdir og Pharísæi. Allt hvað þeir seigia yður þier skulud hallda, það halldið og gíorid, en estir þeirra Berfum skulud þier eigi gíora, þvíad þeir seigia það og gíora eigi.

171. Unn hvað eru Tilheyrrendurnir þeirra:

Kieñisædrum skýldugir?

Ad elska þa, hlíða, endurgíallda, og bídia þeim Goods, og virða þa.

Gal. 6, 6. Sæ er fræddur verður með Ordinn, hañ bítir honum allshættudum Gíædum, sem hañ upprædir.

172. Hvað er eins Kieñisædur skýlða við sína Tilheyrrendur?

Ad kieña þeim, æminna og straffa þa, af einu goodswsu, hoogværæ og umhiggiufullu Híarta: Semuleidis, ídugliga ad bídia fyrir þeim, og gænga undan þeim með goodum Est-irdæmum, (og hugga þa.)

1. Pet. 5, 2. 3. 1. Cor. 4, 16. 1. Cor. 11, 1.

2. Tim. 4, 2. Predíka þu Ordið halit við hvert það skiedur í hagligan Tíma, eða ohagligan, sáfær, straffa, æminna, með allri Políumæði og Kieñingu.

173. Er eirn Prestur ecki setur til ad hugga alla Men?

Nei, ecki utan þa sañ. Þrandi: Þeim sem lífa í Andvaraleysi, er Huggunin ein Saxlatinæ Oslían.

Ezech. 3, 9. Nær ieg seigi til hñs ogudliga: Þu skalt Dauda deya, og þu varar hañ eigi við þa mun hñ ogudleigi deya fyrir sína Synda Sakir, en hñs Bloods mun eg krefsa af þíni Hendi.

174. Hverir eru þeir fólstu Spæmenn á
medal Ríchisfedraña, sem Men eiga
að vakta sig fyrir?

Nærst morgunmóðrum er eigi verda talsdir, eru
fjerdeillis, eftir Fressarans Orðum, þeir sem gí-
ra breiddan þann Veg sem leidir til Himins, og
draga so Salsmennar á Talsar með Boni Sals-
luhialpariñar þar til þær vakna í Helvíti.

Matth. 7, 14. 15. Það Port er þraungt, og sá
Vegur er míoer, sem til Líffins leidir, og þeir eru
fáir, er hann rata. Vaktid yður fyrir Fals-
móðum, sem til yðar koma í Kláðum Saudaña, en
íhann til eru þeir glepsandi Úlsar; Af Abortum
þeirra meigid þier þa þekfia.

Es. 3, 12. Fólki mitt, þínir Huggunarmenñ villu
þig.

175. Hvað er þeirra nættarligu Foreldra og
Fíarhaldsmána Skýlda við þa
Ungu?

Að bidia fyrir þeim, og bera Almörgun fyrir
ir þeirra tíjmanligri, andligri, og eilífri Belferd.

Eph. 6, 4. Þier Fedur skulad eigi egna yðar Bora
til Reidi, heldur alid þau upp í Ága og Almönd-
un til Drottins.

176. Hvað eiga Foreldrarnir þa að gíora
við ohljidñ Bora?

Þeir skulu straffa þau skinsamliga og goed-
fúsiga, ecki til Uppertingar, heldur til Berrunar.

Orðst. B. 13, 24. Hver hann sparar sín Bond, hann
hatar sín Son, en hver á hönum þesur Ást,
agar hann flíott.

177. Straffar þu Gud Foreldrana sem láta
Börnin vera fíalsfræð?

Jai, það fíakum vier af Eftirdæmi Eli.

1. Sam. 2, 32.

178. Kán Madur og so að straffa Börnin um of?

Jai.

Eph. 6, 4. Þér Fedur skulud eigi egna yðar
Börn til Reidí.

179. Hvað er Barnaáa Skýlda við
Foreldrana?

Að heidra þa og eissa, blöona heim og hlýða,
med Hiarta, Ordum, Bidmooti og Verfum,
líka en þa, þegar Börnin eru orðin mindug,
finsom, rílf, og aðlétlig; Somuleidis og að
bíðia fyrir þeim.

Sir. 3, 10. Heidra Fedur og Moður, med
Giordum, Ordum og Poltunæði, so að þeirra Blessan
yfir þig komi.

B. 14. Kíæra Barn, áñast þu þín Fedur, í fíni
Eli, og stígg hañ eigi so leingi hañ lífir.

B. 18. Hver sñ Fedur fyrirætur, sa verður
Smæður (er sem ein Endlastari) og hver hañ sína
Moður stíggir sa er Bolvadur af Drottni.

180. Má eitt Barn líka vel gýsta síg utañ
Bíla og Sampíki sína Foreldra?

Nei, því það er að glóra þeim stoort Angur.

181. Eiga Meñ að hlýðnast Foreldrunum í
Íllu og Syndsamlígu?

Nei.

Matth. 10, 37. Hver hañ elskar Fedur og Moður
meir en mig, sá er mín eigi verdugur.

182. Hvað er Hversboondans og Matwoodurinnar Skýlda við þeirra Píoonustusfoolk?

1.) Ald gíefa þvi tilheyrsliga Fædu, og Laun i ríettan Tíma.

3. B. Mos. 19, 13. Laattu eðfi Daglauna Mañsins Berf. Rarp vera hía þier allt til Morguns.

2.) Stíjra þvi og stíðorna með goodfswsligri Polímmæði.

Eph. 6, 9. Og þier Drottuar, gíorid eínig þetta þið sama við þa, og lættid af Ögunnum, og vitid eínig, það yðar Drottinn er að Himnum, og það hía hönum er eðfert Mañgreinatarlit.

3.) Ald læta sjer vera unñhugad unñ þess líj. Famlíga Maundson, sjerdeilis þa það er veikt, sem og eíns líjka unñ það þvi er andlíga naundsynligt, að þeir uppfæði, arminni, og bíðie fyrir þvi, so sem gíorði Hofudsmaðurinn frá Capernaum, Matth. 8, 6. 1. Mos. 18, 19.

183. Hvað er Píoonustusfoolk's Skýlda við þess Hofsébændur og Matmædur?

Það að að elska þau, heidra og hlíjda þeim, og leita þeirra Gagnsmuna i öllum Plutum, vera yðid og trótt, hvert sem þeir eru nær eða fjar, og bíðia líjka kostgíæfiliga fyrir þeim.

Eph. 6, 5. 8. Þier Píoonustumenn, verid hlíjdugie yðrum líjksamligum Drottnum með Otta og Skíelfingu, i Einsaldrif yðvars Hiarta, so sem Christo, eigi alleinasta með Píoonustu fyrir Augunum, Mofiunum til Þockunnar, heildur so sem Þíoenar Christi, það þier gíorid þéna Guds Wílla af Hiarta

med godum Bilia, laetit yður þykja, so sem þiér
þioonid Drottni, og eigi Mönnum, og vitid, að hvoð
sem hver ein görir gott, það mun hañ af Drottni með-
taka, hvert hañ er Præll eða Frelsingi,

184. Eñ ef Hrófsboondiñ er undarliga lyndur
og bægð að forlíkasti við hañ?

Þa ær Christiligur Þienari að yðfa Þoliñ
mæðina,

1. Þet. 2, 18. 19. Þiér Þioonnustumeñ, verid Herr-
unum undirgiefnir með allri Ottasemi, eigi alleinastig-
godum og spakferdigum, heildur einng þeim Gier-
lundudu, því það er Naid ef nokkur fyrir Samvit-
stunur Safir til Guds þolir hid Zlla og lijdur hid
Orienta.

185. Mæ Þioonnustusfoolk vera so hliðid, að það
laati bræka sig til syndsamligra Berta?

Nei, eingaflveigiñ; Þvi hætt er Herrabod, eñ
hærra er Guds Bod.

Þosl. G. B. 5, 29. Framar ber að hlýða Gudi
eñ Mönnum.

186. Hveriu losar Gud þeim Børnum og Þien-
urum, sem eru hliðiñ, og hallda
Fioorda Bodorðid?

Að þeim fluli vegna vel, og þau lifa leingi ær
Þorðuni.

187. Giesur þa Gud öllum fromnum Mönnum
længt Líf og farsælit?

Jaa, siare hañ það þiena til þeirra Salsu-
hialpar, annars ekki.

188. Þvi lætur hañ ógudliga þa og so oft
verða gamla?

Uf því hañ vill uña þeim þess leingri Tíma og Tæfæris til Umvöndunar.

189. Straffar Gud þa Baraáña Öhljðni eins og hañ launar þeirra Öhljðni við Foreldrana?

Já, þar uppað höfum vier merkiligt Dæmi af Absalen, Davíðs þverbrotnum Syni, sem hieð af Hærinu í Eifni, gegnumstungið með þremur Spiotum, 2. Sam. 18, 9. 15.

Uf af Fimta Boddorðinu.

190. Hvað Ýtt er bañað í þessu Boddorði?

Alfins Mord og Mañdraup, sem eigi skiedur eftir Yfirvaldsins Doomi og Skipan, heldur af eigin Hefndargyri.

191. Hvað margslags er Mordid edur Mañdraupid?

Evenslags, sem er fíest, það stoorkostliga (sem mikid ber af) sem skiedur með gioranligum Berknadi, og það aðað, sem miña ber af, edur það fíærsligra, sem skiedur með Hætti Hiartans, Ordum Muñsins, og Andsitsins Uthri.

192. Hvernig deyðir Maður síñ Raunga með Berkinu?

1) Añaðhvert í einu, með Hoggi, Stíng, Skoti, Eitri, og þvillfu.

1. B. Mos. 9, 6. Hver sem Uthellir Mañsins Bloodi, hañs Blood skal og so uthellast fyrir Mañin. Ellegar það gietur og skied.

2) Með laungum Eldrætti, og leinifiga, med

med því, að koma Mæunganum í stoort Hiart-
ans Angur, edur fyrra hañ síni Mæring.

Sir. 35, 26. 27. Hver hañ tekur frá þórum hañs
Mæring, hañ drepur síu Mæunga, hver hañ gíefur
eigi Erfðis Máttinum síu Laun, sa er Blood-
hundur.

193. Nu ef Maður svíptir eigi Mæungañ Líf-
inn, gíetur hañ þa deyðt hañ með haturs-
fullu Hiarta og Illorðum?

Jaa, það kienir Jesus, Matth. 5, 21. 22. Þar
hañ utleggur, hvernig þetta Þóðord á andliga
að skiliast (seiglandi.)

Þíer hañ heyrð að sagt er til þíssa Goulu: Þu
skalt eigi Máñ vega, en hver ed Máñ vegur, hañ verð-
ur Dóoms sekur; En eg seigi yður, hver hañ er veid-
ur Broður sínum (á Orsaka), hañ verður Doo-
ms sekur, en hver sem til Broður síns seigir: Naha,
hañ verður Raads sekur, en hver ed seigir: Þu Af-
glapi, hañ verður sekur Helvírtis Ellds.

194 Er þa ein Haturs full og Hefudar giörn
Mañeskia ein Mordingi?

Jaa víssuliga, því Gud alíjgur Hiartað fram-
ar en Hóndina.

1. Joh. 3, 15. Hver síu Broður hatar, sa er
Mañdrápari, og þíer vítið að Mañdrápariñ
hefur eigi eplíft Líf þíaa síer blífsanda.

195. Er ein Orðhákur sem wteys grínum
og hárduglignu Særörðum, og
so ein Mordingi?

Jaa, Jesus kallar það Synd, sem forþíenar
Hel.

Deilofjatis Eld , og David seiger.

Psalm. 64, 4. Þeir hvætja sína Tungu sem Sverð,
þeir ed með sínum eitruðum Orðum so skoota til
Hæfis sem með Þjilum.

196. Er þa Grind, Heiðtrækni, og Ulfbröð, so
hættulig Synd?

O jaa! hvar sem hun hefur Yfirhönd, þar er
eigi Ræðarættir Andi nie Blíðslyndi Jesu.

Eph. 4, 31. 32. Allur Þessleiki og Grind,
Reiði, Droopan og Vastan, se langt frá yður, same
allri Illsku; En verid innbyrðis hver við annan vin-
giarnligir og aufróðligir, og fyrirgefð hver öðr-
um, lista so sem ad Gud hefur fyrirgefð yður i Christo.

197. Hvað skal þa einn Reidigiarn taka til Ræða,
til ad hafa i Sami og dempa með sitt
Heiðtar-Gied?

Hann skal viðbrýna sig með Blíðslyndi Jesu,
taka Bara aa hverri sinn Hugsan, bidia ad hann
falli ekki i Freistni, og stalsur taka sér Bara
fyrir Tilfelli til Freistingarættir.

198. Er þa alls eingið Reiði leiflig?

Eingið Reiði við Persoonurnar, en reidast
maa við Synd og Þondsku, hver rietsferðug
Reiði kallast Þandlæting, og kiennur af Elsku
til Guds og Mælungans.

Jac. 1. 19. 20. Psalm. 119, 139. Eph. 4, 26.

199. Kann Maður og so ad deida sin Mælunga
ad Sælnni til?

Jaa, með því ad leida hann i Willu, og með
því ad hneifla hann.

Matth. 18.

Matth. 18, 6. Hver hafi hneiplar ein af þessum einu Simanu, sem ær mig trúa, þarfara væri honum að Milnusteini helngisti umi. Hæls honum og væri i Siamar. Ditop secktur.

200. Mæi Madur taka Lijfid af siaksum fier?

Nei, það er að drepa Lijfama og Earl i einus Lagi, og afur læsa Dyrum Nardarinar, so sem Judas, sa Fordiorfunar Sonur giordi.

201. Hvað er það Gooda sem oss verður bodid i Gistita Bodordinu?

1.) Að biarga og hlailpa vid vorum Naaunga i øllum hañs Lijfs, Hæstasendum..

1. Joh. 3, 17. Nær nokkur hefur þessarar Beralldar Audæsi, og fier sin Broodur Naud lijda, og lyfur sitt Hiarta til fyrir honum, hvernig blifur Guds Kærleiki hia honum?

2.) Að umgaangast vinsamliga og med Hoogs værd vid vorn Naaunga.

Matth. 5, 5. Sæli eru Hoogværir, því þeir munu Jædrilid erfa.

3.) Að bera Umhyggju fyrir Earl vors Naaunga, þa vier siakum heñi hætt vid eplijfum Dasuda, að so miklu Leiti, sem vier, so sem andligie Klenitueni kuum að styrkia hana til Sælus hialpar, med goodfwsfum Bidvorum og Amningum.

Jac. 5, 19. 20. Kærir Brædur! Ef að nokkur ær meðal yðar villist frá Sætleikanum, og umfniyr honum einhver, sa skal vita það, að hver ed Synðaranum umfniyr i frá Villu hañs Begar, hefur frelsað elna

eina Dnd fíar Dauda, og mun nidri byrgia Fíol-
da Synðafía.

202. Hver var sár Fyrsti Mordingi?

Cain, er sloo síñ Broodur Abel í Hel af Dfund.

203. Er og Eyrd að vera myskunárlaus við
maakansar Skepnur?

Jat.

Orðst. B. 12, 10. Híñ Ríettlaati aumk var síg ofie
síjnum Fíenadi, en Híarta Ogudrákíns Máns er
omyskfunsamt.

Ut af Síotta Bodordinu.

204. Hvað er Híuskapur?

Su elldsta Stíett og Stand, af síaksum
Gudi ínfett í Paradíís, sem villdi að Madur
og Kvíña fíyldu eitt Hóld vera.

205. Er þessi Stíett þa ekki fíyndsamlíg
og fíaurug?

Það er hun ekki, þegar í heñi er lífad ekki
nema eftir Guds Ordi og Vilía.

Ebr. 13, 4. Hírofkapurníñ fíal heídurílgur haufdíñ
vera híar allum og Híoonabands Sængíñ ofíeckað.

206. Eit hvers hefur Gud ínfett Híoonabandíð?

1.) Eit Máñkínsíns Fíeoofíaurar.

1. B. Mof. 1, 28. Plukíft þíð og margfalkdíft
og uppfíllíð Fírdína.

2.) Eit að aftra íllum Fíirndum.

1. Cor. 7, 2. Fíorrí Fíríllulífnadar Sakíe, þa
hafi hver eíñ síña Eíglíñ Konu, og hver eín hafi síñ
Eíglíñ Máñ.

2.)

3.) Eil inbyrdis Adstodar , Huggunar og Ræðanæptis.

1. B. Mos. 2, 18. Og Drottinn Gud sagði : Þad er eigi gott , að Madurinn sé einfamañ , eg vil gjöra honum eina Medhjálp , þa sem vera má hica honum.

207. Hvernig ær ein Egta-Madur að hegða sér við sína Egta-Kvinnu?

Hann ær trösliga að elska hana , virða , stjóra stioorna , og ala Dñ fyrir henni , so og , að umbera hennar Dreissleika með Polinnmæði , bidla fyrir henni , og leita hennar Salar Belferdar.

Eol 3, 19. Þier Menn , elskid yðar Eigin-Konur , og verid eðfi beisslundadir við þær , 1. Cor. 7, 16.

208. Hvernig ær ein Egta-Kvinna að hegða sér við sinn eigin Mann?

Hun ær að vera honum undirglesiñ i Kærleika , Tröskap , og Umhyggju fyrir Hwesshondlaniñ , bidla fyrir honum , og leita hans Salar Belferdar.

1. Mos. 3, 16. Þiñ Villie skal vera þijnum Manñ undirglesiñ , og hann skal vera þiñ Herra.

1. Cor. 7, 34. Su sem gift er , su ber Ahvggiu um þad , hvad Heimins er , og hvernig hun meigi Manninum þecknast. 1. Cor. 7, 16. 1. Pet. 3, 1.

209. Hvad er fromra Eckna og Födurlausra Huggun?

Að sa Himneski Fadriñ hefur sierdeilis Ræðareika Umhyggju fyrir þeim og forsvarat þær.

Ps. 68, 6. Drottinn er Fadir Föðurlauska, og
Doomari Efnanna. Sjá framfar. 2. Mos. 22,
22. 24. 5. Mos. 27, 19. Eyr. 35, 14. 15.

210. Hvað er fróður Efnaskýlda?

Þær eiga að lifa í Sidsemd og Gudræfni.

1. Tim. 5, 5. 6. Það er sanarlig Efnia, sem ein-
somul er, og sína Von setur uppá Gud, og
stáðnæmist í Bænum og axalli Dag og Nott, en hun
sem í Býljifi lifir, er lifandi dauð.

211. Hvað er það Bonda sem ofs verður bakið
í Siotta Bódordi?

Hoordoomur, Saurlifnadrur, Blood-Skórn,
bestiuligur Lofti, Viskamans Saurgun, Egta-
Skaparins Foragt, Gyrend til annarligs Friðlei-
ka, og allrahanda Saurugleiki í Hugsunum,
Orðum, Bidmoeti og Verkum, bæði í Egta-
Skopnum og fyrir utan hann.

212. Hvað er Hugsanna Hoordoomur?

Saurugar og lauslættar Gyrendir, hverjar ei
eru huldar fyrir Gudi, því hann þeckir Hiartað.

Matth. 5. 28. Eg segi yður, að hver hann listur
Kona, til að geyrnast hennar, sá þefur þegar drígt
hoor með henni í sjönn Hiarta.

213. Hvað er Hoordoomur í Orðunum?

Akt svíjvirdiligt og bligdunarlaust Klamm-
Tal, Lauslættis-Skrift, Þjófur, og Kvedlingar,
Gicksbattur og Narraríj, sem horfir til Laus-
lættis, edur stríðir hid minsta að móti ríttchristi-
ni Alvorugiefni, (og röggfamligu Skicki.)

Eph. 4, 29. Latid einga vonda Rædu framfara af yðrum Múni.

Eph. 5, 3. 4. 5. Fridulífi og allað Öhreinsleif ed-
nr Ugryn, latid eigi um yður seigjast, so sem Hei-
logum hæfir, nie smarnarlig Ord og fjöfslegt Djal,
eda Ríestni, hvað yður heyrir ekki, heildur miklu fram-
ar Þackargjörð :! þvi það skulud þier vita, það eingin
Fridulíffis-Raður, edur öhreifi, eda ægiarn, hver að
er Skurðgöda Dyrðkari, þesur Arstoku i Rífti Christ
og Guds.

214. Hvað er Hoordoomslegt Vidmoot?

Allrahanda utvortis Merki, sem auglífa það
oskamsfeilna Hiarta, hvert sem heildur er Augna
edur Andlits Beagð, Ríksamans osæmilig Opín-
beran, Klæðadrágt osæmilig, Lauslætis Rossar,
Dansar, Ríftivakar, og þessháttar.

Eyr. 26, 13. 14. Sie þijn Doottir ekki bliwog,
so þalltu hana harðt, so hun fremie ekki sijn mootþrooð-
að Wílla, æ meðan hun er fríj. Þegar þu merkir það
hun litast Driftugliga i fríjngum sig, so tal það vel
til Þara, 'en ef þu gíörir það ekki, og hun brístur þar
syrir æ mooti þier, so laot þu þig það ekki undra.

215. Ern þa Lauslætis Ord og Vidmoot so
floor Synd?

Jar, eigi alleinasta eru þau i siaklu siet mi-
fid osæmilig Christnum Moðum, heildur hasa
þau og so mikid hæskasamligar Berkanir, og
þiena til en þa framar að uppvefja þa vondu
Gyrnd, þar til su sama utbriest i Berkinu.

Jac. 1, 14. 15. Sierhver freistast, nær hann
tísteigist af sijn eigin Gyrnd, og lofður verður.

Ög

Og síðan þad Girndiñ hefur gietid, sædir hun Synd-
ma, en nær Syndiñ er fullkominud, sædir hun Daudañ.

216. Hvað giorir þessa Spud viðbiodséliga og
Straffsverda frammar en adrar Syndir?

Ad hun saurgar og fordiarfar casamt bædi
Saal og Lijkama, sem skyldu vera Guds Must-
eri, en verda ad Hybjlum hins ohreina Anda.

1. Cor. 6, 15. 18. Vitid þier efi, þad ydrir Lijka-
mir eru Christis Limir? Skyldi eg nu taka Christis
Limi, og glora þar af Skiafiunor Limi? þad sie
fiærri. Eða vitid þier efi, ad hver hañ samlagar sig
Skiafiunil, ad saa er ein Lijkami med heui? þvi
þau munu (seigir hañ) Dø i einu Holldi vera; En
hver hañ samteingir sig Drottai, saa er ein Andi med
henum. Flyid Fridlulisuadiñ, þvi ad allar Syndir,
hveriar Madurin drisgir, eru utañ hañs Lijkama, en
hver ed Fridlulisuadiñ drisgir, saa syndgar yid siñ eig-
in Lijkama.

217. Hvað er skipad i Siotta Bodordinu?

Ad geyma bædi Lijkama og Saal i soñu Hrein-
lifi, hvert Madur er giftur edur ogiftur, so Mad-
ur meigi alltiyd vera hæfur ad yngangast med
sijnum Gudi.

Matth. 5, 8. Sæli eru hreinhiartadir, þviad þeir
munu Gud þaa.

218. Hvaða Medel fañ Madur ad brufa til ad
geyma sig fyrir Saurlisnadi?

Þegar Andin er reidubroin, en Helledid þo
veikt, ær Madur ad vaka og bidia, og þar næst
vakta sig fyrir öllu þvi sem upptendrar þæt von-

Du Gýrendir.

219. Hvað er það þa sem upptendrar þær
vöndu Holldisins Gýrdir ?

Það er sierdeilis Óhoof og Dröfkiuskapur.

220. Er þa Óhoof, og Dröfkiuskapur, so hæsta-
lig og stóor Gynd ?

Jaa vissuliga, því þær utlyfia ofó frá Guds
Ríki, eins og Hoordoomur, Mord, edur Píof-
nadur.

Gal. 5, 19. 21. Holldisins Verk eru opinber, so sem að eru
Hoordoomur, Fridhulifnadur, Saurliifi Lausung,
Skurdgodadísrdun, Fíolkingi, Fiandskapur, Praattau,
Ríif, Reidi, Agreiningur, Tvíldrægni, Flokadrauttur,
Hatur, Mord, Ofdröfka, Ofætt, og þessu list: Ut
af hveriu eg hefó ædur fyrri sagt, og seigi en nu forir,
það þeir somu sem slíkt giera, erfa eigi Guds Ríki.

Pet. 21, 34. Varid yður, að yðar Hiortu þijnagist
ekki af Ofætti og Ofdröfku, og með Sorgum þessa-
rar Mæringar.

221. En mun það vera so hæstasamlígt að
drekka sig endur og stundum drackiñ, þa
Madur leggfi eigi dagliga i það ?

Jaa, þegar það stíedur af Afseiningi, þa er
það alltið forðæmáñlig Gynd, sem alldrei má
eiga heima hía þeim sem stunda efrir Guds
Mæd og Sæluhiatpiñi.

222. En ef Madur er so Hofudstærkur að hán
þolir mikid, má hán þa ekki drekka mikid ?

Hverki má Madur eta nie drekka fráñ yfir
það sem hán þarf naudsyñliga með. Siat 1.
Pet.

Pet. 4, 3. Hvar ad glörist Mismunur að Of-
drepdu og Drepiskap, og þó virdist það fírra
eins og það fjðara fyrir eina Heiðingliga Synd.

223. En hvað er það flegra sem tann að
feysta til Lauslætis?

Þdúleysi, vondur Selkapur, Afintíri,
Amorsvijsur, Bækur og Bjólari, Lauslætisleik-
ir, Dansar, og Biskvakar, og það allt, af
hverju kvífnar Fjlsu Holldfins, Fjlsu Augnaða
og drambsamt Lífarni.

224. Hverier goouir Þaankar kúna að vera
hentugastir til að fícsia slíkar Holldfins
Freyssingar?

Að Maður latti sér koma í Hug (1.) að sa
Atrahellagasti Guð er nálægur honum, og sér
til hans, (2.) hvað stoor verid hafi Kvöl Jesu
hins krossfesta, sem hann leid að ollum sínum
Lífama, (3.) hverfu ognarligar munu verða
Þíslir þeirra forðæmdu í Helvíti, og (4.)
hverfu skámvíni að er su Skíemtun sem Maður
þesur af þeirri saurugu Synd.

Alldreigi drijg um Afí þoor,
Það Veru freinkir geingi,
Þvi Skíemtun Lofa í Skynði þoor,
En Skóm og Kvöl fínfi leingi..

225. Hver þesur so varðveitt sitt Hreinkliffi
fyrir allri Afstríðu?

Joseph, þa hann sagdi til Potiphars Kvínu.
Hvernig máa eg nu þa gíora so mikid Dhæfu-Verk,
og syndgast að móoti Guði? 1. Mos. B. 39, 9.

Utt af Siðunda Þodordinu.

226. Hvar þitt verður baðað í Siðunda Þodordinu?

Ad stela edur fremia Þioofnad.

227. Hvar er ad stela?

Þad er ad glæra Nævingan, æ moorti hæn's Billa, viðskila við nokkud, (þo þad sie alldrei so listid) af hæn's Góði.

228. Verður þad giort með fleiru en einu moorti?

Jax, aðaðhvort með Öfriðki, edur Bielum.

229. Hver stelar með Öfriðki?

Þeir opiðberu stoer Þioofar, sem i eingu Riottinda Öfriðkini (æan allrar Heimilldar) taka burt aðars Góðs, listka sem væri þad þeirra Eign.

Eph. 4, 28. Hver stolid hefur sa steli nu eigi meir, heldur erfidi og afli með Hæðunum nokkud gott.

230. Hver stelar með Bielum?

Þad glæra allir þeir sem aðaðhvort taka Nævingans Eign, edur haldra hæn'i inni með Riensku og teiniligum Hætti, sem stie kan með morgu moorti, þvi hver ein Þioofur berkar sijn stoortu Bielabrogd og Hnicki.

231. Seig mæ nokkra af þeim almæniligustu Þioofa Hnickium?

Einn heimugligur Þioofur fyrir Heiminum, þo hæn sie opiðber fyrir Guds Augli, er

1.) Sax Kaupmadur sem i Kaupum og Solum giort Riott sijnum Nævinga, soleidis,
ad

ad hæn eigi fær fullt Andvirði fyrir þitt, anad-
hvert það, ad Barań, Bigtiń, Mæliń, edur
Þeinaornir er mińa verdt, eń Naungiń veit
af, og þetta er ad elsta ei Naungań sem stałf-
ań sig.

1. Thess. 4, 6. Eingiń afsełłst edur taki Ngooda
fær sinum Broður i Hondlanini, þviad Drottin
er hæn sem hefur alls þessa.

3. B. Mos. 19, 35. Þeir skulud eđi vasaadarliga
hondla i Doomum, med Alin, med Bigt, og med
Mæli, Riettar Boger, riett Þund, og riett
Mælikerhold, og riettar Róur skulu vera hia ydur.

2.) Sæ Pienari, Handverks-Madur, edur
Daglaunari er Þioofur, sem fyrir fullań Be-
taling, giorir eigi Berkinu Fullnustu, edur fell-
te nokkud undań.

2. Thess. 3, 10. Ef nokkur vill eigi erfida, sæ stal
og eđi hekkur eta.

Þijka sæ Hrossboendi, sem fyrir holla Þioo-
vstu giefur eigi tilhljđilig Laun og Fædi.

Jacob. 5, 4. Stađid, ad Launiń Berlamanańa,
þeirra sem ydar Afurkond hafa uppvækt, og verid hafa af
yður inihallđin, þau hroopa, og Haust-Þrkarańa
Hroop er komid til Eyra Drottins Zebaoth.

3.) Er sæ Afurkall Þioofur, sem med oriett-
viřligri Rentu, utsiggur sin Naunga, sem Sæ-
tækt ad þreingir.

3. Mos. 25, 36. Þu skalt eđert Ofur af þínum
Broður taka, og eigi ofmikils af honum krefja,
hekkur skaltu vřstast Drottin Gud þin, so ad þin

Broddic meigi lifa hía þíer.

4.) Er sá Skuldunautur Þioofur, sem gíet-
ur borgað síjna Skuld en vill ecki, og með Afet-
ningi, Svikum og Undasibrogdum, heldur íni
hía sjer añara Góse.

Psál. 37, 21. Hín Ogudhræddi tekur Þarn og
betalar ecki.

5.) Sá Doomari edur añað Yfirvassld, er
eín Þioofur, sem vanbrækar sín Wyndugleika
ad fæga Nævingan, edur tekur Wrtu til þess
ad halla Riectinum.

Orðst. B. 17, 23. Ogudligur Wadur þiggur
gjarna heimugligar Gæfur til ad þengia Þeg Riect-
arins.

6.) Er sa Undirsaati Þioofur, sem soíjst um
Kongsins Toll, Eijundir, og þoilíkt.

Róm. 13, 7. Gíefid það hverium, sem þþíer
Skuldugir eruð, þeim Skatt sem Skattur þeyrir,
þeim Toll er Tollur þeyrir.

7.) Ad síðustu eru þeir og allir Þioofar, sem
leitast við ad næ sínu Upphelli, með añara
Skada, voga ofmitid uppá Euckuna, hvert
þeir Bina edur tapa, elegar Bilio forsorga sig
med onytsamligum Konstum og naudsynialaus-
um Þrofsgeangs-Snífkium.

2. Þess. 3, 11. 12. Þíer Þeyrum, það nokkrir aa
medal yðar gænga ofstíkanliga, og Eífida eckert,
driigiandi heldur slenskap. En slískum bioodum vier
og aamíam þa, sovir vorn Droitiá Jesum Christum,
það

það þeir Erfði með Spaklæti, og eti sitt eigið Braud.

232. Eru allir þessir Þiofsar í fordæmanlugu
Eilíandi?

Jaa, að vissu, þó þeir verði eigi allir Heingð-
ir, lenda þeir þó allir í Helvítti, nema þeir gíori
alvarliga Þfirboot.

1. Cor. 6, 9. 10. Lættid eigi villa yður; Eigi
Þiofsar né aghyrndar. Meñ, eigi ofdræknir. Meñ,
eigi Orðhákar né Ræningjar, munu Guds Ríski
erfa.

233. Hvað ær þá einn Þiofsur til að gíora sem vill
gíora Þfirboot og leita Ráðar hía Gudi?

Þegar hann lætur af að stela, þá skal hann og
so læta af að eiga, og hallda inn hía sér, því
sem hann hefur stolid, so hann bæti fyrir, og læti
hvern fa sitt astur, ef hann hefur þá Efni ær því.

2. B. Mos. 22, 3. Þiofsurinn skal stíla því astur
(sem hann hefur stolid.)

Luc. 19, 8. Ef eg hef nokurn Tælt, þá gief eg
Fersalldt astur.

Lob. 2, 21. Afshendid þeim! rietta Eiganda hann
(Ríðlinginn) astur, þvíad ofð soomir ekki að eta stolid
Gots, eða það sama að suerta.

234. En hvað skal gíora til, ef hverki finst Eig-
andi, né hans Erfingar?

Þá so fellur til, mað það stolna Gots giefast
faatækum, en firri ekki.

Luc. 16, 9. Gíorid yður Þini af hinum raungs-
læta Rámon, so nær þier viðburðid, að þeir með-
tati yður í eilíffar Tíalldbódir.

235. Hæa Þrejurin ecki afleysa mig af þeirri
 Synd, þó eg hallði iní hía mæ þvi
 Rængseingna?

Nei, eingańveigin, þvi fyrir Guds Augli, nær Aflausnin ecki nema til þeirra sem eru sań-
 ydrandi, en eingin Þioofur er sań-ydrandi, með-
 ań hań heldur iní þvi stolna Sie.

236. Er það líka Synd að siela Smaá-Munum?

Jæ, það er ein stóor Synd í mooti Gudi, að vilja yfirtroda hańs Boddord fyrir Smaá-Muni; þó er Syndin þvi stærri mooti Ræung-
 anum, sem meiru er stolid frá honum.

237. Er það Synd að siela frá þeim Ríflu?

Jæ, Synd er það, þvi þetta Boddord hefur eckert for-Tak, og Ræungans Rífidæmi gior-
 ir elgi Rængindi minn að Ríettindum.

238. Er það Synd að hýlla með einum Þioof?

Jæ, það er að giora sig hluttakandi í ańarlig-
 um Syndum.

Orðsb. 29, 24. Hver Hlutskipti hefur með Þioof-
 num, (heyrir Bólvan, og seigir þar ecki til,) hań hatar
 sitt Lys.

239. Gietur nokkur stolid líka frá síðalsum síer?

Jæ, þvi það skiedur.

1.) Með Eidflu og Þdiuleysi.

Orðsb. 23, 21. Afvelgiarar og grædugir wt-
 armast og svoefnugur Mædur hlíttur að bera tót-
 rug Fot.

2.) Með Ríjdsku við sín eigin Lífama.

Syr

Sir. 14, 5. 6. Hver eðli gíörir siaksum sier neitt gott, hvad skal sá öðrum gott gíöra? Hæn minn allbreigi af siinu Gotsi glödur vera. Eingiñ Hlutur er skámarligri eñ sá, að Madurín an sier siaksum einf. s. Góðs, og það er málleg Plárga fyrir háðs Bóndku.

240. Máa þá hver eñ gíöra af siinu Gotsi hvad hæn vill?

Nei, því vier erum Ráðsmenñ yfir Guds Gæfsum, og eigum eitt Eñ að gíöra Ræfning fyrir þær. Luc. 16. 12.

241. Hvað er það Gott sem er skípad í Siounda Bóðordinn?

Að vier skulum stírka Gagn vors Máunga.

242. Hvernig sörum vier að því, að stírka Máungans Gagn, í því sem hans Uppheudi víðvístur?

Þegar vier laanum hönum nokkud af voru Gotsi, eður giesum hönum nokkra Ölmusu, hafi hæn heñar Þorf.

1. Joh. 3. 17. Mær nokkur hefur þessaraðar Beralðar Andæfi, og sier sñ Broodur Rand líða, og lýkur sitt Hiarta til fyrir hönum, hvernig blífur Guds Siærleiki hía hönum.

Ebr. 13, 16. Gott að gíöra, og með að skípta, þá sorgleyminn eðli, því að slíkt Öffur þökkast Gudi vel.

243. Hver gietur, og aa að híaalpa þeim þursandi Máunga?

Sierdeilis þeir Rísku, og þar að auki sierhver sem hefur nokkud Afgængs því sem hæn þarf dagliga með.

1. Linn. 6, 17. 19. Rískum þessjarar Veraldar broð þu, (það þeir sien ekki mikilaatir, og leggi einga Von uppá þennan fallvalltañ: Rískdoom, heldur uppá líf, anda Gud, sem ofs rískugliga giefur, alls hættad til Mótfunar) það þeir giöri gott, það þeir audgíst í goodum Verkum, sien gíafmílldir, goodviliadir; safnandi sier síalsum Síood, til goods Grundvallar, uppá hid tilkomanda, so ad þeir hendli eilíft líf.

244. Hvernig aa Madur ad gíefa Ölmusu?

Estir sínum Efnun, af kíerleíkssöllu Híar-
talagi.

Lob. 4, 9. Hafir þu mikid, so veittu rískugllga, en ef þu hefur líftid, so veittu þo af þvi lítta med trúu Híarta.

245. Straffar Gud þa Mýstunarlausu?

Jaa.

Jac. 2, 13. Þar mun omýstunsamur Doomur yfir þañ gænga, sem einga Mýstunsemi hefur gíorda.

Psal. 41, 1. Eæll er sa sem añasí hín þurftuga, Drottín mun frelsa hañ í híní vondu Síjd.

Ut af Attunda Bodordinu.

246. Hwad vondt verður í þessu Bodordi bañad?

Ad bera falskañ Witnisburd at mooti Ná-
unganum.

247. Hwad er falskur Witnisburdur?

Öll Logífi og aástsemdarlaus Náða umí Ná-
ungaañ, hvort sem það síedur fyrir Ríetti edur
fyrir utañ hañ.

248.

248. Hvernig verður falskur Bitnisbúrdur borið
í i Ríettargængs Málefnum?

1.) Þegar Sæliandið ber fram logna Afkæru:
Orðst. B. 19, 5. Einn Þiugvottur blifsur ekki óhegndur,
og sá sem framgiærnlaga framber Þygi, mun
ekki undan hlaupa.

2.) Þa Bunið stadfesta Þjigina.
Orðst. B. 19, 5. Einn Þiugvottur blifsur ekki óhegndur.

3.) Þa Falsmadurinn forsvarar Þygi i mooti
sína eigin Samvitfku.

2. B. Mof. 23, 1. Þu skalt ekki trúa raungum
Ríærumálum, og gíör ekki þeim ógudliga nokkra
Hlaustod, so að þu berir falskt Bitni.

4.) Þa Doomarið vísavitandi edur af Samvitfku dæmir það sem Þygi er, satt að vera, og það raungt að vera, sem ríett er.

Orðst. B. 17, 15. Hver hafi seigir þann ógudliga
hafa ríett, og fyrirdæmir ríetilaatan, þeir eru bændur
í fyrir Drottin ein Svísvirding.

249. Meiga Christnir Men eiga Mál samant?

Þeir meiga það i þeim Sökum sem mífid ríidur
æ, og i stærstu Mandfyn, síja til Doomara
Embættisins, sem er Guds Skickan, og klaga
Mandfyn sína, æn Haturis til síns Mootpartis;
En að hefja Prætur fyrir líettvæga Sök, og að
fyna sig i öllu fíersíñadann, og hefndargíarnann,
er míeg ógudlíat.

1. Cor 6, 7. Þar er 'alla' reidu Brestur æ míllum
yðar, það þíer hafid Lagadeillur yðar æ mílli;

Hvar

Hvar fyrir lífdid þier eigi miklu heildur Driett ?
Eda þvi laetid þier ekki aðskelast yður heildur ?

Síaa Orðst. B. 20, 22. Matth. 5, 39. Rom. 12, 19.

250. Hvernig verður faldur Witnisburður
borin fyrir utan Riettargæng ?

Þa Madur Eijgur uppá sín Mæunga og
Eiemur honum raungliga i Öhreodur.

Sir. 5, 16. Ver eigi sögvijð, og bakmal þu
ekki með þinni Ewngu.

251. Eü mæ Madur ekki seigia það Eit um
Mæunga sem satt er ?

Nei, nema það sie ádur allareidu opiübert
ordid hverium Mæni, og að þo Madur eigi að
hafa sier til gamans, að seigia frá þvi, það er
Riætleiksleysi.

252. Hvernig laa Madur að sviffia sín
Mæunga ?

1.) Þa Madur opiüberat það sem haü hef-
ur heimuglige tewad honum fyrir.

Orðst. B. 11, 13. Bakmalagur Madur opiüber-
ar það, sem haü veit leiniligt, eü sa sem með trefsestu
Hiarta er, haü leynir þvi.

2.) Þa Madur Upplioostrar haüð heimug-
ligum Brestum honum til Skada, eü ödrum
til Öneigls.

Sir. 19, 7. 8. Seyrir þu nokkud vöndt, það
seig eigt eistir, þvi að Þegn giorir þier eingaü Skada.
Þu skalt hverki seigia það þinum Vin nie Övin, og
opiübera þu það ekki, kúüir þu að giora það fyrir ut-
aü vönda Samvitsku.

253. Máttu Máður eigi gíefa til kynna Þessvalldian
edur Þessinum Máningans Sýnd?

Ju, þegar það stíedur af Elsku til Máningans,
og Umförgun fyrir hönum, og til að afstra Sýnd
íni, so sem þa Jóseph sagði Þodur sínum frá
Sýnd Brædra sína. Slat Matth. 18. 17. hv-
ar ed Christur býður að seigia Sofnadinum frá
Sýnd síns Máninga, þegar heimuglig Advers-
un vill eigi gagna; En ef það stíedur af Þess
edur Márlædi, þa er það Sýnd.

154. Stíetur Máður og með öðru mósti mis-
stíed sig í sínu Tali?

Jaa, öll ongtiu Orð eru sýndsamtlig.

Matth, 12, 36. Eg seigi yður, af hverju því sata
feingu Orði, sem Mátturir tala, munu þeir Reikn-
ingskap gíera að öfsta Deigi.

255. Hvað gott er stípad í Áttunda Þodordinu?

Að affaka Máningan, tala vel og meina vel
um hann, og taka allt upp í bestu Máning.

256. Stíetur Máður þa gíetir goods til allra Mána?

Þa þeir eigi með þessanligum Holle síns
Þerkum upplioostira síni iní Þondsku, mátt
Máður, Ríerleifans vegna, vænta hins besta, og
eigi gíora síer Mispánnka, edur sár Opöfka til
nocturs.

1. Cor. 13, 5. 7. Ríerleifurinn hugsar ekki Átt,
það umber alla Gluti, tróir öllu, vonar allt.

En þa Þondskan er ordin opinber, mátt Má-
ður ekki falla hana gooda.

Ef. 5, 20. Þei þeim, hverier ed falla hid vonda gott
og það hid gooda vóndt.

257. A Madur og so ad affaka sín Raunga þa
adrir tala illa um hafi?

Jæ ; gieti Madur það med Sami , sierdeilis
þa hafi er eigi siakfur vid og kañ ad affaka sig.

Sir. 6, 5. Hver alla hluti færir til betri Begar
sa girir sier marga Vini.

1. Pet. 4, 8. Kærleikurinn hylur einig fiolla
syndaña.

Ut af því Nijunda og Tjunda Bodordi.

258. Hvað er það vonda sem bañad verður
i Nijunda Bodordinu?

Syndsamlig Tjisti og Gyrendir , sierdeilis est-
ir annarra Gosi.

259. Hlissdar eigi það Tjunda Bodord nær
þvi eins?

Jw.

260. Hver er Mismunur ær millum þess Nijunda
og Tjunda Bodordsin?

Mismunurinn er eigi so sierdeilis innsalinn i heim
Hlutum sem Men grynast , so sem i því hverninn
Gyrendinn edur Tjisti til þess er ær sig kominn.

261. Hvað margslags er þa su Alla Gyrd?

Tveñslags.

1.) Erfdaggyrendinn , edur Uppeunaggyrendinn ,
sem er su spiltu Nættura siaklf , edur Tihneig-
ing til þess Bonda.

2.) Sw girantliga Gyrendinn , sem fram-
kiemur af Uppeunaggyrendinni eins og ein Avortur
af síni Root , og verður hun añadhvert af Bil-
ia

ia Mañsins , Samþíkt og halldiñ við Daga ,
ellegar heñi verður móotstaðid , og hun nidur-
færð.

Jac. 1, 14. 15. Sierhver freystast nær hañ tilsteig-
ist af síni eigin Gyrnd og lofadur verður ; Og
síðan þad Gyndiñ hefur gietid , færðir hñn Gynd-
ina , en nær Gyndiñ er fullkomin , færðir hun
Daudiñ.

262. Hvar verður fyrirbodiñ su gíranliga
Gyrnd ?

3 Nijunda Bodordinu , hvert 5. Mos. B 5, 21.
utleggst soleidis : Þu skalt ekki gyrnast at ,
þad er : Lat þu þiñ Billa eigi burt dragast , (frat-
mier þínum Gudi) af þeim vondu Gyndum , sem
bva i þier. (Sic 65. Spurning.)

263. Hvar verður Uppruna Gyndiñ bónd ?

3 Tíjunda Bodordinu , sem utleggst soleidis :
Þu skalt ekki gyrnast , þad er : Þar skal ein-
iñ vond Gynd vera i þínu Hiarta , þu skalt
einga Afsynd hafa.

264. Gífst þa nokkur Madur at Jorðuñi sem ein-
ga vonða Uppruna Gynd hefur ?

Nei.

1. Joh. 1, 8. Ef ad vier seigium , vier höfum einaa
Synd , þa villum vier siakfa oss , og Säuðkurin
er ekki i oss.

265. Fordæmir þa Uppruna Gyndiñ þau tröubdu
Guds Børn sem hafa Angur af heñi ?

Nei , þíat þeim hefur Gyndiñ tapad þeim síns-
um

um Kræfti sem fordæmir, með því þau eru í Christo, og standa eigi frammanfán, (edur Forsvarslaus) fyrir Guds Rættlæri.

Róm. 8, 1. So er nú einginn Fordæming í þeim sem í Jesu Christo eru, þeir sem eigi ganga eftir Hóldinu, heldur eftir Andanum.

266. En hvað þá; Ef Maður lætur so Uppruna Gyrdina við sig ræða, að hognum þykir vænt um að fylgia gíöranligum Gyrdum?

Hvar sem þu gíöranliga Gyrdinn rædur fyrir, (og hefur Yfirráð) þar rædur Christi Máð eftir fyrir, og er so þu Máðeskia undir Bólvaninni.

Róm. 8, 13. Ef þíer lífd eftir Hóldinu munud þíer deya, en ef þíer deydd fyrir Andan Hóldins Gíördir, munud þíer lífa.

267. Er þá vond Gyrd Gynd, þó þun sé að eins í Aförmi og komist eigi leingra?

Jaa, fyrir Gudi tekst Bilién fyrir Berfid.

Matth. 5, 28. Hver þann lytur Konu til að að gornast þénar. etc.

268. Kán þá Maður að bríotta að þéna Hætt Bodord Guds öll með einberum þauakum og Gyrdum?

Jaa víssuliga, því Guds Lögmaal er andligt, og hver sem vill þínum Bodordunum hlíða, má ydvaliga taka Þara að sínu Hiarta, eftir því sem þessi seinustu Bodordinn áskíla, því þau eru so sem Lófill að öllu Lögmaalinu (þíéna að skíla alle Lögmaalid.)

269. Er þá öll Fösa og Gyrd Gynd?

Saklaus Gyrd er þu sem Sælinn hefur til þess sem

sem Viðkamun þarf með, so sem Þyst til að eja, drekka, sofa, hræra sig, og að fara söddan Gluta; Su Gyrdur var með Maðinum í sakleysisins Standi, og að því leiti er hun eigi Söndfæmli.

270. Eñ framkoma þor þó eigi margfallðar Syndir af söddan nætturligum Eftirlaungunum?

Ju, að viðsu, og velldur því su iðrætta Nætturunar Spilling, sem vill komast í alla Gluti, og glóra Eftirlaungunina þó skickanlugu effickanluga, oðoofliga og sauruga, ef vier eigi noogsamliga tókum Þara að oss og inoottreiddum því.

271. Hverier eru þeir söndfæmli Glutir sem Gyrdur festist mest að?

Það eru þeir Glutir.

1.) Sem eiga skildi, við Oðoof, Drambsemi og Bælystingar.

1. Vet. 2, 11. Halldur þú frá höfðsligum Gyrdum, hveriar í gegn Eðluðri stríða.

2.) Þeir Glutir sem oðrum viðviðfæmli, hveria Gud hefur eðfi giesið mætt, heildur minnum Nættunga, og mað eg þess vegna eigi misunna þonum þeirra, so sem er, haðs Egta. Kvíða, Þíðon, Þíðonustu. Kvíða, eður nokkud af öllu því sem þonum heyrir til.

272. Giet eg þá með ringu mooli gyrdi neitt aðn Þfundar og Þriettar af því Gotsi sem min Nættungi að?

Að viðsu: Öffa mað eg estir Kaupmaðs Þóruðni sýrir Þæling, so sem Abraham faldar Af.

urinn. 1. Mos. 23, 4. En ekki má eg grynast að draga undir mig Gots mijns Naunga, með Rietinda Yfirvarpi, Svikum eda Drieki, so sem Achab ægryntist Nabots Býlgard. 1. Kong. 21, 2.

273. Hvað er nú gott boðid í Nijunda Þodordinu?

Að vier tokum Bara að öss fyrir vöndum Hiartans Gyrendum, og stríðum móori þeim.

174. Hvað Gott er skipað í Tíjunda Þodordinu?

Að vier skulum ekki eitt Síð hafa hina minstu Gyrend vönda í Hiartanu.

275. Hvar til þienar þa það Tíjunda Þodord,
sem utheimtir af öss Móðunum eitt öldungis
fullkomid Sakleysi, sem öss er þó ómög-
ligt að láta (Gud) hía öss sína?

Þetta Þodord sýnir.

1.) Guds fullkomna Rietlæti, sem hefur Riet til að utheimta það, og artelia fyrir það, sem Madurinn nú í Gyndina fallinn kan þó ekki af sínum Kröftum að frænkvæma.

2.) Sonir það, að Gud er elgi Orsök til þess að Madurinn fiell í Gyndina; Því hefði hann verið Orsök til þess, þa hefði hann aldreigi fútt að að banna þessa illu Gyrend sem þar af leiddist.

3.) Sonir það, að allir Men, líka þeir heilögustu, eru undir nidri (Reindar) Gyndarar, og fæ elgi með þeirra eigin Rietlæti stadið fyrir Gudi, því, þott þeir fyrir Guds Mæd feingi yfirvæð allar gíöransigar Gyndir og Gyrendir,

þa

þa er þó þessi Erfda-Synd þeim Orsök til að
 | auginfjela sig fyrir Gudi.

276. Hvað er stíttsta Jüihallð þessara Orða : Jeg er
 Drottinn Gud þinn, stærkur Bandalæti etc. ?

Þvær D:ðsafir sem skulu oss kenna til að hallda
 Guds Bódord, edur að fordast það Bonda,
 og giora það Gooda.

277. Hver er firri Orðsökiñ ?

Guds ríttiferdug Reidi og Bandalæti, sem
 hoftar að straffa alla þa þverbrotnu Þfirtrodsla-
 umenñ (síña Bódorda.)

278. Hvar er sú fjðari Orðsökiñ ?

Guds Födurlig Nard og Mvskunsemi, sem
 lofar að giora Gott þeim sem hallda hañs Bód-
 ord.

279. Hvað er Þfirtrodsla edur Synd ?

Allt það sem stríðir æ móti Guds Bód-
 ordum, sem nislga eru utmaalud.

280. Hvað margslags er Syndiñ almenniliga
 að feigia ?

Evenflags ; ErfdaSyndiñ, (edur Uppruna-
 Syndiñ) og GioranligSynd.

281. Hvað er þa Erfda-Syndiñ ?

Hun er Nætturunnar Banart, iñgrosiñ For-
 dörfun, og illar Tilhneigingar, sem hondlar
 um i Tiljunda Bódordi.

282. Þvi kallast hun ArfSynd edur ErfdaSynd ?

Al þvi hun er oss meðfædd ; So sem ein
 vöndur Erfda-Pluti, eftir vörn Födur Adam.

Róm. 5, 12. Syndið er spreit ein Mað komið i Heimið.

Psál. 51, 7. Eiga þu , ut af sonðsamliku Sæði em eg glerið , og i Synd gat mig minja Róðir.

283. Hvað er su gioranliga Syndið?

Allar vondar Hugsanir , Ord og Giordir , sem framkoma so sem illur Avoxtur af vendri Root ArfSyndariðar.

284. Er það þa eins lifka Synd að laxta ogjörðt og forsooma það sem Gott er , eins og að gjöra það sem Illt er?

Jaa , vissuliga.

Jac. 4, 17. Það sem það nokkud Gott að gjöra , og gjörir það ekki , þeim er það Synd.

285. Hvað margslags er su gioranliga Syndið fier i lagi?

Eveðslags , sem er , su Synd sem klemur af Breiðleika , og su Synd sem klemur af Zúgyni.

286. Hvað er Breiðleikans Synd?

Hun er það , þa ein Saðchristið Maður , sem af Hiarta hatar allar Syndir , misfær sig af Faxvísu , Döðgiætni , Afstríðu , edur einhveru þess Harttar , en strax sem það sína Synd fier spreit Toptan (Amínöngu) Andans , i Samvirkunni , aingrafi það af heðni i Hiartanu , bidur Gud Þyrirgiefningar aa heðni , og klerpist þess framfar framveigis að betra sig.

Gal. 6, 1. Ef Maður verður aa nokkurn Hætt af nokkrun Brest yfirfallið , þa leiddicid það með
hoog.

hoogværur Anda.

Jac. 3, 2. Allir vier brisotum margfallðliga.

287. Hvað er Illgørnis Synd?

Þa Madur vísavitandi/viliandi, og með Giedþoknan, giorir það sem Illt er, en lætur ogiorðt það sem Gott er, og heldur afraði i því (Illa).

1. Joh. 3, 8. 10. Hver Syndina giorir, sá er af Diefinum, því að Diefullin syndgar af Upphafi; Þat til þyrift Guds Sonur, að hann nidurbrisoti Diefulsins Berk, hver af Gudi er fæddur, sá giorir eigi Synd, því að hans Sæd blifur þíá honum, og hann gietur eigi syndgast, því að hann er af Gudi fæddur. Þar af eru anglioss Guds Børn, og Diefulsins Børn. Hver hann eigi giorir Rietvissina, sá er ekki af Gudi, og hver eigi elskar sín Broður. Sjá Joh. 8, 34. 2. Pet. 3, 34. 4. Mos. 15, 30.

288. Ríjdur lifja nokkud á því, að þekkja þessa Mismun Breistleitans Syndar, og Illgørnis Syndarinnar?

Mikid ríjdur á því, því það allra stærsta Andvaraleyfi kemur riect af því enu sama, að Madur giorir eigi söddan Greinarmun; Þar af kafi og að orsakast noudignialaus Angursemi.

289. Hvernig kafi Andvaraleyfid að orsakast af því?

Það orsakast so af því, að sá sem lifir i Illgørnis Syndum, huggar sig við það, að allir Men síeu Syndarar (sér síe eigi vándara en öðrum.)

290. Er það ekki satt, að allir Men síeu Syndarar?

Þíist eru allir Syndarar, en þar á er stóor Mismunur, sem aldur er bvið að syna.

291. Eig þu mætt þan Wisman en nu með öðrum.
Orðum, með því so mikid rísdur æ þessu?

Þad skilur so mikid sem Móott og Dag; Þvi
Guds Born hafa ad sönu Synd Breiskleifans,
fina til Syndariñar, þicast af Syndini, verda
þvert i mooti þeirra Bilia þsiefallin af Syndini,
og leggja dagliga af, meir og meir, sinnar synd-
samliku Þsiefsooni og Bresti, af hverium þau ha-
fa sátt Augur, so þau ganga þo eftir Andanum,
og leggja sig til þess ad verda fullkomin i því sem
Gott er. En Heimfins og Diesulfins Born
giora Syndina (setja sig til ad syndga) gledia sig
i Syndini, og þfienta sér við hana. Jar, þau
syndga uppæi Nardina, og ganga so eftir Hodd-
inu, hvers vegna þau skulu deya.

292. Dríggir þa eitt Guds Barn allðreigi nokkra
Júgyrnis Synd?

Adrelgi, þad gietur ecki með uokru mooti
komist heim við þad Nardariñar Stand sem þad
er i, og þa niju Fæding, so leingi sem þad er stad-
fast i því; En falli þad með Afrenings Synd stræ
þvi Standi, þa er þad ecki Guds Barn leingur.

1. Joh. 3, 9. Hver af Gudi er fæddur sá giorir
eigi Synd, þvíad hans Sæd blifur hica þennum, og þan
gietur eigi sondgast.

293. Nu þar ed Guds Born hafa þo Estirsioðvar
af syndsamligum Þsiefsoonum og Brestum,
fukia þær þa eigi ad fordæma þau?

Adrellis ecki. Þinar allra minstu Syndir
þeirra væru ad sönu Fordæmingar verðar, en
þeirra

þeirra Samfielag með Christo frijar þau þar fræt.

Rom. 8, 1. So er nu eingiñ Fordæming i þeim sem i Christo Jesu eru þeir sem eigi ganga eftir Hóldinu, heldur eftir Andanum.

294. Sakar þa Breyskleifans Synd alls eckert Christiñ Mañ?

Ju, hun deyfir Nædina (giorir það ad Gud hefur miñi Giedþeckni æt Mañinum) og hindrar þa Sonarligu Dörfung Andans i því sem Madur æt ad höndla um vid Gud, og horfir miog til þess, ad Madurinn falli fræt Gudi i Illgyrnis Syndir.

295. Hvað giorir þa su Illgyrnis Synd ad Verkun?

Alla þa sem hana elska fordæmir hun, og giorir hriggiligañ Adskilnad millum Guds og þeirra, ja, hun giorir þa Döfslinum lifka, bædi þessa Heims og annars.

1. Joh. 3, 8. Hver Syndina giorir sœ er af Döfslinum.

1. Cor. 6, 9. Vitid þier' eigi, það Rænglaetir munu eigi eignast Guds Ríki? Eætad eige villa yður, hverki Fridlufis Meñ nie Bloat-Meñ Skurdgoda, eigi Hoordooms Meñ, nie Sælgættingar, eigi heldur þeir sem Skofu drijgia með Karlsmönnum, eigi Pioofar nie Agyrndar Meñ, eigi Osdræfku Meñ, eigi Hæfslarar nie Rængingar, munu Guds Ríki erfa.

296. Er ein einasta Synd, af þessum edur æðrum Illgyrnis Syndum noog til ad fordæma Mañinn?

Jæ, því jafnvel þo Madur drijgi eigi utañ

eina edur adra vísfa Synd, sem hann freistast af, edur fær Hentugleika til, þa auðsynir þó sú eina Synd, sem í honum drottinnar, að hann er en þa ekki umvendaður, og að hann í síns Hiartans Gruði síe ein Guds Foragtari.

Jac. 2, 10. Þó að einhver hielldi allt Lögmaalið, og brotlígnr yrði í einu, þa er hann þegar alls þess sekur.

297. Er þa nokkur Mismunur á Illgöngu Syndnum?

Jaa, hia sumum drottna þær með Forherðing og stóru Andvaraleysi, so sem hia Pharao, en hia sumum drottna þær áan Forherdingar og driigast með Samvinnuáar Sturtan edur Mootmæli, so sem hia David, þa hann var að hndla með Uriom.

298. Hver er sú fremsta Trappa í Illgöngu Syndnum?

Þegar sá sem í sínu Hiarta hefur verið á nægiantíga sánfærður um Sánleikán, áan Þvíngunar, og Tillockunar, mootþroanliga og af Afsetningi, neitar, hæðir og ossækir soððán Sánleika og Lærðoomín um Guds Döta, og heilur fram í þessu þdrunarlaust, og kallast þetta Synd á mooti heilogum Anda, edur háns Embætti, og fyrirglest ekki, Matth. 12, 31. Ebr. 6, 4. 5, 6

299. Er þa Mottan Guds og Forþienusta Christi síe eigi noog kröftug til að fyrirgefa líka þessa Synd?

Hier skortir eigi á Guds og Christi Síðu, þvi

þvi hans Ræd og Forþienusta er i siakfu siet
noog annægianlig, og yfirgæfir allar Syndir;
Heldur er Maðinum um þetta að kenna, sem
heldur fram til Vefloka i hatursfullri Spott-
an og Ofsookn þess Sankleika sem hann hefur
aður þekkt.

300. Kann Maður og so að giora sig hluttakara
i annarligum Syndum, og so einig lista i
þeirra Straffi?

Jaa, og skiedur það, þegar Mañi þokir vænt
um þær, giefur Samþykki, Ræd, Befalning,
edur Tækfæri til þeirra, og hindrar þær ekki,
edur straffar, ef hann girtur.

3. B. Ros. 19, 17. Straffa þú Ræunga, so þu
berir eigi Skuld hans vegna. Saa, 1. Tim. 5, 22.
Opib. B. 18, 4.

301. Hverjar eru þær almeñligustu stoor Syndir
i mooti Guds Rögmaali?

Það eru: Bantru, Hæfni, Trugþend, A-
gyrnd, Bellyst, Reidi, og Dölmædi.

302. Hverjar eru þær heldstu og stærstu Dögdir
eftir Guds Rögmaali?

Þessar: Tru, Kærleiki, Froomleiki, Aud-
mjukt, Annægianligleiki, (Hooffenti) Bindindi,
Hoogværd, og Polimædi, og unnsam allt,
gudrækiligt og himneskt Siñislag.

303. Hveria hootar Gud þeim sem eigi hljda hans
Bodordum?

Að hann vill vitia þeirra Bøndsku med straffi.

304.

304. Skiedur það þá alleina í þessum Heimi?

Nei, stundum sær sár ogudlígi að sönu Enda með Skiefina, en oft luckast honum so vel Illindiñ, að hann er falladur sæll; Þó klemur fráñ um síðir hans Straff í Helvísti og Kvælu- um. Luc. 16, 23.

305. Klemur það tímanliga Straff alleinafta yfir fírfalañ þann vandliga?

Nei, Gud straffar og so Illku Foreldraña æð Bornunum allt í þridiu og síoordu Eitkvísl.

306. Er það þá rétt að straffa Sonuñ fyrir Syndir Föðursins?

Já, þegar hann geingur í Föotspor og Eftirðæmum síns Födur, fráñ í sömu Syndum, því annars rættist það sem stendur.

Ezech. 18, 19, 20. Sonurinn skal ekki bera Födur- síns Misgjörning, fyrir það að hann gírdi vel og ríett- vísliga, og hann hieitt og gírdi öll mín Ríettindi, þá skal hann lífa.

307. Hversu margfalldt er almenniliga Guds Straff?

Þrefalldt

1.) Vífamligt, so sem: Stríð, Hallæri, Dreypsoott, edur öñur Dhamingia bæði æð Landi og Vydum.

2.) Andligt, so sem: Guds Reiði, og það, að hann burttekur sín Anda, og sviptir síní Raad, yfirgíesur í fráleitt Síñi og Forherdingar Doom.

3.) Er það Eyllisa, sem er: Fordæming til Hel.

Helvís. Samuleidis eru einnig þreföld Laun fyrir það Góða ; Líkamleg, Andlig, og Eðlíf.

308. Hverju góðu heitir Gud þar i móti þeim sem halda hans Þodord?

Ad hann vill giera Myrkunsemi við þa i Þuf und Lídu.

309. Hvað hlífi þér fyrir Myrkunsemi?

Allt gott til Lífs og Sálar, um Tíma og Eðlíf.

1. Tim. 4, 8. Gæðfni er til allra hluta nytsem, hafandi þessa Lífs Þyrirheit, og so hins eftirfomanda.

310. Hverjum lofar Gud síni Myrkun?

Þeim sem hann elskar og halda hans Þodord.

311. Elskar þa einginn Gud nema þa sem heildur hans Þodord?

Nei.

Joh. 14, 21. Hver hann hefur minn Þodord og heildur þau, hann er þa sem mig elskar.

312. Hvað er það, ad Maður heildur Guds Þodord?

Það er, ad ein Endursæddur og til Maðar. tekinn christinn Maður hefur Guds Vilja alltið fyrir Ávanum síer, og lagar sínar Hugsanir, Ded og Giordir þar eftir, af einlægum Hiarta, með stadföstum Afsetningi, ad lauta síer i því framfara.

Joh. 14, 23. Hver hann elskar mig, þa heildur minn Ord.

1. Joh. 2, 3. 4. 5. Þar af vitum vier það vier þess.

þeckinn hann, ef að vier varðveitum hans Bodord.
 Hoer ed seigir: Eg þeki hann, og heldur ekki hans
 Bodord, sa er kringari, og í þrillifum er eingið Sann-
 leikur. En hver hans Ord varðveitir, í þeim er
 sannarliga Guds Klarteifi fullkomið.

Matth. 28, 20. Kínd þeim að halda allt það
 eg bauð yður, og siðid: Eg em með yður alla Daga,
 allt til Enda Veraldar.

313. Gietur Madur þa haldið Guds Lögmaal
 edur Bodord?

Jaa, með því Madurinn elski Gud ríttiliga, þa
 bædi mað hann, og líka kað hann að halda Guds
 Bodord með einlægu Giedi eftir Evangelii An-
 da, fyrir Kraft Christi, þo það kúni ekki að skie
 eftir því sem Lögmaalid í strængasta Mæta ut-
 krefur, og kað Madurinn þess vegna eckert Gott
 fyrir slíkt að forþiena, heldur beviðsar hann þar
 með sína Færo og Klarteifan. Joh. 14, 23.

1. Joh. 5, 3.

314. Kúnum vier þa að forþiena Sannhíðspina
 með því að halda Lögmaalid?

Nei,

1.) Þvi vor Hljóðni er ein Skýlða edur Skýlð-
 ug Þoonusta.

Luc. 17, 10. Nær þier haðid allt það giordt, hvað yð-
 ur var bodid, þa seigid: Dmíttir Þoonat erum vier,
 því hvað vær ættum með Skýlðu aðgiera, það giord-
 um vier.

2.) Verdur Lögmaalid ekki haðid af Krafti
 vorrar Nátturu, heldur af Guds Náðar-
 Krafti,

Krafi, og er það eigi vor Forpienusta sem Gud verkar í oss.

Phil. 2, 13. Gud er hann sem i þú verkar bæði Vilni og Siðningi, eftir síni Þeknan.

3.) Verður Logmálid allðrei hallid so full komliga, ad Hljóndi Andans, þo hann sie viðst reidubvinn, sie eigi blóndud med Breiðleika Hóldfins, samt æligrur Gud og laumar i Mard síni fyrir Christu Skuld, vora Hljóndi, þo hun sie ofullkominn.

Psal. 130. Ef ad þu Drottinn villt tilreisna Syndirnar, Drottinn, hver ma það standast?

315. Gietur Madur ekki eins og Postulið komist so langt (i Hljóndi Logmálfrins) ad hann sie sier siðfukum eigi meðvitandi nokkra Syna, sem hann haf af Afstæðingi drifgt, eftir það hann hefur gjerdt Jðran?

Ju, því Postulið var líka ein breið Mæðfæta; En þa Madur er nu so langt kominn (i því Goða, sem hann var) er Madur þo ekki þar fyrir ríttlætur fyrir Gudi.

316. Þvi ekki?

Begna þess, ad Logmálid er andligt, en Gud, sem oss dæmir, sier eftir Hugrenningum og Svendum, meir en allir Men, grandgjæfiliga; Jær, framur en vier siðfætt kunnur ad skognast i vora syndumspilla Hiattarægrun, og þess vegna er sú vortis Siðsemi og Ríttlæti, (sem hann od sinnast iafnvel hia Heidingium) ekki Uppfylling Logmálfrins.

317. Er þá eingrar Fullkonnunar að vænta í þessu lífi?

Eingin er so fullkomiñ ad Synðiñ utríimist öldungis frá honum, edur öldungis þriooti þad Stríð Holldfins og Andans, og eckert af faatt sínist frammar. Þo kallast, og er, ein Christ iñ Madur fullkomiñ, i Tílliti til.

1.) Hañs Riectslætingar fyrir Christum. hv er ed fullkomsliga þesur i burt tekid alla hañs Synð, og fullkomsliga íflædt hañ öllu síjnu eig iñ Riectslæti.

2.) I Tílliti til hañs Helgunar; En þa merktr ecki þetta Orð (fullkomiñ) syndausañ Fullkomsligleika eftir Logmaalinu, þesdur alls Hiaratalagsins einlæga Tröfessi, og Næðvændni.

3.) I Tílliti til afhara breiskari og ofullkomsnari, eftir þeirra Alldurs Mæta i Christo, Ph.3, 12. 15. Col. 1, 28. Matt. 5, 48. 2. Cor. 7, 1.

318. Þegar vier nu leggium Afundan aa ad halda Guds Bodbord, hvað giorum vier þa?

Vier giorum Goodverkiñ.

319. Hver eru þau riecttu Goodverk?

Eigi alleinafta utvortis Gudræknis Athasnie; Riectslætis og Riærleikans Verk, þesdur og so inñvortis, þær heilegu og goodu Hráringar, sem Guds Andi verkar hiar endursæddum Guds Børnum eftir Reglum Logmaalsins, ecki þo af því, ad Logmaalid þviñgi þau til þess. þesdur kemur þad af því, ad Trwiñ og Næð Guds sem

(sem þau þjagla) heildur heim siðalsföllumsliga til þessa, að verða meigi til Djedrar Gudi, en Gagns Nærungunum.

Gal. 5, 22. Aðvortur Andans er Ríðrleifi, Fögundur, Fridur, Polinnæði, Bliðbleifi, Goodgyrni, Erro, Hoogværd, Hreinnliði.

320. Eru þa Bænr, Olmusur, og söbðan Alhasnir Heidingiaña og þeirra vöndursæbðu Christnu liða einig Goodverk?

Efti eru þau fyrir Gudi sáñarlíga good, þvi hvad sem eigi fráñ klemur af Erwñi, það er og so Synd,

321. Er það óðlungis naudsýnligt að gíora sáñarlig Goodverk?

Jaa, það er að vísu naudsýnligt fyrir alla þa, sem vilia verða sáluhóópnr; Þvi það er eitt af því, til hvers Jesus hefur oss endurleyst, það fráñ klemur af Erwarinñar Nætturu, og þar með auðsýníst su nýa Hliðni.

Ebr. 12, 14. Eftirfígíð Fridnum við hvern Mafi, og Helguniñi, aðn hværrar það eingiñ sáñ Drottin að síða.

322. En eru þa Goodverkin naudsýnlig so sem eia verlandi Orsök til að gíora oss réttlæta og sáluhóópna?

Nei, þar til duga vor bestu Verk alðeillis eftert, sem fyr er sagt.

Phil. 3, 6. 7. (Eg var) eftir Vandlættinguñi Ofsofnaari Sasndarins, verandi (sáalsur) eftir Ríettlættingu i Fögmaalinu ostraffanligur. En hvad miñ A-

vínungur var , það hefi eg Christi vegna fyrir Skada reiknad.

323. Fyrir hvað verður Maður þá riectlaatur og sæluhoolpiñ?

Alleinasta fyrir Erwna , sem tekur ad sier Guðs Naad i Christo.

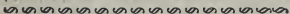
Rom. 3, 28. So hölldum vier nu það Maduriñ verði riectlaatur aan Eogmarlsins Verka, fyrir Erwna alleina.

324. Er þa Erwiñ so mikils verð i vorum Christiñdoomi?

Jaa , hun er það allra dijemætasta , því aan heñar er ómöguligt Guði ad þecknast. Ebr. 11, 6.

325. Hvar sñ eg þa i mínum Catechismo frefari Uppfræding nñ Erwna ?

I þeim odrum Partinum , sem höndlar um þórrar Grístiligrar Erwar Hofudgreinir.

Saa Añar Parturtñ.

326. Verður Maður Sæluhoolpiñ fyrir það, þo hañ kññ Erwargreinirnar?

Nei , því Diosukiñ þeckir þær lifa. Jac. 2, 19.

327. Hver Misunur er míllum Erwar Hofudgreinaña og fíallrar Erwarñar?

Erwarñar Hofudgreinir eru Urvortis fyrir Mañinum sa Sañleiki , sem hañ skal teva og medtaka fyrir Sañindi. En Erwiñ fíall er Jñvortis i Mañinum það Traust og Fíleifan, med hverju hañ tekur ad sier öll þau Sañindi, sem

sem sá eru fallin í Ervarniar Hofudgreinum.

328. Hvar um handla Ervarniar Hofudgreinir?

Um Guds Veru, Vilja og Verk.

329. Er þa ein Gud til?

Jaa, vissuliga.

330. Hvað giesur þér vissa um það, hvert Gud er til, með því þu sér hann ekki?

Þú ert sá eg að sáa hann; Þó það sé eigi með lífsamlegum Augum, þá sé eg hann samt í Hugamínum, í míni eigin Samvitsku, að Skopunarverki allrar Beralldarinnar, og í Líðosi heilagra Ritningar.

331. Hvernig fræða þessir Slutir þig þar um, að þar sé ein Gud til?

1) Samvitkan, sem er Doomsstöð Guds í Hiartanu, klemir mér það með heimmuglegum Otta, þá eg gleri það sín Zít er, en mý nokkurskonar Yndi og Hugstroo, þá eg gleri það sín Sort er.

Rom. 2. 15. Þeir (Heidn) bevissa, það Logmálfrás Verk sín skilud í þeirra Hiortum með því þeirra Samvitka sálf ber þeim Vitni, og þar með þeir Þankar sem sja að milli munu aðlaga sig; enn affala inþyrdis.

2) Skopunarverk alls Heimsins, og hans Bidhald, vitnar um það sama dagliga fyrir mér.

Rom. 1, 19. 20. Með vita að Gud er til, það er þeim oplibert, þvíad Gud hefur þeim það opinberað, með því að Guds osynligir Slutir sáast;

það er hans eyllifur Krastur og Gaddoomur, þegar Meñ glæta þar að, að Verfunum, sem að er, að Verallðaríkar Sköpun, so að þeir hafa einga Afþöfun.

3.) Su heilaga Ritning talar líoosligar hier um, og heilagur Andi lüsiglar þaü Sañleik, fyrir Orðid, i Hörtum þeirra tröudu.

Joh. 1, 18. Eingiñ þesur nokkurn Tjma Gud fenañ, sa eingietni Sonurinn sem i Godursins Skauti er, hañ þesur oss þetta fuñglörðt.

332. Er þa su nætturliga Þekking sem ein Heiðing
ingi kañ að hafa um Gud af Skynsemi hñi,
Samvitkñni, og Sköpunar, Verki Heimfins,
efki noög til Sæluhjálpur?

Nei, því hun veit alls eckert af Christo og Guds Nað i honum, því Hold og Blood birtir það eigi, Matth. 16, 17. Þo kañ hun að sjina Þeg til að leita frammar estir að þekka Gud, og það glörir hun, að þeir sem heñi vilja eigi sæta, hafa einga Afþöfun að Doomsins Deigi.

333. Hvað er Gud?

Hañ er ein andlig, oendanlig, og orañsafanlig (omælanlig) Þera, sem er almættug, alviss, allstadar nælæg, good, heilog, myssunföm, Sañleiksfull, og rietylant.

334. Þesur þa Gud hverki Lífama nie Mind, með því hañ er andlig Þera?

Nei, því (eiñ) Andi þesur hverki Hold nie Bein. Luc. 24, 39.

335. Því talar Ritningiú þá um Guds Augu, hans Hendur, elligar adra Limu?

Því hagar sier Andi Guds estir vorum man-
ligum Skilningi, og meinar fyrir þessa Limu,
Verkamir og Eiginligleika Guds, so sem fyrir
Augun hans Bilsdoom, fyrir Hendurnar ha-
ns Kraft (og so framveigis).

336. A hvad minir mig Guds andliga Vera?

A það, ad Gud sem er ein Andi, han aa i
Anda og Samleika ad tilbidiaft. Joh. 4, 24.

337. Hvad skulur þu fyrir þa Guds Eiginligleika
sem hier voru fyrir framan upptaldir?

Hans Almætti er, ad han gietur alla Sluti
giordt; Alvitka, ad han sier og þeckir alla Sluti;
Allstadar Næslægd, ad han er hvergi iniluktur,
nie utbirgdur, heldur allstadar næslægur; Siæd-
ska, ad eckert er Æt i honum, og ad han vill
oss hid besta; Myrkunsemi, ad han aumkast
ysir Eymd vora; Heilagleiki, ad all Synd er
laungt fraa honum; Samleiki, ad han kan
hverki ad liwga nie svikla, og Riecttætti, ad han
vill straffa það Bonda, en umbuna það Gooda.

338. Hvad gietur Madur tekid sier til ammingar
af Þfirvegan Guds Eiginligleika?

Madur aa ad blygdast fyrir hans allstadar
Næslægd og Alvitku, estirfalgia hans Heilaa-
leika, laata sier gaanga til Hiarta hans Siæd-
sku og Myrkunsemi, trensta uppaa hans Almætti
og Samleika, og laata hans Riecttættis Þhug.

un hallda siet fræa önn Bondu.

339. Hvaða Huggun gietur Maður tekid siet af
Þírvegan Guds Eiginligleika?

Þar af höfum vier stoora Huggun , að Gud
efrir síni allstadar Mar'ægd og Alvinsku, siet vo-
ra Mand, og gietur hialspad oss, af því hañ er
almartrugur, og vill það giora, því hañ er most-
unsamur og goodur, og med því hañ er san'ord-
ur og riectlaatur, er það viðst að hañ giorir það,
(siet hañ hefur losað því) þegar vier i Ervni hjar-
tantliga leitum til hañs.

340. Hversu margir Gadir eru til?

Ecki utan einasti ein Gud.

5. B. Mos. 6, 4. Heyr þu Israel, Drottinn Gud vor er
ein einungis Drottinn.

341. Hvernig hefur þu Guddoomliga Vera opin-
berað sig i Ritningariñar Orðum?

So sem ein einasta Vera, Gadir, Sonur, og
heilagur Andi, hverier þo allir eru eitt, og kallast
þu heilaga Preñing (þrij. Eining).

1. Joh. 5, 6. Þrijr eru sem Bitnisburdiñ gjesa aa Himni,
Gadriñ, Orðid. og heilagur Andi, og þeir þrijr eru
Eitt. Siet Matth. 3, 16. 17. Cap. 28, 19. 2. Cor. 13, 13.

342. Kunnur vier vel med vorri Skinssemi að skilia
að Gud siet Ein, og þo einig Preñur?

Nei, því þo það siet eigi i moorti vorri Skins-
semi, geingur það þo langt yfir hana, þar sýrir
er það ein Hofud Grein Ervarniñar, en ekki
Skinssemiñar, og Gud væri eigi Gud, ef vor
Skin.

Skínsemi glæti stíðid að öllu, hvernig hann væri.

343. Eru þá þau Orð : Gud Faðir, Sonur,
og heilagur Andi, einasta þrið adgreind
Mósa, edur Eiginlígaleifar í Gudi,
og ekki neitt annað?

Að vissu er það meir en einber Adgreining
Mafnaða, edur Eiginlígaleifanna, því hverri
(Persónunni) leggst nokkud það til sérdeilislíga,
sem eigi klemur öðrum við.

344. Hvar í er þessi Adgreining innsalið?

Efki í Verunni, so sem áður er sagt, heldur í
vissum Persónulígunum innvortis Berkun, sem
koma hverri einni (Persónu) við út af fyrir sig,
sem er : Faðirinn, sem er af eingum, gætur Son-
inn frá Eyllifð, Sonurinn verður gætur af Föður-
num, og heilagur Andi framtæglingur af þeim
báðum. Allt þetta eru dimpsettir Ervarniðar
Þeyndardoomar, sem vor Skínsemi eigi fær raun-
sakað. Sjá Psal. 2, 7. Joh. 15, 26. Rom. 8 9.

345. Er Faðirinn elldri edur ypparligri en Son-
urinn, og Sonurinn elldri edur ypparlig-
ri, en heilagur Andi?

Nei, þeir þrið eru Eitt, og þess vegna er eing-
inn þeirra í Veru og Eign, æðri nie oæðri, heldur
en annar, heldur eru þeir fullkomliga jafnir.

346. - Hvað fyrir Berk eru það sáur sem tilein-
kast sérdeilislíga hverjum fyrir sig?

Föðurnum tileinkast Ekopunin, Syninum
Endurlausnin, og heilögum Anda Helgunin, þo

eru þeir allir samverkandi þar í, og eingið af þeim er útiluktur í þeim Verðum sem víðvískia Heiminum.

347. Hvar er talad í Fræðunum um Sköpunina?
Í Fyrstu Greininni.

Utl af Fyrstu Grein Ervarjætt-
ningarinnar.

348. Hvað er að skapa?

Það er að gjöra eitthvað af eingu edur óhentugu Efni.

Ebr. 11, 3. Fyrir Trúna undirstöndum vier Heiminn gjörðan vera fyrir Guds Orð, og allt það hvað synisligt er, er orðid af Eingun.

349. Hvað hefur Gud skapad?

Himin og Jörð og allt það sem þar er inni, so sem Sool, Tungl, Stjörnur, Planetur, Höfund, Skiepnur, Dýr, Fugla, Fiska, Orma, og Drak Fjörda af öðrum hlutum, sem þiena til Guds Dýrðar, en öfs til Nýtsendur, þott vier eigi þekktum það allt. 1. Mos. 1.

350. Var Gud marga Daga að skapa Heiminn?

Í Sex Daga, og ær þeim siotta skapadi hann Manninn.

351. Helledur Gud þeim hlutum en nu við Magt sem hann skoop í Öndverðun?

Jæ vissuliga.

Ebr. 1, 3. Hann ber alla hluti með sinnu fröstuga Orði. Ps. 104, 27. 30.

352. Til hvera eiga þessi Sannindi að uppræsa þig?

Fil

Til þess, að dijdka Gud í öllum hlutum, og
foornfæra siðsfað mig honum, með öllum hlut-
um sem af honum eru, og fyrir hann viðhalldast
og standast. 1. Cor. 10, 31.

353. Er það þá Gud alieina sem viðhellsdur
Mönnum öllum, og forðgar þá?

Jaa, siðdeilis meðtaka Meðlenir af Guds
Hendi öll sín Upphellsdis Meðol, hvert sem það er
Matur edur Drykur, Klædi edur Skíði, etc.

354. Eñ gíeta ekki þeir Rífa siðsfr veitt sið
Upphellsdi og forðarad sig?

Nei, ekki eitt Augnablið, því þeir hafa erfert
utan af Hendi Guds, sem gíefur og tekur burt
þá hann vill; Undir hans Willa og Blessan er
það allt samað komid.

1. Cor. 3, 7. So eru hverfi sá nockud sem
plantar, nie hið sem vofvar, hellsdur Gud sá sem
Friðofgunna gíefur.

355. Viðhellsdur Gud lífa ogudligum Mönnum?

Jaa, því hann lætur sína Sool uppreña yfir
vonda og gooda, og lætur rigna yfir riðtlaða og
raanglaða. Matth. 5, 45.

356. Fyrir hverium ber Gud hellsdi Umhyggju?

Fyrir sínum tröudum Börnum.

1. Pet. 3, 12. Augu Drottins lífa til þeirra
riðtlaðu.

357. Styrir þá og viðhellsdur Guds Forsoon öll
um hlutum öðrum í heilum Heiminum?

Jaa.

Post. Gíorn. B. 17, 28. Því að vier lífum, þærunst, og erum í hönum.

358. Stioornar Forsioon Guds Mönnum lífa í þeirra Syndum?

Guds Forsioon stioornar eingum til að synda, því það gíorir þeirra eigin vöndur Vilie, þvert að móti Guds Vilja; En Gud unáskildur, að þeir syndgi, hann setur þeirra Syndum Takmörk, og stioornar so með sínum Bilsdómi, Afdrifum Málefnaða, að allir Slutir verða að þiena þeim til gooda sem hann elsta. Rom. 8, 28. og þetta sígum vier að Dæmi Jos. phs.

359. Eru þa Guds Skiepnur edur skapadir Slutir margslags?

Þfir Hofud eru þær tvönslags, sem eru syniligar og ofsynligar.

360. Hverjar eru þær vegligustu ofsyniligu Skiepnur?

Einglarnir, og merkir þetta Nafn Sendiboda og þar syrir verður það lífa tillagt Christo þeim ofskapada Eingli, sem sendur er af sínum Föður, og opinberadist oft so í Samla Testamentinu. Siat 1. Mos. 22, 11. 2. Mos. 3, 2.

361. Hvað margslags eru Einglarnir?

Tvönslags, goodir Einglar, sem eiginliga eiga þetta Nafn, og vöndir Einglar, sem áðars eru kalladir Döslar.

362. Hvað eru þeir goodu Einglar?

Þeir eru heilagir, víssir, flóotir og offlugie Andar,

Andar, sem ætíð losa Gud, og gjöra það hann þeim befalar, og þjóona sierdeilis þeim trvudur. Ebr. 1, 14.

363. Hvað eru þeir vonðn Einglar edur Disflarnir?

Þeir voru í Ondverdu af sama Lagi sem þeir goodu, en eru fyrir Dramb og Ohljóðni frá Gudi fastnir, og eru ordnir bæði Guds og Mána orgustu Dvinir, hverra Hljóði að er Helvíti.

2. Pet. 2, 4. Gud hefur eigi þímt Einglunum, þeim sem syndgudust, heldur hefur steipt þeim með Hlekkum Myrkraða til Helvítis, og ofurgiefið þá, það þeir til Doomsins varðveittust.

364. Hverjar eru þær heildstu Skiepnir meðal þeirra syniligu Skiepnanna?

Meðirnir.

365. Hvað er Madurinn?

Ein mið og veglig Guds Sköpun og ein Herra yfir öllum öðrum Dögum

366. Eru margir veruligir Partar einar? Mánestin?

Tveir, sem er Sál, og Líkami.

367. Hvað er Sál Mánsins?

Hun er ein ósyniligur og ódauðigur Andi, sem er aðskiljanligum Kröftum gjaddur, sierdeilis með Mánbítinu til að skilja, og Viljanum að utvelja, edur hafna.

368. Hvað er Líkami einar Mánestin?

Sálarinnar Hvos og Hljóði, samsettur með
ad.

adfilianligum Vinum, utbrost med sinum Skil-
ningarvitum, sem eru: Hevnið, Sioonið,
Smeckurið, Zlmanið og Tilsiðingis.

369. Hvert er vegligra æ Maðestiðni,
Sælið eður Ljkaðni?

Sælið er miklu vegligri en Ljkaðni, því hun
er ein ódauðigur Andi, og kað ad hafa Sam-
kvæmi med Guði, og stioorna Ljkaðmanum, og
hvert sem Sælið fer, þar fylgir Ljkaðni um síð-
ir æ eftir, hvert sem er til Himnaríks eður Hel-
viðis.

370. Hversu marga Meið skapadi Gud i
Dauverdu?

Eið Kallnið af Zardar Leiri, er nesndist A-
dam, og eina Kvinnu af Adams Rísbeldi, þa
hæð svaf, sem kalladist Eva. 1. Mos. 2, 7. 22.

371. Stoodst þa eins æ fyrir þeim fyrstu Moðum
þa þeir voru fyrst skapadir, sem nu fyrir oss
Midium þeirra?

Mei, þeirra Stand var laungtum farsælla.

372. Er þa Maðsins Stand margfallð?

Fersallð, sem er: (1. Sakleysisins Stand.
(2. Syndariðar Stand. (3. Maðariðar Sta-
nd. (4. Dyrðariðar Stand, fyrir þa sem
sæluboelpnir verda, en Fjörðemingiðar Sta-
nd fyrir þa sem fortapast.

373. Hvað var Sakleysisins Stand?

Þa Maðarið var i þinni æðstu Farsæld, æn
Synda og Moðlætis, skapadur riðt eftir Guðs
Mind.

1. B. Mos. 1, 27. Gud skapaði Manninn estir sinni Mind, estir Guds Mind skapaði hann hann, og hann skapaði hann Karlmann og Kvinnu.

374. Hvað var þessi Guds Mind i Manninum?

Yfir Hofud að selgja, ein Visking og Sínið. laefins Samhliodan við Gud sialfað. En stafliga var hun Vioos guddoomligrar Vitsku, i Skilninginum, sem þekkti Gud riettisliga, og allt það sem hann hafði skapað. Ein öflug Elfa i Villanum, sem hieft hie fast við Gud; Estir: laanganirnar og Stúfins Tilhneigingar voru i heilugu Lagi. Viskamið með sinnum Vinnum bræð: adist og riettisliga þa: Og þar fyrir var ljka i Samvisskuð eitt Fridar og Fagnadarfullt Him: narijfi.

375. Bar Madurinn þessa Guds Mind ekki sérdeilis i Sæluð?

Að vissu, þó hafði Viskamið þar af og so stoor Siædi, sem var, fullkomið Heilbrigði, Odaud: ligleiki, og yfir Drottuan yfir öllum Skiepnun; Þaðs Heimili var hin vegliga Paradíjs, sá lysti: ligi og Avartarfami Aldingardur.

376. Er nu eingið Madur framur i þessu Sakleysis Standi?

Nei, því midur, það kienir Meynslan, að Adam, og með honum öll hans Born, eru fallið ut Sakleysisins Standi i Syndartíðar Stand.

Spel. B. 2, 23. 24. Gud skapaði Manninn til englis: liffs, og giörði hann að eigan Vilæti, og að hann sköldi vera listur því sem hann er. En fyrir Diosfulsins Öfund: er Dandið

Daudiñ komiñ i Heimni.

377. Hvernig stiedi Fall vorra fyrstu Foreldra?

Pau lietú Slægd Diosulsins tala sig til að eta af Skilnings- Friesins Averti, hvert eð var það einasta sem Gud hafði þeim streingiliga baðað.

378. Var þa sú Synd so hæskaliga flór?

Já vissuliga, þei hun var iñifalliñ eigi alleinasta í þeirri utvortis Nautn af Eplinu, heildur fierdeilis í því, að þeirra Hiertu moorviliugliga viku frá Gudi til skaðfra þeirra, Heimsins, og Guds Ovinnar, Diosulsins; og það þa þau voru so að sig komiñ, að Guds Mind gaf þeim fullkomiñ Kraft, að standa að moori öllu Illu.

379. Hvað hlautsi þa af þessu Syndafalli?

Allt Illt: Guds Mind topaðist, en Diosulsins herfligasta Lífing og Yfirrað (komu í Stadiñ) með Fordlæfun bæði Salar og Líf. Sama, það er í stutru Mæli: Daudiñ, sá andlīgi, líkamligi, og evlísi.

1. B. Mos. 2, 17. A hoerium Deige sem þu etur af því, þa skaltu Dauda deya.

380. Hversu hefur þa Syndiñ fierdeilis utleifid Mænsins Sælu?

1.) Hun hefur blindað Skilningiñ, sem er orðiñ að hælfi leiti blindur í þeim Hlutum sem Mæninum viðviðfæla, og skoðlaus í því sem Gudi viðviðfætur; Já, aðfrós til allrar Bliðu og raungra Dooma, um það sem Gudi tilheyrir.

2.) Hun hefur svipt Biliñ sínum Heilagheit,

og

og giordt hafi Natures fullan vid Gud.

3) Hun hefur fordiarsad Tilhneigingarnar og Siðisins Hæringar , og þar með einig Frid Samvistuðnar.

Rom. 8, 7. Hóðbliga að vera siðadur er Fiandskapur i gegn Gudi. Eph. 4, 18. 1. Cor. 2, 14

381. Hvernig hefur Syndin sér i Lagi utleif-
id Máðisins Viskama ?

Hun hefur giordt hafi syndugan, naudsljðandi, forgeingiligan, dæðligan, og otellandi Meinsendum undirvörpin.

382. Hefur þau fallni Máður þa i sinn náttur-
ligu Standi ekkert Siðsfræði til þess gooda ?

Eðli til þess andliga Gooda, því það er honum öldungis að móti ; En Siðsfræði hefur hafi til goodra Hluta, þeirra sem Nátturuðni vís-
víska, og úrvortis goodra Þekana, so sem að lesa og síngja, og ferðast til Kyrkju.

383. Er þa Guds Mind soleiðis birtnumin og
töpuð vegna Syndariðnar ?

Jaa.

384. Fæum vier hana þa aldreigi meir ?

Ju, Guds Börn sem endursæðast og endurnij-
ast til þessrar Mindar, fæ hana aftur, þo hun
sæ eigi fullkomin hier i Heiminum, en i Him-
ninum munu þau hana öldungis fullkomna að
sær vera.

385. Hvert eru allir Með ordnir Hlut-takendur
i þessu fyrsta Syndasalli ?

Jaa, vissuliga.

Rom.

Rom. 5, 12. Syndin er fyrir ein Mañ komin i Heiminn, og Daudin fyrir Syndina, og so hefur Daudin til allra Maña sár inþreingt, af því að allir hafa syndgað.

386. Af hverjum er nú Syndin og allt það Illa inkomid i Heiminn?

Af Diofinum, og af því Mædurinn misbræfði aði sinn Friðvilja.

387. Er Gud þá ekki Orsök til Gondariðar?

Nei, að hugsa það, edur tala, væri Eigi full Gudlöstun.

Sir. 15, 12. Þu þarft ekki að seigia: Hafi eg rangt fient, so hefur hann sviðid mig, því hann þarf einfis Ogudrækins við,

388. Sat Gud þó ekki hindrad Syndafallid?

Efni nema hann hefði svipt Meðina þeirra Friðvilja, og æ mósti sinnum alviliða Afsetningi, um breitt þeim soleidis i aðrar Skiepnur, hverjar ekki gætu sjnt nokkur Hljóðnis Merki.

389. Hvað hafa Meðurnir forþienad með Synd síns Friðvilja?

Guds Meidi og Obljðu, tíjmanligan Dauda, og eyllifa Þordæming.

390. Eiga þá allir sem æsrað hállda i þeirra Synða Standi og Mætturligri Epyllingu að ljíða söddan Straff eyllifluga?

Jæ.

Joh. 3, 3. Nema so sie, að nokkur verði að niju fæddur, hann kann eigi að síæ Guds Miði.

391. Vill þá Gud laxta Meðina tortijnast so eyllifluga?

-Nei,

Mei, hafi hefur af síni Mýrkunarríku Elsku
 ólyftað að medtaka þá ástur til Ráðar, og koma
 þeim úr Syndariðar Standi í Stand Ráðar-
 iðar.

Joh. 3, 16. So elskadi Gud Heimið, að hafi
 gaf út síni eingietið Son til þess, að allir þeir sem á
 hafi trúa fyrirfarist eigi, heldur að þeir hafi Eyllist Líf.

1. Tim. 2, 4. Gud vill að allir Men verði
 Saluhóóspnir, og til Biburkíðingar Samleikins
 komist.

392. Hvað er Ráðariðar Stand?

Ein Saluhíalplig Sameining og Forlífun
 við Gud, sem fyrir Christi Sakir endurfædir með
 sínum Anda þá syndugu Salu, fyrirgefur heði
 heðar Syndir, íklædir hana Christi Ríettlæti,
 frijar hana frá Syndariðar og Satans Snor-
 um, og dagliga endurnijar hana til Lífingar sí-
 ar Míndar ástur.

Eph. 2, 4. 6. Gud, sa andugur er af Mýrkun, fyrir
 sína miklu Elsku, með hverri hafi elskadi oss, þá vier
 vorum daudir í Syndunum, hefur hafi gjórdt oss líf-
 andi í Christo, (þviad af Ráðið erud þier híalp-
 ligir vórdnir,) og hefur uppvaðid oss með honum,
 og setti oss með honum í himneske Athæfi í Christo
 Jesu.

393. Hver hefur þá útbegad Míunum Guds
 Ráð, so að þeir mættu ástur frá Uppreisu af
 Fallinu, og komast ástur í eitt Salu-
 híalpligt Stand?

Það hefur alleina Guds eigið Sonur Jesus
 Christus.

Christur giört, hver ed ströf estir Syndafallid vár fyrirheitin, og i Uppfyllingu Tímans sendur, öllum Heiminum til Salubhælpur og Uppreisnar af Fallinu.

Rom. 5, 17. Þvi ef Dandið ríkti vegna einnar Syndar fyrir einn, miklu meir munu þeir, sem ódlaði Ræðarið, og Gæfuhar yfirflóðanliga Rægd til Ríttlætisins, ríktia i Lífinu fyrir þann einn Jesum Christum.

1. Mos. 3, 15.

394. Hvar læri eg þa nækvæmara að þekka og elska þessa dijmæta Endurlausnara Jesum Christum?

I þeirri Ánari Greininni, sem hlíðdar um Endurlausnina.

Ut af Ánari Grein Ervarjatning-
arinnar.

395. Hvað er Jánhalld Áharar Greinarnar?

Þekking (og Lærdómr) um tvær Mátturur þekktar einu Persónu Christi, um hans þessfallda Embætti, tvöfalldt Stand, og hjerdeillis þa dijmætu Endurlausn vora fyrir hann.

396. Ríður mig mikid að því að þekka Christum?

Já,

Þviad þar er ekkert annað Mafn giefid Mönnunum i hver iu oss biriar Saalu-hoopnum að verða. Eb. Post. 4, 12.

(Og) það er eplíjft Líf, að þeir þekki þig alleina einn sannan Gud, og þann þu sendir Jesum Christum, Joh. 17, 3.

1. Joh. 5, 11. 12. Gud hefur giefid oss eplíjft Líf, og þetta Líf er i hans Syni, hver sem Guds Son hefur, sá hefur Lífid, hver hann hefur eigi Guds Son, sá hefur eigi Lífid.

397.

397. Hver er JEsus Christus?

Guds og Manns Sonur, sáur Gud og lífa
sáur Maður.

398. Er þa Christus tvær Persónur?

Nei.

1. Tim. 2, 5. Þar er ein Gud, og ein Medals-
gangari milli Guds og Manna, sem er sá Maður
Christus JEsus.

En i þeirri einu Guddoomsligu Persónu Chri-
sti eru tvær Nátturur, nækvæmliga sameingd-
ar (sameinadar) sem er sú Guddoomsliga og Man-
doomsliga Náttura.

399. Hafa þessar tvær Nátturur ætíð verið
sameinadar i Christo?

Nei, þa Guddoomsligu Nátturu hefur hann af-
fóðurnum frá Eyllifd.

Psál. 2, 7. Þu ert mín Sonur, i Dag færði eg
þig.

En þa Mandoomsligu hefur hann uppá sig tekið
af síni Moedur Maria.

Gal. 4, 4. Þa Uppfylling Tíðmans var komin utsendi
Gud sín Son fæddan af Kvinnu, og Lögmaallanu und-
irvörpin.

400. Hvar af bevisar þu að Christus sé ein sáur
veruligur Gud?

Það bevisast, af hans eyllifri Fæding af Fód-
urnum (sem áður er sagt): Og af hans Gud-
doomsligum Eiginlégleikum og Verkum. Þar
að auk vitnar Rétningin um það með líoosum
Ordum, sérdeilis:

1. Joh. 5, 20. Væð erum í þínum sáðarliga hans
Suni Jesu Christo, þessi er sáður Gud og eplíft
Líf.

401. Gætur þu eð framær beviðað, að Christus sje
Gud og Maður í eíni Persóonu?

Jaa.

Joh. 1, 14. Orðid varð Holld og byggdi með oss.

Rom. 9, 5. Hverra þedur eru og þeir, sem Christus
er utaf komin estir Holldinu, sa sem aðer Gud
yfir öllum hlutum blessaður að eplíftu.

402. Hvers vegna varð Guds Sonur að vera
sáður Maður?

So að hann kþni vegna vor Máðaða, að smacta
Daudans Þeistiu, í vorri Máttum, sem var
Daudlig.

403. Hvers vegna varð hann þar með að vera
sáður Gud?

So að hans Daudi og Þoorfæringar Blood,
kþni að hafa oendanligan Kraft til að fridþægia.

404. Er Jesus af Nazareth sá sáni Messias og
Þyrcheitni Heimans Endurlausnari?

Jaa, því öll þau Kleineikn sem Ritningin leidd
ir til um þann sána Messiam, finast hjar Jesu af
Nazareth. Hann er fæddur af Juda Ketkvið, 1.
Mos. 49, 8. 10. og af Davids Ket, 2. Sam. 7,
12. Í Bethlehem Davids Borg, Mich. 5, 2. af
Meyu, Es. 7, 14. Sjar framær Þagg. 2, 7. 9.
Dan. 9, 24. Jaa, allt það aðað sem spæd er
um Midurlæging og Upphæfð þess sána Messias,
hljðir öldungis og alleinasta uppar vorn Jesum
af Nazareth. Psalm. 22. Es. 53. 405.

405. Af hverinum var JEsus fæddur?

Af Maríu, eíni hrelni og heilagri Jungfrú, sem að Sonu var trúlofsud Jóseph JEsufoostur-
Födur, enkiendi þó eingan Mann.

406. Er hann þá eigi gietni og fæddur af
syndugu Sædi?

Nei, því jafnvel þó María hefði Uppruna
Syndina í síni Nátturu, þá gíeck hun þó ecki
að Erfd til Christinn, heldur var hun í hans
Gietnadi uthreinsud fyrir heilagan Anda.

Luc. 1, 35. Heilagur Andi mun koma yfir þig,
og Kraftur hins Hærfa mun yfirstykkja þig, af því, að
það þú helga sem af þér mun, fæðast, skal nefnast
Sonur Guds.

407. Hvernig fann Maður að færa sér í Nýtt Uán-
þekkingu Jezu heilögu Mándooms-Tekningar?

Sauyndislígi Samleiki fær huggað oss, með
Fulvissu um alvarliga Elsku Guds til vor aum-
ra syndugra Mána; og um það, að vier sienm
sámarliga, og fullkornliga frídægdir, og um þann
stoora Gofugleika og ypparliga Begjend, sem
vor Náttura er upphafi til með Sameiningi
umí við Gud í Persoonu Christi, so að vier og
þess vegna eigum því heldur að hreinsa oss af
Saurugleik Holdfins og Andans.

408. Hvaða Þjófing hafa þau tvö Rosn þínar
Frelsara?

1.) Mafnid JEsus þjófdir Frelsara.

Matth. 1, 21. Hun mun Son fæda, og hana Rosu
Fallu JEsus falla, þvíad hann mun frelsa sitt Folk
af

af þeirra Söndum.

2.) Ráfnid Christur er sama sem Messias, og þýðir Smurdur.

409. Med hveriu var Christur smurdur?

Med heilögum Anda og Krasti, Þost. S. b. 10, 38. og þad aan Mælingar, Joh. 3, 34. Su Guddoomliga Rætturáñ meddeildi þeirri Máñdoomligu sína Guddoomliga Eiginligleika, i því Augnabliki, sem su Persoonuliga Sam-eining milli beggia Rætturána skiedi.

410. Eftir hverri Rætturáñi var Christur smurdur?

Eftir þeirri Máñdoomligu, því su Guddoomliga hafði alla Gluti frá Eyllifð.

411. Bræfadi Christur alltið sína Guddoomliga Eiginligleika?

3 sínn Midurlægingar Standi lagði hañ nidur ad bræfa þa. ad undanteknu því, þa hañ med Krastaverkunum villði sína, hver hañ var.

412. Hvers vegna stóldi vor Krelsari vera Drottins Smurdur, og hafa Guddoomliga Eiginligleika?

Til þess, ad hañ tóñi ad framkvæma so sitt þrefallda Embætti, nefniliga: þad Rieñimañliga, Spæmañliga, og Rönungliga, því til iöddan Embætta voru Meñ iñviðdir med Smurning i gamla Testamentinu. Petta hañs þrefallda Embætti, nefnist añars einu Ráfní Medalgaungu Embætti hañs.

413. Í hverju er iúfalið það ypparsia Prestis
Embætti Christi?

Í því, að hann hefur eitt Síð fíalsan sig æ.
Krossinum Gudi offrad fyrir vorar Syndir, og
hann bidur en æan Afslatts fyrir oss, og blessar oss.

Ebr. 7, 24. 26. En þessi, fyrir því hann eilíflega
blífur, þa hefur hann oforgeingiligan. Kienimánskap,
þar fyrir fann hann og einig þa ætíð Sæluhoolpna að
göra, sem fyrir hann koma til Guds, og hann lifir æfir-
liga, og bidur fyrir þeim, þvíad slíkan Biskup skoldum
væ hafa, sá sem væri heilagur, saklaus, ofleckadur, synd-
ugum fræstilið, og hærri en að Himinun er.

414. Hvar i er iúfalið Christi Spæmañliga
Embætti?

Í því að kenna oss Guds Vilja til vorrar Sæ-
luhialpar, og það giordi hann forðum i eigin Per-
soonu fíalsfur, en nu giörir hann það fyrir síñ An-
da og síjna Þienara.

Joh. 6, 14. Þessi er sanarlíga sá Spæmadur,
sem i Heimun skal koma.

415. Hvar i er iúfalið Christi Konungliga
Embætti?

Í því, að stioorna, viðhalda, og vernda síjna
Erwada fyrir þeirra Dvinum.

416. Hefur þa þessi Kongur og so eitt Kongs-
Ríki?

Jaa, en það er eitt andligt Ríki, sem er hannis
Kyrkja edur Mardar Ríki hier í Jordunni, ur
hverju hann flotur um síðir síjna Erwada til
Dirdarinnar Ríkis æ Dinnum.

Joh. 18, 36. Mitt Ríki er eigi af þessum Heimi.

417. Til hvers ær Þírvégan Christi Embættis
ad uppörva þig?

Til að elska þau sem mín ædsta Prest og End-
urlausnara, að trúa þónum so sem mínum Spar-
maði, að heidra þau og hlýða þónum, so sem
mínum Konungi. Þar með fái eg og líka að
hafa stærstu Huggun af þauis Embættum.

418. Hvernig taka þeir Erundu Ráfa af Christo?

Þeir kallast Christur, það er smurdir; Því þau
hefur smurt þá með sínum Anda.

I. Joh. 2, 20. Þeir hafa Smurningina af þeim
sem heilagur er, og þekkið allt.

419. Er þá allir Men i þessum Christu
lendum þvílíkir Christur?

Ráfuð hafa þeir að sönu, en Smurningarnar
Anda og Ráð vantar þá flesta.

420. Er þá þeir fáu Christu og so smurdir til
andlagra Ríkmanna Ronga og Sparmanna?

Jæ, og það auðsyna þeir, sem Ríkmenn, i
því, að soornfæra sig Gudi (gíefa sig Gudi til
Þoonustu) að blessa og bíðia fyrir sér og öð-
rum. Sem Rongar, i því, að stjórna fíalsum
sér fyrir Guds Anda (Híalsp,) samt einnig i því,
að stríða ær móti sínum andligum Óvinum.
Sem Sparmenn, i því, að fleña, útrvanda, ær-
míña og hugga fíalsfa sig og aðra.

421. Má þá hver ein Christu, sem ein andligur
Prestur, taka uppær sig opiðbert Ríkmanns
Embætti?

Nei

Nei, þar tæ heyrir Guds Ráðan. fyrir Yfir-
valdsfins Tíðlutan, en það er allra Christinna Ráð
og Skýlda, að fíeña, hugga, og uppbyggja hver
aðan i dagligri Umgeingni, og þa Tælfæri gíeft.

1. Eðess, 5; 11. Fyrir því amíni hver yðar að-
að inbyrdis, og leidrietti hver aðan inbyrdis,
so sem að þier einig gíorid. Og i 14. Vier bidium yð-
ur, fíærir Brædur, að þier amínið Dæraðvanda,
huggid Gíodulicla, umíliðid breysta, verid þolið-
moodir hver við aðan.

Ebr. 3, 13. amínið yður fícalfa alla Daga, so
leingi sem það i Dag kallast, að þar eingið a medal yðar
forberðist af Svítræði Syndarímar.

422. Hvert af þessum þremur Embættum hlíðir
eiginliga til vorri Endurlausn?

Hans ypparsta Prests Embætti, estir hveriu
hann er vor Fíðþægingar og Folsmadur; Þo-
gíetur eingið medtekid Christum sem síð ypparsta
Prest, og orðid hlutakandi i hans Endurlausn,
urað hann medtaki hann einig, og fylgi honum so
sem síjnum Spámani og Kongi. 1. Cor. 1, 30.

423. Med því að Christi ypparsta Prests Embætti,
er Grundvollurinn til vorrar Sæluhíalpar,
þa feig mier annægianliga og skílanliga,
allt það sem heyrir til Værðoomi vorr-
ar Endurlausnar?

I þessum Værðoomi hest eg að þectia gloggt,
þann sem hestur endurleyft oss; Þa sem hann hest-
ur endurleyft; Það Medal sem hann endurleyfti
oss med; Það Bonda sem hann hestur endur-

leyft oss fræa, og til hvers hañ hefur viliad oss endurleysa.

424. Er eigi þetta utmaalad i Catechismo?

Jw, þess hid styttesta Zñihald er iñ-falid i þessum Orðum: Ad hañ sie min Drottin, sem mig glatadañ og fyrirðæmdañ Mañ hefur afrekað. etc. Sica adra Grein Terv-arjartningar.

425. Hver hefur nu endurleyft oss?

Þor Drottin JEsus Christus, Guds og Mariu Sonur, sañur Gud og sañur Maður, hefur endurleyft oss, og það estir baðum Naatt-yrnunum.

Gb. Post. 20, 28. Gud hefur utvegad Ossand með sinnu eigin Bloodi.

426. Hafa þa eigi Fadiriñ og H. Andi endurleyft oss?

Þeir hafa að soñu elskað oss, og framfilgt vorri Endurlausn. Joh. 3, 16. 1. Cor. 6, 11. En þeir kunn efi að utrietta Endurlausnat Verk- id sicalst, sem skiedi með Þiñnu og Dauda.

427. Þvi gætu þeir það efi?

Þvi Fadiriñ er alleina Gud, sem eigi kañ að deya, so er lifka Heilagur Andi; En Sonurinn er sañur Gud og sañur Maður, sem er dauin og hefur uthellt sinnu Bloodi, fyrir vorar Syndir.

428. Hvern hefur Christus endurleyft?

Mig aumañ, glatadañ, og forðæmdañ Mañ.

429. Hveria Vissu hefur þu þar um , ad þu siert
endurleyfir ?

Eg hefi þar þessa Vissu um , ad allir Men eru
endurleyfir , og eg so einlg lifka i þeirra Tölu.

1. Tim. 2, 6. Christus Iesus hefur siakfañ sig utgiesid
syrir alla til Endurlausnar.

430. Bevissa þu mier en nu framar , ad allir Men
sieu endurleyfir syrir Christum ?

Rom. 5. fraa 15. til 21. Bers. Fieñir Post-
uliñ St. Paull þad med mörgum Ordum , ad
Uppreisningiñ edur Siakpiñ i Christonardi aft
eins vijda til , eins og Fallid og Fordiorfuniñ i
Adam, sem er til allra.

1. Joh. 2, 2. Hañ sami er Forsiðkun syrir vors
ar Syndir, en eigi einasta syrir vorar (þad er þeirra
Erwudu) heldur einig syrir allrar Beralldariñar.

Item 1. Tim. 4. 10. Gud er Frelsari allra Ma-
ña, en sierdeilis Erwadra.

431. Hefur þa Christur lifka endurleyfi þa , sem
med Ydrunarleyfi og Bantrw sleipa siet siakfir
i Fordæminguna ?

Jaa.

2. Pet. 2, 1. Þeir afneita Drottui sem þa hefur
endurkeypt , og munu yfir siakfa sig leida snögga
Syrirdæming.

432. Med hveriu hefur Christur endurleyfi ofi ?

Hverki med Gulli ne Silfri , heldur med sinu
heilaga , dijmæta Bloodi , og sinnum ovidur-
foæmiliga og saklausu Danda , jaa, ecki med
Þjnuñi alleina , heldur og so med sinu Hljidni
og

og Lögmaalsins Uppfyllingu.

1. Petr. 1, 18. 19. Vitid, að þíer erud ekki með forgeingilígu Gulli edur Silfri endurleyflir í fræa yðru Hieggoma Athæfi, eftir Gedraña uppæfsetningi, heldur með Dýrmætu Bloodi Chrísti, so sem hín's ofseck-ada og saklausu Lambs.

Rom. 5, 19. Þviad líka sem fyrir eins Máns O-hljidni eru margir syndugir vordair, so verda og fyrir eins Hljidni margir riectlaetir.

433. Var þa so stor Randson æ, að brwla so dýrmætt Medal til vorrar Endurlausnar?

Jaa, því Chrísti Goornfæringar Blood var of missandi til Dreinsunar vorrar og Fridþægingar.

Ebr. 9, 22. An Bloods Uthellingar skiedur eingiñ Fyrirgiefning.

434. Fræa hveriu Jaa hefur Chrístur of's endurleyft?

Fræa Synd, fræa Dauda, fræa Diosulfins Bardi (Ríki.)

435. Hvernig hefur Chrístur frelsað of's fræa Syndiñi?

Med því mooti, að

1.) Er Syndarlíkar Sekt og Stroff burttekid.

1. Joh. 1, 7. Bloodid Jesu Chrísti Gnds Sonar freinsar of's af allri Synd.

Col. 1, 14. Í hocrium vier þofum Endurlausnina, fyrir þaús Blood, sem er Syndaða Fyrirgiefning.

2.) Að Syndarlíkar Magt og Yfierræd eru brostni. Jaa, Syndarlíkar Root verdur uñi sðdir upprætt ! Daudanum.

Rom. 6, 14. Syndiñi mun eigi kúña að drottna yfir

yfir yður , með því að þér erud eigi undir Lögmaalinu ,
 heildur undir Ráðinni.

1. Petr. 2, 24. Christur hefur þóttar Synðir þorid
 æ sínum Lífama uppæ Fried , so að þér i frá Synð-
 unum deyddir , lífdum Ríttlætinu , fyrir þvers
 Beniar þér erud heilbrigdir vordnir.

436. Rán eg ekki noogluga að vera frelsadur frá
 Straffi Synðariðar , þó eg sic bundin undir
 heðar Þírdrottun ?

Mei , það sína áður frámferdar Rítningar-
 iðar Greinir ; Og allir yðrunarlausir fara villt
 i því , að þér raangfæra Evangelum , æ þá
 Hætt , að þér villia njóta síer það til hollðlagra
 Friiheita ; En eigi til Frelsis frá Synðinni síals-
 ri (hverri þér villia þjóona i andligum Dauda)
 heildur frá Synðariðar Straffi , frá hvernu
 alleina , þér villia seljast fyrir Christum.

437. Hvernig hefur Christur endurleyst oss
 frá Daudunum ?

So , að sa tíjmanligi Daudi , er ordin Jñs
 gangur til Líffins , en sa andligi Daudi hefur
 mist sína Magt , og þá eylijfa Dauda er eigi
 meir að ottast fyrir þá trwudu.

Joh. 11, 25. 26. Eg em Upprisin og Lífid , hver
 þá trwir æ mig , sa mun lífa þóott þá deyi ,
 og hver þá lifir eg trwir æ mig , sa skal alldreif
 Deya.

438. Hvernig hefur Christur frelsad oss frá
 Dioflinum og þáns Rífi ?

So að þá hefur einga Magt yfir oss , heild-
 ur

ur kúnum vier ad verra honum Mootstödu, og þursum ecki ad hræðast hañ þegar vier ottunfst Gud.

Ebr. 2, 14. Uppaa þad, ad hañ Magtina tæfi fyrir Daudan, fraa þeim sem Daudans Magt hafði þad er Döslinum, og endurleysfi þa sem fyrir Ögn Daudans hlutn unñ alla Öfi i Präskan ad vera.

439. Til hvers þesur Christur endurleysfi þig?

Uppaa þad eg skuli vera hañs eiginligur, og so sem eigin Eign, lifi lifelladt undir hañs Balldi, i hañs Ríki, og þiooni honum.

440. Giesur þa þetta Christi Endurlausnar-

Verk þier öldungis eckert Lysfi ad þioona.

Syndini, Döslinum og Veröldinni,
edur ad vera þeirra Eign?

Nei, þad er ad stela fraa Christo, minnum rietta Herra, því sem hañ þesur so djúrt keypt, sier til Eignar.

Luc. 1, 74. 75. Ad vier leystir af Hendi Övina vorra, þioonudum honum aan Ötta, alla vora Lisdaga, i Heilagaleika og Ríettlæti, sem honum þoknast.

Rom. 6, 18. Fyrst þier erud frelsadur af Syndini, þa erud þier ordur Ríettlætisins Þioonustu-Meñ.

Lit. 2, 14. Jesus Christus þesur sjaalsan sig giesfi ut fyrir oss, uppaa þad hañ endurlensfi oss i fraa öllu Öriettlæti, og hreinsadi sier sjaalsum Fokk til Eignar, þad kostglaefid væri til goodra Verka.

441. Er þad þa ad sja aa Heimsins Børnum,
ad Christur hafi þau endurleysfi?

Nei,

Mei , þvi þau hafa ær nið burt seldt sig Guds
Voinum , Syndinni og Döfningum.

442. Hefur Christur þorð Endurlausnari allstíð
verið i einu sama Standi ?

Mei , hans Stand er tveíslags , sem er : Mið-
urlægingar Stand , og Upphafningar Stand.
Um þæði talar Paulus.

Philipp. 2, 6. 11. Hver þó eð hann væri i Guds Mínd,
híelt hann það þó eðfi fyrir Næm , Gudi líkfur að vera ,
heildur mínkæði hann sig sjálfsán , og tók ær sig Mínd
eíns Píóons , varð líkfur aðrum Mönnum , og að Hæð-
an fundin sem Mædur , lítilkæði sig sjálfsán , og varð
hlíðugur allt til Danda , jær , allt til Krossins
Danda . Fyrir því hefur Gud upphafid hann , og gaf
honum Nafn , það yfir öllum Mönnum er , so að i
Nafni Jesu , skulu sig beigia öll Knie þeirra sem
ær Himnum , og ær Jorðu , og undir Jorðunum , og
öllum Tungum skulu vídurkíenna , það Jesus Christ-
us sje Drottinn , til Dýrðar Guds Fæðurs.

443. Hvað er Christi Miðurlægingar Stand ?

Það er það Stand , i hveriu hann eðfir sínn
Mándaomligari Máttur , laaði af að bræfa
fullkómlega og sífellið þá Gúndaomligu Eigin-
ligleika , sem Mándaominum voru meðdeíldir ,
og tók uppær sig Píóons Mínd , so að hann með
sínni Hlíðni kóni að forlífa oss víð Gud.

444. Hvað er Christi Upphafningar Stand ?

Það er það Stand , i hveriu Christur (þá
hans

hans Þjona var endud) var eftir síni Máns-
doomligri Nátturu , upphafið , til að bræða
fullkomliga og sufelldr , Guddoomliga Eiginlig-
leika og Þignargiæði , til að giora oss Hluttak-
andi í þeirri Sáluhjálp sem oss var útvegud
af honum.

445. Hvað morg Attrib ern í Chrísti dimpy
Míðurlágingu ?

Su Þostuliga Ervarjartning upptelur Fim ,
sem er: 1) Fættæfliga Fæding , 2.) Þjunnuna , 3.)
Krossfestinguna , 4.) Daudan , og 5.) Grest-
tanina.

446. Þvi upphoriadi Chrístur sitt Lífsfærni með
þeirri fættæfliga Fæding í Stallinum ?

Ad hann sem fyrst arvíssadi það , að hann fætti
eigi eftir Ríkjum og Metordum Verallðarinn-
ar , heldur villdi hann alleinasta , andga oss með
síni Fættæk. 2. Cor. 8, 9.

447. Hvað var það sem Chrístur leid ?

Uit hans Lífs-Hagir voru frá Ungdoomi full-
ir með Fættæk , Foragt , Ofsofn , Ervidi , og
Dnæði ; En að síðurstu var hann særlega þiind-
ur , undir þeim Rómverska Landshofdingia Pon-
tio Pilato , sem liet hann hwdstrijfia , hæða , þyrni-
Frijna , og illa með hann böndla.

448. Leid Chrístur alleinasta Utvortis að
Líflamanum ?

Nei , hans allra stærsta Kvöl var su Helvíjts-
ka Sælar Angist vegna vorra Synda , hverra
hin

hin Þunga Þyrði utpressaði af honum. Blóðið
Sveitast, og kom honum til að seigia :

Þrigg er Sæla mín allt til Dæda. Matth. 26, 38.

449. Hvar fyrir leidd Jesús so mikil Harmsbæli?

Begna þórra Synða, og offt til Sálshíalsþor.

Es. 53, 7. 8. Sálhíalliga þá var hann þórr Krænk-
dami, og þórrum Þínum blóðið hann uppá sig,
fyrir þórra Missgiörða Sakir er hann særður, og
fyrir þórra Synða Sakir er hann lemsradur, Þegn-
ingin hann liggur á honum, uppá það vier þessum
Þridin, og fyrir hans Beniar erum vler heilbrigð-
r orðnir.

450. Hvernig hagarði Jesús hier í síni Þínu?

Míog þóllimoodliga, so sem eitt Lam þem
leiddist til Slastrunar Beckins. Es. 53, 7.

451. Hvað er Christi Krossfesting?

Eitt míog Kvalasullt, forsmáanarligt, og þóll-
væð Dæda Straff, sem brúfæð var við allra
stærstu Dæda Men.

Gal. 3, 13. Christus þessur leysti oss frá Þóllvan
Þogmálhins, þann Þíð hann varð Þóllvan fyrir oss,
(þóllað stríðað er) þóllvæður þíe sár, hver sem á
Þríe hangir.

452. Er Christus sálhíalliga dæddur á
Krossinum?

Jai.

Luc. 23, 46. Jesús þessur þessur Krossi og sagði:
Fæðir! Þ þínnar Þendur, Þel eg minn Anda. Og er
hann þessur þetta sagt, gaf hann upp sín Anda.

R

453.

453. Hafði foddan Daudi Jesu Christi
 floorað Kraft til að utvega oss vort líf
 og Sæluhæly?

Já, allra stærsta Kraft, því þar með var
 Daudið, so sem Syndaríðar Berðlaun, betals-
 adur af vorum Medalgængara, og vier, fyrir
 hann lausir gíefnir.

Rom. 5, 10. Vier erum við Gud forlíftir fyrir ha-
 ðis Sonar Dauda, þa vier vorum en Dvínir.

454. Hvað var Christi Grestran?

Efti var nokkur Mandson at henni, með því hann
 ætladi eigi að vera Daudur til Þeingdar, heldur
 var hun ein Vitnisburður um, að hann væri san-
 arliga Daudur, so og eitt Huggunar-rikt Minis-
 Teikn, að vorar Syndir eru nidurgrasnar, vor-
 ar Grafit helgadar, og þeirra Blóðoodur fræ-
 þeim tekið.

455. Hvernig æt Madur að ælifa Christi líff
 allt, og alla þjáning i þessu Nidurlægingar
 Standi?

Að nokkru leiti, og stírdellis, so sem eina For-
 líftun fyrir oss, og að nokkru leiti, so sem Hei-
 lagleikans og Þólmæðinnar Estírdæmi, i Þísa-
 adinum og Þínnu.

1. Þet. 2 21. Christus þefur einig lídíd fyrir oss,
 og oss eitt Estírdæmi estírlæstíð, að þíer stóldud est-
 írflígia hans Footsporum. 1. Jóh. 2, 6. Jóh. 13,
 15. Matth. 10, 38. Cap. 11, 29. Luc. 9, 23.

456. Hvað kom eftir Grestranina, so sem þad
 síðarsta Atíð i Christi Níðurlægingar Standi?

Það

Haðs Upphafningar Stand, og til þess hljða
 Hlka Finn Alrid, sem er: 1.) Haðs Midurstigning
 til Helvigtis, 2.) Uppriðan, 3.) Himnaserif, 4.)
 Setan til hægrí Handar hlax Fodurnum, 5.)
 Asturkomað ad dæma lifendur og dauda.

457. Hvað er Christi Midurstigning til Helvigtis?

Hun er það, ad hað hefur skofnu fyrir sína
 Uppriðu komid til sama Stadar þeirra forðæm-
 du, hrofsað Sigri yfir Satans Makt, og pre-
 dikað fyrir Ondunum.

1. Pet. 3, 18, 19, 20, Christur er deyddur estir
 Holldinu, en lifandi giordur estir Andanum, i þeim
 sama er hað einig i burtgeingiu, og hefur þeim Ondun-
 um predikad, i Fiötrunum, hverier forðum Daga eigi
 fröðu.

458. Hvað er Christi Uppriða?

Hun er, ad hað æ Þridia Deigi estir síð
 Dauda, hefur telid astur sitt Lijf, forklarad síð
 Lijfama, og i honum syndt sig opinberliga.

Gb. Vosi. 2, 24. Gud hefur uppreist Jesum, ad
 upplevstum Daudans Kvolum, fyrir því ad það var
 ómoguligt, ad hað skyldi af honum halldið verða.

459. Hvaða Notsend höfum vier af Christi
 Uppriðu?

Alkrastærstu Notsend.

1.) Til Stadfestu vorri Trö, ad fullkomið
 Betalingur, sie utlagdur fyrir vorar Syndir,
 þar ed vor Medalgaangari er ur Daudans Fæng
 Lifi floppið.

Rom. 4, 25. Saa er fyrir vorar Söndir var
öfurseldur , og fyrir vors Rættlætis Sakir
uppvakur.

2.) Til vorrar andsigrar Upprisu og heilags
Frámferdis i einum nýjum Lífsvæði ; og að síðustu.

3.) Til þess, að vorir Líkarnir , skulu Sölu-
hóspnir upprísa.

Rom. 6, 4. 5. Líka sem Christus er uppvakið frá
Döðum fyrir Dýrd Föðursins , líka so skulum vier
ganga i einu nýju Lífsetni ; Þvi fyrst vier erum með
honum plantadir til Líks Döda, þa munum vier og
Upprisuáni líkja verða.

460. Ungiæfði Christus að Jafnadi hier æ Jörð,
núi eftir sína Upprisu?

Nei, þa hafi i Fjórntíju Daga hafði hier um-
gengist með sínum Vælsveinum i aðskilantligum
Opínberunum , og talad fyrir þeim um það sem
heyrdi til Guds Ríkis , veit hafi burt ur Ber-
öldinni að syniligri Málægd , og foer upp yfir
alla skapada Himna til Guds Dýrðar Himins,
og hans Hættignar hægri Handar.

Post. G. B. 1, 9. Og er hafi sagði þetta , var hafi
þeim ættaendum uppmunið , og eitt Skrif toók hafi
upp, i burt fyrir þeirra Augum. Ebr. 9, 24.

461. Hvert Gagn höfum vier af Christi
Gunnasfer?

1.) Þa Huggun , að JEsus er farinn hiedan
að tilbrá oss Stad i síns Födur himneska
Hvosi , og vill taka oss þængad til sín.

Joh.

Joh. 14, 2. 3. I míns Fædur's Hósi eru margar
 Verur. Eg fer hiedan ad tilbúa yður Stad.

2.) Þa Ámining ad vier skulum hafa eitt
 himneskt Síniðslag, jafn Lyst til ad fara hiedan
 frá og vera með Christo.

Col. 3, 1. Erud þiér nu upp astur risnið með
 Christo, þa leidd þess hvad þar uppi er, þar ed
 Christur er sitlandi til Guds hægri Handar.

462. Hvat merkir Christi Seta til Fædur'sins
 hægri Handar?

Ad Christur eftir síni Mándoomsligu Mátt-
 uru með fullkomnu og ævarandi Herradæmi,
 Drottunar, og stjórnar öllum hlutum.

Eph. 1, 20. 21. Gud uppvakti Christum af Danda, og
 setu hann til sínar hægri Handar á Himnum,
 yfir allan Hofðingskap, Vallðsiætt, Magt, og Herra-
 doom.

463. Hvert Gagn höfum vier af Setu Christi
 til Guds hægri Handar?

Þar af vitum vier ofs til Huggunar, ad hann
 i Hæfæti síns Guddooms stjórnar síni Rýf-
 tu, sefar sína Övni, bidur fyrir ofs, sendir ofs
 síni heilaga Ánda, og með þessu mooti vill hann i sí-
 nu Upphafningar Standi gjöra ofs niðertand i
 þess sem hann hefur utvegad ofs i sínu Miður-
 lægingar Standi, hvar i moot vor Skýlda er
 ad heidra, tilbidia, og hlýða so hætt tignuduni
 Hofðingia.

Psal. 110, 1. Drottinn sagdi mínum Drottni, set þú
 þig til mínar hægri Handar, þangad til eg legg þína
 Övni, til Skarar Fæta þína, Rom. 8. 34.

464. Er Christur þá eigi framur nælægur hjer
æ Jorðunni ?

Jw, med einum krostugum, en þó ofsynligum
Hætti.

Matth. 28, 20. Síðad, eg er med yður alla Daga,
allt til Enda Verallðar.

465 Nær vill hann í áhæð Síu astur koma syni-
liga til Verallðariunar ?

A þeim síðdarsta Deigi, hver alleina er Guði
Túfur.

Post. G. B. I, II. Þessi JEsús sem upphiminn er
frá yður til Himins, mun koma, lifa so sem þier sœ-
ud hann til Himins uppsara.

Luc. 21, 27. Þá munu þeir síð Mánns Son
komandi í Skynum med stórum Krafti og Dýrd.

466. Hvernig mun það tilgænga æ Dooms Deigi?

Allir Men, bæði þeir sem þá lifa, og hinir
sem áður voru dædir, og þá astur uppvaktir,
skulu stæðnæmast fyrir Christi Doomstool, og
þeirra Hugrenningar, Orð og Verk dæmast eftir
Guðs Orði, Dóflarnir skulu þá og dæmast.

Gb. Post. 17, 31. Hann hefur Dag tilsett, æ
hverjum hann vill dæma alla Jærdarkrijngluna med
Rættvísi, fyrir einn Mann, fyrir hvern hann hefur það
og ælyktad.

I. Cor. 4, 5. Dæmid ekki fyrir Dýman, fir en
Drottinn kemur, sœ er augljósa mun einnig það í
Myrkrunum er hulid, og opiðber gjöra Næðinn
Hiartnæna, og mun þá hverjum sem einum Loffsiðe
fæ af Guði.

2. Cor.

2. Cor. 5, 10. Þeir hljóttum allir að opiðberast fyrir Dómsstóli Christi, uppað það að hver einn edlasti eftir því hann hefur aðhafst í Lífsamans Lífi, þe það Íllt eða Gott.

2. Þess. 1, 6. 7. 8. Það er ríett hica Gudi, að endurgjallda þeim Hörmung, sem yður Hörmung-veita, en yður, þier sem Hörmung líjdið, Hvíld með ofi, þaa er Drottinn Jesús mun opiðberast af Himni, meður Einglum síns Krastar, og með Elld síns Roga, Hefnd að gíefa yfir þa sem ekki þeckia Gud, og yfir þa sem ekki eru hljúdugir Evangelio vors Drottins Jesu Christi.

1. Cor. 6, 2. 3. Vitid þier eigi, það Heilagir munu Heiminn dæma? Vitid þier eigi, það þier munum yfir Einglunum dæma?

Joh. 12, 48. Það Orð sem eg taladi, það mun dæma hann að efsta Deigi.

467. Er það nu noog, að þu veitst allt þetta um Christum, og heildur það fyrir satt?

Nei, ekki után þaa Heilagi Andi auglýsti Christum í mínu Hiarta fyrir eina lífandi Trú, og heigl mig so í Samleikanum.

Út af þridiu Grein Trúarjafningariðnar.

468. Trúir þu að þaa heilögu almenlugu Christilugu Kyrkiu?

Nei, heildur trúi eg, að ein heilög almenlig Christilig Kyrkia þe til.

469. Trúir þu þaa að Heilagan Anda?

Jaa, að Heilagan Anda trúi eg, eins og að Födur.

Födurin og Sonin, því hann er með þeim ein Guddoomslig Bera.

470. Bevísfa þu mér, að heilagur Andi sé ein Guddoomslig Persóna.

Það bevísfast, ekki alleinasta af þeim Guddoomsligu Eiginðlegum og Verkunum, sem hönnun tilleggiast ofsliga í Ritningunni; heldur og so, af því hann verður utþricksliga nefndur Gud.

66. Ps. 5, 3. 4. Auania, því uppfyllti Andstotið Hiarta þitt, so að þu villðir lifga að helögum Anda? Eigi hefur þu logið að Mónum, heldur að Gudi.

1. Cor. 3, 16. Vitid þier eigi það þier erud Guðs Musteri, og það Guðs Andi byggir i yður. 1. Joh. 5, 7.

471. Þvi kallast hann ein Andi?

Vegna þess, að hann með einum Guddoomsligum Hætti, so sem Guðs Muðs Andi. (Ps. 33, 6.) framgeingur frá Eyllifd af Födur og Syni.

Joh. 15, 26. En þa sca Huggarið klemur, hvern eg mun senda yður af Födurnum, sem er Sálleikins Andi, hver af Födurnum framgeingur, hann mun bera Witni af mér.

472. Vegna hvers kallast hann Heilagur Andi?

Eigi alleina þess vegna, að hann er fjarfur i síni Bern heilagur, heldur og so þæ fyrir, að hann framkvæmir i Mönnum Helgunar Verkin.

473. Hverjar eru þær helldstu Verkanir heilags Anda?

Að falla, upplífsa, helga, og viðhalda.

474. Er nokkur þors ær að bekkja þessar heilags
 Anda Verkfanir í Sæluví ?

Jaa, því eftir því mæi hver ein þróa sig siðs-
 að, hvert hann sje ein réttlígur Limur Guds
 Ríkis.

475. Hvað er þær Guds Kallan ?

Ud hann með sinnu Orði hrærir Mannana Hjer-
 tu, opinberar þeim sína Mæd, siðeillis fyrir
 Evangelium, framþjófur hana alvarliga, og gles-
 ur með því sama (Evangelio) Kraft til að með-
 taka hana.

2. Tim. 1. 9. Gud hefur oss hialpliga gjórdt, og
 Fallað með heilagri Kallan, ekki eftir vorum Verkam,
 heldur eftir síni Fyrirhyggiu og Mæd.

476. Hver sáur Hialpar-Medol brófar Gud
 til að uppvækja og falla Mennina til að leita
 Sæluhialparið ?

Hier til brófar hann Stundum Pláningar,
 Stundum Belgjörninga, Stundum aðara Eft-
 irdæmi, og fódðan fleira sem Men kúna að færa
 sje til Þjugunar.

477. Giegna og so allir Men þviljfri Guds Kallan?

Nei, margir standa ær móti þeirri heilags
 Andu Mæd sem undan geingur, og undirbjr þa,
 og þess vegna nióta þeir eigi heldur að Mæd-
 in því i þeim.

478. Gietur Madur móotstadið lifa
 Guds Kallan?

Jaa.

Seb. Post. 7, 51. Þíer stándid íafnað i móoti heilögum Anda.

Es 65, 2. Eg utrietti minnar Hendur allað Dag-
ið, til eins óhljðugs Fólks.

479. Hver meðtefur þá Guds Kallan?

Þeir sem meðtaka Orðid með vilingu Hjar-
ta, og færa Næmt i Þólinmæði, það er, þeir sem
þdrast og trúa Evangelio, hvert að er Kræft-
ur Guds til Sálubíalpar, en eigi nema hía
þeim sem trúa. Rom. 1, 16.

480. Þá Madur nu eigi móotstendur Evangelii
Kallan, heldur giesur þéni Næmt hía sér,
hvad verkar þú þá i Híartanu?

Hú verkar Upplýsing, það er, eina lífandi
Þekking og ófluga Samsæring um þá Gúddóm-
liga Samsæk, ið i hvern Madurín fær þá síst
síð, og smættad hán réttiliga. Joh. 7, 17.

481. Er þá ein ógudligur Madur ekki upplýstur,
af því hán er stjór og fróður i Ritningum?

Næ, hán er en nu Míkræna Barn, og þek-
ir eigi Líofsána Födur.

1. Sam. 2, 12. Synir Eli voru illir Skælfar,
þeir hrödu ekki um Drottín.

Jer. 2, 5. Prestarnir hugfödu ekki, hver er
Drottín? og þeir hinar Lærdú, skéittu ekki um
mig, og Hírdararnir búttleiddu Fólksíð frá
míer.

Joh. 8, 54. Hveru þíer seígíð þdraru Gúð vera, og
þekíð hán þó eigi.

1. Joh.

1. Joh. 2, 3. 4. Þar af vitum vier, þad vier þeckium þaſſ, ef ad vier vardveitum haſſs Þodord; hver ed ſeigir : Ega þeckir haſſ, og heſldur ecki haſſs Þodord, ſaa er Þimgari, og i þviliskum er elngifi Saaſleikur.

Eph. 5, 8. Þier vorub ſordum Mirkur, en nu erub þier Lioos i Drottnei, gaangid ſo ſem Þorn Lioosſins.

482. Seig mier þaſſ eigiſliga Miſmun ſem er aa milli maſſligs Lærdooms, og gudligrar Uppliffingar?

Saa maſſligi Lærdoomur verdur lærdur med maſſligri Skiſſeml og Þoni af Guds Ordi, hvers Kraſti verdur þa i mooti ſtaðid. En ſu gudliga Uppliffing verkaſt fyrir þad ſama Ord, af heilogum Anda, ſem þaa nemur ſtaðar og biir i Saaſuſi. Saa maſſligi Lærdoomur er ecki nema i Heilanum, og ein toom Hiſtoriu Þecking: Su Gudliga Uppliffing iſtefur Hiartad, og er ſamaſſ vid hana ein liſandi Reynſla, (Madur Kiemſt ad Raun um þad, ad ſoddaſſ allt er ſatt og Saaſuhiaſſpligt.) Fyrir þaſſ maſſliga Lærdoom bliſſur Maduriſſ ſame i ſiſſi Þondſku: En ſu gudliga Uppliffing byriar ad taka i burt Mootþrooa Þillians.

483. Hvað ſkilſt fyrir þad Ord Helgan?

Þegar meſnt verdur med þvi fleira en eitt, iſſi bindur þad i ſier þetta þrent, ſem verdur hvert ødru ad ſilgia: Endurſæðingina, Riſtſlætingina, og Endurnijungina. Aſſars merkir þad oft allſeina

alleina dagliga Endurnijun.

484. Hvað er Endursæðingun edur su nija
Sæðing ?

Það sama er hun sem Meddeiling einar lifs-
and Ervar, edur Uppvakning af þeim andliga
Dauda, Umvandan og Slutningur frá Drott-
rum til Lioossins, frá Döfulsins Balði til
Guds.

Eph. 2, 4. Þa vier vorum Daudir i Syndunum,
hefur Gud gjörðt oss lifandi i Christo.

485. Seig mier en þa skjrtligar hvað Endur-
sæðingun er ?

Hun er eigi (eins og Nicodemus meinti) að
Madurinn skildi hverfa ástur i sínar Moodoo Lifs,
þa hann væri orðinn gamall, og sæðast so að niju ;
Heldur er Endursæðingun ein andligur, og inn-
vortis Gjörningur Guds, i Hiarta Mannsins,
sem sæðist að niju, þegar þar i Skapast, (með þe-
im Dætti sem vier gjetum eigi skilið) eitt nýtt
gudligt Edli (Art) og Hattalag ; 3 Skilnings-
inum nij Upplysing ; 3 Viljanum ein nij Estir-
laangan, Gyrnd og Kraftur, og so alldeilis nýtt
Lifs i þeim sem annars var andliga dauður, hve-
rt ed Ritningun kallar nýtt Hiarta, og nýjan
Anda, eina nija Mænesku, sklegar nija Skiepnu.

Es. 36, 26. Eg vil giesa yður eitt nýtt Hiarta,
og eik nýjan Anda i yður, og eg vil bört taka
Stein-Hjartad af yðru Holldi, og giesa yður eitt
Kjortligt Hiarta.

Joh. 3, 6. Hvað af Holldinu er sæðt, það er
Hollt, og hvað af Andanum er sæðt, það er Andl.

486. Þyrrir hver Medöl verfast þessi
Endurfæðing ?

Híá Ungbörnunum fíedur hun fyrir Vatn
og Anda í Skíjrnar Sacramentinu , en híá þeim
Fullordnu , sem vegna Andvaraleysis edur Ill-
gyrnis Synda , eru fallnir frá Skíjrnar Náði
íni , og Endurfæðingar Standinu , færst hun aft-
ur á níj fyrir Guds Dæd , sem er það oforvoin-
anliga Sædi. I. Pet. I, 23.

487. Er þa öldungis nandsynligt til Sæluhæals-
ariñnar að vera endurfæddur ?

Jai , vissulíaa.

Joh. 3, 3. Nema so síe að nokkur verði að níju
fæddur , háñ fann eigi að síá Guds Ríki.

Gal. 6, 15. Í Christo Jesu dugir hverki Umfurn-
nie Yfirhæd nokkud , hældur níj Skiepna.

488. Hvar af fær Maður þekkt að háñ síe
endurfæddur ?

Það þekkt af alvarligri Umþreiting háñs
Hiarta , og af þeim níju Sæfum Náðariñnar ,
sem gíora háñ að eíni þekktanligri níjtri , og aðart
Mañesku.

489. Hvað er það þa sem Mañeskuñ odlast
eígnlíga með Endurfæðinguní , það sem
hun hafði eigi æður ?

Hun odlast þa soñu lífandi Træ , sem um-
fadmar , og að síer tekur Christum , og í honum
Sonarlikañ Utvalningar Anda með Ríetti til
Guds Ríkis , samt Lof og Kraft að gíora Vilja
Guds.

Joh.

Joh. 1, 12. 13. So margir sem hafi medtoefu , þá gaf hafi þeim Magt Guds Börnum að verða , þeim er á hafs Nasn trúa , þeim sem efi af Blóðinu nie af Holldfins Bild , nie Mañsins Bilia , heildur þeim sem af Gudi eru bornir .

490. Hvað er sú sána lifandi Trú sem giesið verður með Endursæðingu?

Trúin er , þegar ein ydrandi Sál inñfiir , og leitar síer Lífnað , til Guds Naðar , í Chrísti Forþienustu , hveria hun tekur að síer með Eftirlaangan , og tilsefnar síer hana , og treystir með öruggu Trausti þar uppá .

491. Hvernig utmaalir Lutherus þa sönu Trú ?

Trúin er eitt lifandi , öruggt Hugunar Traust um Nað Guds , hun er eitt Guds Verk í oss , sem gíörir oss umskiptiliga , og sæðir oss að nju af Gudi , deyðir þá gamla Adam , gíörir oss að öldungis öðrum Mañessium , að Híartanu , Huganum , Siñislaginu , og öllum Kröftunum , og færir með síer heilagan Anda . O ! hversu lifandi , kröftugur , megtugur og kostgæfi in Slutur , er Trúin .

Síaa Formála Pistilsins til Rómveria .

492. Hvað margir Partar tilheyr þa eiginliga þeirri sönu Trú ?

Þriir , sem eru :

(1. Lifandi Þekking um Gud og hafs Bilia , sem opiñberaður er í Ordinu .

Joh. 17, 3. Það er eyllíft Líf , að þeir þekki þig ,
alleina

alleina en sanna Gud, og þann þu sendir Jesum Christum.

Róm. 10, 14. Hvernig skulu þeir tvega en þann, af hverjum þeir hafa eigi heyrt?

(2. Lifandi Samfinning edur Sambærni og Samfæring um Samleik þess sem Madur veit af Guds Orði.

Joh. 3, 33. Hver ed medtekur hans Birtisburð, sa innsiglar það, ad Gud sic sannur.

Ebr. 11, 1. Ermin er öruggt Traust þeirra Gluta sem Madur vonar, og esar eigi um það sem hann sicer ekki.

(3. Ein lifandi Tilteikna Guds. Næðar i Christo, same Traust og Huggunar Athvarf til þerrar sömu, hvert heildur hun audsynir sig i brendandi Laungun og Hwngri eftir Christo, elligar i stærri Fullvissu um Næð og Róðsend i honum.

Matth. 5, 6. Sællir eru þeir sem hungra og þyrsta eftir Ríettlætinnu, þvíad þeir skulu sabbir verða.

Róm. 8, 33. 34. Hver vill afsaka Guds Utvælda? Gud er hier sem ríettlætir. Hver er hann sem forðæmir? Christur er hier sem Dædd hefur, ja, miklu heildur sá sem upp astur er vakinn, hver ed er til hægri Handar Gudi, og bidur fyrir oss.

493. Hvar fyrir kallast þessi Þekking, Samfinning og Tilteikna, ein lifandi Erv?

Reana þess, ad þessir Slutir eru ekki allna verkadir af Guds Orði, sem er Lif og And, heildur og einig laata þeir sia sína lifandi og fróstauga i Hiartanu, en það gíörir ekki su dauga Erv.

494. Hvað er dauð Erw?

Su dauða Erw er raung Ertan sem ydrun-
arlausit Syndarar smijda sier siaksum, ad þeir
muni fæa Guds Næd, jafnvel þott þeir vilje eigi
vinnvendast, og leita Nædarinnar med því rietta
Togi, heldur eru allir hinir somu, þar þo Erw-
arinnar Edsi og Eiginligleiki er ad umbreita Mañ-
estniðil.

Jer. 2, 26. Þiðka sem Þiðkanið er aan Andans dandur,
so er og einig Erwið aan Verkaña dauð.

495. Hafa þa þeir Ydrunnarlausu einga saña Erw?

Nei, aldeilis einga, því þo þeir kunið allt Guds
Ord, haldi það fyrir satt, og huggi sig þar við,
þa er þo þeirra Erw dauð, og þeirra Afvikemu-
lag og Hattalag fordæmanligt, so leingi sem
þeirra Erw er ekki ad fíða nema i Hellsanum,
(Værdominum) og hun kiemur ekki i Hiartad,
eda deyrir þa ñ gamla Aldam, og endursædir þa
til ad verða ein ný Mañeskia.

496. Af hverju giet eg þa þekkt hvert minn Erw
er lifandi edur dauð?

Af Erostugri Verkan heñar i Hiartanu, sem
er Kærleikurinn til Guds og Næringans, Hæ-
ur til Syndarinnar, Sigur aa Helminum, rietti-
lig Verkun Nædar Medalaña, og fleira söddan.

Jac. 2, 18. Syn þu mæir Erw þinna ut af Verkun
þinum.

Luc. 6, 43. Ekert gott Eri þer fwið Alvort, og ekert
fwið Eri þer goodan Alvort.

Glornb.

Gjornb. Post. 15, 9. Gud hreinsadi þeirra hjörtu með Trwíni.

1. Joh. 5, 4. Allt það af Gudi er sædt, það efirviður Heiminn, og vor Trw er Yfirviðinginn, hver Þersöldina hefur yfiruníð.

497. Er þa þu sána Trw ætíð og hía öllum eins stærk?

Nei, því þa Þantrwíni stríðir á hana, þa er hun á stundum miög veik, sem ein skiaffandi og titrandi Hond, sem varla vogar að taka til Náðs ar Guds, eður tileinka sér hana, en vill nær til þenar með hiartanligri Gyrend og Eftirlængan.

Marc. 9, 23. Eg trwi, Herra! Híalpa þu minni Þantrw.

498. Lætur þa Gud sér lifla jafnvel veika Trw?

Jæ, þa hun er sönn og Skjlaus, þo hun sie veik; Sem þa kánn best að stærst á því, að Madur hafi alvarligt Haur á Syndunum, og hán længi eftir frekari Trwar Sýrking, jafnvel þo Dörfung Trwarinnar sie efi þa að fíra.

Matth. 5, 3, 6. Sælit eru þeir sem andliga eru voladit, þvíad þeirra er Himnariiki, etc. 1. Joh. 3, 19.

499. Hvada Gagn hefur þa Madur af þeirri Trw sem hán odlast með Endursæðingunni?

Allra stærsta Gagn, því Trwíni alleina er það sem höndlar Christum, og gíörir Syndarón rietslættan, það er, Sluttakara í Jesu Christi Rietslætti.

Rom. 5, 1. Með því vier erum nu rietslættir orðar fyrir Trwna, þa höfum vier Frid við Gud,

fyrir Drottin vorn Jesum Christum.

500. Hvað er þa Ríettlættingi?

Hun er hín allra nærsti Avoptur Endursæðingariðar, og er inifalið í því, að sa þrijelini Gud, af einfíærri Náð, arlyftar fyrir sínum Doomi, eini sañðdrandi og trwadañ Syndara freijañ, bæði frá sínum Syndum, og þeirra forþientu Straffi, og tilreiknar honum astur að moeti Christi Ríettlæti. Já, hañ arlijtur hañ i Christo eins og hañ hefði allðrei syndgæð.

2. Cor. 5, 21. Hañ hefur þañ sem af eingri Synd vissi, fyrir oss að Synd giærdt, uppað það, vier þrðum i honum það Ríettlæti, sem fyrir Gudi allðir.

Rom. 3, 28. So höldum vier nu, það Madurið verði ríettlættur aðn Logmaalsins Werka, fyrir Trwona alleina.

Gal. 2, 16. Með því vier vitum það Madurið verður ecki ríettlættur fyrir Logmaalsins Werk, heldur fyrir Trwona að Christum Jesum. So trwum vier og einlig að Christum Jesum, uppað það vier verðum ríettlættir fyrir Trwona að Christum, og ecki fyrir Werkið Logmaalsins, því fyrir Werkið Logmaalsins verður eckert höld ríettferdugt. Sica Rom. 4, 28. Phil. 3, 8. 9. Eph. 2, 8. 10.

501. Er þa soddan ein ríettlætt Sæl i einu þiaalp, ligu Afíðkomulagi og betra en aðn?

Já vissutiga, því hun er þa komið i nænari Feingdir við þañ Þrij-eina Gud, sem býr i Híartanu, so sem i sínu eigið Musteri. Hun er þa i Christo auggud með andligri Blessan, þeim himn-
neftu

nefku Gíædum, með ometanligum Evangelíi Eignargíædum, með Mardariñar og Sæluhiatalparliñar ríkfugligum Andæfum og Gíærsgoodum.

Psál. 32, 1. 2. Sæli eru þeir hverjum Þfíttrodslurnar eru fyrirgíefnar, þeir, hværra Syndir að eru huldar. Sæll er sá Maður hverjum Droottíñ tilreiðnar ecki Syndina, í hværs Anda þad eingíñ Flærd er.

502. Hverjar eru þa slíkar Evangelíi Mardargæfur?

Þær eru: Chrísti Ríettæri, Syndaña Fyrirgíefninga, su sonarliga U-valning, Guds Föðurlig Uñsorgun, Erfa-Ríetturíñ, Fríður við Gud, þad sonarliga Ervñadar Traust, sætur Smæktur Guds Elsku, Adgængur til Guds Mædar, Dörfung til að bídía hañ, Fullvísfa uñ Mæd Guds, uñ Bænheyrslu og Híalpi allri Meyd, fíerdeillis uñ fröftuga Guds Verndaan fyrir öllum Dvínunum sonilígunum og esynlígunum, Forsmæktur þess enlíffa Líffsins, Gíledi í Heilogum Anda, Stíoorðnan, Upplíffing, Tilfaldan, og Kræstur þess sama Anda, Fræsi fræi Stræffi og Þfírrærdum Syndariñar, fræi Guds Reídi, fræi Fogmarlsfins Bolvan og Krægan, fræi Satans, Helvíttis og Daudans Mækt, fræi Verölddíñi og vøndri Samvíðsku, og (Vísfa uñ þad) að allir Hlutir, jafuvel þær bitrustu Þíslit, skuli verða Ervñdum að goodu; Ein lífandi Bon uñ Sæluhiatalpina, hvær ætíð

eftrir fylgir sú ephífa, outseigjanliga Gíedi, og Díjrd í Hínninum.

Eph. 1, 3. Blessaður sje Gud og Fadir vors Drottins Jesu Christí, sem ofs hefur blessað með allshartadri andligri Blessan í hímneskum Gíædum, fyrir Christum.

Eph. 3, 8. Mier hínun síðarsta allra Heilagra er gíefín þessi Mæd, það eg fúngíorda meðal Heiðíña Píooda þáñ orañsókanliga Ríksdoom Christí.

Rom. 10, 15. Hversu fríjdir eru Fætur þeirra sem Fríðín boda, þeir ed boda híd Gooda.

503. Smækar hver eín Ríettlættur ætíð og eíns míoð þessar Mædar, Gæfar?

Nei, sjerdeíllís í Sorg, Freistingum og Astrijðum: Þæ fyrir skal eín erwædur Mædur leitast víð með Froñfor í Erwñi, að tíleínka sjer þær með stærstu Uñhyggju, værdveita þær með Otta og Fagnaði, og fæ þær af Lyst og Kraft, að láta sjer forá (vel) frañ í þeirri daglígu Endurníjan, edur Helgan, sem fílgíft með Ríettlætíngufñi.

Eph. 1 16, 17. 18. 19. Eg læt eígi af Þæfir að gíora fyrir yður, og að míñast yðar í míñnum Bænum: Það Gud vors Drottins Jesu Christí Díjrdaríñar Fadir, gíefi yður Vísjdoomsfíns og Opínberíngar Mnda, til hañs eígní Vídurfíeñíngar; Og upplífsi Mugu yðvars Skílníngs, það þíer meígíð víta, hvílíft að sje sú Bon, sem þíer erud tíllalladí, og hver þær sje Ríksdoomur hañs Díjrdarfullrar Arsfíeíðar, til hañs Heilagra; Og hver þær sje

sie hin yfirgnæfánliga Stærd haús Krastar ,
við oss , vier sem trönum estir Berkan haús völduga
Stirkleiks. 2. Cor. 4, 3. 4.

504. Hvað er eiginlega Endurnijungiñ ?

Hun er idugliga að afflæða sig þeim gamla
Mañi , edur láta af Spindunum , og iflæðast
aftur þeim nija Mañi , edur láta síer dagliga
framfæra í því Góða , so sem í Upplyfing og Þeck-
ingu Guds , í Trö , Bön , Ríerleika , Aldurmykt ,
Hoogværri , Polinmæði , Afneitan síakls síns ,
Lýfing til Bænræfnis og Guds Orða , Krasti
til að standa að meoti Syndini , og fleppast estir
Helguniñi , (og so framveigis.)

Eph. 4, 22. So afleggid í frá yður estir fyrri Breitni
hiñ gamla Mañiñ , sem sig forðiarfar í Gyrdum Villu-
doomjans. Eñ endurnijed yður í Auda yðvars Hug-
stots , og flæðist þeim nija Mañi sem estir Gudi er
Skapadur í sámarligu Ríettlæti og Heilagleika.

505. Þvi kallast þessi Endurnijan daglig ?

Þvi hun er eigi strax fullkomiñ eins og Ríett-
lætingiñ , heldur eigum vier með dagligri A-
stundan að efla hana alla vora Lífsgaga , og þá
þeckist Guds Mínd , Síni og Art , meir og meir
híar haús endursæddu Børnum.

Phil. 3, 12. Efki það eg hafi það þegar höndlad ,
edur sie þegar fullkomiñ , eg stunda þar estir , hvert
að eg giæti einig höndlad , estir því , að eg em af Chr-
isto höndladur.

506. Hver er þa þíðastu Þelgiörningur Þeilags
Anda við Mánu ?

Það er Þíðhallid , því þa hafi þesur helgöð
ofs með Endursæðinauði , Ríettlættinguði , og
Endurnijaniði , þa viðhældur hafi ofs og so i alls.
Konar Freistingum , i sañri Færo , allt til Enda , ef
væir eigi föllum frá moervillugliga.

Phil. 1, 6. Sæ sem i yður þesur uppþýriað hið
goða Verkið , hafi mun það og einig fullkomma
allt til þess Dags Jesu Christi. 1. Pet. 1, 5. Cap. 5, 10.

507. Hvernig viðhældur Þeilagur Andi
þeim ermbu ?

Með því hafi inþortis sañfærit , edur arvixtar,
Fræðir , leidir , og huggar þeirra Þieru.

508. Hvae er Þeilags Anda Sañfæringar edur
Arvixtnar Embætti ?

Ad hafi giorit Samvitkuna viðfæma , so ad
hun kaniast með særi i Tilfæringu , iafnoel við hin-
ar minstu Syndir , hvær af ad kiemur su saña
Hiartans Audmjafi.

Joh. 16, 8. Þa Takemadurinn kiemur , man hafi
straffa Heiminn fyrir Svind , og fyrir Riettlæti , og fyrir
Doom.

509. Hvae er Uppfræðingar Embætti Þei-
lags Anda ?

Ad hafi með Guds Orði , æ meir og meir opnar
og upplixir Máñfins Skilning , og stadfestir Sañ-
leikann i Hiartanu æ moeti öllum Villudoomi.

1. Joh. 2, 20. 27. Þær hafið Smurnningina af
þeim sem Þeilagur er , og þekkið alle :tc.

510. Hvað er Leidriðingur Embætti Heil. Andá?

Ad hafi með síni heimugligri Almöndun og Bievörnum heildur Máni frá því ad syndga, en uppið var, tilladar, og upphvetur hafi til þess Góða.

Róm. 8, 14. Þeir sem Guds Andi leidir, þeir eru Guds Börn.

Gal. 5, 16. Gætaid i Andanum, þa munud þier ekki fullkomna Hóldfins Örnur.

511. Hvað er Huggunar Embætti Heil. Andá?

Ad hafi, fierdeilis a Freyðingar Tímanum, og a Reyðariðar Tíma. minir eini san. Christni a Guds Mardarríka Híarstod, aiesur honum ad smacka Evangelii Huggunar Kraft, og viðheildur honum so i Póllimæðini með lifandi Bon.

Róm. 15, 13. Gud Bonariðar fylli yður með öllum Fagnadi og Friði i Erwi: So ad þier hafid gnooglíga Bon fyrir Kraft Heilags Andá.

Róm. 8, 16. Eai sami Andi ber Bittisburd með vorum Andá, þad vier erum Guds Börn.

512. Þegar Guds Andi un so helgar Meðina, og viðheildur þeim, hvað kallast og eru þeir þa?

Heilagir, edur heilagur Mánesfiur.

Eph. 1, 1. Þeim Heilogum sem eru til Epheso, og Ervöndum i Christo Jesu.

Psalm. 86, 2. Bardveit þu Eai minna, þviad eg em þin Heilagur.

513. Hvar er þessa Heilaga ad fíla?

I þerri Heilogu, Almænilígu, Christilígu Rkr. fíu.

514. Hvað skilst hjer fyrir Kyrkin?

Ecki eitt Hvos sem er biggt af Frie og Steinum, heldur er su Kyrkia eitt Samnepti, Samband og Sameining Heilagra Manna i Andanum.

515. Eru foddan Kyrkir edur Samnepti morg til?

Ecki utan ein, sem er Almennilig, það er eigi bundin við nokkurt víst Placat, heldur er hun utdreifd um alla Beradina, hvor hun er nu stríðandi, en skal i Himninum Sigri hroosa.

516. Poi kallast Kyrkian Christilig?

Poi hun vidurkennir Christi Lærdoom, og hefur Christum fialfan fyrir sitt Hofud og Herra alleina.

517. Er það þa ætíð sön Christilig Kyrkia, sem vidurkennir Christi Mafa, og kennir sig við hann?

Nei, ekki utan hun kenni þar med Christi Ord ofalsad, og bræki þau hellogu Sacramenta eftir hans Jüfsetningu, og er þetta Kyrkiunnar Kenni-Teikn.

Joh. 8, 31. 32. Ef þier bliffid við minna Rædu, þa ernd þier minur sannir Lærifvelnar.

518. Verda þeir þa allir Söala-hoolpnir sem lifa og deyja i þeirri sönu Kyrkin?

Nei, ekki allir Einnir þeirrar sijniligu Kyrkin, heldur alleina þeirrar ofijniligu, verda Sölu-hoolpnir.

Matth, 22, 14. Margir eru kalladir, en fáir utvalldir.

519. Ega meinti að ecki væri nema einasta ein
Korkia, hver er þá Mismunur millum þeirrar
sijnligu og ósijnligu?

Hun er eigi utań ein, en i þeim utvortis og
sijnliga Hoop eru tveńslags aðskilianligir Limir,
sem eru Hæsnararnir, og þeir sań-Christnu.

520. Hverier eru Hæsnarar, og alleina ut-
vortis Limir?

Þeir sem af einberri Medfiening hroopa:
Herra! Herra! En glera ecki Billa
Fodursins sem æ Himnum er. Matth.
7, 21.

521. Hverier eru sań-Christnir og riecttiligir
Kyrkiuńar Limir?

Þeir sem i Truńi glera Guds Billa, so þeir
hallda stier vid Drottin, og eru ein Andi
med honum. 1. Cor. 6, 17.

Rom. 8, 9. Hver hań hefur eigi Christi Anda,
sa er eigi hańs.

522. Kań Madur ætjđ að þeckia þessa hina
sįdari fraa þeim firri?

Drottin þeckir ætjđ sjina, en fyrir Mań-
ańa Augum er sa Mismunur ecki ætjđ opin-
ber, þar fyrir kallast Kyrkian ósijnlig, af því
heńar Limir eru huldir midt i þeim stoora utvor-
tis Hoop Hæsnarańa.

523. Meiga þeir sań-Christnu hafa Samfelag
med Hæsnaruum?

Ecki i þeirra Bondsku, því Dioosid hefur eigi
Eam,

Samsílag við Drottinn, elleið Christus við Belial, en í Rauphöndlan, Erfidi, og aðrarri söddan naðsynligri Múningum gíeta þeir ekki fómist hvar því, því aðars yrðu þeir að ríma Heimin. 1. Cor. 5. 10.

524. Hafa þa þeir sá Christus nokurt nækvæmt Samsílag sín á milli Júbýrdis?

Sjá vissuliga, því þar þeir allir eru Límir á einum Líkama, Greinir á einu Tré og Bóm, sædd af eins Födur Sædi, þa hafa þeir broðurligt Samsílag og Hlutdeild í Sorg og Gledi, í andligum Gafum og Velgjörningum, í Bæn-um og Fyrirbeidslum so vel sem í Trúnni, og Þou þeirrar eyslu Afleifar.

Eph. 4. 3. 6. Verid kofgíafnir að halda Endrægni í Andanum fyrir Band Fridarins. Einn Lýsami og ein Múdi, so sem þier erud kalladir uppá eina Þou yðrar Kallanar. Einn Drottinn, ein Trú, ein Skírn, ein Gud og Fadir allra, sá sem að er yfir öllum, fyrir alla, og í yður öllum.

525. Gíetur Guds Kyrtia geingid til Gruña?

Su ofsyniliga og almeñiliga Kyrtia foraeingur eigi, heildur verður heñi halldid við af heñar Hofdi Christo, á mooti öllum Helvítanna Þor, tum; Þo líður Gud ofeliga, að Þorañar og Bítumen eyðileggja hana í vissum Etodum.

526. Hvað er nu eftir í Þridia Greinin?

Þreñt, sem er Söndanna Fyrirgíefning, Þoldfins Upptísa, og það eylijsa Líf.

527. Hver fyrirgiefur Syndina?

Sjálfur Gud, sem Syndin er dríjgd af meoii.

Marc. 2, 7. Hver maa Syndirnar fyrirgiefsa nema Gud einn.

528. Hvað er að fyrirgiefsa Syndina?

Það er að afmaí og burtrafa alla Syndariñ-
ar Sekt, og Straff, so að Syndariñ reiknest so
fyrir Riettlauiñ, sem alldreigi hesdi hañ syndgað.

2. Sam. 12, 13. Drottin hesur i burttelik þijna
Synd, þu skalt ekki deya.

529. Vill Gud vel að hañ hætt fyrirgiefsa
Syndina?

Jaa, so oft sem nokkur umvendir sier og trwie
Evangelio, vill Gud fyrirgiefsa honum Synd-
ina af einstærri Nað fyrir Christi Verðskuld-
an, hver ed med sinu Bloodi að Krossinum hef-
ur fullu bætt fyrir allrar Verðdarañnar Syndir.

Eph. 1, 7. I hverium vier hofum Endurlausnina
fyrir hañs Blood, sem er Syndana Fyrirgiefning.

530. Hverium Moñum vill Gud fyrirgiefsa
Syndina?

Öllum sañ ydrandi og trwudum Saxlum,
eñ eigi þeim Ydrunarlausu og Bantrwudu.

Post. G. B. 2, 38. Giorid Yfirboot, og hver yd-
ar ein laati skjra sig i Nañi Jesu Christi til Fyre-
giefningar Syndana. Ezech. 18, 21. 22.

531. Hveriar, edur hvað margar, Syndir vill
Gud fyrirgiefsa?

Allar Syndir, þær stærstu ásamt med þeim
smærstu,

smærstu , þegar Syndariñ sinje fier ad eins af Hiarta.

1. Joh. 1, 7. Ef vier gaungum i Lioosinu lifa sem hañ sialsfur i Lioosinu er , þa þofum vier Samfelag iñbyrðis , og Bloodid Jesu Christi hañs Sonar , hreinsar oss af öllum Syndum.

532. Med hverin Medal veitir Gud Mönnum Fyrirgiesning þeirra Sonda ?

Med sinu heilaga Evangelio , hvert hañ þesur giesid Makt og Mindugleika til sinum Þienurum ad predika hier a Jorðunni , i sin Stad , fyrir öllum Jðrandi , til Syndana Fyrirgiesningar.

Luc. 24, 47. Ad predika lauta i sino Nasni Jðran , og Syndana Fyrirgiesning a medal allra Þioða.

533. Hvert er það Medal a Mönns Sjödu fyrir hvert vier öðlunsi Syndana Fyrirgiesning ?

Eckert añað en Tröwiñ , sem medtekur Christum , og i honum Rietslætid , af einfiærri Næd.

Seb. Post. 13, 38. 39. Þu bodast fyrir þena Syndana Fyrirgiesning , og af öllu því , af hverin þier gættu eigi rietslættir vordid i Moysis Lögmati , en hver hañ tröwir a þenan , sa er rietslættur.

534. Þienar ecki þessi Þarðoomur un Fyrirgiesning Syndana til Andvaraleysis ?

Margir ad sönu misbröfka hañ þar til , og falla i því stærri Þorðæming , en Guds Born uppörvast vid þessa Næd , til Elku fulls Þacklæris , og en meiri Guds Otta.

Psal. 130, 4. I þia þier er Fyrirgiesningin so ad
Meñ

Með ottist þig.

535. Hvað er Lífamans edur Hóldfins Upprifa, sem Þridia Greinið handlar um framveigis?

Ad fyrir Guds Kraft samteingiaft astur at þeim efsta Deigi Lífamir allra þeirra Dandu Sæfunum, sem þær biuggu í adur, og upprífa sumir til eyllifrar Gledi, sumir til eyllifrar Þjnu.

Joh. 5, 28. 29. En Stund mun koma, at hverri, þad allir þeir sem í Grofunum eru, skula heyrast háns Rödd. Og þeir munu þa frængænga sem Gott giordu til Lífssins Upprifu, en þeir sem illa giordu til Doomsins Upprifu Joh. 6, 40. Dan. 12, 2.

536. Gletur þetta möguliga stied?

Jaa, því Gudi, sem af eingu skapadi Jordina, og þann fyrsta Mann af Jordunni, er einginn Slutur omöguligur. Luc. 1, 37.

537. Er nauðsynligt ad trúa Upprifu þeirra Dandu?

Jaa, fyrir Sakir Guds Riittelætis, sem bæði launat og straffar; Þvi til þess horfir bæði Þon þeirra Truudu, og Skielfing þeirra Gudsligu.

1. Cor. 15, 13. 14. Ef Upprifa Framlíðina er ekki, þa er Chrifur og ekki upprifinn. En ef ad Chrifur er eigi upp astur risinn, so er vor Predikan onijt, þa er og yðar Tru onijt.

538. Munu Lífamarnir i Upprifuinni verda eins og sig kominir og hafa sömu Eiginlgleika sem nu?

Nei, þeir munu þa hafa andliga Eiginlgleika;

og vera óðaudligir, ósorgeingiligr, og hæfir til að medtaka aðhóðvert himneska Gledi, edur Helvíttis Þíflir eplífflaana.

1. Cor. 15, 42. 43. 44. Það verður það nátturlegur Þíflami, en mun upp afstir ríssa andligur Þíflami, etc.

539. Hvert fara þa þeir upprísnu Þíflamir hiedan með Söllumum?

Estir það bríð er að hallda Doomið, fara þeir Þordæmdu í eplíffan Helvíttis Eld, Kvæle og Þíflu, en þeir Utvöldu í það himneska eplíffa og sæla Þífl. Matth. 25, 34 41. 45.

540. Hvað er það eplíffa Þífl?

Eitt fullkomid Samkvæmi með Guði, þar þeir Söluhóspnu, að Sölu og Þíflama fullkomilga fríjafir frá Sýndinni og öllu Þíflu, niðsta oendanligs og ómíttæðilígs Þagnadar, Þíðar, Gledi, og Þeafemdar, og losa Gud með öllum Utvöldum Einglum oastantónliga. Psal 17, 15. 1. Cor. 13, 12. 1. Þess. 4, 17. Rom. 2, 6. 7.

541. Hvað er þa eplífi Dandi?

Ein skámarlig og Þingistafull Utírfun frá Sölu Guds: En í heðar Stad, gníftandi og breðandi Ellds og Dæma Kvæl, að Sölu og Þíflama.

Matth. 25, 41. Þaríð burt frá mier þíer hólvadir í eplíffan Eld, þau sem spriðbríð er Þíðandann og haðs Urum.

542. Hverier komast í Helvíttis eplíffan Danda og Þíflu?

Alfr

Allir þeir sem lifað hafa í Eyndunum af afsettu Ræði, og eru í ydrunarleysi, Þantræ. Andvara-
leysi, og raingri Ertan um Guds Ræð, burt-
dauðir, og þeir kallast eyllifluga útstæfdir frá
Gudi.

543. Hvað er þessi útstæfan?

Ad sá alvissi Gud, hefur, eðli af nokku for-
takslæust afsettu Ræði, heildur veana Maðana
eigið moothrooantigrar Þvermoodstu afstæð,
ad útstæfa þeim, og forðæma þá alla, sem hann
hefur frá Eyllifd fyrirfied, ad hans Ræð vill.
du sijfældiga eðli sína, heildur forfina, og bliffa
í þeirra Ydrunarleysi og Þantræ til Enda.

Joh. 3, 18. Hver æ hann trwír dæmist eigi, en
hver hann trwír eigi, hann er nu þegar dæmdur,
þviad hann trwði eigi æ Ræsu eingietins Guds Sonar.

544. Hverier verda Slut-takandi í Gleði og
Sælu þess eylliffa Þiffs?

Allir þeir sem saðarlíga hafa trwæð æ Christ-
um, lifað Christilíga, og stöðid í því stöðugir allt
til Enda; Og þeir kallast Utvaldir.

545. Hvað er Utvalningið?

Ad Gud hefur til ætlað alla þá til eylliffs Þiffs
sem hann hefur frá Eyllifd fyrirfied ad mundu
vilía meðtaka þá framþodnu Ræð, trwæ æ
Christum, og í þeirri Trw stöðugir standa til
Enda.

Rom. 8, 28. 30. Vír vitum, ad þeim, sem Gud
elsta, þinna allir Slutir til þins besta, þeim sem
estir

eftir Sýrirkbyggjuði kalladir eru. Þviad hveria hañ hefur ædur sýrirkhuaða, þa hefur hañ og tilfickad, þad þeir skoldu verða samliðir hañs Sonar Jmnd, so ad hañ skaðfur sie Trungetningur æ meðal margra Brædra. Eñ hveria hañ hefur sýrirkhuaða, þa hefur hañ og kallad, eñ hveria hañ hefur kallad, þa hefur hañ og Riectlæta gjoðt, eñ hveria hañ hefur riectlæta, þa hefur hañ og dyrdarliga gjoðt.

Ut af Drottinligri Bæn.

546. Hvað æ ad vera jðuglig Þkun eins temaðs Christins Máns?

Ad hafa sína Umgeingni með Guði i Bæniñi, og heilogum Hugleidingum, vidlika sem þa Madsur umgeingst og talar einlægliga vid Vin síñ. Psal. 19, 15. Eph. 6, 18.

547. Hvað er það ad bidia?

Það er ad tala einfalldiga vid Gud i sínu Hiarta, utansa síni Esticlaungan fyrir honum, kvarta fyrir honum um sínar andliar og líkamsligar Mandspniar, og af iñsta Gruði Sælarinñar, fara einhvers æ leit með alvarligri Laungun hiar honum. 1. Tim. 2, 13.

548. Hver æ so ad bidia?

Allir Men, og jafnvel Smabörnini. Psal. 8, 3. Þvi það er eigi alleinasta ein Skollda sem besölud er i Öðru Bodordinu, og añars ofilga, ad oss hæfir ad bidia, heildur er það og einig ein Mæd og Belgjörningur, ad vier auðvirdiligir og ohrein

ir meigum og þorum að bidda. Luc. 11, 1. 13. Cap. 18, 1. 8. Psal. 50, 15.

549. Gista þa allir Men bedid að þann hætt að
Gudi sic þægiligt ?

Nei, ekki þeir Þörunarlausu, því þeirra Bæn
er Gudi Andstygd ; Heldur þeir sem afshadhvert
eru umvandtir. edur eru að Umvendunar Beiði.

Joh. 9, 31. Vör vísum að Gud heyrir eiði Syn-
uga, heldur það, ef nokkur er Guds Djedfari, og
giörir estir hans Willa, þann heyrir hann.

550. Hvern að Madur að tilbidda ?

Alleina þann þriðjina Gud, sem alleinn kañ að
bænheftra, og veita það sem vier estir Öskum.

551. Hvar að skal Madur byggja sína Bæn ?

Hann skal byggja hana að Jesu Chrísti Forþien-
ustu og fyrirboon hía Fodurnum.

Joh. 16, 23. Söuliga, söuliga seiði eg yður, ef þið
biddid Fodurinn nokkurs i mínu Nafni, þa mun hann
gífa yður það.

552. Hvernig að Madur að búa sig til
Bænariñar ?

Madur skal i hiartansligri Þöran, taka fyrir
sig einlægann Afserning, að villia þjóona Gudi, og
mootstrijda alvarliga allri Synð, vanda sínu
Hiartalagi frá veraldligum Slutum, þenkia
um sína stóru þreinglandi Raufsyn, setia síer
fyrir Síoonir, að sár Heilagi og Mýskunsami
Gud er þar nælægur, og sáwa so, með And-
þöpunum, um Bænariñar Anda, allri síni

M

Sælar

Sælar Eftirlöngun til Guds, so sem til eins ríks-
ugligrs Uppsprettu Brúns allrar Siðdsku.

553. Hvernig ær vor Þæn og Samtal við Gud
að vera lögn?

Sun ær að skie, í sérarligu Trausti með Guð-
rafni, Aðmúft, og Forliffunarsömu Hiarta-
lagi. Þar af verður einnig að koma, Aðmúft
og Forning í Þjáfmons Skíki og Hattalagi,
syrir þeim Allsmegtagasta Guði, eins og gjör-
di Guds eigin Sonur, og heilagra Dæmi eru til,
Psal. 95, 6. Komid, harkum oss tilbidia og nid-
urkrampa og framfalta, syrir þeim Drottai sem oss
hefur gjærð.

1. Tim. 2, 8. So vil eg nu þad, að Meðirnir bid,
íe í allum Stöðum, og upphæf heilagrar Þendur
aun Rídi, og Orvingunur.

554. Hvernær og hvar ær Maður að bidia?

Alltíð og allstadar, helst í Einrómi

Luc. 18, 1. Hafi sagdi einn Eftirliffing til þeirra
þar uppa, að Með stöllu, íafnan bidia og eigi afsta-
ta.

Matth. 6, 6. Nær þu bidst syrir, þa gættu í þitt
Svefnbrúð, og lyf Þyrnum eftur, og bid þu
Þedur þín í Þeynum, og Þadir þín sá í Þeynatti
fiet, mun þier þad opinberliga astur gjalda.

555. A Maður að bidia eftir Þænaboofum alleina?

Þíka af Hiartanu og með eigin Orðum.

556. Sieta Þern og einfaldrt Þoolf vel utskírt sína
Hiartans Þænka með sínum eigin Orðum?

Jaa, því við Gud, hafi Maður að tala, eins
og, jaa einfalldigari en við Meðina, og þar að
aun

aufi giesur hañ siñnum Børnum Næðariñar og Bærariñar Anda, Sach. 12, 10. Rom. 8. 15, 26.

557. Hvað margslags er þá Bæni?

Efenslags : Su Þúvortis, þa Hiartad talar alleina i Andvarpaniñi, Eftirlaunguniñi, og hoogværtiliga upphveit sier til Guds, sem kallast jduallig Bæn, er bædi max og birtlar að hafa þ framni midt i Erfidt og Sijslunum. Su Uvortis, þa Muñuriñ talar af Nægd Hiartans, og að vissum Tíðnum framni ber siña Þanka og Eftirlaunganir med Ordunum.

Psalm. 19, 15. Lat þier þockuast Orðræður miñs Muñs, og Málid miñs Hiarta fyrir þier : Drottinn miñ Frelsari og miñ Endurlausnari.

Psalm. 55, 17. 18. Eg vil aðkalla til Guds, og mun Drottinn hialpa mier : Um Kvöld, Morgna og Miðdeigi, vil eg Sveina og græta, þa mun hañ heyrast miña Rast.

Dan. 6, 11. Dantel fiell að siñi Rnie Þrisvartsiñum að Deiginum, baðsi fyrir, lofadi og þakkaði siñum Gudi. Ps. 119, 164. Ps. 38, 10. Es. 29, 13. 14.

558. Eigum vier alleina að bidia fyrir floksunum?

Nei, vier eigum að bidia fyrir öllum, og þó það væri vorir Dóttir, en sier i Þagteigum vier að bidia fyrir Yfirvöldinu, fyrir Rieñisfóðrunum, so og fyrir vorum andligum Bræðrum og Systrum,

Jac. 5, 16. Bidied hver fyrir öðrum það þier heilbrigðir verðið.

Matth. 5, 44. Bidied fyrir þeim er yður giera Skada,

Da, og Ofsookn veita.

559. Um hvad eigum vier ad bidia?

Efti alleinasta um líkamligar Gæfur, so sent Upphældi, Frid, Heilbrigdi, hvers vier eigum ad bidia, med því Forord: Ef þu villst Drottinn! Heldur sierdeillis um andligar Gæfur, so sem: Forrigiefning Syndanna, Styrk Ervarinnar, hreint Hiarta, goodañ Undirbæning til Dauds ans og eylijsa Saluhælp. Þo hæfir efti an Forords ad bidia um þær andligu Gæfurnar, sem efti eru alldeilis naudsýnligar til Saluhælp, so sem ad komast frammar i andligt Bolædi, fína hia sier stóra Þörfung Ervarinnar, edur mikla andliga Gledi, og so flepra. Matth. 6, 9. Luc. 11, 1.

560. Hver er su allra fullkomnasta og besta Bæn?

Su heilaga Bæn, Fadir vor, sem JEsus siælfur hefur klændt sínum Lærisveinum og öllum oss ad bidia med. Matth. 6, 9 13. Luc. 11, 2. 4.

561. Hvernig sandurdeilist þessi Drottinnliga Bæn?

J Jngænginn, Sio Bænnar, og Midurlagid:

562. Hvad er Jngængurinn?

Þad örugga Ervar Abarp: Fadir vor þu sem ert æ Himnum!

563. Þvi verður Gud aðvarpadur i Bænni sem ein Fadir?

Gud vill med þessu Fodur Nasni tilkæda oss og lofa, ad vier tröva skulum, etc. Eis frammar Fræðinn

Fræðin hier um.

564. Kúna lifa þeir Ydrunarlausu að hafa það
Ervar Traust, að kalla Gud æ Himnum
sín Födur?

Það er að sönu allra Fadir estir Skopuninni,
Bíðhalldinu, og hans næðarsamsligum Willa til
að umvenda þeim, og frelsa þá; Þó samt kúna
þeir Ydrunarlausu ekki að kalla hann Födur, so
leingi sem þeir ekki Endursæðast, og odlast ein
artígað Anda, því annars er þeirra rietti Fadir í
Helvítu.

Joh. 8, 44. Þeir eruð af Föðurnum Fianda,
og estir Övudum yðar Föðurs þá villic þeir gíra.

565. Hver ká þá að kalla Gud Födur sín?

Þau Endursæddu og sönu Guds Börn, jafn-
vel þó þau síu veif.

Gal. 4, 6. Med því þier eruð Börn, þesur Gud
sendt Anda síns Sonar í yðar Hiartu, kallandi, Abba,
Færi Fadir.

566. Hvar fyrir er sagt, Fadir vor, en ekki
Fadir mín?

Því síerhvor Christin Madur æ að bídia í Ein-
ingu Andans, og Náðarinnar, med hinum öð-
rum, og fyrir hinum öðrum, so sem fyrir síalsum
síer.

567. Hvar fyrir kallum vier Gud það Födur
sem er æ Himnum?

Til að upplýsta Hiartanu, og því heildur að
upperva Bíðingarfullt Ervnaðar Traust, til

þess allra Hærsta, sem sier og megnar alla Sluti.
Matth. 6, 32. Þar himneskur Gadir veit (ad)
þier þúfsid alls þessa við.

568. Eru margar Bænir i Gadir vor?

Sio, af hverjum Gíoorar þær Fírstu hlijda
uppað þad Gooda sem vier bidium mín, en Þelart
síjdari hlijda uppað þad Jlla, sem vier ofsum ad
umflíja.

Fyrsta Bæn.

Helgíst þitt Nafn.

569. Hvað merkir Guds Nafn?

Hañs Eiginlígíleíka, Ord, Sacramenti, og
allt þad sem honum síerdeílís tilheyrir.

(Síca frammar Áñad Bodord.)

570. Verður þetta Guds Nafn heilagra af því
vier bidium þess?

Guds Nafn er sañartlíga i síatífu síer heilagt,
en, vier bidium híer, ad þad mátti og so híca efs
helgast.

571. Hvernig helgast Guds Nafn?

Þa Guds Ord kíeníst klært og hreint, og
vier, etc.

Matth 5, 16. Laatid so yðvart Líeos líísa fyrir
Móñnum, so ad þeir síani yðar Goodverk, og díjrd-
ti Þodur yðar aa Himnum.

572. Hvernig verður Guds Nafn vanheligad?

Med raungum Lærdoomi og ogudlígu edur
Hræfnisfullu Lííferni; Þvi hver sían ódruggífi
kíenir

Kemir ed. r. lifir, en Guds Orð biddar, etc.

Róm. 2, 23. Þu hrófsar þier af Eogmaaliu, og vanhvirðir Gnd fyrir Þfirtroðfu Eogmaalihs.

Síaa Ezech. 36, 22. 23.

573. Kaa ein Þdrnarlang Eudari vel að
bidia með þessari Rísku Bæn?

Mei, efi af saðarligu Þiarta, þvi þaþ er
sialfur sax sem lastrar og vanhvirðar þetta heilaga
Nasa.

Auður Bæn.

Tilkomi Þitt Ríki.

574. Er Guds Stioornan edur Þíski margfaldr?
Þrefaldr, Sem er:

1.) Naðruruar Ríki, i hveriu þaþ með fj-
nu Almætti stioornar ollum skopudum Hlutum
estir sijnum Bilia.

2.) Naðar Ríki, það er Rorkian, edur
Samnepti Heilagra, þvar þaþ stioornar sijnurt
trudum Børnum forir sijn Heitaga Anda i
Orðinu og Sacramentumum.

3.) Er Þyrðariuar edur Þignariuar Þm-
nesta Ríki, i hveriu þeir sem Christo tilþeyra
skulu eplifliga rískia með þonum i sultomni Sæ-
lu og Gledi.

575. Um hvert af þessum Ríkinum bidinum
vitr i Auari Bæni?

Um Naðariuar og Þírdariuar Ríki.

576. Hvernig kemur Guds Ríski til vor?

Þegar vor Þimnestur Þadir giesur oss sijn

Heilaga Andá, etc.

577. Káñ ein Jðrnuarlaus Syndari vel að
bidda með þessari Áðari Bæn?

Nei, ekki af sáñarsligu Hiarta, því hañ er hræddur
við Heilags Anda Stioornan, amast við
Guds Ríki, og lifir af Afsetningi í Satans Ríki.

578. Hefur Satan þa lifja eitt Ríki?

Jaa, þessarar Beralldar Gud og Hofdingi
er frostugur í Børnum Bantrvarina, og
undir hañs Stioornan standa allir sem eigieru
endursæddir, allt þrangad til þeir unvendaft.

Eol. 1, 13. Saa ed oss hefur frelsað af Yfirvalls-
di Morkraña, og hefur oss insett í Ríki sjns
elskuliga Sonar.

579. Hvar af þeckiaft þeir þa sem eru í
Diosulsins Ríki?

Þar af, að þeir þioona Syndini, og giora
Diosulsins Bilis, so sem væri hañ þeirra Herca.

1. Joh. 3, 8. Hver saa Syndina giorir, er af
Dioslinum.

Þridia Bæn.

Verði þiñ Bilis sem að Himni, so og
að Jorðu.

580. Hvað er Guds Bilis?

Guds Bilis er vor Helgan fyrir Trwna og
Ríærleikaañ, eftir Logmaallnu og Evangelio.

1. Joh. 3, 23. Þetta er hañs Bodord, það vier trw-
um að Rása hañs Sonar Jesu Christí, og elskum
hver

hver ánað, so sem það hað gaf ofð Bodordid.

1. 1. Thess. 4, 3. Það er Vilie Guds vðar Helgan.

581. Skiedur þessi Guds Vilie alltið og hiað
allum ?

Nei, því þar sem Guds Ríki Kiemur ekki til, þar
skiedur ekki heldur haðs, heldur Diosulsins,
Heimsins og Holldsins Vilie.

582. Hvernig skiedur þa þessi Guds Vilie ?

Þegar Gud hindrar öð vor ill Ríad og vondan
Vilia, etc.

583. Giorir þa Vilie Maðsins ekki neitt Gott
ef hað mað vera siðsfrædur ?

Nei, því vors Hollds Siðislag, er Siandskapur
i gleggn Gudi, hverki þeckium vier það sem ofð er
Reyndar nytsamligt, nie hofum Rænu að ad leita
þess, nema Gud upplísi vorn Skilning, og hneigi
vorn Vilia til ad leggja ofð undir það sem hað vill
vera laata, því haðs Vilie alleina er vliðdooms,
fullur, goodur og fullkomið.

584. Gietur Guds Vilie skied hier að Jorðuðni
af Ræðunum, eins og hað skiedur i Him-
ninum af Einglanum ?

Jaa, þo hað verði eigi so fullkomiðliga, þa glet-
ur hað skied samt með so hiartanligri Eimlægni,
með Gledi, og Alvorugiesni.

585. Er það noog ad vier i Hliðniðni giorum
Guds Vilia ?

Nei, ofð biriar og so ad liðða þoliðmoodliga það sni
Gud vill vera laata, og giesi ofð öldungis undir
haðs Hönd, líka sem ein siwkur leggur sig i Ræfna-

arans Hendur.

1. Sam. 3, 18. Eli sagði: Hann er Drottinn, hann gíori hvad honum er þekkt.

586. Gíeta Verallðarinnar Börn með saðar-
ligri Hiartans Alvörn bedid með þeirri
Þridia Bæn?

Nei, því þau stríða af Afsetningi móeti Guds
Vilja, og vilja að hann hagi stítt eftir þeirra dærlig-
um Vilja, og fýndsamlígu Gíergíæði.

Stoorda Bæn.

Gíef oss í Dag vort daglígt Braud.

587. Hvad stílsi fyrir daglígt Braud?

Allt það sem eigi mátt átt vera til þessa Lífs-
Þíargar, etc. Og er eigi allína bedid um, að vort
meigum óðlast þetta, heldur að það meigi einígt
bleffast oss.

588. Því kallast allt þetta Braud?

Af því Braudid er það almeðasta og naúðfón-
lígasta Medal, til Lífsamans Þíargar og Upp-
heldis.

589. Hvers vegna bíður þú um daglígt Braud?

Því eg átt að vera áttægdur með naúðfónlígt
Uppheldi, átt þess að stíppast eftir yfirflóot-
auktu.

1. Sam. 6, 8. Mátt vort þessum Stíði og Klædnad,
so láttum oss nægja.

590. Því er tilfaggt þetta Ord, í Dag?

Því eg mátt eigi ala Dñ áhars Morguns,
heldur láttu hvortítt Deigi nægja, sína Þíar-
ning.

ning. Matth. 6. 34.

591. Því seigir þú: Gief oss vort Braud?

Begna þess vier iníðskum einígg vörn Ná-
unga í Bænini, lífs þess begna, að vier eigum
að bidda, að vier mættum eta vort eigid Braud,
eñ eðfi stólið Braud með Nánglæti og Þeti, af
hverju orðsálast að ganga að Bonarvöl.

2. Theff. 3, 12. Sliktum bioðum vier og ættum
þa, fyrir vörn Drottins Jesú Chrístum, það þeir
erfidi með Spallæti, og eti sitt eigid Braud.

1. Theff 4, 11. 12.

592. A þa sá sem biddur um dagligt Braud að
erfida lífs fyrir því?

Jaa.

1. B. Mos. 3, 19. Í þínum Andlitis Sveita
stalltu neyta þíns Brauds.

593. Má þú Rífti þa eðfi vera öldungis
Jdiulus?

Nei, first hann vill eta, þa að hann að erfida, það
er, gjöra nokkud Gott, hvað sem vera kan til
Dyrdar Gudi og Gagns Náunganum.

1. Pet. 4, 10. Þíoni hver æðrum, hver ein, með þeirri
Glof sem hann hefur æðlast, so sem goðdir Forstöðrn-
armen margviðsligrar Guds Náðar.

Fimta Bæn.

Fyrirgief oss vorar Skuldir, so sem
vier og fyrirgiefum, vorum Skuldu-
nautum.

594. Hvað fyrir Skuld edur Gialld er það, sem
vier biddum Gud að fyrirgífa oss?

Verar

Borar Syndir með þeirra forþienta Straffi,
tíjmanligu og eolifju.

595. Vill Gud fyrirgefa þa Skuld aan
Betaliþngs ?

Christus hefur betalað þan síðarsta Þening
fyrir oss, sem eigi kunnum sialfst að betala, þar fyr-
ir biddum vier i þaans Rafni um Næð og Fyrir-
giefning.

596. Hefur Syndariu Þorð að bidda dagliga
um Fyrirgiefning Syndaña, þegar Gud hefur
einuðsiu tefid þau til Næðar ?

Jaa, líka so sem vier þursum dagliga Brauds
við, so þursum vier og líka Næðar og Fyrirgiefn-
ingar með, því vier ; Þvi midur ! Syndgum dag-
liga af Breiðleika, jafnvel þo Guds Born syndgi
eigi frammar af Afsetningi edur Zlgæfni.

Ps. 19, 13. Hver kan að formerkja hversu oft þau
mísgjörtr ? Fyrirgief þu mér mín heimugligañ Brest.

597. Hveriu lofum vier Gudi i þessari Bæa þa
vier leitum Fyrirgiefningar til þaans ?

Að vier astur aa mooti vilium fyrirgefa og for-
laata vorum Skulduantum, það ec hinum øð-
rum Moñum, sem brotíð kunn að hafa i mooti oss,
jafnvel þo vier forþienunt ecki þar með af Gudi
Syndaña Fyrirgiefning.

Col. 3, 13. Umliðid hver añañ, og ef að nokkur
hefur Klogu. Næal moot øðrum, þa fyrirgefíð það hver
øðrum iñbyrðis, líka so sem Christur hefur fyrirgefíð
yður, so skalad þier eíuig.

Luc. 6, 37. Fyrirgefíð, so mun yður fyrirgefíð
verða.

verða

598. Hafi þu fætt Haturssfulli og Hefndargiarni
að bidda með þessari Gímtu Bæn þér til nok-
kurs Gagns?

Nei, því með því það er eigi satt að hafi þú fyr-
irgíeft þeim sem gíordt hafa honum í móti, þá
biddur hafi, að Guð vilje ekki heildur fyririrgíefa
þér sínar Spindir, og það skíedur eigi heildur;
En Reidi Guðs blífsur yfir honum, lífska so sem
Reidi hans yfir Náunganum.

Skr. 28, 1. 2. Hver sijn skalskur hefne, að þeim
mun Drottín aftur hefna, og honum einig hans
Spindir aftur hallda. Fyririrgíef þínum Náunga,
það sem hafi þér misgíordt við þig, og bíð síðan,
so munu þér og lífska þínar Spindir verða fyrir-
gíefnar.

Matth. 6, 15. Ef þér fyririrgíefid eigi Móðunum
sín Brest, þá mun yðar Fadur eigi fyririrgíefa yð-
ur yðar Brest.

Stotta Bæn.

Eigi túleid þu oss í Freistni

599. Freistar Guð nokkurs Máts?

Hafi er ekki ein Freistari til þess Bonda, því
það er móotstæðiligt hans Heilagleífska. Jac. 1, 3.

600. Eru þar þá meir en einíslags Freíslingar til?

Jar, sumar eru af Guði til Góða, en hinar
til Úls eru af Dóslinum, Heíminum, og voru
eíglí Hóldi.

601. Hvað eru eíglíga þær Freíslingar sem
foma frá Guði?

Þar

Þær eru nokkurskonar víst Afíggjasmulag, andligt edur lífsamligt, sem Gud lætur Með i rata, til þess að reyna þá, og láta sía, hvert i þeirra Hjarða er soni Erva, Ríkrleiki, edur Þólmæði.

602. Erig þá nokkud til Dæmis uppar foddan Freistingar?

So reynist og fceilstast sá Ríski, med sínum Ríksdoomi, hvert hann sie mystfunsamur, sá Farsaki, med síni Orbyrgd, hvert hann sie arnægður, sá Mektugi, med síni Makt, hvert hann sie lítilætur, sá Befeli, med síni Eynd, hvert hann sie þólmúmoodur, sá sem hverki sier nie síne Huggun, er þar med reyndur, hvert hann gieti erwad, eingu að síður.

603. Þeckir Gud ekki ann- þessa Hjarða Mánsins?

Ad víssu þeckir Gud hans ínnu Þarna atleingdar, en hann vill, að Madurinn verði síalsum sier og oðrum riect kunnugur.

Joh. 6, 6. Þetta sagði hann af því að hann villdi reyna hann, þvíad hann víssí vel, hvað hann villdi gæra. Sía Estirdami Abrahams, 1. Mos. 22, 1. etc. Israels Koolks í Endimorkunni, 2. Mos. 16, 4. Ezech. 2. Chron. 32, 31.

604. Þidium vier þá i Siottu Bænni, að Gud freisti vor alðeilis ekki?

Nei, því það er ofs ofeliga mlsa nýtsamligt.

Jac. 1, 2. 3. Brædur mínir elstanligir! reiknid það forir allañ Fegnud, nær þier i margvísligar Freist:

Freistingar fallid, og vitid það yðar Erw verkar pol-
inæði.

605. Hvað er þa Meining þessarar Bænar?

Ad siðalsur Gud villdi eigi freista vor framt
yfir vort velka Meðn; heldur auðsýna sig erw,
fastan, og gíefa: föðdan Enda æ Freistingunni,
ad vier saum það holad, og þa hañ liður það,
ad vorir Dvinir freista vor, þa setie hañ þeim
riett Takmark.

606. Hverier eru þeir Dvinir sem freista vor
til hins Bonda?

Þeir eru: Döfulliñ, Heimurliñ, og vort eigs-
id Holld. og Bood.

607. Hvernig freistunsi vier af þessum þorum
Eaalskaalpar Dvinum?

1.) Döfulliñ, sá rietti Freistari, inssjitur
vondum Hugrenningum, eins og öðrum gloðan-
di Þilum.

Joh. 13. 2. Döfulliñ hafði sendt i Hiarta
Judæ Simonis Ischarioth ad hañ sofi Jesum.

2.) Heimurliñ, það er Heimins Bön, freista
med Dgnan, Tillockan, hneipslagum Est-
dæmum, og illum Muñræðum, sem spilla good-
um Sidum.

Orðst. B. 1. 10. Sou miñ, þegar illir Skauk-
ar locka þig, þa sita þu heim eðli.

3.) Bort Holld og Bood, edur illi Matte-
ura, so sem hiñ ualægasti og hæðsamtigasti D-
vinur, freistar vor med illum Gyrendum og Post-
ingum sem i Hugniñ koma.

Jac.

Jac. 1, 14. Hvert ein freistast, nær hann tilsteigist af síni eigin Gyrend, og lofsadur verður.

608. Hvað æt þú að gista sem freisladur verður til þess Bonda?

Hann skal vaka, bidda, og stríjda með þeim andlígu Hervopnum í mooti þessum Háskasamlígu Dvinnu.

Eph. 6, 16. 17. 18. Ulu frast alla hluti, þa höndlid Trövarinnar Skjöld, með hverjum þeir kunnid vtu að flokka öll Eldlig Skepti þess eitroda Dvinnar; Og griipid Hialm Híalpræðisins, og Sverd Andans, hvert að er Guds Ord, og biddid jöngliga í allri Raupurst, með Bænum og Beidni í Andanum, og þar til valid með öllu Stadfesti og Afalli fyrir Heilögum,

609. Er eðl þantrædur hæðiligir Þærkar og Hvarnir nú Gnd, háskasamlígar Freistingar af Dvöstinum, og Mánstús Hlarta?

Jæ, en sérhver tröadur Madur, sem hefur Andstogd æt þvi, og stríjdir þar æt mooti, eftir fremsta Megni, mætt hugga sig þar við, að Gud sér, að honum er það eigi í Skalsfræði, heldur er það ein sárllig Þæning, þu er og að síðustu verður til Sæluhíalpar Nota.

610. Gietur Madur eigi síalsur leidd sig í Freistni?

Ju, þa hann ei flitr og fordast, allt Tælisæri til þess sem Glt er, heldur les skadllgar Þækur, umgengst uggalaust með Bormum Beralldarinnar, eðr tekur sér frastvöfir sitt Embætti, þa hluti sprit Hendur, sem kunnid að lada hann til Gynda, og Hneipia hann.

611. Hvað er Hneirli?

Ein Afsteiting, sem liggur í Beiði fyrir vorri Sölu, og kann að verða heiti til Falls.

612. Er þá Hneirlid margslags?

Efenslags.

(1. Glefid Hneirli, sem öðrum verður giefid, með syndsamligum Ordum, Atvikum, Athofnum, Forsómun (þess sem giorast skal) edur og með Misbröfnum sína Friðheita, fierdeilis þá það skiedur af þeim, sem í þeim þrenur Hofud. Stiectum eru yfir aðra hödnir til goðdrar Þyrimindar.

(2 Tekid Hneirli, sem rængliga er tekid af því sem er saklaust og gott.

Matth. 18, 7. Þei sic Heiminum fyrir Hneiplanir.

1. Cor. 8, 13. Rom. 14, 13. o. s. f.

Matth. 15, 12. 13. 14. Þá geingu haús Þærifveinar að honum og sögdu: Þeistu, að þá er þeir Þharisæi heyrdu það Ord, hneirludust þeir? En þá svaradi og sagdi: Öll Plantan hverja minn Himnestur Þadir plantar eigi, mun uppræst. Lætid þá fara, þeir eru blindir og blindra Leidtogar, ef blindur leidir aðan blindan, þá falla þeir báðir í Gröfina. Joh. 6, 60. 61.

Stounda Bæn.

Hellur frelsa oss frá Illu.

613. Er margslags það Illa sem vier hier
afbidium?

Fernslags, nefniliaa, so mikid sem aðhræir Sölu, Lijf, Veru og Gof, og þar Dofullin er illur, Þar, Ordsof til alls hins Illa, þá bidium vier og
N t þess.

í þessari Bæn móori hönum.

614. Hvað er Jult, sem snertir og skadar Sælina?

Síaklf Syndin, sem er Root alls Jls, nagsandi Samviðska, Forherding, Dröjnglan, og Eplijf Helvigtis Angist.

615. Hvað er Jult, sem snertir og skadar Lífamañ?

Alrahandi Sívaldooimar, og adrar tilfinnafligar sárar Kvalir, af Hwongri, Kulda, Faangelsi, Landflootta, og öðru þessháttar.

616. Hvað er Jult, sem snertir og skadar Veru, vora og Góts?

Raan Tijmañligra Audæfa af Dvinum, edur Pioosum, Ellds. Bruni, Batns. Bodi, svijvirdiligur Almoodur, Hædung og Skoñ.

617. Hvað eigum vier hellbst ad afbidia af öllu þessu hinu Jla?

Það sem Jult er aðhrærandi Sælina, því ef vier höfum Fíld við Gud í einni goodri Samviðsku, þá kunum vier ad hughreysta oss í öllu öðru Rootlæti, því það er þá first ein heilsufamligur Kross.

618. Af hverju er Krossin heilsufamligur?

Því hañ nidurdempar Syndina, Slaakfræði Holdisins, og Elskuna til Helmsins, uppvekur Eftirlaungun estir þessri Himnesku Roosend, hañ æfir, reynir, og storkir Tröna, og heñar Aðexti, (eini) Bænina, Yfirvegan Guds Orða, Audmíkt, Poliñmædi, Reynslu, og Bonina; Hañ lætur Guds Raad og Almatti merklast í vorum Breyfkleika, hañ glöfir oss samlika Jesu Mínd,
og

og leggur so Beigin til þess stærri Beasemdar.

Þess. Giorub. 14, 22. Oss birtar fyrir margar
Hrellingar in ad ganga i Guds Ríki.

619 Ern eigi þeir Ogudligu og so Tíðum
Krossberendur?

Nei, eingin er Krossberari, nema þess Kross-
festa Jesu Estirfilgiari; En sá Ogudligi þesur ad
sonu margar Plögur, sem hafi oftast nær giorir
sær siakfur. Psal. 32, 10.

620. Hvenær verður eitt Guds Barn fullkom-
liga frelsad frá öllu Illu?

J Daudanum, sem þvi er ein Frelsan frá þess-
um Daudans Viskama.

621. Meigum vier þa nokund ofta oss Daudans?

Ecki af Dholimædi, heldur af Leida aa Synd
inni, og Ervarinær Estirlaungun til þeirrar full-
komnu Sameiningar við vorn Hiartk æra End-
urlausnara, en þo so, ad vier med Polimædi
besolum það hans Vilja.

Phil. 1, 23. Eg þess. Syrend aa frá ad skiliast, og
híaa Christo ad vera.

622. Hafa þau D. umvendudu Heimsins Börn
noktra Dröfot ad ofta sær Daudans?

Nei, þvi þa þau glöra það, vfirvega þau eigi
hönd þar eftir. Hal frá in við þau koma, og hverfu
herfiligur ad sær Kvalastadur, sem þeirra Sær-
ir komast i med Daudanum.

623. Hver sær þa Sæluhíalpligan Dauda?

Saa sem þess i Drottini, það er i riettu Ervar-

innar Samfelagi við Herran Jesum.

Opnber. B. 14, 13. Sælir eru þeir Framlidnu sem í Drottni deya í fræ þessu. Já, Andinn seigir, að þeir hvíli af þeirra Erfiði, en þeirra Verk fylgia þeim eftir. Ebr. 11, 13.

624. Eru þa eigi allir sælir, sem kalladur eru so, þa þeir eru dauðir?

Nei.

Spek. B. 3, 1. Sælir ríttlaatra eru í Guds Hendi, og eingið Þína snertir þær.

625. Hvernig hljóðar Miðurlagid af Fadir vor?

Þviad þitt er Ríktid, Mátturinn, og Dyrðin, að Eylifu, Amen.

626. Hvar sýrir minni þu biddandi Sæla þessara Hluta hjðarst í Bæninni?

Begna þess, að það er kröftugt Medal til Uppörvunar í Ewöni og Boninni um Bænheyrsluna, að minnast æ Guds Ríkti, Magt og Dýrd.

627. Hvað merkir það Ord Amen, sem seinast er tillagð?

Þetta okuða Ord merkir Já, vissuliga, sannliga, það skal verða.

628. Kann Maður þa að vera viss um, að hann verði bænheyrður, og aðlist það sem hann bidur um?

Já, því Gud hefur befað að bidda, og lagt Befalninu um Sýrriheyrð til, so það skal skie að hann skal bænheyrður. Amen, Amen, þetta skal þier allt vissuliga aiefast. Líka so verdum vier vissir gjörðir þar um af Sýrriboon Christi, Heilags

lags Anda, og allrar Christiligrar Korfur.

Luc. 11, 9. Bidied, og mun yður giefast, og leitid að, og munud þítt fínt, kníð að, og mun fyrir yður upplöfð verða. Psal. 50, 15. Ef. 65, 24. Joh. 16, 24.

629. En stíður það þá allíð?

Já, nema so sé að Maður bidie í móeti Guðs Willa, edur um það sem hann heildur of sé eigi þienanligt, og þá veitir hann of eigi það sama, heildur að að betra í þess Stad

1. Joh. 5, 14: Það er sú Dorsung sem vier höfum til hans, að ef vier bidium nekkurs eftir hans Willa, þá heyrir hann of. 2. Cor. 12, 8. 9.

630. Latur Guð þá Bænheyrsluna koma strax fram?

Stundum, en eigi allvíst; Því þá hann vill að vier jdkum of í stadfastri Tru, Bon, og Þolinæði, þá dregur hann Hialpina undan um Stundar Sakir, og latur hana koma í rlettan Tíma. Sjar Habac. 2, 3. 2. Pet. 3, 9.

631. Seig vier nu kofins: Hvat að þá að koma Mañi til þess að bidia kofigæfliga?

Guðs Befalning og Forirheit, Mañestiumar eigiñ Meyd, og ypparlig Notsend, (sem hun hefur af Bæna-Jdiuñi), so og, að Truvin kufi að eflast, og Guð verði dijedkadur og losadur fyrir Bænheyrsluna.

~~~~~
Ut af Stjrnar Sacramentinu.

632. Hvat er eitt Sacramenti?

Það er fierdeilis heilög Handtíering (heilagt Verk,
N 3

Berf, og heila Þíðonusta) iúfett af Gudi, i hverri hañ med sonilíguni Medolum fræmbíður, þeir og staðfestir sína ósonlígu Nað og himnef Siði.

633. Hvað mörg voru Sacramentiñ i Samla Testamentinu?

Tvo; Umfurniñ, og Þæska-Lambid.

634. Hvað skilur þu fyrir Umfurnina?

Gud skipaði Abraham að allt Karlkyns af hañs Sæði, skuldi endilíga umfrierast eftir Fæðinguna, og meðtafast með því móti i Saltmarla við Gud. þó reiddu Gyðingarnir sig raungliga uppá Umfurn þeirra i Holldinu, þar þeir voru eigi að Hartonu umfornir i Andanum.

1. Mos. 17, 19. etc. Rom. 2, 28. 29. Jerem. 9, 26.

635. Hvað skilur þu fyrir Þæska Lambid?

Þæska Lambid var tilsett af Gudi að Dögum Moses, til Miñs um Utleidslu Israels Fools af Egyptalandi; Með því var og þeirra Fæð staðfest, um þa Messiam sem koma ætti, hver og einnig mundi læta slautra síer eins og einu Lambi.

2. Mos. 12, 1. 10. 1. Cor. 5, 7. Ebr. 11, 28.

636. Eru mörg Sacramenti i Nya Testamentinu?

3 Staðñ fyrir Umfurnina og Þæska Lambid hefur vor Drottinn Jesus iúfett öñur Tvo i því Nya Testamenti, sem er: Su heilaga Skírn, og það heilaga Kvöldmæltíðar Sacramenti.

637. Eru þa allir Christnir skuldugir að tíðka þau heilögu Sacrament?

Jæ,

Jaa, þeim býriar að þakka Guði fyrir þvílíft
Máðar Medöl, og einganveiginni að forsoema þau
nie fyrirliða; En meiga þó eigi ann sáttar 3d-
runar og Ferðar, hafa eitt fariðsligt Traust að
Brennun þessara Medala, (edur í síni Hugstots
Blindni reida sig uppá það, að þeir verði Sæl-
luhoolpni, first þeir hafi þessi Medöl brennad.)

638. Hver Mismunur er þá á þessum Tveimur
Sacramentum?

3 Skjennar Sacramentinu verður Mañess-
lañ so sem í giegnum sinar Dyr lautiñ in i Gu-
ðs Kyrkiu og sameingd Guðs Máðar og heil-
lagra Samfelagi; En fyrir verdugliga Bren-
kun Altaris Sacramentisins stadsfestist og stirkist
heñar Sæl í því Góða, sem aður var uppbiriad.

639. Hósum vier margt að athuga um Skjennar
Sacramentid?

Prent, sem er; hvað það er? Hvað Gott Guð
veitir oss með því? Og hvar til það skyldar oss?

640. Hvað er Skjennar Sacramentid?

Skjennin er ekki einsamalt Vatn. Les Fræðin.

641. Hvað er þú þá meira?

Hún er það Vatn, sem samañ er reyrðt og bund-
id, etc.

642. Er þá margslags veruligt Efni í þeirri
Heilögu Skjenn?

Tveñslags: nefniliga, Vatnid og Guðs Ord,
samlagad Vatninu.

643. Hvað fyrir Vatn er það?

Það er rétt náttúrligt og almehiliat Batn.

644. Hvert er það Ord sem samlagad er
Batninn?

Það er Jesu Ord: Matth. 28, 19. Marc.
16, 15. 16. Farid út og fíndið öllum
Þjóðum, og skrifid þær í Nafni Födur,
og Sonar, og Heilags Anda.

645. Hvað er Juhallid þessara Orða?

Það er tveíslags, sem er Skipan að Skíra og
láta sig Skíra, so og líka Fyrirheitid um Sölu-
hiatpina handa þeim sem eru skirdir, og þar með
sanna líga trúa.

646. Hvernig er farid að Skíra?

Manninum er diift í Batnid, ellegar því er aus-
id yfir hann, í Nafni Guds Födur, Sonar, og Hei-
lags Anda.

657. Hvar fyrir nefnist þeirrar Heilögu Pre-
ingar Nafn við Skírnina?

Það hefur Christus so skipað til þess, að ar-
vijsa þar með, að sá skirði kemist þá í nafn-
me Samkvæmi, og Sameining við Gud, heyr-
ir honum til, og er teiknadur með hans Nafni.

648. Hver æ so að skírast?

Allar Þjóðir, so hefur Christus skipað í Jn-
setningar Ordunum, og líka einlg Ungbörnin,
það eru allir Men að einum undanfæmum,
sem vilja komast inn í Guds Söfnud, og verða
Söfnuðspnr.

649. Hver ma þetta skilja?

Þegar Raðshy Etesur, ma þad giora hver ein Christið Madur, en regluliga verdur Skjennin framinn og veitt af Guds Pienurum, sem eru Berktioornar Men (Raðsmen) yfir Guds Leyndardoomum. 1. Cor. 4, 1.

650. Hvað Gagn og Nýtsend er að Skjenninni?

Þad hun verkar og framkvæmir í oss Þyrirgiefning Syndanna, frelsar oss frá Daudanum og Döflinum, og giefur okkum þeim eplijst Ljós, sem trúa þessum Guds Orðum og Þyrirheitum.

Guds Ord og Þyrirheitin eru þessi.

Marc. 16, 16. Hver hann tróir og verdur skjennur, sá skal Sáluhoolpin verda, en hver sem ekki tróir hann skal fordæmast.

651. Hver er Meining þessara Orða?

Þessi: Ad Skjennin giorir oss Evofalldt Gagn, fírst freijar hun oss frá miklu Illu, þar næst veitir hun oss mikid Gott.

652. Hvort er hjerdeilið þad Fírsta Illa sem Skjennin frelsar oss frá?

Syndin, frá hværi hun frelsar oss, þad er, að kvitt verdur giefid bædi Sekt og Straff Uppruna Syndariðnar, so vel sem þeirrar Gioranligu, og Makt og Yfirrað Syndariðnar verda midurdempud, fyrir Christi Kraft, i þeim sem skjennur er, jafnvel þó Syndariðnar Doot takist

eigi i burt til fulls.

Rom. 6, 4. Þvi erum vier og einig með honum greftradir, fyrir Skjernina i Daudan, uppá þad, að lifa sem Christur er uppvakið frá Daudum, fyrir Dírd Góðrúns, lifa so skulum vier ganga i einu niju Vísferni.

653. Hvað er þad Ánab Illa, sem Skjarnið frijar oss frá?

Daudið; Þvi allar Þæmingar, og sá síðasti Biskilnadur hiedan frá þessu Vísfi, er þeim, sem eru Skjardir, og Trvadir Christur Með, ecki nockurt Straff edur Skadi, heldur ein Abati, blessadur Kross, og ein Sæluhíalsþligur Heimflutningur, og Þingangur i þad eplísa Vísf, með því lifa sá andligi og eplísi Daudi þesur og tapad allri síni Makt vfir þeim.

1. Cor. 15, 55. og 57. Daudi! þvar er þín Broddur? Helvíti! þvar er þín Sigur? Gudi þeu þackir, sem oss þesur Sigurinn gíefið fyrir Drottinn vorn Jesum Christum.

654. Hvað er þad Þridia Illa sem Skjarnið frelsar oss frá?

Diosullið, þvæ ed tapar síni Makt á þeim sem fyrir Skjernina eru komnir frá Myrkrunum til Þíofrúns, og frá Andskotans Valli til Guds. Þosi. Siarab. 26, 18. Col. 1. 13.

655. Þesur Christur ecki frelsad oss frá Sundið, Daudanum og Dioslinum: Hvernig tileinkast þa Skjarnið, að þun hafi frelsad oss frá þessu?

Begna þess, Skjarnið er þad Medal, fyrir hvert

hvert vier komunst i Samfielag med Christo og
nootum hans Belgjörninga.

Gal. 3, 27. So margir af yður, sem ernd skjirðir
uppá Christum, þær hafið þkæðst Christo.
Rom. 6, 3. 4.

656. Hvað Gott utvegur Skjörnið ofi i Stadið
þess Jla sem hun frijar ofi frá?

Eyljst Þijf og Sæluhialp, sem eigi kafi afið
en filaiast ad med Forirgiefning Syndana, hia
þeim Christnu, sem skjirðir eru og trwa.

Marc. 16, 16. Hver hafi trwir og verður skjirður,
sa skal hoolpið verða, en hver eigi trwir, hafi skal for-
dæmast.

657. I hveriu er Sæluhialpið iñifalið?

I því, ad sameinast við Gud, og noota Guds;
Þvi hafi er sa æðsti Goodi, og su veruliga Sæla.
Joh. 17, 21. 27.

658. Verða þa allir Sæluhoolpir sem
eru skjirðir?

Nei, ecki allir, heldur þeir skjirðir, sem trwa;
Þvi Christur seigir, ad hver sem ecki trwi, skuli
verða fordæmdur, jafnvel þo hafi se skjirður.

659. Er það þa mögult ad Smæðarnið
hafi Trwna?

Jaa, því þau gieta tekid a moeti Verfun Hei-
lags Anda, jafnvel þo það vitist og fornemist eigi.

Luc 1, 15. Þegar i Moodskefidi mun hafi upp-
fylltur verða af Heilögum Anda. Psal. 22, 10. 11.
Psal. 8, 3. Matth. 18, 6. Cap. 19, 14.

660. Fordæmasti þau Ungbörn sem dega ædur
en þau hljóta Skjörn?

Eingönguvelginn, því þau forakta eigi, heldur
missa það Medal Máðarinnar, sem Gud hefur
ad sönu bundid oss við, en eigi sialfsán sig, því lífs-
ka gietur hann giordt Saurhóolpið ein Skjörn.

Matth. 18, 14. So er eigi Vilie Godur yðar
sem æ Himnum er, ad ein af þessum Smáru tapist.

661. Med því það er so stóor og mikilsverdur
Hlutur ad fælsa Men frá Syndinni, Daudanum
og Döflinum, og gíefa þeim það eylija
Líff, seig miter þa: Hvernig kán Vatn-
id ad framkvæma so vegliga Hluti?

Vatnid mást ekki lífs orka, heldur, etc. Les
Fræðinn frammat hiet um.

662. Þvi kallast Skjörnið Endursæðingarlang?

Þvi ad Skjörnið er Endursæðingar Medal
híar þeim Ungu, lífsa so sem Ordid (er Endursæð-
ingar Medal) híar þeim Gómlu.

663. En hvar fyrir kallast Skjörnið ein Laug
edur Varnslang i Ordinu?

Þad er talad i Eftirlíking, því so sem nijsædd
Born verda laugud og þveiginn, af lífsamligum
Saurindum, so verdur Saurinn, med Skjörn
Lauginni, þveiginn og hreinsud af viðbiæðsligum
Syndarinnar Saurindum.

1. Petr. 3, 21. Skjörnið er ekki Burttekt Holdfins
Saurugleífsa, heldur Sattmáli goðrar Sam-
vísfu við Gud.

664. Þvi kallast Skjörnið i þessum Ordum
ein Sattmáli?

Al þvi i heini framsetiast Spursmaal nokkur, og verður inngengiñ ein vís Sættmáli, þegar Gud glórir Loford við Mániñ, og Madurini glórir aftur æ móti Loford við Gud.

665. Hverin Goodu losar Gud Málinum i þessum Skjrnar Sættmála?

Öllum þeim mikilsverdu Hlutum, sem vier hofum ádur heyr, sem er: Frijan frá Syndiñl, Daudannum og Dlostinum, en Hlutfipri i evlifu Ljfi, edur Barna Retti og Arföku i Guds Ríki.

666. Hverin Goodu losar Madur þa Gudi ástur æ móti i Skjrnar Sættmálanum?

Þessu ad hañ vilie afneita, affeigia, og i móti standa Dlostinum, og öllum hañs Verfum, sem er: Þrældöemur Syndariñar, og öllu hañs Athæfi, nefniliga: Hoffragt þessarar Veraldar; So og, ad hañ vilie tröva æ Gud Födur, Son, og Heilagañ Anda.

667. Er það mögult ad hallda þena Sættmála goöðrar Samvitsku?

Jaa, fyrir Guds Ræd er það mögult fyrir þa tröndu, sem vaka, bidia, og stríða dagliga æ móti Dlostinum og hañs Athæfi.

Phil. 4, 13. Eg formaa alla Hluti fyrir þa, sem mig máttugaañ glórir, sem er Christur.

668. En syndga þau tröndu Guds Børn eigi öfliga af Breiskleika?

Joo, þvi midur! Þo falla þau eigi þor fyrir ne Ræðar Sættmálanum við Gud. Rom. 8, 1.

669.

669? Hvernig stíedur það þá, að Mædurinn selur
fræðingnum Skrifnar Sattmála?

Það kafi að stíe, aðnadhvert:

1.) Með þeim Hætti sem lítið ber á, og eigi
formerkist, með Andvaraleysi, þegar Skrifnar
Sattmálin er eigi alltið hafður fyrir Augum
stær, eftir því sem Arið fólga, Mædar, Berf-
unum Heilags Anda er móttíðid, son Bæn-
rælni, og rítt Þfívegan Guds Orða forsoom-
ast, og þá Mædur gíesur topt að vera athuga-
samur um sitt Híarta, og hættr á því, að stíe-
da víð þá andlíau Övini, og Símslagid verður so
síðan hvað af hverju eftir Beralldarinnar Hættu-
lagi Beralldligt, Hiegoomligt, Dandligt og
Hollligt, hvar til Foreldrarinnar, eru almen-
liga, og það opt með stórrí Ástundan, hin stær-
sta Orsök. Ebr. 3, 12. 14. Rom. 12, 2. 1.
Joh. 2, 15. 17. Jac 1, 27. Cap. 4, 4.

Ellegar 2.) Það stíedur, so mer ber á, edur
meir eftirtakaliga, þá Mædurinn selur í epín-
berar og utværtis Drötnand: Syndir Illvillans,
og í Skalkapar. Eph. 4, 29 30. Ef 3, 16. o.s.f.

670. Þegar einhver þesur nú so með Horduleysi
edur Illræðis Syndum rofíð sín Skrifnar
Sattmála, er þá einqrar Mædar fram-
ar að vænta fyrir hann?

Jw, að meðan en er Kostur á að yðrast, (í
Ufröndunar og Frövarinnar Standi) með því
Gud á Mædarinnar Tíjma kallar alla Synd-
uga til Þfírbótas. Jer. 3, 1. 6. 7. Ef. 55, 6 7.
Ejch.

Ezech. 33, 11. 2. Pet. 3, 9.

671. Skal þú þá skirast uppá niðt sem við
umvenda sier?

Nei, eingaunveigið, þú skal skilmaali sem ros,
í þú var á Maðsins Siðu, stendur en þú orast,
aður á Guds Siðu, og þú ert Trígð verður ekki að
eingu fyrir Maðnaða Bantrú. Rom. 3, 3.

672. Hvað er þú umvendan, fyrir hverja ein
Syndari kienst astur á nið i Guds Ráð og
Sættmála goðdrar Samvitku?

Að yðrast eða umvendast, er óð kánast i Hiar-
ta sínu við sínar Syndir, sem Ráður dregur þes-
ur, og alla Banart sínar Syndumspiltu Rætt-
uru, larta þær ganga sier til Hiarða, hrellast af
heim, og hata þær, og að þáfa iniliga Estirlang-
an eftir Guds Ráð i Christo, og setja sier alvar-
liga i Síni að betra síni Yfnað.

673. Hversu margslags Umvændun edur Ydrun er til?

Tvennslags: þeirra Follnu, og hína er Standa

674. Hvað er Ydrun þeirra Follnu?

Þegar þú Maðessia sem frá Guds Ráð er
fallið, og i Syndinni er dauð, verður fyrir Guds
Kraft astur uppóakið til þess andliga Ljófins
fyrir Trúna, forlíkud við Gud, og þannig óld-
ungis umvændud og umbreitt.

2. Tim. 2, 25. 26. Og straffid þú sem þarlastir
eru, ef að Gud gíafi þeim einhverja Síni Yfiboð,
Sætleikni að vidurleikna, og Endurviltkadir verða
ur Diosulsins Snoru, af þeirri þeir sangadur eru,
eftir

estir háls Bilia. Jer. 3, 1. 6. 7. Eph. 2, 4. 5. Post.
Gjörnb. 26, 18.

675. Hvað er 'Jðran þeirra sem Standa?

Þegar þeir Tröundu bera dagligt Angur fyrir þeirra umildnu Syndir, og ein þá vildodandi Avirdingar, bidia Gud Gyrgiefningar að þeim i Jesu Nasni, og einsetja sér að deyða allar Gyndir.

Gal. 5, 24. Þeir sem Christo tilheyra, þeir Krossfesta sitt Hold með Gyrdum og Tilhneig ingum. 2. Cor. 7, 1. 1. Joh. 3, 3.

676. Eiga Men endiliga að vita þessa Mismun?

Já, til að burtdrífa Andvarasensid frá Heimsins Bornum, sem meina, að þau ydrift og umvendi sér dagliga, sérdeilis þegar þau ganga til Skrifta, þó þau séu ein þá andliga Daud, og að Hugstotsins edur Hiartans Lagsæt ingar, og hafi eigi lagt riettað Grundvoll Jðrunar inar frá dandum Verkum. Ebr. 6, 1.

677. Hversu margir eru Partar saðrar Jðrunar?

Tveir, sem er, fyrst Angur og Treigi fyrir Gyndirnar, þar næst, Tröun að Drottin Jesum, hværrar Avörtur að er su nija Hliðni.

678. Gietur Madurinn eigi tröad að, og huggað sig við Jesum Christum, nema hann fíni aður firri til Angurs fyrir Gyndirnar?

Nei, su Trö sem skal handla Christum, hlítur að uppfveikfast með því, að vier sínum til vots syndug

synduga Eyndarhags, því aðfars erum vier elnir af þeim, sem meina þeir síu hraustir og heilbrigdir, er eigi þurfi Læfningar við. Matth. 9, 12.

679. Hvað er sálarligt Angur og Treigt fyrir Syndirnar?

Andlig Særing og Drelling sem sundurkremur Hiartad, og lætur því so sem svijda, Fax, freistir lifka á stundum Tæar og Grætt ut af Syndarans Flugum.

2. Cor. 7, 10. Su Hriggd sem er af Gudi, verkar Zdran til Hialprædis, hvers eingaú ydrar, en þessa Heims Hriggd verkar Dauda. Matth. 26, 75.

(Sia 672. Spurning.)

680. Hvað stoort á foddan Angur og Treigt að vera?

Gud sialfur hltir þan rietta Mæta, estir fier hvers Syndara andligu og narattarligu Tilstandi, en ad minsta Kostli hltitur það alvarliga ad hrella oss, ad vier hofum med Syndunum tap ad Guds Naad, og so eigum ver ad vera hræddir vid Syndina sem sialfan Diefuliñ, so sem sial er af Dæmi Davids i øllum hans Zdrun- ar Psalmum.

681. Hvar af á ad koma foddan Angur fyrir Syndirnar?

Eði allina af Kvijda fyrir Syndariñnar Straffi, því þa er það eins og Achabs Hæfni, 1. Kong. 3, 21, 27. og so framveigis; heldur og so fierdeilis af Hatri til sialfrar Syndariñ-

at, sem og af Yfirvegan Guds Eistu og Belgjörninga, þa Madur sier sitt skjelsiliga Opacklæti við foddan ein goodan og Siæðsku, rískan Gud.

682. Hvað er til Nánda fyrir ein hræddan og aangræddan Syndara, so ad han kuni ad rietta við, og falla eigi i Drvinglan?

Han skal jaxta sínar Syndir, og leita Guds Náadar i Christo med Tröni.

683. Fyrir hverium aa Madur ad jaxta Syndir sínar?

Fírst fyrir Gudi, sem alla Hluti veit ad sönu, en uthelmutir þo þviljka Audmijkt: Þar estir, fyrir sínum Natunga, ef Madur hesur misgjörðt við han; Hler til hljdir og, ad þeir, sem hafa sturlad Söfnudiñ med opínberum Hneirfunum, forlífi sig við han astur aa nij med opínberri Medkæningu, og ad sijdustu skal Madur jaxta sínar Syndir fyrir Sælusforgaranum.

Jac. 5, 16. Jaxti hvor öðrum sínar Syndir, og bidied hver fyrir öðrum, þad þier heilbrigdir verdid.

684. Hveriar Syndir aa Madur ad medkæna?

Ecki allar Breiðskæfens Syndir, sem eru, þvi midur! fleiri en vier siakfir vitum, heildur þær, sem hellst þviinga, naga, og orooliga giora Samvitfuna; Þo aa ekki ad giorast hler af nockur Þapstf Samvitfukrogan, so sem þad Tröni ekki ad fyrirgiesast, sem Madur skristadist ekki um sier i Lagi; Helledur skiedur foddan sier.

Dellis

Deilis Medkleining allema vegna sínar stóru
Nótsemdar, þar ed Sælsforgariñ, þa Synd-
ariñ so opnar fyrir honum sitt Hiarta, og so sem
uteys sínu Hiartalagi fyrir honum, sær. Hent-
ugleika til að koma hans Samvitsku til Hælp-
ar, at mooti söddan Syndum, með miklu betri
Undirviisan, Ræðlegging og Huggun; Og at
Kleifadireiñ þessari heimugligri Medkleiningu
einið ad leina.

Psal. 32, 3. 4. 5. Þa ed eg villdi hafa þagad,
þa urdu minn Beln máttlaus, af míni dagligri
Veinan. Þvi ad þinn Hónd var Rætt sem Dag-
þveng yfir mier, so ad minn Böfvan upphornadi, so
sem at Sumar hornar, Sela. Þar fyrir medkleini
eg þier minnar Syndir, og dreg ekki Dulur at
mín Misgjörning. Eg sagdi: Gæta vil eg Drottui
minnar Yfirroðslur, þa fyrirgeffst þu mier þá
Misverknad minnar Syndar, Sela.

685. Hvað hlýðir nu frammar til sáðarligrar
Yfirboatar edur Ydrunar?

Sæi Áðar Partur Ydrunariñar, og sæi sem
mest riður at, er Tróin at Christum, hvar um
ædur er höndsað i Þridu Greiniñi.

686. Seig þu mier þa og so þier, hvar ad þi Tró-
ariñar rietti Verknadur og Aldferð, edur Yðlan
þíat einum Angursfallum Syndara?

Þegar eini fræðfalliñ Syndari, grynist ad leita
Guds Ráðar, og kemast afur i sín Seljngar
Sattmála, þa síur þá eigst strax i sínu Hiarta

Kraft þess fullkomna Althvarfs og Ervnnadar Trausts (sem hann leitar til hía Gudi) heildur bir-
iast Ervni hía honnum með Hwngari og Þorsta,
það er, Estirlaungun eftir Chrísti Ríettláti.

687. Hvernig fær hann þa frelara Traust og
Dwrfung Ervvarinnar?

Þegar hann bidur og les með Estirlaungan, og
þfíreugar Orð Evangelii, þa lofst hann og ladast
til af Jesu Afstemandar Tilbodi.

Matth. 11, 28. Komid til mína allir þier sem erfíð-
id, og Þwnga erud hládnir, eg vil endurnæra yður.

688. Hann þa Sattmáli Skjrnariðar lija
ad koma þier til Huggunar og Ervarstýrk-
ingar einum Synðara?

Já vísuliga; því þar ed Sattmálið af Guds
Alfu stendur alltið orastadur þa standa og Ræð-
ar Dyrnar opnar, fyrir þeim Synðara sem ydrast
og leitar Ræðar, Já, Gud stendur allan Dag,
íð með utbreidda Arma Elfsunar, til ad taka at
mooti og fadma ad sier astur æ nij þa fortöpuda Synina
sem koma heim astur til Födur. Hwssins. Luc. 15, 20.
Ef. 65, 1. 2. Rom. 2, 4. Cap. 5, 20. 1. Tim. 2, 4.

689. Verdur Synðarið þa endurfæddur ad
niju æ Tijna hans Jdrunar, eftir það hann
hefur tapad þeirri fyrstu Skjrnar Ræð,
sem hann endurfæddi?

Já, sierhver Umvendon fæa daudum Berf-
um og Uppvakning ad lifa i nijum Lifnadi, er nij
Fæding.

690. Er Skjrnin þa eð þad einasta Meda
Endurfædingariðar?

Nei,

Rei , Orðid hefur sama Kraft og Verkan.

1. Pet. 1, 23. So sem þeir , hverir endurbornir eru, eigi af forgeingiligu , heldur af oforgeingiligu Sæði , sem er af Orði Guðs lifanda , það afstálga blífsur.

691. Seig mæi framveigis með Lutheri Orðum þráð Skjrnin merkir ?

Hun merkir það , að sá gamli Adam , etc.

Les Fræðin.

692. Hvað er sá gamli Adam, edur gamli Madur?

So Fallast Banart þeirrar Syndum, spilstu Nátturu, su Uppruna Synd sem i ös þið, með fjnnum syndsamligum Tilhneigingum, og Lofstingum, sem vier þofum allt i Arf tekid estir Adam.

Eph. 4, 22. So afleggid i frá yður estir fyrri Breitni hlñ gamla Mánni.

693. Hvað æi að giera við þann gamla Adam ?

Þann æi að deyðast og drectlast, það er, undirþrectlast með dagligri Yðran, og æi það verðum vier mintri með Skjrninni, i hverri þeir yfir-
aufast Barninu sem skjyðte eru, edur þeir dýfast i það, estir Hætti þeirrar Fírstu Kerku.

694. Hvað er sá Nye Madurinn ?

Það sama sem su nija andliga Aet og Náttura, Siðislag, Upplýsing, Estirlængan og Kraftur, sem giefast með Endursæðingunni.

695. Hvernig æi þessi Nye Madur dagliga að framfoma æ meir og meir, og uppríssa i ös ?

Þannveg, að vier fyrir Endurnijanina og heñar Kraft, forum dagliga vaxandi i því Goða, og

lættomnu Guds Mind og Christi Siðslag æ meir og meir birtast, og ærsanast í voru Þrausferdi, hvar til vor Skjennskyldar oss, so og einlg eigum vier þar um æminnit ad vera, þar vier sicutum þa vera upptekna ásture ut Þotninu, sem skjrdie eru, (þar sem so er farid ad skjra eftir Sið hiðar fyrstu Christni) og æ því hvers Christiðs Máns Þjfern, ad vera haðs daglig Skjennar Þokun (so æ hvers Christið Madur dæsliga ad lætta skjraðst.)

Eph. 4, 23. 24. Endurnijed þdur í Andá þdvars Hugskots, og klædist þeim nija Máni, sem eftir Gudi er skapadur í sanarligu Rietslæti og Heilagleika.

696. Hvar stadfestist en nu framur þessi Samleiki um Deyding Adams og Christi nija Þjfgun í þeim skjedu Christnu?

St. Það seigir.

Rom. 6, 4. Þvi erum vier og einig með honum grefst radie, fyrir Siðnina, í Daudan, uppæ þad, ad lifa sem Christur er uppðakið frá Daudum, fyrir Þjrd Þodursins, lifa so skulum vier ganga í einu niju Þjferni.

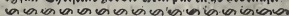
697. Hvar er Skulda þeirra sem halda Þorunum undir Skjenn?

1.) Ad þeir minnst sjns Skjennar Sattmæsla, og þroosi sig sicut, hversu þeir hafi halldid hað, og einsetie sjer ad lagfæra þad sem í því er ærsant orðid.

2.) Ad þeir bidie hiartanliga fyrir þeim, sem þeir halda undir Skjenn.

3.) Ad þeir sjudan, eftir því sem Þorsgjorist, og þeir

þeir hafa Efni til , hiauti til að Barnid uppföstrist í Otta Guds, og þess vegna eiga ríetsfíkt aðir, og san. Christnir goðdir Men þar til að utvefist.

Ut af Altarisins Sacramenti.

698. Er það margt sem vita skal og athuga um þetta Heilaga Sacramenti?

Sírdellis Fernt, sem er, hvað það er, hver það er að bræfa, til hvers Gagns það er, og hvernig Maður er sig til þess verdugliga að bræfa.

699. Hvað er Sacramentum Altarisins, eður þu Heilaga Kvöldmáltíð?

Sannarligt Hóld og Blood, vors Herra Jesu Christi undir Braudi og Vini, insett af Christo sálsum til þess, að Christnir Men skyldu eta og drecta það.

700. Hvar af veitstu þetta?

Uf Jñsetningar Ordutum, sem lesa má hia Matthæum, Matæum, Lucam, og St. Paulum og hljóða sóleidis,

Vor HERRA JESUS CHRISTUS, og s. fr.

701. Hver hefur insett þa heilögu Kvöldmáltíð?

Vor HERRA JESUS CHRISTUR, er hvers Sannleika og Almætti vor Erv er í þessum Leyndar- doomi að grundvallast.

702. Hvenær insetti hann hana?

A þeirri Mætt sem hann var forraðinn til Dauda, og þess vegna kallast hun líka þu Hei-

laga Kvöldmarahljð.

703. Ríjður nokkud æ ad víska þessa Tíjmanstí
Krijngumstæðu?

Jæ, því þar af síaum vier vors Jesu Elsku
rífka Umhyggiu fyrir oss, ad þu hañ vísstí sijn
Daudans Angist væri strax fyrir Gendi, var
honum meir hugad um oss en síaðsañ sig.

704. Hvernig íhsettí hañ þetta heilaga
Sacramentum?

Med sjerdeílls Ordum og Aldferd, bædi þa
hañ utdeíldí Braudid og Bijnid.

705. Hvað gjörðí hañ æ sagdí, þa hañ utdeíls-
dí Braudid, edur þañ sírra Partiñ af
þessu Sacramenti?

Hañ toók Braudid, glörðí Þackir, braut það,
og gaf s. E. o. s. þ. e. m. E.

706. Hvað gjörðí hañ og sagdí, þa hañ utdeíldí
Bijnid edur þañ seíña Hlut Sacramentisins?

Þañ toók Kaleíkiñ edur Biskaríñ, med Bijní
í, og sagdí: Dreckid allir hjer af, þetta er Kaleík-
ur hins N. E. i. m. B. etc.

707. Til hvers skýsída oss þessi Ord og Verk?

Til ad trúa Ordunum, og gjöra estir þeim
himum sömu.

708. Hvað margslags Hlutir eru það þa sem
vier tröum ad sjen í Sacramentinu?

Evenslags, adrir Jærdnessir, synilígir; Og
adrir Himnessir, ofsynilígir.

709. Hverier eru þeir Jærdnessu Hlutir?

Sannar.

Sannarlegt og nátturlegt Braud og Vijn.
Luc. 22, 18.

710. Hveriet eru þeir Himnesku Glutir ?

Jesu Christí sannarlíga Viskami og Blood,
sameinad við Braud og Vijn.

711. Gietur þu sied og fornúmid það ?

Nei, hverki sie eg, né verð var við aðad en
Braud og Vijn.

712. Erwir þu þá að þar meðtalist eigi
nokkud meir ?

Eg trúi, að eg ásamt Braudinu, meðtaki sann-
arligan Viskama Christi, og ásamt með Vijninu,
Christí sannarlegt Blood.

713. Hvað klemur þier til að trúa því ?

Þessi Oed Christi: Takid og etid, það er
mín Viskami. Frem, dreckid, það er mitt
Blood.

714. A þetta sé að stiliast, að Braud og Vijn
námbréttist með Blessaniði i Christi
Hvöld og Blood ?

Eingahveiginn ; Braud og Vijn heitdur sifi
Nátturu samt, og eru það þau voru fyr, því
eftir Blessanina kallar Paulus það en þá Bra-
ud, og Reynslan sijnir, að það gietur frónad, so
sem aðad sama slags, með því Sameiningin
millum þess Járðnesska og Himneska varir eigi
leingur, en á meðan það er brekkad, þá Sacra-
mentid verður utdeilt og meðtekið, og má því
aðdeilis einga Híatrw hafa á Veiðum þeim sem

af því estir verda.

715. Eiga þa Orðin so að stiliast, að það brotna
Braud og uthellta Bljñ þe einasta einber
Merking og eitt Múis-Teikn Christi
framda Ljfkama, og uthellta Bloods?

Nei, su Meining fullnægir eigi heildur Frel-
saráns Orðum, sem eigi seigia, það Merkir,
heildur, það Er mín Ljfkami, etc.

716. Hvernig er það þa Christi Ljfkami og Blood?

Það elginliga Mæta til þess, má hverki ne-
fán vor Hóldlig Skinsmi rannsaka, en estir því
sem merkia og alþykta er af Ritningariðnar Orð-
um, seiglum vier: Braud og Bljñ i Altarískins
Sacramenti er Christi Ljfkami og Blood, fyrir
elita-dulda, ef þó sanna og algjörva Sameining,
Samteining edur Samnautn.

717. Hvar með staðfestum vier þeña Lærdoom?

Med St. Pauls Orðum.

1. Cor. 10, 16. Sæ blessaði Kallatur hvern vier
blessum, er hann efi Samteining Christi Bloods?
og Braudid hvert vier bróotum, er það eigi Sam-
eining Christi Ljfkama?

718. Verdur þa Hóld og Blood Jesu Christi
að Fædu fyrir Ljfkaman?

Nei, Altarískins Sacramenti er eigi insett til
Bjðhalls Ljfkamanum, heildur so sem Braud
og Bljñ hressa og styrkia Ljfkaman i (allra) króft-
ugasta Mæta, so er og Christi Ljfkami og Blood
Fæda Salarinár, (hressa hana og styrkia) til
þess andliga Ljffins.

719. Handa hverinum er sú Heilaga Kvöld-
maaltíð in sett?

Handa sáñ: Christnum Mótum, sem eru kom-
nir so til Bits og Ara, að þeir gleða proofað sig
síakla, en eigi handa Bitlausu Fooki, edur o-
mindugum Bórnun.

720. Eru þeir þa allir sem hafa Bit og Mænu
hæfir til að nióta þeirrar Heilögu Kvöld-
maaltíðar?

Nei, eftir Christi Insetningu hæfir eingum að
eta af þessu Braudi, og drecta af þessum Kaleik,
nema hán eigin Lærisveinum, það er þeim sem yd-
rast, terva að hán, og breyta eftir honum, En
einganveigin eru þeir sem ganga eins og hán
Kross Dvinir, þar til hæfir.

1. Cor. 10, 21. Eigi sáid þier í señ Druckid Kaleik
Drottins og Döslana Kaleik, þier gletid og ekki í señ,
Huttakarat orðid Matbords Drottins, og Matbords
Döslans.

721. Hefur þa sá Ogudligi eingan Ríett til Al-
tarisins Sacramentis edur Gagn af því?

Nei, öldungis ekki, so leingi sem hán heildur að-
frañ i sínu Þórunarleysi, og tekur eigi Síñaskipti,
þvi so sem sá sem er naatturliga daudur, kafi ekki
að eta naatturliga Fædu, so kafi og eigi þeim sem er
andliga daudur, það er, Þórunarlaus, (hver ed
fallast lifandi daudur) að verða til Mota sú Fæda
sem er andlig, því það verdur að vera andligt Líf,
sem með andligri Fædu skal styrkiast.

722. En kúna efi þeir Ogudlign ad uppfæst og verda skærri af því þeir fá Sacramentid so ad þessvegna eigi ad medtaka þa þar til?

Nei , því Sacramentum Altarisins er eitt Stadfestingar Sacrament , þar fyrir eiga þeir fyrir Maad Guds ad vera aður brenit ad vinnvenda sier af Hiarta , aðars verda þeir verri og eigi betri þar af, því Maadar Medelsin gagna eigi fyrir það, þo þau sieu broskud, heldur gagna þau fyrir það, ad þau sieu verðugllga broskud, og estir þeirra riettri Reglu.

1. Cor. 11, 17. Þer komid eigi til samans með betri Bissu , heldur með verri Bissu.

Og 30. v. Fyrir það eru so margir sívokir og veikir yðar æ milli , og þeir margir sem sofnadit eru.

723. Þvi ganga þa margir til Guds Bords sem efi ottast Gud?

Alf því þeir aðaðhyvert eigi þeckia Guds Willa, og þess vegna ætla þeir ad leita sier Huggunar með Sacramentinu , en þo raangliga , meinandi ad Maður mæni vera forlíktur við Gud (ef hann er til Sacramentis) en þo hann sie Guds Dvinur i Hiartanu, og giori einasta Stundar Frid við hann utvortis vñi nokkra Daga, (ætla ad liggia i sinum firri Syndum þar æ estir þa Færi sellur). Ellegar þer ganga til Guds Bords af því þeir skánast sijn ad forsooma það, frammar en aðrir þeirra Maðvar giora.

724. Því er þeim þa leift að ganga til Guds
Bords sem ekki ottast Gud?

Af því að Maður gietur eigi siðinn í Hlartad
á þeim, og af Ríðarleiða væntir, að þeir muni
lagfæra, eins og þeir losa þá munliga að verða
skuli.

725. Nu þótt Maður fúni ekki uti að lyfa
Hæfara frá Sacramentinu, þa hefur þú, að þú,
í skollu utilþíft frá Heilagra Samnefti,
sem alladhyrt eru mig saafroodir, edur
lífa í opinberum Hóldisins Verkum?

Satt er það, þegar þeirra Blindni og Fax-
fræði, Yfirdrepkapur og Þrunarleysi, er með
vissum Rökum auglýst orðid, þa eiga þeir og
so að utilþíft og af-snjáð, sem for-rotnaðir
Limir, so að eigi verði Helgidoom fyrir Hunda-
kastad.

Matth. 18, 15. 18. En ef Broodir þín brýtur við
þig, far þú, og straffa hann á millum þínn og hans ei-
ns samans, ef hann heyrir þig, þa hefur þú þinn Brood-
ur unid. En ef hann heyrir þig eigi, þa tal Einn edur
Tvo til þínn, so að í Núi Tveggja edur Þriggja Votta
standi all Mælesni, en ef hann heyrir eigi þeim, þa seig
það Samfundni. En ef hann heyrir eigi Samfund-
unni, þa halld hann sem allan Heidingia, og Tola-
heimtuman. Ealliga seigi eg yður: hvad hefst þér
bindid á Jorðu, skal og á Himnum bundid
vera, og hvad hefst þér leysid á Jorðu, skal leyst
vera á Himni.

726. Þri fallast þetta Sacramenti Communio,
edur Samnefti, og þeir sem það meðtaka,
Communnicantes (Sam-ugitendur)?

Það merkir bæði þá Sameining , sem þeir Trúdu hafa með Christo, þeirra Hofdi, og so lifka það broðurliga Ríðrleikans Samnepti, er þeir, so sem eins Lifkama Limir, hafa inbýðis sín ær milli, hvert ed þeir einlig jarta og stadfesta, með því, að þeir ær samt, hver með öðrum, þröfka Sacramentid , og gíefa sig eigi ær Tróðsynia (allra síðst af Drambsemi, edur af því, þeir hafi Allit ær síni eigin Gudrækni, so sem þeir þrödu að yðka hana utaf fyrir sig) burt frá þessu opinbera og sameiginliga Samnepti Sacramentisins, til þeirrar sierdeilis staklign Tróðnar, að meðtaka Sacramentid sier i Lagl.

Joh. 6, 56. Hver hann etur mitt Holld og drefur mitt Blood, sax blifur i mier, og eg i honum.

1. Cor. 10, 17. Það er eitt Brand, so erum vier margir ein Lifkamt, með því, að vier verðum allir eins Brands Gluttakarar.

727. Hvað stóðar þannig að hafa etid og druckid?

Það utvísfa mier þíðst Orðin: Sem fyrir yður gíefst, og s. fr. Les Fræðin.

728. Hefur þá sax Tróðadi eðli Syndanna Fyrirgíefning, Lifid og Sælubialpina ædur en hann geingur til Guds Bords?

Jw, en i því Helliga Sacramenti gíefst honum það með obriðdanligum Pant þar uppæ, sem er sax Lifkami og Blood, fyrir hvert Syndin er forlíkud, einlig Lif og Sæl: hialp utvegud, því seigir Christur: Það er mín Lifkamt, sem fyrir

fyrir yður verður gíefið, Ítem, það er mitt Blood, sem uthellið fyrir yður, til Gyndaða Fyrirgíefningar.

729. Hvað fyrir Líf og Sálubíálpsþjálfast þeir Ervödu í Sacramentinu?

Eigi alleina Fullvíska uppá það engilísa Líf, heldur og so þá fróstu Efling þess andliga Lífs, sem byrjaðist í þeim í Endursæðingu, til ein þá stærri Töwar, Bónar, Ríkerleika, Þolinmæði, Aldmíktar, Bænar, og allra Avarða Andans af Jesu Fyllingu.

Joh. 6, 54. 55. 56. Hver hafi etur mitt Hold og dreytur mitt Blood, sá hefur eilíft Líf, og ég mun uppvækja hann á efsta Deigi. Því mitt Hold er sön Gæða, og mitt Blood er sáttur Dreytur. Hver hafi etur mitt Hold og dreytur mitt Blood, sá blífur í míer og eg í honum.

730. Hvernig kafi líkamlig Berging að framtíðvæma so mikla Gloti?

Berging Brauds og Binsframtíðvæmle þadl augnþan mæta, og s. fr.

731. Hvað er það þá sem allra mest ærjður við Bröfku þessavar Heilögu Kvöldmæltíðar?

Það er, (sem Lutherus riertiliga seigir). Ervíska þessum Ordum: Fyrir yður, edur að ein sönþdrandi Sál með Estirlaugunarsömu Ervönadar Trausti, tekur að sér og tileinkar sér sérdeilis Christi Fullnægiu Glörd.

732. Til hvers skal ein Christin Madur sérdeilis bröfka þessa Kvöldmæltíð, edur í hverri Meining?

Christur

Christur seigir :

Luc. 22, 19. Gíorid þetta í mína Míning.

Og St. Paulus 1. Cor. 11, 26. So oft sem þier bergid af þessu Brandi, og dreckid af þessum Kaleik, skulud þier fúngjóra Dauda Drottins þangad til hañ kímur.

733. Hvað er það að minnast Christi, og fúngjóra hañs Dauda?

Það er, með Guð-ræðiligri Kostgæfni að yfirvega alla Christi Þjáning, Krossfesting, Dauda, og það sem þar að hnjúgur; Að aulista það, sem það einasta fúllkómna Forlífunar Offur fyrir sínar Syndir, og styrkja sig þar við frófstugliga í Trúnni; Að yfirvega so í sínu Híarta þañ omælanliga Jesu Christi Kærleika, í því, að hañ leid þvílíkar Kvalir vegna vor, að Sælin upptendrist með breñandi Kærleika til hañs astur æ moori, ínniliga fagnir og gledie sig í sínum Frelsara, hiartanliga þacki honum, lefi, þrijsi og vegsami hañ, somuleidis fyrir hañs Þíjskama og Bloods lífs-gandi Kraft, og eftir Dæmi þess Krossfesta, auðsyni í Verki og Sannleika, að siet þykki nockud til þessa alls koma af Þacklætis fullu Híarta og Sælu, með nírri og alvarligri Kostgæfni til heilags Framferdis, og því siaksvíllugri Þolinmæði í Þjáningunum.

734. Því eigum vier að þeinkja um hañs Dauda og hañ að fúngjóra?

So vier lærum að trúa, að eingiñ Skiepna kúnni að hafa Fullnægju gjörðt fyrir vorar Syndir,

fr, után alleina Christur sánuð Gud og Madur, og ad vier lærum ad skilfast af vorum Söndum, og athugum hvað stórar þær eru; Og ad vier skulum gleðia og hugga ofð alleina í þönum, og við hann og verða so Saulu-hóspnir fyrir þessa sömu Trö?

735. Hvað oft skal Madur ganga til Drottins Kvöldmæltíðar?

Uán þad hefur Christur eingán vissan Tijma sett, so þad stendur í Staalsræði þeirra Tröndu, ad hitta æ þa ríettu Tíð, en ad þad eigi oft ad skie, er audræddid af þeim Ordum. I. Cor. II, 16. So oft sem þier etid af þessu Braudi, etc.

736. Hvað æ ad amína og upphvetia hvern Christín til ad medtaka oft Kvöldmæltíðar Sacramentid?

Al Guds Alfú æ Máñ til þess ad knija, bæði Herrans Christi Befalning, og líka hans Fyrirheit; Þar nærst af Máñsins Alfú, skal Máñín þar til knija hans eigin Næyd sem æ þönum liggur, vegna hverrar, söddan Tilböd, Tilladan og Lofan skiedur.

737. Hvað æ Madur þa ad gjöra til þa hann kan eigi ad sína til söddan Næydar, elligar nokkurs Hwngurs og Þorsta eftir Sacramentinu?

Þönum verður ecki lagdt betra Ræd, en hann stjngi Hendi í sín eigin Barm, og gjæti ad, hvert hann hafi elgi en nu Hold og Blood, og tröwi þo Ritningunni, hvað hun seigir þar um. Gal. 5, 17. Rom. 8, 8.

738. Eñ ef ein Christin Madur væri so fladdur, ad hañ feingi eigi medtefid þad Heilaga Sacramentum so sem ær længri Reisu, edur i Landi nokku meðal Heiðingia?

Þegar soddan Naudsýn fellur uppá, kafi Madur ad hafa sama Stírk og Kraft af þeirri andligu Mætti og Orðfari (edur Berging) sem skiedur með Muði Ervarfingar. Ertu þu, seigir Augustinus, so hefur þu etid.

739. Er þad þa annars Synd ad hallda sig leingi frá því Heilaga Kvöldmæltijðar Sacramenti, þegar þad kafi ad fæst?

Jæ, hellst þegar þad skiedur af því, ad Naðstær forokud, edur af Andvaraleysi, Forsömun, andligu Drambi, edur þess Hættar, þa er þad ein af þeim stærstu Syndum og Opætlæti við þann mikla Hofund og æstrodliga Frelsara, sem so utþræfðiliga og goodfrosðiliga seigir; Stórid þad i minna Minning.

740. Eñ gildir þad þa eins, hvornig þad skiedur, þegar þad skiedur oft, og eftir því sem Dáni er til?

Nei, længt frá, því so sem þad er illa giörðt, ad hallda sig þar með Tæfnadi frá, so er þad længtum verru, ad ganga til þess Overdugur og Otisreiddur, fier til þess stærri Forðæmingar. 1. Cor. II, 27. 29.

741. Hvað skal Madur þa giora, so ad hañ kuni ad umflýa soddan Ofarir?

Þa Madur hefur first hiartagliga bedid, um Heilags

Heilags Anda Adstod til so heilags og hœleits
 Berks, ær Madur, ædur en hæn geingur til Al-
 taris, nækvæmliga og alvarliga ad proosa siæls-
 an sig, eftir St. Pæls Ordum.

1. Cor. 11, 28. Hver Madur proosi sig siælsur, og
 eti so af þessu Braudi, og dreki so af þessum Kaleif.

742. Hvern er hier sagt ad Madur eigi
 ad proosa ?

Ecki adra Men, heldur siælsan sig.

743. Hvað er það ad proosa siælsan sig ?

Það er, ad taka sjina Þænka fræa öllum anar-
 ligum Unnhugsunum til þess i Kirrd og Spekt, med
 Bæn og Yfirvegan, ad ganga riett in i sitt elgid
 Hiarta ; Nækvæmliga, og so sem fyrir Guds
 Augliti ad rañsaka hvernig stendst ær fyrir Sælu
 sinni, og hvernig hættad sie öllu sinnu Þisserni og
 Christiñdoomi öllum, in vortis og ur vortis, all-
 eina eftir Guds Ordi, Logmælinu og Evangelio.
 I þviltjæri Proosan siælsis sjins ær Madur vel ad
 taka sier vara fyrir þeirri sviksamliku Elsku til siæls-
 is sjins, sem so auðveldliga ær vissrar Aftædu,
 (vissra Raka) hneigist til ad dæma, ad noog liði
 sinni Sælu vel ; Þær ær moot eiga og þær freistudu
 og ængrudu Sælis, eins vel ad taka sier Þara
 fyrir öllu öþorfu Angistar Þijli, sem ær aungvum
 Fæti stendur, þvi Holdid gietur med Bantræ, all-
 eins fomid sinnum Brogdum vid i þvi, sem i And-
 varaleyfinu. 1. Cor. 3, 18. Psal. 139, 23. 24.

744. Hverja hluti ær ein Madur sierdeilis

ad proösa ?

**Þessa Þrjá Hluti : Angur og Trega fyrir
Sýndirnar, Tæna ætíðsum Christum, og þann
nija Afsetningur eður Afform til þess Góða.**

745. Hvernig proöfar Maður sitt Angur
og Trega ?

1.) A Maður ad proösa sig eftir þeim Tíju
Guds Bódordum í þeirra andligum Skilningi,
hvert hann þekki réttlíga Uppruna Sýnd-
ina, ásamt sínum gíöranligum Sýndum, og
hversu viðbóðslígar þær sýnu ?

2.) A Maður ad rañsaka allañ síñ Christo-
fñðoom, hvernig hañs Tæna sýu hættad, hvað
hann hafi gíörðt og oííörðt laetit, í sínum Þaun-
tum og Gyrdum, til Orða og Verka, í Skýl-
du síni við Gud, siatlañ sig, og Ræðungann, í
sínum Bænum og Yfirvegan Guds Orða.
Hann skal rañsaka sína Arvefni og Kostgæfni,
hversu hann hefur staðit sig í því daglíga Stríði,
við þa andlígu Ovini, einum við þær Sýndir,
sem Rætturann, Baniñ, Elifernislagit eður Hen-
tugleikinn plaga mest ad locfa oss til. Hann skal
rañsaka sína Framfar, hvert honum fer fram
eður aftur í því Góða.

3.) A Maður ad þeinkia um, hvert hann iñ-
líga feitt sýr og skamist síñ, fyrir sínar Avírd-
ingar, sem hann síñur sig í, æt móoti Gudi sem so-
er goödur, og veit þær víssúlga en fleiri en vier
verðum varit við siatlañ.

[4. Skal

4) Skal Madur hiartanliga proofoa, hvert hañ hatar allar Syndir? Er vinglarnliga forliktur við sín Náunga? Og hvert hañ hagar sier so að öllu við hañ, sem hañ er skyldugur til?

746. Hvernig æ Madur að proofoa sína Erw?

Madur skal gjæta að, hvert hañ hefur Þeckingu æ Gudi, so sem hañ þarf með, og æ hañs Veru, Willa og Belgjörningum, sierdeilis æ Christo, og Endurlausniñ fyrir hañ: Item þeirri Heilogu Kvöldmáltíð? Hvert hañ hafi gíftið Heilogum Anda Róm, so þessi Þecking sie eigi alleina í Heilanum, heldur og líka lífandi og Kröftug í Hiartanu? Hvert Madur er so sannfærður af Gudi, að hañ samþykkir Guds Orð? Hvert hañ hefur sannarligt Hungur og Laungun eftir Guds Náð í Christo, og hiartanligt Erwartraust til þeirrar Fullnægiu sem Christur gírdi fyrir oss? Hvert hañ leitar þá allrar sínar Sáluhjálpar, alleina í Jesu Christi Blóði? Hvert Erwñ hañig er eigi dauð, felf, imínduð og síalf-smíðuð Erw, heldur soñ og lífandi, sem líka einlg umbreitir Hiartanu?

2. Cor. 13, 5. Reynid yður síalfir, hvert þier erub í Erwñi. Reynid yður síalfir, eða þeckí þier ecki síalfa yður, það Jesus Christus er í yður? Rema það sie, að þier sieub oduganligir.

747. En ef Madur fær eigi fyrir andligri Sorg og hordum Greistingum fundið og orðið æstýnia um sína Erw; Hvað skal þá tilgjöra?

Þa skal Maður leita eftir Ervarniðar obrigðs
 antigum Ríðiteiknum, heðar Averti og Verk-
 an, sem vitna lifa um heðar Sanleika (ad hun
 sie þar vissuliga).

748. Hvilistur er þessi Avertur og Verkan?

Sau vissasti og obrigðanligasti Avertur Er-
 arniðar er hiartanligt Hatur og Bidbioður at
 øllum Synðum, sierðeilis siinum eigið vøndum
 Tishneigingum, so og Flærdarlaus Elska til Guds
 og Mæungans, allrahellst til Guds Barna.

749. Hvernig at Maður ad proösa sið nya
 Afetning?

Maður skal raðsaka.

1.) Hvert hað hefur alvarligað, en eigi hvit-
 ulað Afetning, ad vilia vardveita Tröna og
 gooda Samvitöku; Ad vilia, eigi alleina yfirgefa
 allar moethroöanligar Synðir, so ad hað flæti
 sig eigi við nöfra eina af þeim; Helldur og meir
 og meir ad hreinsa sig af øllum Synðum siins
 Faxfræðis, og þeim, sem hað af Afstriðu og
 Breiðleika siinum hefur ratad i? Sierðeilis
 med storri Bandleting ad vaka og strijða, moti
 siinum Hofud Övin, það er Synðum þeim sem
 hað veit sig mest i solgið, og sier kærastar; Þa,
 hvert hað vill forðast allt Tækisæri til Synðar-
 ar, illað Selökap, og allt það sem hefur illt Allit.

2.) Hvert Maður vill vera en þa tröfastari
 og alvarligri, i Kærleikanum til Guds og Mæ-
 ungans, i því, ad taka Vara at siðsum sier i
 sið

síni fjerdeilis Kallan, og öllu því sem hans Christ
inndómi viðvíkur?

3.) Hvert Madur í Krasti Christi hefur feing-
id stat fastligan Afsetning ad standa í þessu stödu-
ur allt til Enda, hvað sem hann ætti þess vegna ad
líjda, og þó það væri Daudið.

750. Hvers vegna æ Madur ad prófa sig, og
taka sig í Vakt so nækvæmliga, þá hann bræ-
far þetta Sacrament?

Því þess Mæbrókan með Overdugleika, ord-
sakar þann ellisfa Dauda, í stadi þess eytisfa Lífs
og Sæluhálspar.

1. Cor. II, 29. Því ad hver hann etur og dregur
overdugur, sá etur og dregur síðsum síer Doom,
með því hann gírdi ekki Greinarmunn æ Drottins Líkama.

751. Er nokkur Madur verdugur til ad medtaka
þessa Himnestu Mæltíð?

Ef Verdugleikinn væri inifalinn í fullkomnu
Sakleysis Standi, edur skyldi hann vera af síðals-
nm oss til, þá findist einginn í þessu Lífi verdugur
þar til; En nu eru (so sem Guds Ord seigia) þeir
verdugir og hæfir þar til, sem með einu riett aud-
miðku Hiarta, sem laingar þar eftir, og er ydrandi
hreinsfild, og Alvorugiesid, leita Náðar alleina
fyrir Erwna æ Jesum Christum, æn allrar sí-
ar Forþienustu. Því er raðdligt Angursfullum
og freistudum Sælum, síer til Erwarstyrkingar,
ad bræfa þetta Sacramentum, þá hið allra físta
þegar þær, í andligu Bolædi sína sig síðalsfar þar til
allra overdugastar. Math. 9, 12, 13.

752. Hvernig verður þá þetta Sacramenti
verdugliga meðtekið ?

Eg hroosa að sönu þeirri utvortis Eldsemi, að
þeir sem vilja meðtaka þetta Sacramentum, til-
reidi sig m; Góðu; En þá hefur lofsins allra rætti-
ligast tilreidt sig að meðtaka þetta Sacrament sem
tróir þessum Ordum: Sem fyrir yður gíeffi;
Item, uthellist til Syndanna Fyrirgíefn-
ingar, hver sem eigi tróir þessum Ordum þá með-
tekur þetta Sacramentum overdugur, og öldung-
is ótilreiddur, því að þetta Ord: Fyrir yður,
utheimtir það Hiarta sem Guði tróir.

753. Er það endiliga nauðsynligt að tilreida
sig með Góðu ?

Eðl hefur Guð skipað það, og eðl er nokkur
Skuldbundið til þess sem það kán eigi að þola, en
það er ein fallig utvortis Eldsemi, og þlenar hvar
Nockrum til þess meiri Gudræknis Uppörvunar.

754. Hver ær að vera Hegdan eins Christið Máns
í og við Tíðkun þessa H. Sacramentis ?

Madur skal með audmúðri Þorning, setja sér
fyrir Gloonir Heilagleika þess mikla Guðs, og
háns ómælanliga Elsku til Mánlinsins. Hann ær
að vidurkieða sín Overdugleika, snúa öllu Síni og
Hugferdi frá Jarðnessum Hlutum, upplýsta
síni Sálu til Guðs, yfirvega Christi Þjónu og
Dauða, og þá Fridþæging sem hann gíordi þar
med, láta sig launga eftir nafnvæmari Samein-
ingu við hann, og meðtaka so Sacramentid í Bæn.

og Erw, med Audmykt, Fagnudi og Þackargjörd.

755. Hvernig æ ein Christin Madur að haga)
siet estir það hæn þefur medtefid þessa
Heilagu Kvöldmæltid?

Hæn skal elgi aðeina ein edur fara Daga, heilð-
ur sifseiddt, línliga, og nækvæmliða hallda siet til
sijns Sealar Brwðguma, það hænym og veg-
sama hæn afollu Megni, fyrir þessa stóru Mæd,
sem hæn þefur honum veitta, og taka Þara æ
þeirri somu, að hæn falli elgi ur þeni, uppörva
sjaalsæn sig i Erwni, Bonini og Rierleifanum,
forakta Beröldina, laata sig æ meir og meir laan-
ga estir sinum Jesu, kunglöra hæn's Dauda,
med Ordum og Berkum, deyða og drepa Sünd-
ina i Krafti hæn's Dauda, þieppast estir að la-
ta siet framfara i því Góða, því frammar sem það
þefur verid forsoomad, filgja Jesu frosliga estir
æ þeim þraungva Beiginum, og audsijna sig so i
dagligri Endurnijan allt til Hfiloka, að vera ein
lifandi Lim æ Jesu Hiskama. 2. Cor. 5, 15.
1. Pet. 2, 24. Gal. 2, 20.

756. Kæn su Mañestia að vera viss un', að
deya Sealahiaupliga, sem so trwir og lifir
i Samfelagi med Jesu?

Jæi, sæi Madur er vissuliga Guds Barn og
Erfinji Himnarljfis.

* * *
* * *

GEVZU AGNYP

Pess

Heilsufamliga Samleika,

Framssett i sín eiginsligri Röd, er hængir vel
samañ, til líosfari Skilnings fyrir
Ungdomiñ og Farsföðva.

I.

Þar er alleina Ein Samur Gud til, í
þremur Persönum, Fadir, Sonur, og
Heilagur Andi.

2. Þessi Þrij-Eini Gud hefur skap-
að allañ Heimiñ, so sem hañ og einig
heildur hönum en nu við Makt, og stjórir
hönum.

3. Englarnir voru allir af Gudi skap-
aðir, goödir og heilagir, en nöckrir fiellu
fyrir sína Öhljðni frá Gudi, þeir ed
fallast Döflar.

4. Mädurin var og einig skapadur af
Gudi ann Syndar, eftir Guds Münd, til
ad þjóna hönum.

5. Þessi Guds Münd var iñsafalln í
uakvæmsligri Samliðingu við Gud, ed-
ur

ur í sönnun Bilsdómi, Ríttlæti og Heilagleika.

6. Í þessu Sakleysisins Standi var Madurinn farsæll, af því hann lifði í Sam-einingu með Guði, sem er sá hærsti Goði.

7. En vortu Firsu Foreldrar Adam og Eva létu Dófulinn swíktia sig til að sinvast innvortis í Híartanu frá Guði, og utvortis til að eta af þeim forbodna Trés Averti.

8. Þess vegna tópuðu þau Guds Mi-nd, í Stadinu fyrir hverja að kom Dófulsins Mind, edur Fjötung við þessa Guds Dvín. Skilningurinn varð formyrkvad-ur, Vilten frá sinviti, og daudur til hins Goða, en hneigdur og ferdugur til alls Ills.

9. Þar með tópuðu þau og einnig petr-ra Sælufulla Samfelagskap með Guði, fiellu undir Guds Reidi, og urðu sef-tijmanlíg, andlíg, og eylifs Dauda.

10. Nu með því að Adam og Eva voru sá Stofu af hverjum allar Máneft-ir hafa sín Uppruna, þa hafa þessir Fir-su Foreldrar gietid Börn eftir síni Mi-nd,

nd, og ásamt með þeirri manlígu Nátt-
 uru iðrætt Syndina og Daudan í alla
 sína Estirkomendur.

11. Þess vegna vantar alla Með af
 Nátturuðni til, Guds Mínd, þann með-
 skapada Blísdóom og Heilagleika. En
 í þessar Stad fæðast þeir með Uppruna-
 Syndni, andliga blindir, óheilagir, og
 mótviliugir,

12. Ut af þessari meðfæddu Uppru-
 na-Synd stoota allar gleranlígar Syn-
 dir í Hugrenningum, Syrndum, Ordum
 og Verfum.

13. Sökum þessa eru allar Máneff-
 tur í þessu vesæla Syndariðnar Standi,
 af Nátturuðni til, undir Guds Reldi,
 sekar tíjmanlígs, andlígs og eytlífs Str-
 affs.

14. Fræð soddan eytlífsri Eynd gat
 eingið sköpuð Sklepna frelsad oss.

15. En Gud sem í fræð Eytlífu sá
 þessa Mánlínsins allra stærstu Meyd og
 Hórmung, þefur af oforþéntum Klær-
 leika hræst til iðlligrar Medaunfkunar,
 og ályktad, að senda öllum Móðum síð
 Eingletna Son, sá ed væri þeirra End-
 ur.

urlausnari.

16. Þessi Endurlausnariñ, sem heitir JEsus Christur, var Veröldiñi lof-
adur strax eftir Syndafallid, og hañs
bitri og bloodugi Dandi var i því Sam-
la Testamentinu teiknadur og fyrirmin-
adur med Foornfæringum margra Du-
fund Dýra.

17. Loksins i Tímans Uppfyllingu
var þessi Guds eytlifur Sonur fyrir
Heilags Anda Yfirfenggingu gletin au
Syndar, og fæddur i Heimiñ af siñt
Moodur, hiñi heilögu Jomfru Maria.

18. Þessi vor bleffadi Endurlausn-
ari hefur því Tvær Naatturur i eiñi Ver-
soonu, Guddoomliga og Mañdoomliga,
so hañ er bædi Gud og Maður.

19. Eftir sínu Embætti er hañ sæt
einasti Medalgængari millum Guds og
Maña, vor ædsti Kieñimadur, Spar-
madur og Konungur i Tvöföldu Stan-
di, Aldurlægingariñar og Upphafsing-
ariñar.

20. Med sínum heilaga Lifnadi og
fullkomniñi Hliðni hefur hañ i vorn St-
ad Logmaxlid uppfyllt; Med siñi bitru
Þínu

Þjinn hefur hañ utstadið Straffid fyrir oss, og fundid til Lögmaðlsins Bólunna, bædi at Saul og Eliskama, einnig tíma-
 ahlígs og eytlífs Danda, vegna vorra
 Synna, sem honum voru í Guds Doo-
 mi tilreiðnadar.

21. Med þessari síni Hljóðni og Þjinnu hefur hañ stílt til Fridar Guds Ríett-
 læti, forlíktad oss við Gud, afrekað oss
 Frelsi frá Syndinni og öllu Illu, samt
 Ríett til Sameiningar við Gud, og alla
 Sæluhlæði sem þar af klemur, og þannig
 alldeilis fullkomnað það stóra Endur-
 lausnarlíkar Verk.

22. Í Grefni var JEsus eigi lein-
 gur eftir síu Danda, en til þess at Þrid-
 ia Deigi þa Fadrið uppvakti hañ, og
 hañ stólfur með stórum Sigurviðing-
 ar Krafti yfir sínum og vorum Övnum
 uppreis frá Daudum, auglýsandi, at
 hañ hefði betalað fyrir oss Syndarlíkar
 Gjalld allt til síðarsta Þennings.

23. Eftir Uppreisina er Christur upp-
 siginn til Himins, og hefur sett sig hlá
 Guds hægri Hendi, hvar hañ bidur fyr-
 ir oss, og sendir oss síu Heilaga Anda, so
 ad

ad hans utvegada Sæluhlælp komi ofð til gooda.

24. Heilagur Andi kallar alla Men alvarliga til þessarar Sæluhlælp, og verkar kröftugliga fyrir Næðar-Medölm, (það er) Orðid og þau Tvö Sacramenta; Sijnir og einig vissan Hætt og Maxta, hvernig Men kúna ad ødlast þa afretudu Sæluhlælp.

25. Þessi Hættur kallast Sæluhlælparnar Maxti, og er tñisfalti i sanri Unvendan til Guds.

26. Unvendunarnar Partar eru Tveir, Hugar-Andrid og Trwinn.

27. Angur og Tregi eru, ad þeckia rlettisliga af Lögmaxlinu sína naattur-liga Spilling, og gjeranligar Syndir, sína særliga til þeirra, og hata þær alvarliga.

28. Af soddan Tilsünngu sínar eigiñ Eyndar, framklemur, fyrir Evangelium Trwariñar Eftirlaangan til Guds Næðar i Christo.

29. Þessi Trw framblidur sig sínum Lausnara, og unfsadmar med storri Eftirlaangan hans dijmætu Forþlemustu og Verð.

Verðskuldan , sem sín einasta Sælu-
hiælpur Grundvöll.

30. Somu Trúvar rietta Edli og
Eigtúsigleiki er, að hun strax augljósir sig
verfandi í Ríðerleikanum til Guds og
Næðungans, sem og einig í dagligri Star-
tans Hreinsan.

31. Hver sem þá eeki móttstendur
Heilags Anda Náð, heldur lætur sig
leida til þessa Sæluhiælpiliga Máta,
hann uppvaknar af sínum andliga Dau-
da , endurfæðist til þess Elfnadar sem er
nær , sðlast aftur þá töpnu Guds
Mund, nýtt Líofs í Skilningnum, nýja
Gyrd og Kraft í Villanum, nýtt un-
breitt Síni og Hiartalag. Hann ríett-
lætist, það er, íslæðist Christi Ríettlæti,
frijast frá Selt og Straffi Syndariñ-
ar, með því Herradæmi Syndariñar er
þá einig burttekid.

32. Hann sameinast með Trúni æ ný
vld Gud , og sðlast Hlutskipti í öllum
þeim ómetanliku Náðar-Gæfum sem
Christur hefur utvegad.

33. Nu er hann vordinn sanarligt og
Sæluhiælpiligt Guds Barn, og hefur
lífandi

lifandi Þou minn Himnaríks eyllifa Arf-
leifd.

34. Nu fær hann Guddoomligt Fioos
og Kraft bæði til að yfirvinna það Illa ,
(so hann syndgar ekki framar af æfettu
Ræði mooti Samvitkunni) og til að eft-
irfilgia því Góða af öllu Hiarta, so hann
leitir nu jðugliga Guds Ríks og hans
Ríttlætis, og framgeingur að Jöðunni
med himnesku Síni, og so sem fyrir Gu-
ds Augli.

35. Nu hefur hann sanna Huggun í öll-
um Mootgængi, Sökum þess, að Guds
Ríki, sem er Ríttlæti, Fridur og Fög-
nudur í Heilögum Anda, blír í hans
Hiarta, jafnvel þott það oft og tíðum síe
hulid undir Þekkleika og Sturlan.

36. En villir hann ekki tapa söðnað
nu Sæluhlæðplign Ræðar Standi,
þa hlíttur hann fyrir Tröna að blífir í
Christo, og læta síe síðorna af hans
Anda.

37. Hann hlíttur med tñiligrí Þæn og
Hiartans Alvörugiefni kostgæðiliga að
bröta þau Medöl, med hverium hans
Tröna að þaldasi við Mætt, og styrk-

fast, sem er Guds Heilaga Ord og Sacramenti.

38. Hann verður þá rítt að vaka, stríða, og bidda móti Döflinum, Heiminum og Syndinni, hverrar Estirleifar loda en nú við hann, en skulu uthreinsast æ meir og meir, með dagligri Endurníjan, og þar æ móti Guds Mínd meir og meir í honum uppreisast, so hann læti auglíoðliga síæ í sínu Líferni, að hann sem endurfædd Guds Barn er næstíður þessum sínum himneska Födur, elski allt það er hann elskar, en hafi allt það sem hann hatar, og allt það sem Veröldin er full af, nefniliga, Fífn Augnana, Gyrd Hóldsins, og drambsamligt Líferni.

39. Hann hlítur dagliga að afneita síðsum síer, og bera Króssin þolinmóðliga eftir sínum Frelsara æ þeim þrangva Þeigi.

40. Hver sem hlífur stöðugur æ þessum Þeigi alla sína Lífs-Tíð, þonum er Daudin mín síðir Abati og fullkomid Frelsi.

41. Því hann mun æ effia Þeigi upp-
riisa,

rijsa, ecki til Fordæmingar, heildur til
enliffs vegsamligs Liffs, og einar oupp-
leysanligrar Sameiningar med Gudi.

42. Eñ hver sem ecki vill eftir þessari
Hialprædisins Nidurskipan medtaka
og brwka Guds Naid, hañ er i sínu
synduga Nætturuñar Standi, verður
aðskiliñ frá Gudi, og hlífur að vænta
Hlutskiptis med Döflinum og
hans Arum i enliffri
Fyrirðæmingu.

~~~~~
Eins Rlett. Trwads Christiñs
Mañs

Morgun Væn.

Du! enliffi og alnættugt Gud
mystunsamt, elskuligi, himnesti
Fadir! Eg prijsa þig að þessari
Morgun. Stundu af iñstu Sælu og Andu
fyrir það, að þu i Myrkrum þessarar um-
líðnaar Nætur hefur verid Sool og Sko-
ldur yfir mier, og snwid allri Hættu og
Skada frá Sælu míni og Lífama.
Lætt mig nu framveigis að þessum Detat
og alla Tjma sína þína Födurliga Bless-
an, Hialp og Aldstod, að öllum min-

um Begum, og í öllum mínum Athof-
 num! Frelsa þu mína annu Sæl frá
 Freystingu, Elfkama mín frá Siwl-
 doomi, Auga mitt frá Grauti og mín
 Foot frá Hrósmiði. En Sökum þess,
 að Syndin er það versta, þa veit mér
 Styrk, O Gud! mánfrámi alla Hluti að
 standa hefi á mooti fyrir Kraft Trw-
 arinnar, læt þína Hond vera yfir mér,
 þín Andá mér, og þín Frid allt í Kríng-
 um mig. Lættu mig ekki lífa siælf-
 um mér, heldur í Guds Sonar Trw,
 so að eg í öllum mínum Paunkum,
 Ordum og Verkum kúni að þökkast
 þér, og meigi í allskonar tilfallandi Neyd
 sína Athvarf hlaa þér með mínum
 Bænum. O þu hiartlíært ástívd-
 ligi Fadir! fyrirglefdu mér af Ráð
 þíni, fyrir Sakir Jesu Christi, allt
 hvað eg hefi hingad til gíordt þér á moo-
 ti, og gíef mér fráíveigis Ráð til að
 betra mitt syndsamlígt Lífíerni, með saí-
 ri Endurníjungu, estíer þíni Mínd, so að
 míns Jesu hoogváera, andmíwka, elsk-
 ulíga og hreina Lúnderni meigi ætíð
 meir og meir síæst í allri míni Ungeing-
 ni.

ni. O Himneski Fadir! Vidhaltu þj-
num trivada Söfnudi hier á Jörduní,
og laattu hann fara dagvarandi fyrir Aft-
ur-hvarf þeirra Syndugu. Blessa þú
Konunginn og hans Hws. Veittu Styrk
til Eflingar almeðilligum Gagnsemdum,
gíör Jördina ávartarsama, vardveittu
oss frá Land-Blæguum, gíördu vel við
mína Vini og Vettingla, veittu For-
sorgum þeim Fátæku, hugsvaladu öllum
Angrudum og Sorgbitumum, sierdeilis
þeim sem liggja fyrir Daudanum, og að
síðurstu bið mig siakfañ á sierhvernum
Deigi undir Eðluhiðalpligan Afgæng,
og Dýrdarfulla Upprisu. Amen.

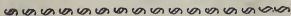
Kvöld Bæn.

Du himneski Fadir! á þess-
ari Kvöld-Stundu beigi eg aftur-
mín Kúte fyrir þjnu allra heilag-
asta Augliti, og með Þaklæti endur-
mínlst þeirrar miklu Náðar og marg-
földu Velgiörninga sem eg átt allrar
mínar Forþjennustu þessi óblast af þier á
þessum Deigi. O Drottinn! Hvað er
N 3 Madur

Máðurinn þess , að þú múnist hana? Og
 hvað er sierdeilis eg overdngur Syndari,
 að þú soleiddis dagliga þessir yfir mig þijn-
 um Belgjörningum. Eg er sañfærdur
 nú þad í mínum Hiarta , að ef þú viltur
 henda vid mig eftir mínum Syndum,
 og betala mjer eftir mínum Misgjörð-
 um , þa kynn eg ecki ánaðs að vænta , en
 að utkastast frá þínum Augliti í þau ystu
 Myrkur og eylija Moot þeirra For-
 dæmdu : Já , ef þú viltur einasta til-
 reikna mjer Syndir þessa umlidna Da-
 gs , í Þannum , Orðum og Verkum
 mooti þier , mjer siðsum og mínum
 Maxunga , þa kynn eg ecki að svara þier
 einu Orði til Þusund. Hafi eg í Dag frij-
 ast frá mootvilingum Illgyrnis Synd-
 um og Andvaraleysi , þa tilreikna eg það ein-
 gañveiglu mínt forðiarfadrí Maxturn ,
 heldur alleina þíni Rað sem mig típt-
 ar og vardveitir. Af þeirri somu þíni
 oforðskuldadrí Stæðskunnar Uppsprettu
 hefi eg og so í Dag uppausid otelánliga
 líkamliga Belgjörninga , sierdeilis Heil-
 su , Frid , naðsýnligt Upphellið , og Frel-
 sun frá morgum Ólucfuligum Slíum .
 þem

sem margan þan ad hafa hendt, þena
 Dag i Heiminum, og mig hefði ljka eins
 gietad fyrir þitt, ef þijn Fodurlig Tilsoon
 hefði ekki verid vsir mier, og afstjrt frá
 mier öllu Þendu. Nu, min Gud! eg
 hefi reynt þijna Tröfesti i Þusundfalld-
 an Maut, og því skalt þu alleina vera
 framveigis Athvarf, Viarg og fasta Slot
 mijns Hiarta, Þardveittu mig nu, O
 Gud! at þessari Drottun frá öllum Hæ-
 ska og Skada bædi til Lijfs og Saxlar.
 Lætt mig hvílast undir Skugga þína
 Þængia til Hressingar minnum Lijka-
 ma, og veð mig upp astur at Morgun
 heilañ og braustan til minnar Þoonustu.
 O Gud! hvert helldur eg sef edur vaki,
 ja, hvert eg lifi edur den, þa lætt mig vera
 þin, og hallda mier æfinliga fast við þig
 með Estirlængan minnar Saxlar. Þu
 ert mier betri en allir Slutir, og nær eg
 hefi þig ad eins, þa heyrði eg hverki min
 Himin ne Jörd, og þo mitt Lijf og Sax
 vanmegnist, þa ertu allstjð mitt Hiart-
 ans Traust og Slutskifti æfinliga. O
 Drottin! Lættu því alldreigt þijna Nard
 ar Sool undirgænga vsir mier! Lættu

hana ætíð upplýsa mitt mörkva Hiarta,
 verma mitt Ís-kallda Hiarta, mykja mitt
 harda Hiarta, og uppvefja mitt trega
 Hiarta. O Sætasti Jesu! Lætt þu mig
 Ófláttanliga vera þler iñlífsadañ fyrir
 eina lífandi Trú, og af þínum Krossi
 sðlast Kraft til að þreingja miter í glegu-
 um þañ þraungva Veg og það mítóa
 Þort. Nu, mín Gud! eg vona að þig,
 yfirgíefdu mig eðli, nie heildur nokkurn af
 mínum að þessari Dóottu. Lætt all-
 reigi þíns Orðs Líeosastíaka burt flýtiast
 frá oss. Halltu Yfirvalldinu við Ma-
 kt, því þu hefur það siakfur tilskílad, so
 að vler meigum lífa rooliga undir því í
 þínum Otta. Afstíyr nardarsamlíga
 frá þessu Landi Stríði, Drepsoott,
 Hwngri, Dljrtíð, og öllum velforþient-
 um Plægum. Sntu þíni Blessan til
 vor alla vora Lífsdaga. Ald síðurstu
 lættu oss frá farsælan Danda, og eftir
 Dandan enlífa Róo og Hvíld í Fad-
 mi Abrahams. Amen.

Þæntir fyrir þar sem ganga til
 Heilags Sacramentis.

Þæn

Þæn mður Mædur

Skristast.

Sáum syndug Mañeska, klem
nu í Dag min Drottín fyrir þitt
Nædar Auglit, bladíñ med stoor-
um Syndum, sem yfirgænga mitt Hof-
nd. Jeg jæta að eg hefi syndgæd í Him-
intú og fyrir þier. Eg er sá frævillt
Saudur, Tijndi Þeningur og Tapadur
Sonur, sem wtsooð hefi þeirri goodu
Arfleysdini. Eg skelf og tyntra, eg hræd-
ist þín Doom, eg ottast Straff Synd-
aña sem er eytlifur Daudi, eg kvíði fyr-
ir því að deya, en eg skafnast min þó að
lifa. Hvað skal eg tilgjöra? Eg flí til
þijn Drottín min og Gud min! ædur
en Doomurín yfir mig fellur, því þu rek-
ur aungvañ fræ þier er til þijn klemur:
Þu hefur sett Ydran þeim Syndugu, og
hefur sendt þijna Þienara að boda öllum
Sáundraudi Syndaña Fyrirgiefning,
því æforma eg nu med þíni Næd, að
skristast og jæta minnar Syndir fyrir þij-
num Þienara. Drottín, Gud min,
uppvæk mitt Híarta til saunar Ydranar.

Du ælsktur einasta Hiartans Þaukas
 Gief mier andmíðt Hiarta í Jartning-
 nú, stadfasta Trú í Abeyrslu heilagrar
 Amínungar og Aflausnar, aðgættid Hiar-
 ta í Eftirtekt og Abertínum fráíveigis.
 O Jesu! gíef að þésti Dagur síe einu Yd-
 runar Dagur og Líjfernísins Betrunar
 Dagur, Já, ein heilagur Dagur.
 Sien nu Syndir mínar drektar í Haf-
 síns Díwpi þíns Heilaga Bloods, hvor-
 tu eg og fullkómiliga trúi. So gíef eg
 og fel mig og mitt þetta Aform þier, mín
 Jesu! til Sálubíaxplígra Urræða og
 æskilíngstu Endalýktar, í þínnu Náfní
 og Náddar Trausti, A M E N.

Bæni eftir Aflausnina.

Kæfir gíeri eg þier mín Hínnestí
 Hiartans Fadir, fyrir þá Náð er
 þu mier í Náfní míns Lausnara
 Jesu Chrísti hefur nu að þessari Stun-
 du veitt, þar þu hefur leyst Fíotur mína
 Synda, og fæggad mínu Synda-Sár,
 huggad og gladd mitt Hiarta með hei-
 lagri Aflausn og Bóðan Syndaña Fry-
 rgíef.

irgiefningar, fyrir Mið þíns Þienara.
 Drottín mín! gief þu mér þig hér eftir
 að prijsa, hiartautga elska, og þier þeo-
 na. Send mér Næð þíns Heilaga
 Anda, að eg halda kuni það eg lofadi t
 míni Tætningu, mig við Syndunum
 framveigis að sita, og í Endurnijung Líf-
 dagaða að ganga, so eg ekki þverdar-
 samliga Syndirnar drygi, og þo eg synd-
 gi (því þar er eingin sem ei syndgi) þa gief
 mér af Syndunum upp að rijsa, og að
 eg minnst, að Dviturkvæmilit sie það, að
 aflæðast þeim fagra Rættlætisins Skriv-
 da Jesu Rættlætis, og iklæðast astur
 þvirdilligum Syndanna Fljiskum. Drott-
 in mín! stioorna mér í Dag og alla Tj-
 ma til alls Góðs, og með þessum Þau-
 ka vil eg nú í Dag þiggja og meðtaka Dro-
 ttiús Kvældmæltjð. Gud mín upp-
 fylli mína Naudsyn eftir sínum Þjrd-
 ar Ríksdoomi í Christo Jesu, Amen.

Þæn fyrir Sacramentis

Medtefninga.

HERRA Jesu Christe! Bruður
 allrar Næðar, þu Hugsvolum
 þeirra þyrstu og Læknari þeirra

fíwku ! hjartanlig var þijn Elska , þa þu
 uthelltir þjinnu heilaga Bloodi til Foorn-
 ar og Forlífkunar fyrir vorar Syndir ,
 og í Míning þínar Þjinnu tússettir það hei-
 laga Sacramentum þjins Lískama og
 Bloods, sem er Jnsígl, og so sem þjinn elgtú
 Handskrift þjins Naxdar Sættmála !
 þetta er sú lifandi O-daudligleikans Fæda
 Sælaríðar , sú djrmaeta Kræsingiú öll-
 um Hlutum sætari , það feita Gíestabod-
 id, hier til længar nú míjna Sæl og hvin-
 grar , eñ (Gud naxdi !) eg em breiskur , eg
 em Overdugur , eg gíet ei grættid míjnar
 Syndir , sem eg vissdi og ætti , Erwíñ er
 veik og Afstundaniú til þess Gooda dæpur ,
 Hjartad er fullt med saurugar Hugreñ-
 ingar , þetta jaxta eg , O Drottíñ ! læt nú
 þíñ Kraft vera í míer breiskum mættug-
 aú . Lætt þíñ Heilaga Anda upplíssa
 Hjarta mitt , og gíera það breñandi , so eg
 medtaki nú þítt Sacramentum ecki Overd-
 ugliga míer til Dooms Afellis , heildur
 verdugliga míer til Sæluhlaxpar . Stör
 mig eíñ sañañ Jóhannem , sem med Erwíñ
 nú hvílst æ þjinn Brieosti , og þaðan wt-
 fíwgi Sætleika þínar Huggunar , Þíjs-
 Dooms

Dooms og Stirkletka , ad eg verði þín elg-
 in Limur. Sie þitt Heilaga Sacrament-
 um Herra Jesu! miter eitt Merki og Tei-
 kn allrar Blessunar og Farsældar , lait
 mig af þessu Merki raða og dæma alla
 mína Belferd. Fel eg mig nu mín Herra
 Jesu! í blessudum Blargskorum þína
 Blood-Unda. Opna miter þær Blood-
 fognu Raðdar. Dyr þínar Stíðu , einum
 í Andlætti mínu , so eg mætti inngænga
 mín Port þeirrar himnesku Jerusaleim.
 Hier mín bænhæyr mig mín Herra JE-
 su! fyrir þíns heilaga Rafns Sakir, Amn.

Bæn eftir medtefidi

Sacramentum.

S Of og Heldur sie þier , mín lívst
 Lausnari Jesu Christe! fyrir það,
 ad þu hefur nu laitid mig verða
 Sluttakara þíns sæta Giestabods, í hver-
 in þu saddir mína Sæl, og endurnærdir
 mitt Híarta: Nu er eg vordin þitt Barn,
 Broodir og Lærifvetri, gíori miter nu ein-
 gið hter eftir Onæd, hverki Dandi, Dief-
 ull nie Helviðt, ei Holld edur Heimur ,
 því eg ber Míning Blood-benia míns Je-
 su

manninum Hiarta. Í þessum Stórkleika
vileg ganga gíegnum alla Hörmung,
og siaklañ Dandañ, til Fiallsins Drott-
ins, til Borgaraskaps þeirra Heilögu.
Drottin Jesu, gíef mter þier eftir nu so
ad lifa, ad æ mter siakist þad fagra Br-
rodar Skart þíns Ríettflætis, og þær
fagurbloomingudu Roosir og Lilur goodra
Dygda. Lat mig Syndirnar framveig-
is fordast, sem Hoggorm. Geim mig
fræ öllu Illu, og helga mig í þínum
Sankleika, þín Orðern Sankleikur, so eg
vín síðir mætti vera sem þu ert, með Fod-
urnum og þier, og með Heilögum Anda,
svo sem þid erud eitt, og þetta allt sic nu og
vert Amen, Í Jesu Nafni, Amen. Í
Nafni Fodur og Sonar, og Heilags An-
da, A M E N.

Æn um goodañ Afgang

Almættugi eyliifi myskunnsami
Gud og Fadir vors Drottins JE-
su Christi, þu sem Mannsins Líf og
Saklu myndadir, og lætur Maniñ aftur
í burtu deya, og til sínar Móður Jærd-
arinnar

arnir afstur hverfa. Eg ann svindug
 Mañeskia veit, að eg ætíð i burtu að deyja,
 og Gegalls Hollds gaanga, víð Vini og
 Veröld skilja, en Tími og Mátt míns
 Dauda er mér hulið, þar fyrir bíð eg:
 Upplífs mig, DRöttið, með þínum Hel-
 laga Anda, að eg kúni mig kristiliga hler
 til að biva, svo eg mætti deya réttlæt-
 ra Maña Dauda: Upplífs mín Augu,
 so eg sofni ekki í Daudanum. Gief mér
 hæga og sæluga Danda Stund. Gief
 að minn Utsör verdi farsæl, fyrir Dauda
 míns DRöttis Jesu. Endurnær mín-
 na Sæl með Holldi og Bloodi míns
 DRöttis Jesu. O þu Heilagi Andi!
 míf og sefa alla Dagn og Öfbod Daudans,
 með þínum Sætleika, og Míning Christi
 Bloods-Sveita. DRöttið, eg bíð þí-
 ns Híalpræðis sem Jacob. Læt mig í
 Fridi fara, sem Simeonem. Opna mi-
 er Himnið, sem Stephano. Læt mig
 ödlast Réttlætissins Coronu, sem Paul-
 um. O Jesu! opna þær Bloodfögru
 Dyr þínar Stíðu míni Sælu í Andlát-
 inu. Gief mér Fyrirheit um Paradjis,
 sem Ræningtanum. Læt þína Engla
 flytja

flytia minna Saul i Fadri Abrahams,
sem Lazari. Lat mitt Siðdarsta Ord ver-
ða sem þitt æ Krossinum, so eg el-
siðfliga Sæluhoolpiñ verða
mætti, A M E N.

NB. Hvad misþræntast hefur, so Yfirsoön þína
ist i þessu Rveri, það æ ad leiðræntast eftir
Ræðleikans Þodordi og rættum Skilningi
æ þeim sanna Christindeomi.

